

Mod En Bedre Fremtid

Bibelstudie-vejledning

Mod En Bedre Fremtid *Bibelstudie-vejledning*

Ophavsret (C) 2003 af
Merlin Beerman og Åbenbarings-
publikationer.

Alle rettigheder forbeholdes over hele verden.

Betingelser, der tillader distribution

Vores overbevisning er, at hvis du ikke kopierer og deler dette med andre, vil du blive holdt ansvarlig overfor Herren, så vi opfordrer dig til at dele og tillader dig at gøre det gratis under følgende betingelser. Denne studievejledning kan gemmes i PDF-format eller kopieres og udskrives til deling. Det kan ikke sælges eller ændres på nogen måde, og denne meddelelse

om ophavsret skal forblive i hver efterfølgende kopi.

www.Bible-Lessons.org

PublisherForGod@gmail.com

Spørgsmål og kompilation af Merlin Beerman

Illustrationer - Ophavsret (C) Lars Justinen

Kommentarer er forkortede kapitler fra Mod En

Bedre Fremtid af E.G. White

Svarene på spørgsmålene er Skriften taget fra Det Nye Testamente 1907. Det Gamle Testamente 1931. Brugt med tilladelse. Alle rettigheder forbeholdes.

Kommentarerne til denne vejledning er hentet fra bogen, Mod En Bedre Fremtid. For at få en endnu større forståelse opfordrer vi dig til at skaffe den komplette bog.

Indhold

- 1. Det ondes oprindelse**
- 2. Fjendskab mellem mennesket og djævlén**
- 3. Lidt om åndeverdenen**
- 4. Fejlagtige for tolkninger**
- 5. Det første store bedrag**
- 6. Spiritismen**
- 7. Den forestående kamp**
- 8. Det sikre værn**
- 9. Den sidste advarsel**
- 10. Trængselstiden**
- 11. Guds folks befrielse**
- 12. Jordens ødelæggelse**
- 13. Striden endt**

Bilag

Pavedømmets mål og hensigter

Introduktion

Denne bog udgives ikke for at fortælle dig, at synden og dens ødelæggelse eksisterer; det er allerede en kendsgerning. Men som en tvunget deltager i denne uforenelige kontrovers mellem godt og ondt, mellem liv og død, sætter du nogensinde spørgsmåltegn ved:

Hvordan begyndte denne store kamp?

Hvilke principper er involveret?

Hvor længe vil det fortsætte?

Hvordan vil det ende?

Hvordan undgå jeg at blive bedraget?

Hvordan kan kampen om mit hjerte blive afgjort i en sejr for altid?

Kan vi kommunikere med de døde?

Hvad er formålet med min eksistens?

Hvordan ved jeg, at slutningen er nær?

Er der virkelig håb om en fremtid fri for smerte, lidelse, uretfærdighed og død?

Fat mod! Gud, som skabte længsel efter en bedre eksistens og ønsket om sandhed i dig, har ikke tilbageholdt denne livsgivende viden fra dig.

Du er inviteret til en utrolig rejse gennem Bibelen ved hjælp af Mod En Bedre Fremtid Bibelstudie-vejledning. Når du finder svar på ovenstående spørgsmål og mange flere, vil du få en forståelse af kritiske sidste dags begivenheder, der bedre kan forberede dig til at træffe de beslutninger, der VIL bestemme din evige skæbne.

1. Lektion

Det ondes oprindelse

(1) HVORFOR ER GUD IKKE ANSVARLIG FOR SYND?

Lad ingen sige, når han fristes: "Jeg fristes af Gud;" thi Gud kan ikke fristes af det onde, og selv frister han ingen. (Jakob 1,13)

Det er umuligt at forklare syndens oprindelse med henblik på at give en grund til dens eksistens. Imidlertid kan man komme til at forstå tilstrækkeligt vedrørende oprindelsen og den endelige tilintetgørelse af synden, for fuldt ud at kunne erkende Guds retfærdighed og godhed i sin behandling af det onde. Intet siges mere tydeligt i Den hellige Skrift, end at Gud på ingen måde var ansvarlig for, at synden opstod. Guds nåde blev ikke vilkårligt trukket tilbage,

og det var ikke en fejl i hans styreform, der var årsag til, at der blev oprør.

(2) HVAD ER DEN BIBELSKE DEFINITION AF SYND?

Hver den, som gør Synden, begår også Overtrædelse af Loven, og Synden er Lovens Overtrædelse. (1 Johannes 3,4)

Synden er en ubuden gæst, og ingen kan forklare, hvorfor den kom. Den er mystisk og uforklarlig. At undskylde den er det samme som at forsvare den. Hvis der kunne findes en undskyldning for den eller en årsag til, at den eksisterer, ville den ophøre at være synd. Den eneste definition på synd, vi har, findes i Bibelen. Den er "lovbrud"; den er resultatet af et princip, der er i krig med den store kærlighedslov, som er grundlaget for det guddommelige styre.

(3) HVILKE FIRE GRUNDLÆGGENDE PRINCIPER KARAKTERISERER GUDS RIGE?

Retfærd og Ret er din Trones Grundvold, Nåde og Sandhed står for dit Åsyn. (Salme 89,14)

Da kærlighedens lov er grundlaget for Guds styre, afhang alle skabte væseners lykke af, at de var i fuld harmoni med retfærdighedens store principper. Gud ønsker, at alle hans skabninger skal tjene ham af kærlighed - hylde ham ud fra en

forstandig erkendelse af hans karakter. Han ønsker ikke en tvungen lydighed og giver alle en fri vilje, så de kan tjene ham frivilligt.

(4) HVEM OVERTRÅDTE GUDS LOV OG BLEV SYNDENS SKABER?

Nej, at du faldt fra Himlen; du strålende Morgenstjerne, fældet og kastet til Jorden, du Folkebetvinger! (Esajas 14,12)

Synden begyndte hos ham, der næst efter Kristus var blevet æret mest af Gud. Han var den mægtigste og mest ansete af himlens beboere.

(5) I HVILKEN SINDSTILSTAND SKABTE GUD LUCIFER?

Fuldkommen var du i din Færd, fra den Dag du skabtes, indtil der fandtes Brøde hos dig. (Ezekiel 28,15)

Før sit fald var Lucifer en skærmende kerub, hellig og ubesmittet.

(6) HVILKET FYSISK TRÆK VALGTE LUCIFER AT DVÆLE VED, SOM TIL SIDST BRAGTE HAM TIL DET SYNDIGE ØNSKE OM SELVUDVÆRDELSE?

Dit Hjerte hovmodede sig over din Skønhed, du satte din Visdom til på Grund af din Glans. Jeg, slængte dig til

Jorden og overgav dig til Konger, at de skulde nyde Skuet af dig. (Ezekiel 28,17)

Lucifer kunne have bevaret Guds nåde og englenes kærlighed og hyldest. Han kunne have brugt sine ædle evner til velsignelse for andre og til sin skabers ære. . . . Lidt efter lidt gav Lucifer efter for trangen til at ophøje sig selv. . . . I stedet for at ophøje Gud som den, der fortjener sine skabningers fulde hengivenhed og troskab, søgte Lucifer at få dem til at tjene og hylde sig selv. Denne fyrste blandt engle misundte Guds søn den ære, Faderen havde vist ham, og stræbte efter den magt, det alene tilkom Kristus at udøve.

(7) HVAD ER RESULTATET AF SINDSOPSTAND MOD GUDS LOV?

thi Syndens Sold er Død, men Guds Nådegave er et evigt Liv i Kristus Jesus, vor Herre. (Romerne 6,23)

Hele himlen havde frydet sig over at genspejle Skaberens herlighed og prise ham - og så længe Gud blev æret på denne måde, var der fred og glæde. Men nu forstyrrede en mislyd himlens harmoni. Ønsket om at ophøje sig selv og lade sig tjene i modstrid med Skaberens plan skabte en forudanelse om noget ondt i hjertet hos dem, for hvem Guds herlighed var det vigtigste af alt.

De himmelske rådgivere tryglede Lucifer om at afstå fra sit forsæt. Guds søn foreholdt ham Skaberens storhed, godhed og retfærdighed og hans lovs

hellige, uforanderlige natur. Gud havde selv etableret himlens orden, og ved at afvige herfra, ville Lucifer vanære sin skaber og ødelægge sig selv. Men den advarsel, der blev givet af grænseløs kærlighed og nåde, vakte kun modstand. Lucifer lod sin skinsyge mod Kristus få overhånd og blev kun mere beslutsom.

(8) HVILKET BEGÆR FØRTE LUCIFERS STOLTHED HAM TIL?

*Du, som sagde. i Hjertet: "Jeg stormer
Himlen, rejser min, Trone deroppe over
Guds Stjerner, tager Sæde på Stævnets
Bjerg i yderste Nord, stiger op over
Skyernes Højder, den Højeste lig" -
(Esajas 14,13-14)*

Stoltheden over sin egen skønhed styrkede Lucifers ønske om at blive den største. Han følte ikke nogen taknemlighed mod sin Skaber over de høje æresbevisninger, han havde modtaget. Han var stolt af sin skønhed og ophøjede stilling og stræbte efter at blive ligestillet med Gud. Himlens hærskarer elskede og ærede ham. De udførte med glæde hans befalinger, og hans visdom og herlighed overgik deres. Men Guds søn var anerkendt som himlens Herre og havde samme magt og myndighed som Faderen.

Han deltog i Guds rådslagninger, mens det ikke var tilladt Lucifer at deltage i den guddommelige planlægning på denne måde. "Hvorfor skal Kristus være den højeste?" spurgte den mægtige engel. "Hvorfor vises der ham større ære end mig?"

(9) HVILKET OMDØMME TJENTE LUCIFERS BEKENDTGØRELSE FOR BEDRAG HAM?

I ere af den Fader Djævelen, og eders Faders Begæringer ville I gøre. Han var en Manddraber fra Begyndelsen af, og han står ikke i Sandheden; thi Sandhed er ikke i ham. Når han taler Løgn, taler han af sit eget; thi han er en Løgner og Løgnens Fader. (Johannes 8,44)

Lucifer forlod sin plads i Guds nærhed og begyndte at skabe utilfredshed blandt englene. Han var meget forsigtig og hemmelighedsfuld, og i nogen tid lykkedes det ham at skjule sin virkelige hensigt. Med tilsyneladende ærbødighed for Gud søgte han at skabe utilfredshed med de love, som gjaldt for alle himmelske væsener, idet han antydede, at de var urimeligt strenge. Han påstod, at da englenes natur var hellig, kunne de roligt følge deres egen vilje.

Han prøvede at skabe sympati for sig ved at sige, at Gud havde behandlet ham uretfærdigt ved at vise Kristus større ære. Han påstod, at hans ønske om større magt og ære ikke skyldtes trang til selvophøjelse, men at han kun forsøgte at skaffe alle himlens beboere større frihed, så de kunne få en mere ophøjet tilværelse.

(10) HVILKE TRÆK UDSVILLEDE GUD I HÅNDTERINGEN AF LUCIFER, SOM HAN OGSÅ GØR FOR OS?

***foragter du hans Godheds og
Tålmodigheds og Langmodigheds
Rigdom og ved ikke, at Guds Godhed
leder dig til Omvendelse? (Romerne 2,4)***

I sin store barmhjertighed bar Gud længe over med Lucifer. Han blev ikke afsat fra sin ophøjede stilling, da han begyndte at nære utilfredshed, eller da han fremsatte falske påstande over for de loyale engle. Han fik længe lov til at blive i himlen. Gang på gang fik han tilbudt tilgivelse, hvis han ville angre og bøje sig. Anstrengelser, som kun en uendeligt kærlig og vis Gud kunne udtænke, blev udfoldet for at overbevise ham om hans vildfarelse.

Der havde aldrig før været utilfredshed i himlen. I begyndelsen forstod Lucifer ikke selv, hvad han var på vej ind i. Han forstod ikke sine følelsers sande natur. Men da det blev bevist, at der ikke var nogen grund til hans utilfredshed, blev han overbevist om, at han havde uret, at Guds krav var retfærdige og at han burde erkende det for alle i himlen. Havde han gjort det, kunne han have frelst sig selv og mange engle. Han havde endnu ikke helt frigjort sig fra sin troskab mod Gud.

Skønt han havde forladt sin stilling som skærmende kerub, kunne han være blevet genindsat i denne stilling, hvis han havde været villig til at komme til Gud, anerkende Skaberens visdom og lade sig genindsætte i den gerning, som Gud havde bestemt ham til. Men hans stolthed forbød ham at underkaste sig. Han blev ved med at forsvare sin handlemåde og fastholdt, at han ikke havde nogen grund til at angre - og til

sidst kastede han sig ind i den store strid med sin skaber.

(11) HVOR MANGE ENGLE NÅEDE SATAN AT BEDRAGE UNDER HANS OPRØR?

*Og dens Hale drog Tredjedelen af
Himmelens Stjerner med sig og kastede
dem på Jorden. Og Dragen stod foran
Kvinden, som skulde føde, for at sluge
hendes Barn, når hun havde født det.
(Aabenbaringen 12,4)*

Hele hans vidunderlige begavelse blev nu sat ind på at bedrage for at sikre sig sympati hos de engle, han havde været leder for. Selv den kendsgerning, at Kristus havde advaret og formanet ham, fordrejede han for at fremme sine forræderiske planer. Til dem, der havde særlig tillid og kærlighed til ham, havde han sagt, at han var blevet uretfærdigt dømt, og at hans frihed skulle indskrænkes.

Først fordrejede han Kristi ord. Derefter beskyldte han Guds søn for at ville ydmyge ham for himlens beboere. Han bagtalte også de engle, der var loyale over for Gud. Alle dem, han ikke kunne overtale til at gå helt over på sit parti, beskyldte han for at være ligeglade med de himmelske væseners interesser. Han gav dem, der forblev tro mod Gud, skylden for sit eget bedrageriske værk. Og for at underbygge sin påstand om, at Gud havde været uretfærdig mod ham, fordrejede han Skaberens ord og handlinger.

Hans politik gik ud på at forvirre englene ved snedige udlægninger af Guds hensigter. Alt, der var enkelt og ligetil, gjorde han mystisk, og ved snedige forvanskninger såede han tvivl om Jahves mest tydelige udtalelser. Hans høje stilling så nær ved himlens ledelse gav hans ord større vægt, og mange lod sig friste til at deltage i hans oprør mod Gud.

(12) HVORFOR TILLOD GUD I HANS UENDELIGE VISDOM, AT SATAN FULDSTÆNDIGT AFSLØREDE SIN SANDE KARAKTER?

*Hvo lydefrit vandrer, vandrer trygt; men hvo der går krogveje, ham går det ilde.
(Ordsprogene 10,9)*

I sin visdom lod Gud Satan fortsætte sit værk, til misfornøjelsen blev til åbent oprør. Det var nødvendigt, at Lucifers planer skulle udfoldes helt, så alle kunne se deres sande natur.

Lucifer havde som salvet kerub indtaget en meget ophøjet stilling. Englene elskede ham højt, og han havde stor indflydelse på dem. Gud herskede ikke kun over himlens beboere, men også over alle de verdener, han havde skabt, og Satan tænkte, at hvis han kunne få himlens engle med i sit oprør, kunne han også få de andre verdener med.

Han havde fremstillet sin side af sagen meget snedigt og brugt løgn og bedrag for at nå sit mål. Han havde en usædvanlig evne til at føre andre bag

lyset, og han havde opnået en fordel ved at forstille sig. Selv de loyale engle kunne ikke helt se hans sande karakter og forstod ikke, hvad hans værk måtte føre til

(13) HVORFOR TILINTETGJORDE GUD IKKE SATAN I STARTEN AF HANS OPRØR?

*As og den Almægtige finder vi ikke.
Almægtig og rig på Retfærd bøjer han
ikke Retten; (Job 37,23)*

Selv da det var besluttet, at Satan ikke længere kunne forblive i himlen, tilintetgjorde den alvidende Gud ham ikke. Da kun tjeneste af kærlighed er Gud velbehagelig, må hans skabningers troskab være baseret på en overbevisning om hans retfærdighed og godhed. Himlens og de andre verdners beboere, der var ude af stand til at forstå syndens natur og konsekvenser, kunne ikke på det tidspunkt have set, at Gud var retfærdig, hvis han havde tilintetgjort Satan. Hvis han straks var blevet udslettet, ville de have tjent Gud af frygt i stedet for af kærlighed. Hverken bedragerens indflydelse eller oprørsånden ville være blevet helt udryddet.

Det onde måtte have lov til at udvikle sig helt. Af hensyn til hele universets evige fremtid måtte Satan

have lejlighed til at udvikle sine principper fuldt ud, så hans beskyldninger mod Guds styre kunne ses i det rette lys af alle skabninger, og sådan at Guds retfærdighed og barmhjertighed og hans lovs uforanderlighed i al fremtid ville være hævet over enhver tvivl.

Satans oprør skulle gennem alle kommende tider være universet en lære - et evigt vidnesbyrd om syndens natur og frygtelige følger. Satans principper og deres følger for både mennesker og engle ville vise resultatet af at tilsidesætte Guds myndighed. Det ville vise, at alle Guds skabningers velfærd beror på hans styre og hans lov. Beretningen om dette frygtelige oprørsforsøg skulle for alle intelligensvæsener være en evig sikkerhed og forhindre dem i at lade sig bedrage med hensyn til overtrædelsens natur. Det skulle forskåne dem for at synde og lide syndens straf.

(14) HVILKEN KATASTROFISK BEGIVENHED FØRTE SATANS OPRØR TIL?

Og der blev en Kamp i Himmelen: Mikael og hans Engle gave sig til at kæmpe imod Dragen, og Dragen kæmpede og dens Engle. Men de magtede det ikke, og deres Sted fandtes

***ikke mere i Himmelen. Og den store Drage blev nedstyrtet; den gamle Slange, som kaldes Djævelen og Satan, som forfører den hele Verden, blev nedstyrtet på Jorden, og hans Engle bleve nedstyrtede med ham.
(Aabenbaringen 12,7-9)***

Helt til afslutningen af striden i himlen fortsatte den store tronraner at retfærdiggøre sig. Da det blev kundgjort, at han og alle hans tilhængere skulle udelukkes fra himlen, erklærede oprørslederen åbenlyst sin foragt for Skaberens lov. Han gentog sin påstand om, at engle ikke behøvede nogen kontrol, men skulle følge deres egen vilje, som altid ville lede dem på rette vej. Han erklærede, at de guddommelige love var en uretmæssig begrænsning af englenes frihed, og at det var hans hensigt at få afskaffet loven, så englene uden dette åg kunne opnå en mere ophøjet og vidunderlig tilværelse.

(15) HVORTIL SØGTE SATAN HEN, FOR AT ETABLERE SIT KONGERIGE EFTER AT VÆRE Udstødt fra Himlen?

***Og den store Drage blev nedstyrtet; den gamle Slange, som kaldes Djævelen og Satan, som forfører den hele Verden, blev nedstyrtet på Jorden, og hans Engle bleve nedstyrtede med ham.
(Aabenbaringen 12,9)***

Den ånd, der fremkaldte oprøret i himlen, skaber stadig oprør på jorden. Satan benytter samme taktik over for

mennesker, som han brugte over for englenerne. Nu hersker hans ånd i ulydighedens børn. De forsøger lige som han at begrænse Guds lovs forbud og lover mennesker frihed ved at overtræde lovens bud. Hvis nogen bebrejder dem deres synd, bliver de hadefulde og trodsige. Når Guds budskaber taler advarende til samvittigheden, får Satan mennesker til at retfærdiggøre sig og appellere til andres medfølelse, mens de fremturer i synden. I stedet for at rette deres fejl bliver de vrede på dem, der søger at vejlede dem, som om de var den eneste årsag til deres vanskeligheder. Lige fra den retfærdige Abels dage til vor tid er den samme ånd blevet udvist mod dem, der vover at fordømme synden.

Satan har forledt menneskene til at synde ved at sætte Guds karakter i et falsk lys - akkurat som han gjorde det i himlen. Når det lykkes for ham, erklærer han, at Guds uretfærdige forbud er skyld i menneskenes fald, ligesom de var skyld i hans eget oprør.

(16) HVAD ER DEN SANDE NATUR I GUDS KARAKTER?

Og HERREN gik forbi ham og råbte: "HERREN, HERREN, Gud, som er barmhjertig og nådig, langmodig og rig på Miskundhed og Trofasthed, som bevarer Miskundhed mod Tusinder, som tilgiver Brøde, Overtrædelse og Synd, men ikke lader den skyldige ustraffet, som straffer Fædres Brøde på Børn og Børnebørn, på dem i tredje og fjerde Led!" (Mosebog 34,6-7)

(17) HVORDAN DEMONSTREREDE GUD SIN STORE KÆRLIGHED OG BARMHJERTIGHED?

*Thi således elskede Gud Verden, at han gav sin Søn den enbårne, for at hver den, som tror på ham, ikke skal fortages, men have et evigt Liv.
(Johannes 3,16)*

Ved at udvise Satan af himlen beviste Gud sin retfærdighed og bevarede sin trones ære. Men da mennesket havde syndet ved at tro på den frafaldne ånds bedrag, viste Gud sin kærlighed ved at lade sin enbårne søn dø for den faldne slægt. Guds karakter åbenbares i forsoningen. Korsets vældige vidnesbyrd beviser for hele universet, at det var ganske uberettiget, at Lucifer gav Guds styre skylden for sin synd.

(18) HVORDAN VERBALISERER ONDE MÆND SATANS ONDHED, MED HENSIGT TIL AT ØDELÆGGE JESUS I HANS JORDLIGE TJENESTE?

*Men de råbte atter: "Korsfæst ham!"
(Markus 15,13)*

I striden mellem Kristus og Satan, da Frelseren var her på jorden, blev den store bedragers karakter afsløret. Intet kunne så fuldstændigt udrydde enhver sympati for Satan hos himlens engle og

hele universets beboere som hans grusomme krig mod verdens frelser. Hele universets forundring og harme blev vakt af hans gudsbespottelige krav om, at Jesus skulle tilbede ham, hans himmelråbende dristighed, da han førte ham op på et højt bjerg og på helligdommens tinde, den ondskab, der lå i hans opfordring til Jesus om at styrte sig ned fra den svimlende højde, og det aldrig hvilende had, hvormed han jog Jesus fra sted til sted og fik præsterne og folket til at forkaste hans kærlighed og til sidst råbe: “Korsfæst ham, korsfæst ham!”

Det var Satan, der var skyld i, at verden forkastede Kristus. Ondskabens fyrste brugte al sin magt og list for at tilintetgøre Jesus; for han forstod, at Frelserens kærlighed og barmhjertighed, hans medfølelse og ømhed viste verden Guds karakter. Satan rejste strid om hvert eneste krav, som Guds søn fremsatte og fik mennesker til at fylde Frelserens liv med lidelse og sorg. Den spidsfindighed og falskhed, hvormed han søgte at hindre Jesu gerning, det had, der kom til udtryk i ulydighedens børns handlinger og hans grusomme beskyldninger mod ham, hvis liv var præget af en enestående godhed, udsprang af hans ubændige hævntørst.

(19) HVAD OPNÅEDE GUD MED OFFERET AF SIN SØN, DER AFSLØREDE HANS KARAKTER TIL UNIVERSETET?

Men alt dette er fra Gud, som forligte os med sig selv ved Kristus og gav os

Forligelsens Tjeneste, (2 Korinterne 5,18)

Gud havde vist sin afsky for oprørets principper. Hele himlen så hans retfærdighed åbenbaret - både i hans fordømmelse af Satan og i menneskets frelse. Lucifer havde erklæret, at hvis Guds lov var uforanderlig og straffen for at overtræde den ikke kunne eftergives, måtte enhver, der var ulydig mod loven, for evigt afskæres fra Skaberens gunst. Han havde hævdet, at den syndige slægt ikke kunne frelses og derfor var hans retmæssige bytte. Men Kristi død var et argument til menneskets fordel, som ikke kunne omstødes. Lovens straf ramte ham, der var Gud lig, og mennesket kunne frit tage imod Kristi retfærdighed, og ved et liv i anger og ydmyghed kunne de besejre Satans magt på samme måde, som Guds søn havde gjort det. Gud er retfærdig, og han retfærdiggør alle, som tror på Jesus.

(20) HVAD VAR KRISTUS SPECIFIKKE MISSION?

Mener ikke, at jeg er kommen for at nedbryde Loven eller Profeterne; jeg er ikke kommen for at nedbryde, men for at fuldkomme. (Matthæus 5,17)

Men det var ikke blot for at frelse mennesket, at Kristus kom til jorden for at lide og dø. Han kom også for at “løfte loven til højhed og ære.” Ikke blot

denne verdens beboere skulle betragte loven, som den bør betragtes, men alle verdener i hele universet skulle indse, at Guds lov er uforanderlig.

Hvis lovens krav kunne være tilsidesat, havde Guds søn ikke behøvet at give sit liv for at sone lovens overtrædelse. Kristi død viser, at loven er uforanderlig. Og det offer, som en uendelig kærlighed tvang Faderen og Sønnen til at bringe for at frelse syndere, viste hele universet - hvad intet mindre end netop dette offer kunne gøre - at retfærdighed og barmhjertighed er grundlaget for Guds lov og styr

(21) VED AFSLUTNINGEN AF DET STORE KONTOVERS, HVAD VIL DA VÆRE BEKENDELSEN FOR ALLE SKABTE VÆSENER?

for at i Jesu Navn hvert Knæ skal bøje sig, deres i Himmelen og på Jorden og under Jorden, og hver Tunge skal bekende, at Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders Ære. (Filipperne 2,10-11)

Når dommen til sidst fuldbyrdes, vil det fremgå, at der ikke findes nogen årsag til synden. Når hele jordens dommer spørger Satan: "Hvorfor har du gjort oprør mod mig og frarøvet mig nogle af mit riges undersætter?" vil det ondes ophavsmand ikke kunne fremføre nogen undskyldning. Hver mund vil være lukket, og alle oprørere vil være stumme.

(22) HVILKEN GRY PROKLAMEREDE SATANS FORESTÅENDE UNDERGANG?

...sagde han: "Det er fuldbragt;" og han bøjede Hovedet og opgav Ånden. (Johannes 19,30)

Golgatas kors, der viser, at loven er uforanderlig, forkynder for hele universet, at syndens løn er død. Frelserens sidste ord: "Det er fuldbragt!" fik døds klokken til at ringe over Satan. Da blev den store strid, der havde varet så længe, afgjort, og det ondes endelige udslettelse var sikret. Guds søn gik ind ad dødens port, "for at han med sin død skulle gøre ham magtesløs, som har dødens magt, nemlig Djævelen." Hebr 2,14.

(23) HVAD ER SATANS OG ALLE, DER KLAMRE SIG TIL STOLTHED OG ONDSKAB, ULTIMATIVE SKÆBNE?

Thi se, Dagen kommer, luende som en Ovn; og alle de frække og alle, som øver Gudløshed, skal blive som Strå, og Dagen, som kommer, skal lade dem gå op i Luer, siger Hærskarers HERRE, så der ikke levnes Rod eller Gren at dem. (Malakias 4,1)

Lucifers trang til selvophøjelse havde fået ham til at sige: "Højt over Guds stjerner rejser jeg min trone, ... gør mig lige med den Højeste." Men Gud siger: "Jeg gjorde dig til aske på jorden, ... du er borte for evigt." Es 14,13-14; Ez 28,18-19.

(24) HVILKET LØFTE VIL DET INDGÅENDE OG ENESTE

UNIVERS GØRE KRAV PÅ, VED AFSLUTNINGEN AF DEN STORE KONTROVERS?

Hvad pønser I på mod HERREN? Han tilintetgør i Bund og Grund; ej kommer der to Gange Nød. (Nahum 1,9)

Hele universet vil have været vidne til syndens natur og følger. Og dens endelige tilintetgørelse, der i begyndelsen ville have gjort englene bange og vanæret Gud, vil nu bevise hans kærlighed og stadfæste hans ære for alle universets beboere, som glæder sig over at gøre hans vilje og har hans lov i deres hjerter. Synden skal aldrig mere vise sig. Guds ord siger: “Ej kommer der to Gange Nød

Guds lov, som Satan har beskyldt for at være et trældomsåg, vil blive æret som frihedens lov. Universets beboere vil aldrig mere blive ledet bort fra deres troskab mod ham, hvis karakter har vist sig at være ufattelig kærlighed og grænseløs visdom

Jeg forstår, hvordan synd af selvstolthed først blev undfanget i hjertet af Lucifer. Jeg ved, at i det øjeblik kunne Gud have ødelagt ham, men for at gøre det, ville alle hans skabte væsener adlyde af frygt.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

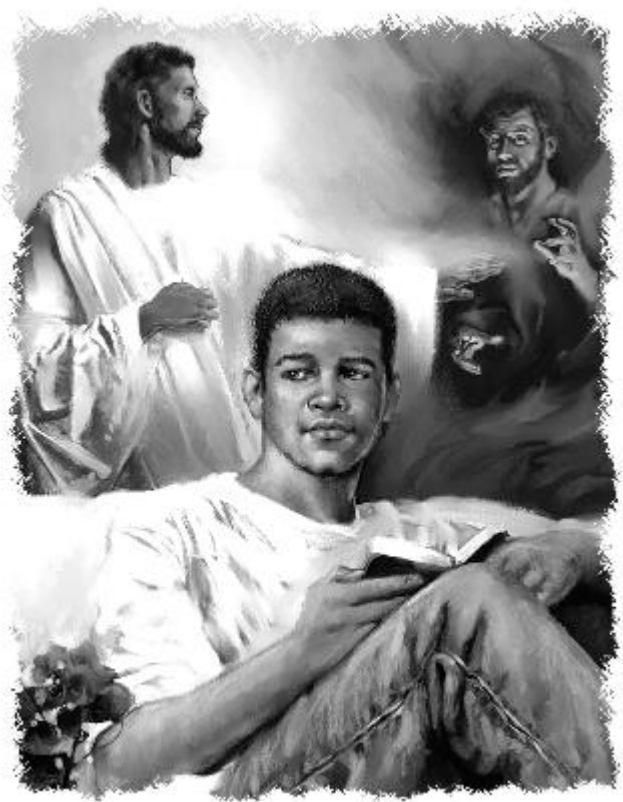
Jeg har oplevet den elendighed, som krænkelser af Guds kærlighedsbaserede

Afkryds: *Ja* *Ubeslutsom*

Afkryds: *Ja* *Ubeslutsom*

Afkryds: Ja Ubeslutsom

This image shows a blank sheet of white paper with horizontal ruling lines. The lines are evenly spaced and extend across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

2. Lektion

Fjendskab mellem mennesket og djævelen

**(1) HVILKET STORT LØFTE GAV
GUD I FALDET AF MENNESKES
HÅB?**

***Jeg sætter Fjendskab mellem dig og
Kvinden, mellem din Sæd og hendes Sæd;
den skal knuse dit Hoved, og du skal
hugge den i Hælen!" (1-Mosebog 3,15)***

Den guddommelige dom, der blev
afsagt over Satan efter syndefaldet, var
også en profeti, som gælder for alle
tidsaldre helt til endens tid, og den
forudsagde den store strid, som alle
jordens slægter skal deltage i.

Gud erklærer: "Jeg sætter
fjendskab." Dette fjendskab næres ikke

naturligt. Da mennesket overtrådte Guds lov, blev dets natur ond, det var i harmoni og ikke i uoverensstemmelse med Satan. Der findes ikke noget naturligt fjendskab mellem det syndige menneske og syndens ophavsmand. De blev begge onde ved frafald.

Den frafaldne finder kun hvile, når han opnår sympati og støtte ved at forlede andre til at følge sit eksempel. Derfor slutter faldne engle og onde mennesker sig sammen i et fortvivlet fællesskab. Hvis Gud ikke havde grebet ind, ville Satan og mennesket have sluttet sig sammen imod himlen. I stedet for at nære fjendskab mod Satan ville hele menneskeslægten have sluttet sig sammen med ham i oprør mod Gud.

(2) HVAD VAR GUDS SPECIFIKKE ORDRE OG ADVARSEL TIL ADAM OG EVA?

kun af Træet til Kundskab om godt og ondt må du ikke spise; den Dag du spiser deraf, skal du visselig dø!" (1 Mosebog 2,17)

(3) HVILKEN HANDLING AF TRODS FØRTE TIL ØDELÆGGELSE AF JORDEN OG EN FALDEN NATUR FOR HELE MENNESKEHEDEN?

Kvinden blev nu var, at Træet var godt at spise af, en Lyst for Øjnene og godt at få Forstand af; og hun tog af dets Frugt og

spiste og gav også sin Mand, der stod hos hende, og han spiste. (1 Mosebog 3,6)

(4) HVAD ER FRISTELSE?

Mine Brødre! agter det for idel Glæde, når I stedes i mange Hånde Prøvelser, vidende, at eders Tros Prøve virker Udholdenhed; (Jakob 1,2-3)

(5) HVEM ER SKABEREN AF AL FRISTELSE?

Og da Djævelen havde endt al Fristelse, veg han fra ham til en Tid. (Lukas 4,13)

Satan fristede mennesket til at synde - ligesom han havde fristet englene til at gøre oprør - fordi han ønskede allierede i sin kamp mod himlen. Der var ingen uenighed mellem ham og de faldne engle, hvad deres had til Kristus angik. Skønt de var uenige på alle andre punkter, var de fuldstændig enige om at gøre oprør mod universets Herskers autoritet. Men da Satan hørte erklæringen om, at der skulle være fjendskab mellem ham og kvinden og mellem hendes sæd og hans sæd, vidste han, at hans anstrengelser for at fordærve menneskets natur ville blive modarbejdet - at mennesket ville blive gjort i stand til at modstå hans magt.

(6) I HVIS IMAGE BLEV MENNESKET SKABT OG ER MOTIVATIONEN FOR SATAN TIL AT ØDELÆGGE MENNESKEHEDEN?

***Og Gud skabte Mennesket i sit Billede;
i Guds Billede skabte han det, som
Mand og Kvinde skabte han dem; (1
Mosebog 1,27)***

Satans fjendskab til menneskeslægten skyldes, at de gennem Kristus er genstand for Guds kærlighed og barmhjertighed. Han ønsker at ødelægge Guds plan for menneskets frelse og at vanære Gud ved at ødelægge og besudle hans værk. Han vil skabe sorg i himlen og fylde jorden med jammer og ødelæggelse. Og han påstår, at al denne elendighed er resultatet af, at Gud skabte mennesket.

(7) HVILKET DYREBART LØFTE MÅ VI KRÆVE OG MODTAGE AF KRISTI MAGT?

***hvorved han har skænket os de største og
dyrebare Forjættelser, for at I ved disse
skulle få Del i guddommelig Natur, når I
undfly Fordærvelsen i Verden, som har
sin Grund i Begær (2 Peter 1,4)***

Det er den nåde, som Kristus indgiver sjælen, der skaber menneskets fjendskab mod Satan. Uden denne forvandlende nåde og kraft ville mennesket fortsat være Satans træl - parat til at udføre hans befalinger. Men det nye princip i sjælen skaber konflikt, hvor der før var fred.

Den kraft, Kristus bibringer, gør mennesket i stand til at modstå den tyranniske tronraner. Hver den, der afskyr synden i stedet for at elske den og modstår

og overvinder de lidenskaber, som har behersket sjælen, fremviser virkningen af den guddommelige påvirkning.

(8) Hvilket guddommeligt træk i Kristi liv fremkaldte fjendskab i de ugudeliges hjerter til det punkt, at de korsfæstede ham?

Og I vide, at han blev åbenbaret for at han skulde borttage Synderne; og der er ikke Synd i ham (1 Johannes 3,5)

Modsætningsforholdet mellem Kristi ånd og Satans ånd, blev demonstreret mest slående ved verdens modtagelse af Jesus. Det var ikke så meget, fordi Jesus manglede jordisk rigdom, pragt og fornemhed, at jøderne forkastede ham. De så, at han ejede en styrke, som langt opvejede manglen på disse ydre fortrin. Men hans renhed og hellighed fik de ugudelige til at hade ham. Hans selvfornektende liv og syndfri offervilje var en stadig bebrejdelse mod et stolt, sanseligt folk. Dette vakte deres fjendskab mod Guds søn. Satan og de faldne engle sluttede sig sammen med onde mennesker. Hele frafaldets magt sammensvor sig mod sandhedens forkæmper.

(9) HVILKEN BEHANDLING KAN VI FORVENTE AF VERDEN SOM KRISTI TILHÆNGERE?

Ja, også alle de, som ville leve gudfrygtigt i Kristus Jesus, skulle forfølges. (2 Timoteus 3,12)

Kristi tilhængere møder det samme fjendskab som deres Herre. Enhver, som indser syndens afskyelige karakter og i kraft fra det høje modstår fristelser, vækker Satans og hans undersåtters vrede. Had til sandhedens rene principper og forfølgelse af dens forsvarere vil findes, så længe der findes synd og syndere. Kristi tilhængere og Satans tjenere kan ikke forliges. Korset vækker stadig forargelse.

(10) HVILKE TO TRIN SKAL VI FØLGE FOR AT OVERVINDE SATANS KRÆFTER?

Underordner eder derfor under Gud; men står Djævelen imod, så skal han fly fra eder; (Jakob 4,7)

Satan samler sine styrker og kaster hele sin magt ind i kampen. Hvorfor møder han ikke større modstand? Hvorfor er Kristi stridsmænd så søvnige og ligeglade? Fordi de har så lidt reel forbindelse med Kristus og så lidt af hans ånd. Synden er ikke så afskyelig og frastødende for dem, som den var for deres Herre. De møder den ikke med samme faste modstand, som han gjorde. De fatter ikke syndens store ondskab, og de er blinde for mørkets fyrstes karakter og magt.

Der findes så lidt fjendskab mod Satan og hans gerninger, fordi der hersker så stor uvidenhed om hans magt og ondskab og det enorme omfang af hans krig mod Kristus og hans menighed. Millioner lader sig bedrage

på dette punkt. De ved ikke, at deres fjende er en mægtig anfører, der behersker onde engles sind og ved omhyggeligt udtænkte planer og manøvrer fører krig mod Kristus for at forhindre, at sjæle bliver frelst.

Mennesker, der kalder sig kristne, ja, selv evangeliets forkyndere taler sjældent om Satan, bortset fra at hans navn måske nævnes i en prædiken. De overser beviserne på hans fortsatte aktivitet og fremgang; de ænser ikke de mange advarsler om hans snedighed, ja, de synes nærmest at ignorere hans eksistens.

(11) HVAD ER SATANS KONSTANTE MÅL?

dem, i hvem denne Verdens Gud har forblindet de vantros Tanker, for at Lyset ikke skulde skinne fra Evangeliet om Kristi Herlighed, han, som er Guds Billede. (2 Korinterne 4,4)

Mens mennesker er uvidende om den årvågne fjendes planer, er han ustandselig på sporet af dem. Han blander sig i alle hjemmets anliggender, han er på færde på hver gade i vore byer, i menighederne, ved regeringsmøder og i retssalene for at bedrage, forvirre og forføre. Overalt ødelægger han legeme og sjæl hos mænd, kvinder og børn. Han skaber skilsmisser, had, kappestrid, fjendskab, oprør og mord. Og den kristne verden synes at betragte disse ting som bestemt af Gud og uundgåelige.

Satan søger bestandig at besejre Guds børn ved at nedbryde de skranker, der skiller dem fra verden. Det gamle Israel blev lokket til at synde, da de søgte omgang med hedningerne, skønt det var dem forbudt. På lignende måde føres vor tids Israel på afveje. . . Hver den, der ikke er en afgjort Kristi tjener, er Satans tjener. Den ikke-omvendte nærer kærlighed til synden og er tilbøjelig til at undskylde den. Den omvendte hader synden og gør beslutsomt modstand mod den.

Når kristne vælger de gudløses og vantros selskab, udsætter de sig for fristelse. Satan skjuler sig og trækker ubemærket sit bedrageriske slør over deres øjne. De forstår ikke, at et sådant selskab vil gøre dem fortræd, og de bliver mere og mere forblindede, idet de hele tiden efterligner verden i karakter, ord og gerning.

(12) HVORDAN KUN VIL VI VÆRE SIKRE MOD OVERENSSTEMMELSE MED VERDEN?

Kom ikke på gudløses Sti, skrid ej frem ad de ondes Vej. (Ordsprogene 4,14)

Efterligning af verdslige skikke omvender kirken til verden, aldrig verden til Kristus. Fortrolighed med synden vil uvægerligt få den til at virke mindre frastødende. Den, som vælger at omgås Satans tjenere, vil snart holde op at frygte deres herre. Når vi kommer ud for prøvelser på pligtens vej, som Daniel gjorde ved kongens hof, kan vi være

sikre på, at Gud vil beskytte os; men hvis vi selv udsætter os for fristelse, vil vi før eller siden falde for den.

(13) HVEM ADVARES VI OM IKKE AT FØLGE ELLER FOKUSERE VORES BEUNDRING PÅ?

Misund ej onde Folk, hav ikke lyst til at være med dem; (Ordsprogene 24,1)

Fristeren benytter sig med størst held af dem, som ingen mistænker for at være under hans indflydelse. Begavede, højt uddannede mennesker beundres, som om disse egenskaber kunne erstatte guds frygt eller berettige nogen til Guds velbehag. Begavelse og kultur er gaver fra Gud, men hvis de tager den plads, guds frygten skulle have, og i stedet for at føre sjælen nærmere til Gud fører den bort fra ham, bliver de en forbandelse og en snare.

Mange mener, at alt, hvad der ligner belevenhed og dannelse, på en eller anden måde må have forbindelse med Kristus. Det er en meget stor vildfarelse. Disse egenskaber bør en kristen eje, for de har stor indflydelse til gavn for sand kristendom. Men de må indvies til Gud, ellers er de redskaber for den Onde.

Mangt et kultiveret og behageligt menneske, som aldrig ville nedlade sig til det, man forstår ved en umoralsk handling, er kun et forfinet redskab i Satans hånd. Et sådant menneskes underfundige, bedrageriske indflydelse gør ham til en farligere fjende af Kristi sag end den uvidende og ukultiverede.

(14) HVEM ER DEN ENESTE KILDE TIL VISDOM OG ÅNDELIG STYRKE?

*Gud er vor Tilflugt og Styrke, en Hjælp
i Angster, prøvet til fulde. (Salme 46,1)*

Ved indtrængende bøn og tillid til Gud opnåede Salomo en visdom, der vakte verdens undren og beundring. Men da han vendte sig bort fra kilden til sin styrke og stolede på sig selv, blev han et bytte for fristelse. De vidunderlige evner, som blev skænket den viseste af alle konger, gjorde ham til et mere effektivt redskab for sjælefjenden.

(15) HVILKEN STRATEGI HAR SATAN BRUGT I SIT FORSØG PÅ AT VINDE DEN STORE KONTROVERS?

*Vær ædru, våger; eders Modstander,
Djævelen, går omkring som en
brølende Løve, søgende, hvem han kan
opsluge. (1 Peter 5,8)*

Lige siden Adams tid har vor store fjende brugt sin magt til at undertrykke og tilintetgøre. Nu forbereder han sig til sin sidste kamp mod Guds børn. Alle, som søger at følge Jesus, vil komme i strid med den ubarmhjertige fjende. Jo mere den kristne efterligner det himmelske forbillede, des sikrere kan han være på at blive udsat for Satans angreb. Enhver, der arbejder aktivt for

Guds sag, søger at afsløre Satans bedrag og forkynnder Jesus for menneskene, vil kunne sige med Paulus, at han tjener Herren i ydmyghed og under mange tårer og prøvelser.

(16) HVAD VIL BESKYTTE OS MOD DJÆVELENS KLØER?

Ifører eder Guds fulde Rustning, for at I må kunne holde Stand imod Djævelens snedige Anløb. (Efeserne 6,11)

Satan angreb Jesus med de voldsomste og snedigste fristelser, men blev slået i hver eneste kamp. Disse kampe blev udkæmpet til bedste for os, og disse sejre gør det muligt for os at vinde. Kristus vil give sin styrke til hver den, som søger den. Intet menneske kan blive overvundet af Satan uden sit eget samtykke. Fristeren har ikke magt til at beherske viljen eller tvinge sjælen til at synde. Han kan pine, men han kan ikke besmitte. Han kan volde smerte, men han kan ikke gøre uren. Den kendsgerning at Kristus har besejret ham, bør styrke alle kristnes sjæle til mandigt at kæmpe mod synden og Satan.

(17) HVORDAN KAN VORES LIV HOLDES FRI FOR URENHED?

Hvorledes holder en ung sin Vej ren? Ved at holde sig efter dit Ord. (Salme 119,9)

(18) HVILKET LØFTE FRA GUD KAN VI KRÆVE?

Der er ikke kommet andre end menneskelige Fristelser over eder, og trofast er Gud, som ikke vil tillade, at I fristes over Evne, men som sammen med Fristelsen vil skabe også Udgangen af den, for at I må kunne udholde den. (1 Korinterne 10,13)

Jeg er taknemmelig for, at Gud gav løftet om at lægge fjendskab i sine børns hjerter over for Satan.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg beder om åndelig visdom og et større ønske om Guds ord, og ved hans nåde, er jeg fast besluttet på at modstå djævelens fremskridt.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg hævder Guds løfte om ikke at lade mig friste over det, jeg er i stand til at bære, og beder om visdom til at vælge vejen for flugt.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg er klar over, at alle dem, der lever for Kristus, kan lide forfølgelse og jeg er villig til at forfølge i kærlighed til ham.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

3. Lektion

Lidt om åndeverdenen

(1) HVORDAN IDENTIFICERER SKRIFTERNE ONDSKABENS KRÆFTER I DEN STORE KONTROVERS?

*Thi for os står Kampen ikke imod Blod
og Kød, men imod Magterne, imod
Myndighederne, imod
Verdensherskerne i dette Mørke, imod
Ondskabens Åndemagter i det
himmelske. (Efeserne 6,12)*

Forbindelsen mellem den synlige og den usynlige verden, Guds engles tjeneste og onde ånders virksomhed er tydeligt åbenbaret i Skrifterne og uadskilleligt sammenflettet med menneskets historie. Der er en voksende tendens til ikke at tro på eksistensen af onde ånder, mens de hellige engle, som

er “tjenende ånder, der sendes for at hjælpe dem, som skal arve frelse” Hebr 1,14., betragtes som de døde ånder. Bibelen lærer ikke blot om eksistensen af engle, gode såvel som onde, men præsenterer ubestrideligt bevis på, at disse ikke er frigjorte ånder fra døde mennesker.

(2) HVOR FORBLEV ALLE ENGLE INDEN DEN STORE KONTROVERS BEGYNDTE?

Og jeg så, og jeg hørte rundt om Tronen og Væsenerne og de Ældste en Røst af mange Engle, og deres Tal var Titusinder Gange Titusinder, og Tusinder Gange Tusinder, (Aabenbaringen 5,11)

(3) HVILKET NAVN BRUGES I SKRIFTERNE MED HENVISNING TIL DE FALDNE ENGLE?

Du tror, at Gud er een; deri gør du ret; også de onde Ånder tro det og skælve. (Jakob 2,19)

(4) HVOR FORBLIVER DISSE FALDNE VÆSENER NU?

Og den store Drage blev nedstyrtet; den gamle Slange, som kaldes Djævelen og Satan, som forfører den hele Verden, blev nedstyrtet på Jorden, og hans Engle bleve nedstyrtede med ham. (Aabenbaringen 12,9)

(5) PÅ HVILKET NIVEAU BLEV MENNESKET SKABT I FORHOLD TIL ENGLE?

*(Du gjorde ham lidt ringere end Gud.
med Ære og Herlighed kroned du ham;
(Salme 8,5)*

Der fandtes engle, før menneskets skabelse, for “alle morgenstjerner jublede, og alle gudssønner råbte af fryd,” Job 38,7. da jordens grundvold blev lagt. Efter syndefaldet blev engle sat til at vogte livets træ, og det var, før noget menneske var afgået ved døden. Englenes natur er mere ophøjet end menneskenes. Salmisten siger, at mennesket blev skabt “lidt ringere end englene.”

(6) HVORDAN BESKRIVER SKRIFTERNE ANTALLET AF ENGLE, SOM GUD SKABTE?

*Og jeg så, og jeg hørte rundt om
Tronen og Væsenerne og de Ældste en
Røst af mange Engle, og deres Tal var
Titusinder Gange Titusinder, og
Tusinder Gange Tusinder,
(Aabenbaringen 5:11)*

Bibelen fortæller os også om de himmelske væseners antal, deres magt og herlighed, deres forbindelse med Guds herredømme tillige med deres andel i frelsergerningen. “Herren har grundfæstet sin trone i himlen, han

hersker som konge over alle.” Og profeten siger: “Jeg hørte røsten af mange engle i kreds om tronen.” I kongernes Konges tronsal står hans engle, som er “vældige i kraft,” og som gør “hvad han byder.” Sl 103,19-20; Åb 5,11. Profeten Daniel så tusinder, ja titusinder himmelske sendebud. Og Paulus siger, at der er “tusinder af engle.” Dan 7,10; Hebr 12,22

(7) HVOR MANGE ENGLE VÆLGER DET ONDES KURS?

Og dens Hale drog Tredjedelen af Himmelens Stjerner med sig og kastede dem på Jorden. Og Dragen stod foran Kvinden, som skulde føde, for at sluge hendes Barn, når hun havde født det. (Aabenbaringen 12,4)

(8) HVAD ER ENGLENES FYSISKE UDSEENDE?

Midt imellem de levende Væsener var der noget som glødende Kul at se til, som Blus, der for hid og did imellem dem, og Ilden udsendte Stråleglans, og Lyn for ud derfra. Og Væsenerne løb frem og tilbage, som Lynglimt at se til (Ezekiel 1,13-14)

De sendes ud af Gud, “og det så ud som lynglimt.” Ez 1,14. Så blændende er deres herlighed, så hurtig deres flugt. Den engel, der kom til Frelserens grav, så ud “som lynild,” og hans klæder var

“hvide som sne.” Han fik vagtposterne til at skælve af frygt, og de “blev som døde.” Matt 28,3-4.

(9) HVILKEN BEGIVENHED I DENNE TEKST AFSLØRER DEN KRAFT, SOM EN ENKELT GUDS ENGEL BESIDDER?

Samme Nat gik HERRENS Engel ud og ihjelslog i Assyernes Lejr 185000 Mand; og se, næste Morgen tidlig lå de alle døde. (2 Kongebog 19,35)

Da den stolte Sankerib spottede Gud og truede Israel med tilintetgørelse, “gik Herrens engel samme nat ud i assyernes lejr og dræbte 185.000 mand.” Han “tilintetgjorde alle krigerne og befalingsmændene og hærførerne” i Sankeribs hær, så han “med skam måtte vende hjem til sit land.” 2 Kong 19,35; 2 Krøn 32,21.

(10) HVILKEN ROLLE BETROEDE GUD DE UFALDNE ENGLE EFTER MENNESKETS FALD?

Ere de ikke alle tjenende Ånder, som udsendes til Hjælp for deres Skyld, der skulle arve Frelse? (Hebræerne 1,14)

Engle bliver udsendt til hjælp og velsignelse for Guds børn. De blev sendt til Abraham med løfter om velsignelse; til Sodoma for at redde den retfærdige Lot, da byen var dømt til at brændes; til Elias, da han var ved at

omkomme af træthed og sult i ørkenen; til Elisa med kampvogne og heste af ild og omringede den lille by, hvor han var spærret inde af sine fjender; til Daniel, da han bad om guddommelig visdom ved en hedensk konges hof, og da han blev kastet for løverne; til Peter, der sad dødsdømt i Herodes' fængsel; til fangerne i Filippi; til Paulus og hans ledsagere i en stormvejrsnat på havet; til Kornelius for at åbne hans sind for evangeliet og til Peter for at sende ham til en ukendt hedning med frelsens budskab - således har hellige engle til alle tider tjent Guds børn

(11) HVAD GØR ENGLE FOR OS PERSONLIGT?

HERRENS Engel slår Lejr om dem, der frygter ham, og frier dem. (Salme 34,7)

En beskyttende engel er udpeget til hver eneste tilhænger af Kristus. Disse himmelske vagtposter beskytter de retfærdige mod den Ondes magt. Selv Satan erkendte dette, da han sagde: "Det er vel ikke uden grund, at Job er gudfrygtig. Har du ikke sikret ham og hans familie og hele hans ejendom på enhver måde?" Job 1,9-10. Salmistens ord fortæller, at Gud beskytter sine børn: "Herrens engel lejrer sig omkring dem, der frygter ham, og han udfrier dem." Sl 34,8. Om dem, der tror på ham, sagde Frelseren: "Se til, at I ikke ringeagter en af disse små. For jeg siger jer: Deres engle i himlen ser altid min himmelske faders ansigt." Matt 18,10. De engle, der

har til opgave at hjælpe Guds børn, har altid fri adgang til Gud.

Således er Guds folk, der er udsat for den vildledende magt og utrættelige ondskab fra mørkets fyrste, forsikret om de himmelske engles uophørlige beskyttelse. Denne forsikring er ikke givet uden grund. Når Gud har lovet at give sine børn sin nåde og beskyttelse, er det fordi, der er enorme, onde magter at kæmpe imod; magter, som er talrige, beslutsomme og utrættelige. Ingen kan føle sig sikker ved at ignorere eller være uvidende om disse magters ondskab.

(12) HVAD ÆNDREDE DE HELLIGE ENGLE TIL DÆMONER?

Thi når Gud ikke sparede Engle, da de syndede, men nedstyrkede dem i Afgrunden og overgav dem til Mørkets Huler for at bevogtes til Dom, (2 Peter 2,4)

Onde ånder, oprindelig skabt syndfrie, var i natur, magt og herlighed jævnbyrdige med de hellige væsener, der nu er Guds sendebud. Men efter at være faldet i synd, har de allieret sig for at vanære Gud og ødelægge mennesker. Efter at have forenet sig med Satan i hans oprør og være blevet udstødt af himlen har de gennem alle efterfølgende tidsaldre samarbejdet med ham i hans krig mod den guddommelige autoritet. Skriften fortæller os om deres forbund og ledelse, deres forskellige rang, deres intelligens og

snedighed og deres onde anslag mod menneskers fred og lykke.

(13) HVILKE METODER ANVENDER SATAN FOR AT BEDRAGE OG KONTROLLERE MENNESKEHEDEN?

*Thi de ere Dæmoners Ånder, som gøre Tegn; og de gå ud til hele Jorderiges Konger for at samle dem til Krigen på Guds, den almægtiges, store Dag.
(Aabenbaringen 16,14)*

Old Det Gamle Testamente omtaler lejlighedsvis deres eksistens og virke; men det var, da Kristus var her på jorden, at onde ånder viste deres magt på den mest slående måde. Kristus var kommet for at gennemføre den plan, der var lagt for menneskenes frelse, og Satan besluttede at hævde sin ret til at beherske verden.

(14) HVOR VIL DET ONDES KRÆFTER FORBLIVE, NÅR DET SYNDIGE MENNESKE TILLADER DET?

Men da det var blevet Aften, førte de mange besatte til ham, og han uddrev Ånderne med et Ord og helbredte alle de syge; (Matthæus 8,16)

Det fremgår tydeligt af Det Nye Testamente, at mennesker har været

besat af onde ånder. De mennesker, der var ramt således, led ikke bare af sygdomme, som havde naturlige årsager. Kristus var helt klar over, hvad han havde med at gøre, og han genkendte de onde ånders direkte tilstedeværelse og virke.

Et slående eksempel på de onde ånders antal, magt og ondskab, men også på Jesu magt og nåde, finder vi i beretningen om de besatte i gerasenernes egn. De stakkels sindssyge, der ikke fandt sig i nogen tvang, vred sig, frådede og rasede, fyldte luften med deres skrig, gjorde vold mod sig selv og var til fare for alle, der måtte nærme sig dem. Det frydede mørkets fyrste at se deres skamferede legemer og forvirrede sind.

(15) HVOR MANGE DÆMONER BEBOEDE MANDEN FRA GADARENERNES LAND?

***Og han spurgte ham: "Hvad er dit Navn?" Og han siger til ham: "Legion er mit Navn; thi vi ere mange."
(Markus 5,9)***

I den romerske hær bestod en legion af mellem tre og fem tusind mand. Satans hær er også inddelt i kompagnier, og det kompagni, som disse onde ånder tilhørte, talte ikke mindre end en legion.

(16) VED KRAFTEN, HVIS NAVN SKAL KRÆFTERNE ONDT FLYGTE?

Men de halvfjerdsindsfyve vendte tilbage med Glæde og sagde: "Herre! også de onde Ånder ere os lydige i dit Navn." (Lukas 10:17)

På Jesu befaling forlod de onde ånder deres ofre, som nu sad ved Frelserens fødder, rolige, forstandige og venlige. Han ville også vise egnens befolkning sin magt til at bryde Satans lænker og befri hans fanger. Skønt Jesus selv rejste videre, blev de mænd, som var blevet befriet på en så vidunderlig måde, tilbage og kunne fortælle om deres velgørers barmhjertighed.

(17) HVAD VAR DET VALGTE ERHVERV MED ELYMAS, DER AFSLØREDE, AT DJÆVELBESIDDELSE KAN VÆRE VED VALG?

Men Elimas, Trolldkarlen, (thi dette betyder hans Navn), stod dem imod og søgte at vende Statholderen bort fra Troen. (Apostelenes-gerninger 13,8)

Som regel beskrives de besatte som værende i en tilstand af stor lidelse; der var dog undtagelser til denne regel. Nogle mennesker underkastede sig frivilligt satanisk indflydelse for at opnå en overnaturlig styrke. Og de havde

naturligvis ingen kamp med ånderne. Til denne klasse hørte de mennesker, der havde en spådomsånd, f.eks. troldmændene Simon og Elymas og den unge pige, der fulgte efter Paulus og Silas i Filippi.

(18) HVORDAN BESKRIVER DETTE VERS DET FYSISKE UDSEENDE AF LUCIFER – NU KALDET SATAN?

*Dit Hjerte hovmodede sig over din
Skønhed, du satte din Visdom til på
Grund af din Glans. Jeg, slængte dig til
Jorden og overgav dig til Konger, at de
skulde nyde Skuet af dig. (Ezekiel 28:17)*

Der er intet, den store forfører frygter mere, end at vi skal lære hans planer at kende. For at skjule sit sande væsen og sine virkelige hensigter, har han fået mennesker til at anse ham for en latterlig og foragtelig figur. Det passer ham udmærket at blive fremstillet som en vanskabning, halvt dyr og halvt menneske. Og han synes godt om, at mennesker, som anser sig selv for intelligente og oplyste, bruger hans navn tankeløst i sjov og spot.

(19) HVILKEN HANDLING LÆRER BIBELEN, DER GIVER VISDOM FOR AT FORHINDRE BEDRAG?

*Ifører eder Guds fulde Rustning, for at I
må kunne holde Stand imod Djævelens
snedige Anløb. (Efeserne 6,11)*

Gør dig Flid for at fremstille dig selv som prøvet for Gud, som en, Arbejder, der ikke behøver at skamme sig, som rettelig lærer Sandhedens Ord. (2 Timoteus 2,15)

Fordi han mestrer forklædningens kunst til fuldkommenhed, spørger mennesker ofte, om et sådant væsen virkelig eksisterer. Et bevis på, hvilke enestående resultater han har opnået er, at store dele af kristenheden hylder teorier, som er i strid med Skriftens tydeligste vidnesbyrd. Netop fordi Satan har så let ved at få magten over dem, der er uvidende om hans indflydelse, indeholder Guds ord så mange eksempler på hans ondskab og afslører de skjulte kræfter, han råder over, så vi kan være på vagt over for hans angreb.

(20) HVILKET STORT LØFTE OM BESKYTTELSE KAN VI KRÆVE, NÅR VI BLIVER ANGREBET AF ONDSKABENS KRÆFTER?

I, som elsker HERREN, hade det onde! Han vogter sine frommes Sjæle og frier dem af de gudløses Hånd; (Salme 97,10)

Vi ville have al mulig grund til at ængstes over Satans og hans engles magt, hvis vi ikke kunne søge tilflugt i vor frelsers overlegne kraft og styrke. Vi sikrer omhyggeligt vore huse med lås og slå for at værne vor ejendom og vort liv mod onde mennesker. Men vi tænker sjældent på de onde engle, som hele

tiden søger at få adgang til os, og som vi ikke kan forsvare os imod i vor egen styrke. Hvis de fik lov til det, ville de forvirre vort sind, pine og plage vort legeme, ødelægge vor ejendom og tage vort liv. Deres eneste fornøjelse er at sprede elendighed og ødelæggelse.

De mennesker, der modsætter sig Guds krav og giver efter for Satans fristelser så længe, at Gud giver dem i de onde ånders vold, er i en frygtelig situation. Men de, der følger Kristus, er altid trygge i hans varetægt. Mægtige engle bliver udsendt fra himlen for at beskytte dem. Den Onde kan ikke bryde gennem det værn, Gud har rejst om sine børn.

Jeg forstår fra Skriften, at jeg er fanget i en kosmisk kamp mellem godt og ondt. Jeg er klar over, at de dæmoniske pojke ikke er ånder fra døde mennesker, men snarere faldne engle, der søger min ødelæggelse, fordi jeg hævder Guds nådegave.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg er taknemmelig for, at Gud sender sine ikke-faldne himmelske budbringere til at betjene mine behov og give beskyttelse under denne store kontrovers.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg er klar over, at jeg ikke matcher intelligens, magt eller evner af Satan og hans onde agenter. Jeg takker Gud,

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Afkryds: Ja Ubeslutsom

[illegible]

4. Lektion

Fejlagtige for tolkninger

(1) HVAD ER SATANS ULTIMATIVE MÅL I DENNE STORE KONTROVERS?

*og kastede ham i Afgrunden og lukkede
og forseglede over ham, for at han ikke
mere skulde forføre Folkeslagene,
førend de tusinde År vare til Ende;
derefter skal han løses en lille Tid.
(Aabenbaringen 20,3)*

Den store strid mellem Kristus og Satan, der nu har stået på i omkring seks tusinde år, vil snart være forbi, og den Onde fordobler sine anstrengelser for at ødelægge Kristi gerning for menneskene og fastholde sjæle i sine snarer. Hans mål er at holde mennesker i uvidenhed og ubodfærdighed, indtil Frelserens

formidlingstjeneste er ophørt, og der ikke længere er noget offer for synden.

(2) HVILKEN INSTRUKTION I TO DELE FÅR VI FOR AT BESKYTTE OS MOD SATANS BEDRAG?

Underordner eder derfor under Gud; men står Djævelen imod, så skal han fly fra eder; (Jakob 4,7)

Når der ikke gøres nogen særlig anstrengelse for at modstå hans magt, og ligegyldighed præger menigheden og verden, har Satan ingen bekymringer, for så risikerer han ikke at miste nogen af dem, der underkaster sig hans vilje. Men når menneskene retter opmærksomheden mod det evige og spørger: "Hvad skal jeg gøre for at blive frelst?" er han på sin post og forsøger at modarbejde Kristi magt og Helligåndens indflydelse.

(3) HVILKE BIBELSKE RÅD VIL HJÆLPE OS MED AT OVERVINDE KØDETS LYSTER?

Men jeg siger: Vandrer efter Ånden, så fuldbyrde I ingenlunde Kødets Begæring. (Galaterne 5,16)

Og Satan ser, at Herrens tjenere føler sig tynget på grund af det mørke, verden er hyllet i. Han hører deres inderlige bønner om nåde og kraft fra Gud til at hæve den ligegyldighedens, efterladenhedens og ugidelighedens fortryllelse, der hviler over dem. Derfor

finder han på alle mulige kunstgreb med fornyet iver. Han frister mennesker til at give efter for deres appetit eller andre former for tilfredsstillelse af selvet og afstumper derved deres følelser, så de ikke får hørt netop det, de har størst behov for at lære.

(4) HVAD ER DE TRE HOVEDINDDELINGER, SOM SATAN BRUGER TIL AT DISTRAHERE DINE TANKER FRA EVIGE PROBLEMER?

og denne Verdens Bekymringer og Rigdommens Forførelse og Begæringerne efter de andre Ting komme ind og kvæle Ordet, så det bliver uden Frugt. (Markus 4,19)

Satan ved udmærket, at hans angreb vil få dem, han kan lokke til at forsømme bøn og læsning i Bibelen, til at bukke under. Derfor udtænker han alle mulige planer til at lægge beslag på opmærksomheden.

(5) HVORDAN BRUGER SATAN DEM, DER HÆVDER AT VÆRE KRISTNE, MEN IKKE ER DET?

Men jeg formaner eder, Brødre! til at give Agt på dem, som volde Splittelseme og Forargelseme tvært imod den Lære, som I have lært, og viger bort fra dem! (Romerne 16,17)

Der har altid været mennesker, der hævdede at være gudfrygtige, men som i stedet for at søge sandheden gør det til deres religion at søge fejl ved karakteren eller troen hos dem, de ikke er enige med. Den slags mennesker er Satans bedste hjælpere. Der er ikke få, som anklager brødrene; og de har mest travlt, når Gud virker, og hans tjenere tilbeder ham i sandhed. De kaster et falsk lys over dem, der elsker og adlyder sandheden, og over deres ord og handlinger. De beskylder Kristi mest oprigtige, nidkære og selvfornegtende tjenere for at bedrage eller lade sig bedrage. De mistænkeliggør motivet til enhver sand og ædel gerning, kommer med ondskabsfulde hentydninger og vækker mistanke hos de uerfarne. De forsøger på alle tænkelige måder at få det, der er rent og retfærdigt, til at se ud som urent og bedragerisk.

(6) HVORDAN IDENTIFICERER SKRIFTERNE DISSE BEDRAGERE?

*Af deres Frugter skulle I kende dem.
Sanker man vel Vindruer af Torne eller
Figener af Tidsler? (Matthæus 7,16)*

Men ingen behøver at lade sig narre af sådanne mennesker. Det er let at se, hvis børn de er, hvis eksempel de følger, og hvis gerning de gør. “På deres frugter kan I kende dem.” Matt 7,16. Deres adfærd ligner Satans, den giftige bagtaler, “vore brødras anklager.” Åb 12,10.

Den store bedrager har mange hjælpere, der er parat til at fremsætte alle slags vildfarelser for at fange sjæle — falske lærdomme, der er tilpasset smag og evner hos dem, som Satan søger at ødelægge. Han vil tilføre menigheden uoprigtige og uomvendte elementer, der vil vække tvivl og vantro og være en hindring for alle, der ønsker at se Guds værk gå frem og selv være med i fremgangen. Mange, der ikke har nogen virkelig tro på Gud og hans ord, er enige i visse af sandhedens principper og betragtes derfor som kristne. Og på den måde får de mulighed for at indføre deres vildfarelser, som var de Bibelens lære.

(7) HVAD ER RESULTATET AF AT ACCEPTERE SANDHEDEN?

og I skulle erkende Sandheden, og Sandheden skal frigøre eder."
(Johannes 8:32)

Den opfattelse, at det er uden betydning, hvad mennesker tror, er et af Satans mest virkningsfulde bedrag. Han ved, at når sandheden modtages i kærlighed, helliggør den modtagerens sjæl. Derfor søger han ustandselig at erstatte sandheden med falske teorier, fabler og et andet evangelium. Lige fra begyndelsen har Guds tjenere kæmpet imod falske lærere - ikke blot fordi de var onde mennesker, men fordi de udbredte falske påstande, som var skæbnesvangre for sjælen. Elias, Jeremias og Paulus bekæmpede frygtløst dem, der vendte mennesker bort fra Guds ord. Den frisindethed, der

betragter ret gudstro som uvæsentlig, fandt ingen støtte hos disse hellige forsvarere af sandheden.

(8) HVAD SKER DER MED DEM, DER VRIDER SKRIFTERNE, SÅ DE PASSER TIL DERES TRO?

som han også gør i alle sine Breve, når han i dem taler om disse Ting; i dem findes der Ting, vanskelige at forstå, som de ukyndige og ubefæstede fordreje, ligesom også de øvrige Skrifter, til deres egen Undergang. (2 Peter 3,16)

De vage og fantasifulde udlægninger af Skriften, og de mange modstridende teorier vedrørende religiøs tro, som findes i den kristne verden, er udtænkt af vor modstander for at forvirre sindene, så de ikke kan se, hvad der er sandhed. Og den uenighed, som findes mellem de forskellige kristne kirker, skyldes for en stor del den udbredte tilbøjelighed til at fordreje Skriften for at få den til at støtte en yndet teori. I stedet for omhyggeligt og ydmygt at studere Guds ord for at lære hans vilje at kende, søger mange blot at finde noget mærkeligt eller originalt i det.

(9) HVILKEN ADVARSEL GIVES TIL DEM, DER MÅSKE TÆNKER AT ÆNDRE BETYDNINGEN AF GUDS ORD?

Jeg vidner for enhver, som hører denne Bogs Profetis Ord: Dersom nogen lægger noget til disse Ting, da skal Gud lægge

på ham de Plager, som der er skrevet om i denne Bog. Og dersom nogen tager noget bort fra denne Profetis Bogs Ord, da skal Gud tage hans Lod bort fra Livets Træ og fra den hellige Stad, om hvilke der er skrevet i denne Bog.
(Aabenbaringen 22,18-19)

Til støtte for fejlagtige læresætninger eller ikke kristne skikke er der nogle, som tager visse skriftsteder ud af deres sammenhæng. Måske citerer de det halve af et skriftsted som bevis for deres påstands rigtighed, skønt den anden halvdel viser, at meningen er den stik modsatte. Med en slanges list forskanser de sig bag løsrevne udtalelser, som de fortolker på en sådan måde, at det passer med deres kødelige lyster. Mange fordrejer med vilje Guds ord på denne måde. Andre, der har en mere livlig fantasi, griber Bibelens symboler og fortolker dem efter deres eget ønske. Uden at tage hensyn til, at Bibelen fortolker sig selv, præsenterer de deres påfund som Bibelens lære.

Når Bibelen studeres uden bøn og en ydmyg, lære villig ånd, vil både de enkleste og de vanskeligste afsnit blive berøvet deres sande betydning.

(10) HVAD VIL HERRENS VIDNESBYRD GØRE FOR DET ENKLESTE SIND?

HERRENS Lov er fuldkommen, kvæger Sjælen, HERRENS Vidnesbyrd holder, gør enfoldig viis, (Salme 19:7)

Bibelen var tænkt som en vejledning for alle, som ønsker at lære deres skabers vilje at kende. Gud gav mennesker profetiens sikre ord. Engle og endog Kristus selv kom for at lade Daniel og Johannes vide, hvad der skulle ske i fremtiden. Disse betydningsfulde emner, som angår vor frelse, blev ikke indhyllet i mystik. De blev ikke åbenbaret på en sådan måde, at den ærlige sandhedssøger kunne blive forvirret eller vildledt. Ved profeten Habakkuk sagde Herren: "Skriv synet tydeligt på tavler, så det er let at læse." Hab 2,2. Guds ord taler tydeligt til alle, som studerer det under bøn. Hver ærlig sjæl vil finde sandhedens lys. "Lys stråler frem for de oprigtige." Sl 97,11.

(11) HVORDAN SER GUD PÅ DENNE VERDENS VISDOM?

Thi denne Verdens Visdom er Dårskab for Gud; thi der er skrevet: "Han er den, som griber de vise i deres Træskhed;" (1 Korinterne 3,19)

To Videnskabelig forskning er blevet en forbandelse for mange. Gud har tilladt en strøm af lys at vælte ud over verden gennem opdagelser inden for videnskab og kunst. Men hvis de ikke i deres forskning ledes af Guds ord, vil selv de bedste hjerner blive forvirrede i forsøget på at udforske relationerne mellem videnskab og åbenbaring.

(12) HVORDAN BETRAGTER SKRIFTER SEKULÆR VIDENSKAB?

O Timotheus! vogt på den betroede Skat, idet du vender dig bort fra den vanhellige, tomme Snak og Indvendingerne fra den falskelig såkaldte Erkendelse, (1 Timoteus 6,20)

Menneskelig viden om både materielle og åndelige emner er begrænset og ufuldkommen, og derfor er mange ikke i stand til at få deres opfattelse af videnskaben til at harmonere med Skriftens udtalelser. Mange anerkender teorier og spekulationer som videnskabelige kendsgerninger og mener, at Guds ord skal prøves ved teorier, der er resultatet af en "kundskab, der med urette kaldes sådan." . . . Skaberen og hans værk ligger uden for deres fatteevne; og fordi de ikke kan forklare dem ved naturlovene, betragter de Bibelen som upålidelig. De, der betvivler pålideligheden af Det Gamle og Det Nye Testaments beretninger, går alt for ofte et skridt videre; de tvivler på Guds eksistens og tillægger naturen en grænseløs magt. Efter således at have givet slip på deres anker, bliver de kastet ind mod vantroens klippeskær.

(13) HVORFOR VIL MENNESKET ALDRIG FULDT UD FORSTÅ GUD?

O Dyb af Guds Rigdom og Visdom og Kundskab! hvor uransagelige ere hans Domme, og hans Veje usporlige! (Romerne 11,33)

Sådan farer mange vild fra troen og bliver forført af Satan. Mennesker stræber efter at være klogere end deres

skaber. Menneskelig filosofi har prøvet at udforske og forklare mysterier, som selv ikke evigheden vil åbenbare. Hvis mennesker blot ville studere og forstå, hvad Gud har meddelt om sig selv og sine hensigter, ville de opnå en sådan opfattelse af Jahves herlighed, majestæt og magt, at de ville erkende, hvor små de selv er, og stille sig tilfreds med det, der er åbenbaret for dem og deres børn.

Et af Satans mesterstykker består i at få mennesker til at blive ved med at forske og gætte om ting, Gud ikke har åbenbaret og ikke ønsker, at vi skal forstå. Det var ved at gøre det, Lucifer mistede sin plads i himlen. Han blev utilfreds, fordi Gud ikke betroede ham alle sine hensigter, og han glemte helt at sætte pris på det, som var blevet ham åbenbaret om hans eget arbejde i den høje stilling, han havde fået betroet. Ved at vække den samme utilfredshed hos de engle, der stod under hans ledelse, blev han årsag til deres fald. Nu forsøger han at vække den samme følelse i menneskers sind og forlede også dem til at overtræde Guds udtrykkelige befalinger.

(14) HVEM ER I FARE FOR AT TRO STÆRKE VRANGFORESTILLINGER?

og med alt Uretfærdigheds Bedrag for dem, som fortabes, fordi de ikke toge imod Kærligheden til Sandheden, så de kunde blive frelste. Og derfor sender Gud dem kraftig Vildfarelse, så at de tro Løgnen, for at de skulle dømmes, alle de, som ikke troede Sandheden, men fandt Behag i Uretfærdigheden. (2 Tessalonikerne 2,10-12)

De, der ikke er villige til at tage imod Bibelens klare, tydelige sandheder, søger ustandselig efter tiltalende fabler for at berolige deres samvittighed. Jo mindre åndeligt, selvforføgtende og ydmygende de præsenterede læresætninger er, desto større er den velvilje, de bliver modtaget med. Disse mennesker nedværdiger deres intelligens for at følge deres kødelige lyster. De betragter sig selv som værende for kloge til at ransage Bibelen med anger og oprigtig bøn om guddommelig vejledning, og derfor har de intet værn mod vildfarelser. Satan er parat til at opfylde deres ønsker og fylde dem med løgn og bedrag i sandhedens sted. På den måde vandt pavedømmet magt over menneskers sind; og protestanter følger samme vej ved at afvise sandheden, fordi den involverer et kors. . . Alle, der tilsidesætter Guds ord for at studere skik og brug og taktik for ikke at adskille sig fra omverdenen, vil blive overladt til at betragte forbandet vranglære som religiøs sandhed. Den, der ser med afsky på én løgn, tror uden videre på en anden.

Et af bedragernes mest succesfulde midler til at forføre er spiritismens vildledende lære og falske undere. Forklædt som en lysets engel lægger han sine fælder, hvor man mindst venter det. Hvis mennesker blot ville læse i Guds ord og bede indtrængende om at forstå det, ville de ikke blive overladt til mørket for kun at modtage falsk lære. Men når de forkaster sandheden, bliver de bytte for bedrag.

**(15) HVAD FÅR VI BESKED PÅ AT
UNDGÅ?**

idet I ophæve Guds Ord ved eders Overlevering, som I have overleveret; og mange lignende Ting gøre I. "
(Markus 7:13)

Utallige fejlagtige læresætninger og forskruede ideer vinder indpas i de forskellige kristne kirker. Det er umuligt at vurdere de onde følger af at fjerne blot ét af Guds ords landemærker. Kun få af dem, der vover at gøre dette, nøjes med at forkaste en enkelt sandhed. De fleste fortsætter med at tilsidesætte det ene efter det andet af sandhedens principper, indtil de til sidst helt går bort fra troen.

Den populære teologis vildfarelser har gjort mange skeptiske, der ellers ville have troet på Bibelen. Det er umuligt for dem at anerkende læresætninger, der strider imod deres sans for retfærdighed, barmhjertighed og kærlighed, og eftersom de fremstilles som Bibelens lære, nægter de at anerkende den som Guds ord.

(16) HVAD ER FAREN VED AT VÆRDSÆTTE MENNESKETS TRADITIONER?

Og han sagde til dem: "Smukt ophæve I Guds Bud, for at I kunne holde eders Overlevering. (Markus 7,9)

Og det er netop, hvad Satan søger at opnå. Der er intet, han ønsker mere end at nedbryde tilliden til Gud og hans ord. Satan står i spidsen for den store hær af tvivlere, og han gør sit yderste for at lokke mennesker ind i sine rækker. Det er blevet en modesag at tvivle.

Mange mennesker betragter Guds ord med mistro, fordi det går i rette med synden og fordømmer den. Og de, der ikke er villige til at adlyde Ordets krav, bestræber sig på at at kuldkaste dets autoritet. De læser Bibelen eller hører dens lære som den forkyndes fra prædikestolen, blot for at finde fejl i Bibelen eller i prædikenen. Mange bliver ateister, blot for at retfærdiggøre sig eller undskylde sig for pligtforsømmelser.

Andre antager skeptiske principper af stolthed og magelighed. De er for mageligt anlagte til at gøre en hæderlig indsats, der vil kræve anstrengelse og selvfornegtelse. I stedet tilstræber de at kritisere Bibelen for at vinde ry for højere visdom. Der er meget en begrænset forstand, der er uoplyst af guddommelig visdom, er ude af stand til at fatte, og det giver skeptikerne en anledning til at kritisere.

Mange synes at anse det for en dyd at være skeptiske og vantro. Men bag den tilsyneladende oprigtighed er det egentlige motiv selvtilfredshed og stolthed. Mange ynder at finde noget i Skriften, der kan forvirre andre. Mange begynder med at kritisere og argumentere på et forkert grundlag, blot for at komme op at diskutere. De er ikke klar over, at de derved vikler sig ind i fuglefængerens net. Men da de nu engang har erklæret sig for vantro, føler de, at de må holde fast ved deres standpunkt. Og derfor stiller de sig på de gudløses side og lukker sig selv ude fra Paradiset

**(17) HVEM FÅR DEN HELLIGE
ÅNDS HJÆLP?**

Dersom da I, som ere onde, vide at give eders Børn gode Gaver, hvor meget mere skal da Faderen fra Himmelen give den Helligånd til dem, som bede ham!" (Lukas 11:13)

Gud har i sit ord givet tilstrækkelige beviser for, at det er af guddommelig oprindelse. De store sandheder, der angår vor frelse, er tydeligt fremsat; og ved Helligåndens hjælp, som er lovet alle, der oprigtigt beder om den, kan enhver selv forstå disse sandheder. Gud har givet mennesker et stærkt grundlag for deres tro.

(18) HVILKET STORT LØFTE KAN VI KRÆVE I DETTE VERS?

At ty til HERREN er godt fremfor at stole på Mennesker; (Salme 118:8)

Alligevel kan menneskenes begrænsede forstand ikke fuldt ud fatte den evige Guds planer og hensigter. Det vil aldrig lykkes os at udforske Guds væsen. Vi skal ikke formasteligt prøve at trække det slør til side, bag hvilket han skjuler sin majestæt . . . Vi kan forstå så meget af den måde, han behandler os på og de motiver, han handler ud fra, at vi indser den grænseløse kærlighed, nåde og uendelige kraft, der ligger bag. Vor himmelske far styrer alting med visdom og retfærdighed, og vi skal ikke nære utilfredshed eller mistillid, men underkaste os med ærbødighed. Han vil

lade os se så meget af sine planer, som det er godt for os at se, men i øvrigt bør vi stole på den almægtige hånd og det hjerte, der er fuldt af kærlighed.

(19) HVAD ADVARER DETTE SKRIFTSTED OM, AT DET FARLIGE RESULTAT AF SYND OG VANTRO ER?

så ser til, Brødre! at der ikke nogen Sinde i nogen af eder skal findes et ondt, vantro Hjerte, så at han falder fra den levende Gud. Men formaner hverandre hver Dag, så længe det hedder "i Dag", for at ikke nogen af eder skal forhærdes ved Syndens Bedrag. (Hebræerne 3,12-13)

Gud har givet rigelige beviser til støtte for troen, men han vil aldrig fjerne alle undskyldninger for vantro. De, som ønsker noget at begrunde deres tvivl med, vil også finde det. Og de, der nægter at tro og adlyde Guds ord, før alle hindringer er skaffet af vejen og der ikke mere er nogen mulighed for at tvivle, vil aldrig nå frem til til lyset.

(20) HVAD ER DET NATURLIGE SVAR FRA ET KØDELIGT SIND?

Og straks udrakte Jesus Hånden og greb ham, og han siger til ham: "Du lidettroende, hvorfor tvivlede du?" (Matthæus 14,31)

Mistillid til Gud er naturlig for det uomvendte hjerte, som nærer fjendskab mod ham. Men troen, som inspireres af Helligånden, vil kun vokse, hvis man værner om den. Ingen bliver stærk i troen uden at gøre en energisk indsats. Vantroen vokser, når man giver den vækstbetingelser, og hvis mennesker tillader sig at kritisere i stedet for at dvæle ved de vidnesbyrd, Gud har givet os til støtte for troen, vil de finde, at deres tvivl bliver større og slår stadig dybere rødder.

(21) HVILKET BIBELSK PRINCIP VIL FØLGE DEM, DER TVIVL OG MISTILLID TIL GUD?

Farer ikke vild; Gud lader sig ikke spotte; thi hvad et Menneske sår, det skal han også høste. (Galaterne 6,7)

Men de, der tvivler på Guds løfter og forsikringer om hans nåde, vanærer ham, og i stedet for at drage andre til Kristus får de dem til at vende ryggen til ham. De er ufrugtbare træer, som spreder deres grene vidt omkring og holder sollyset borte fra andre planter, så de visner og dør under den kolde skygge. Disse menneskers livsværk vil vise sig at være et uafviseligt vidne imod dem. De sår tvivlens sæd, som altid giver dem sikker høst.

(22) HVAD ER DET FØRSTE SKRIDT MOD FRIHED FRA DOKTRINENS TVIVL?

Dersom nogen vil gøre hans Villie, skal han erkende, om Læren er fra Gud, eller jeg taler af mig selv. (Johannes 7,17)

De, som virkelig ønsker at blive befriet for tvivl, har kun én vej at følge. I stedet for at stille spørgsmål og kritisere det, som de ikke forstår, bør de give agt på det lys, der allerede skinner på deres vej — så vil de få mere lys. Hvis de udfører de pligter, de forstår, vil de blive i stand til at forstå og udføre de pligter, de hidtil har været i tvivl om.

(23) HVILKE TO NØGLER HAR VI TIL RÅDIGHED FOR AT MODTAGE STÆRKERE TRO?

Altså kommer Troen af det, som høres, men det, som høres, kommer igennem Kristi Ord. (Romerne 10,17)

Straks råbte Barnets Fader og sagde med Tårer: "Jeg tror, hjælp min Vantro!" (Markus 9,24)

(24) HVAD ER DER LOVET DEM, DER SØGER?

Beder, så skal eder gives; søger, så skulle I finde; banker på, så skal der lukkes op for eder. (Matthæus 7,7)

Satan kan komme med en efterligning, der ligner sandheden så meget, at den narrer dem, der er villige til at lade sig bedrage — og som ønsker at slippe for den selvfor nægtelse og de

ofre, sandheden kræver. Men det er umuligt for ham at bevare sin magt over dem, som ønsker at kende sandheden, koste hvad det vil. Kristus er sandheden og det “lys, som oplyser hvert menneske.” Joh 1,9. Sandhedens ånd er udsendt for at lede mennesker til hele sandheden.

(25) HVORFOR TILLADER GUD OS AT BLIVE UDSAT FOR FRISTELSE?

Thi han kender min Vej og min Vandel, som Guld går jeg frem af hans Prøve. (Job 23,10)

Kristi tilhængere ved kun lidt om de anslag, Satan og hans hær lægger op mod dem. Men han, som bor i himlene, vil lede alting, så hans egne hensigter bliver fuldbyrdet. Herren tillader, at hans børn bliver udsat for fristelsens ildprøve — ikke fordi deres sorg og lidelse behager ham, men fordi denne proces er af vigtighed for deres endelige sejr. Han kunne ikke for sin egen æres skyld skærme dem mod fristelse, eftersom hensigten med disse prøvelser netop er at forberede dem til at modstå alle den Ondes tillokkelser.

(26) FRA HVEM KOMMER MAGT TIL AT MODSTÅ FRISTELSE?

Da svarede han og sagde til mig: Dette er HERRENS Ord til Zerubbabel: Ikke ved Magt og ikke

***ved Styrke, men ved min Ånd, siger
Hærskarers HERRE (Zakarias 4,6)***

Hverken onde mennesker eller djævlé kan hindre Guds gerning eller adskille ham fra sine børn, hvis de spagfærdigt og angerfuldt vil bekende og afstå fra deres synder og i tro gøre krav på hans løfter. Enhver åbenlys eller skjult fristelse eller modstand kan overvindes.

(27) HVORFOR BEHØVER VI IKKE FRYGTE ONDSKABENS KRÆFTER?

***Se, jeg har givet eder Myndighed til at
træde på Slinger og Skorpioner og
over hele Fjendens Magt, og slet intet
skal skade eder. (Lukas 10:19)***

Satan ved meget godt, at selv den svageste sjæl, der holder sig nær til Kristus, er stærkere end alle mørkets magter, og at han, hvis han viste sig åbenlyst, ikke ville sejre. Derfor prøver han på at lokke korsets soldater væk fra deres stærke fæstning, mens han ligger i baghold med sine styrker — parat til at ødelægge enhver, som vover sig ind på hans område. Kun ved ydmygt at sætte vor lid til Gud og adlyde alle hans bud, kan vi være sikre.

(28) HVILKE TO BESTEMMELSER GAV JESUS FOR AT FORHINDRE OS I AT KOMME I FRISTELSE?

Våger og beder, for at I ikke skulle falde i Fristelse! Ånden er vel redebon, men Kødets er skrøbeligt."
(Matthæus 26,41)

Intet menneske kan nogen sinde føle sig tryk uden at bede. Vi bør især bede Gud om visdom til at forstå hans ord. I Bibelen afsløres fristerens rænker og midlet at modstå ham med held. Satan er en mester i at citere Bibelen og give den sin egen fortolkning, som han håber skal få os til at falde. Vi må læse Bibelen med et ydmygt hjerte og aldrig glemme vor afhængighed af Gud. Vi må konstant vogte os for Satans fælder og blive ved med i tro at bede: "Led os ikke ind i fristelse!"

Jeg er klar over Satans mål er at bedrage verden, og han vil bruge enhver metode i hans magt til at skabe min ruin. Jeg er taknemmelig for løftet om, at hvis jeg oprigtigt søger visdom og sandhed, vil jeg finde den og ikke falde under hans bedrag.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg forstår, at Satan bruger både bekendende troende og ikke-troende som sine redskaber til at føre mig på vildspor. Min bøn er: "Herre, vær venlig at give mig visdom til at skelne mellem disse sataniske påvirkninger."

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg beder om beslutsomhed om løbende at følge Kristi advarsel og ikke give efter for fristelsen til kærlighed til penge, der ville trække mig væk fra mit forhold til ham.

Afkryds: *Ja* *Ubeslutsom*

Jeg er taknemmelig for løfterne om, at Gud vil give os magt over det onde og aldrig lade mig friste over det, jeg er i stand til at bære. Jeg beder om, at jeg ved tro og hans nåde kan overvinde og give ære til hans navn.

Afkryds: *Ja* *Ubeslutsom*

[illegible]

5. Lektion

Det første store bedrag

Satan begyndte sine anstrengelser for at bedrage menneskeslægten fra menneskets allerførste dag. Han som havde stiftet oprør i himlen, ønskede nu at få jordens beboere med i sin kamp mod Guds styre. Adam og Eva havde været fuldkommen lykkelige i lydighed mod Guds lov, og dette var et stadigt vidnesbyrd imod den påstand, Satan havde fremsat i himlen - at Guds lov var tyrannisk og ikke tjente hans skabningers bedste. Desuden var Satans misundelse blevet vakt, da han så det skønne hjem, der var forberedt til det syndfri par. Han besluttede at få dem til at falde, så han, når de blev skilt fra Gud, kunne få dem i sin magt, erobre jorden og oprette sit eget rige i opposition mod den Allerrhøjeste.

(1) HVORFOR ER ØJEBLIKKELOG, UBØJELIG LYDIGHED MOD GUDS VILJE AFGØRENDE?

Vide I ikke, at når I fremstille eder for en som Tjenere til Lydighed, så ere I hans Tjenere, hvem I lyde, enten Syndens til Død, eller Lydighedens til Retfærdighed? (Romerne 6,16)

Hvis Satan havde afsløret sin sande karakter, var han straks blevet afvist, for Adam og Eva var blevet advaret mod denne farlige fjende; men han arbejdede i det skjulte og slørede sin sande hensigt for bedre at nå sit mål. Som sit redskab brugte han slangen, der dengang var fortryllende smuk. Gennem den sagde han til Eva: "Har Gud virkelig sagt, at I ikke må spise af træerne i haven?"¹ Mos 3,1.

Hvis Eva havde afholdt sig fra at diskutere med fristeren, ville hun have været på den sikre side, men hun vovede at tale med ham og blev et offer for hans bedrag. Også i dag bliver mange besejret på samme måde. De tvivler på Guds befalinger og diskuterer dem, og i stedet for at adlyde hans bud accepterer de menneskelige teorier, som kun dækker over Satans påfund.

(2) HVILKET STORT BEDRAG VALGTE ADAM OG EVA AT TRO PÅ?

Da sagde Slangen til Kvinden: "I skal ingenlunde dø (1 Mosebog 3:4)

“Kvinden svarede slangen: ‘Vi må gerne spise af frugten på træerne i haven, men frugten på det træ, der står midt i haven, har Gud sagt, at vi ikke må spise af og ikke røre ved, for ellers skal vi dø.’ Men slangen sagde til Kvinden: ‘Vist skal I ikke dø! Men Gud ved, at den dag I spiser af den, bliver jeres øjne åbnet, så I bliver som Gud og kan kende godt og ondt.’”¹ Mos 3,2-5. Satan påstod, at de ville opnå større visdom end tidligere og kunne leve livet på et højere plan. Eva gav efter for fristelsen, og Adam førtes i synd gennem hendes påvirkning. De accepterede slangens ord - at Gud ikke havde ment, hvad han sagde. De nærede mistillid til deres skaber og mente, at han begrænsede deres frihed, og at de ville opnå stor visdom og ophøjelse ved at overtræde hans lov.

(3) HVAD VAR DET UMIDDELBARE RESULTAT AF DERES OVERTRÆDELSE?

*Eders Brøde er det, der skiller mellem
eder og eders Gud, eders Synder skjuler
hans Åsyn for jer, så han ikke hører.
(Esajas 59,2)*

*Men Gud HERREN sagde: "Se,
Mennesket er blevet som en af os til at
kende godt og ondt. Nu skal han ikke
række Hånden ud og tage også af
Livets Træ og spise og leve evindeligt!"
Så forviste Gud HERREN ham fra
Edens Have, for at han skulde dyrke*

***Jorden, som han var taget af; (1
Mosebog 3,22-23)***

(4) HVAD ER SYND?

***Hver den, som gør Synden, begår også
Overtrædelse af Loven, og Synden er
Lovens Overtrædelse. (1 Johannes 3,4)***

(5) HVAD ER DET ULTIMATIVE RESULTAT AF SYND?

***hi Syndens Sold er Død, men Guds
Nådegave er et evigt Liv i Kristus
Jesus, vor Herre. (Romerne 6,23)***

Men hvad fandt Adam efter sin synd ud af, at ordene: “For ellers skal I dø,” virkelig betød? Opdagede han, at de skulle betyde det, Satan havde fået ham til at tro, at han skulle føres til eksistens på et højere plan? I så fald ville der sandelig være meget godt at opnå ved overtrædelse af loven, og Satan ville være menneskeslægtens velgører. Men Adam skulle erfare, at det aldeles ikke var det, der lå i ordene. Gud sagde, at mennesket som straf for sin synd skulle vende tilbage til jorden, som det var taget af: “Jord er du, og til jord skal du blive.”¹ Mos 3,19. Satans ord: “Den dag I spiser af den, bliver jeres øjne åbnet,” viste sig kun at være sande i denne betydning: Efter at Adam og Eva havde været ulydige imod Gud, åbnedes deres øjne, så de så deres dårskab; de lærte det onde at kende og fik ulydighedens bitre frugt at smage.

Midt i haven voksede livets træ, hvis frugt havde magt til at give evigt liv. Hvis Adam var forblevet lydige mod Gud, ville han fortsat have fået lov til at spise af dette træ, og han ville have levet for evigt. Men da han syndede, blev han afskåret fra at spise af livets træ og underkastet døden. Guds dom: "Jord er du, og til jord skal du blive," peger på livets fuldstændige ophør.

(6) HVAD ER MENNESKETS ENESTE HÅB OM AT GENVINDE UDØDELIGHED?

*men nu er kommen for Dagen ved vor
Frelses Jesu Kristi Åbenbarelse, han,
som tilintetgjorde Døden, men bragte
Liv og Uforkrænkelighed for Lyset ved
Evangeliet, (2 Timoteus 1,10)*

Den udødelighed, der var blevet lovet mennesket på betingelse af lydighed, mistede det på grund af overtrædelsen. Adam kunne ikke efterlade sine efterkommere noget, han ikke selv havde. Der ville ikke have været noget håb for den faldne slægt, hvis Gud ikke ved at ofre sin søn havde givet den mulighed for at opnå udødelighed. . . Kun gennem Kristus kan vi opnå udødelighed. Jesus sagde: "Den, der tror på Sønnen, har evigt liv; den, der er ulydig imod Sønnen, skal ikke se livet." Joh 3,36. Hvert eneste menneske kan opnå denne uvurderlige gave, hvis han vil opfylde betingelserne. Alle, "der søger herlighed og ære og

uforgængelighed ved udholdende at gøre det gode, vil han gengælde med evigt liv.”Rom 2,7.

(7) HVAD SKER DER MED EN SYNDERS SJÆL?

kun af Træet til Kundskab om godt og ondt må du ikke spise; den Dag du spiser deraf, skal du visselig dø!"

(1 Mosebog 2,17)

Den eneste, der lovede Adam liv trods ulydighed, var den store bedrager. Og slangens ord til Eva i Edens have - “Vist skal I ikke dø!” - var den allerførste prædiken, der nogen sinde er holdt om sjælens udødelighed. Men denne erklæring, der udelukkende hviler på Satans autoritet, gentages fra kristendommens gejstlighed og modtages af de fleste mennesker med samme beredvillighed som af vore første forældre. Man udlægger Guds ord: “Det menneske, der synder, skal dø,” Ez 18,20.således: Den sjæl, der synder, skal ikke dø, men leve evigt. Hvilken forunderlig forblindelse får dog mennesker til at tro på Satans ord og tvivle på, hvad Gud siger?

(8) HVORDAN FORHINDREDE GUD UDØDELIGGØRELSE AF SYND OG SYNDERE?

og han drev Mennesket ud, og østen for Edens Have satte han Keruberne med det glimtende Flammesværd til at vogte Vejen til Livets Træ. (1 Mosebog 3,24)

Hvis mennesket efter syndefaldet fortsat havde fået lov til at spise af livets træ, ville det have levet for evigt, og derved ville synden være blevet udødeliggjort. Men en kerub med et flammesværd “vogtede vejen til livets træ,” og ikke en eneste af Adams slægt har fået lov til at komme gennem denne spærring og spise af den livgivende frugt. Derfor findes der ingen udødelig synder.

(9) HVAD SKER DER MED DE ONDES KROP OG SJÆL EFTER DEN ENDELIGE DOM?

Og frygter ikke for dem, som slå Legemet ihjel, men ikke kunne slå Sjælen ihjel; men frygter hellere for ham, som kan fordærve både Sjæl og Legeme i Helvede. (Matthæus 10,28)

(10) HVORDAN HAR HERREN DET MED ØDELÆGGELSEN AF DEM, DER AFVISER FRELSE?

Sig til dem: Så sandt jeg lever, lyder det fra den Herre HERREN: Jeg har ikke Lyst til den gudløses Død, men til at han omvender sig fra sin Vej, at han må leve! Vend om, vend om fra eders onde Veje Hvorfor vil I dø, Israels Hus? (Ezekiel 33,11)

Herren forhæler ikke Forjættelsen (som nogle agte det for en Forhaling), men han er langmodig for eders Skyld, idet han ikke vil, at nogen skal fortæbes,

men at alle skulle komme til

Omvendelse. (2 Pet 3,9)

Men efter syndefaldet befalede Satan sine engle at gøre en særlig indsats for at få menneskene til at tro på deres udødelige natur, og når det var lykkedes at få dem til at tro på denne vildfarelse, forledte de dem også til at tro, at synderen skulle leve i evig elendighed. Nu fremstiller mørkets fyrste gennem sine redskaber Gud som en hævngherrig tyrann og påstår, at han sender alle, der ikke behager ham, til Helvede, hvor de for evigt skal mærke hans vrede, og mens de lider usigelig pine og vrider sig i de evige flammer, ser deres skaber ned på dem med tilfredshed.

På denne måde tilskriver ærkefjenden menneskets skaber og velgører sine egne egenskaber. Grusomhed er satanisk. Gud er kærlighed, og alt, hvad han skabte, var rent, helligt og smukt, indtil den første oprører bragte synden ind i universet. Satan er den fjende, der frister mennesket til at synde, for derpå at ødelægge det, hvis han kan. Og når han så er sikker på sit offer, fryder han sig over den ødelæggelse, han har forvoldt. Hvis han fik lov til det, ville han feje hele menneskeheden i sit net. Hvis ikke det var for den guddommelige magts indgriben, ville ikke en eneste af Adams sønner og døtre undslippe.

**(11) HVILKE FIRE ATTRIBUTER
BESKRIVER GUDS SANDE
KARAKTER OG REGERING?**

"Jeg lader din Sæd bestå for evigt, jeg bygger din Trone fra Slægt til Slægt!" - Sela. (Salme 89,4)

I dag søger Satan at besejre mennesker på samme måde, som han besejrede vore første forældre: ved at få deres tillid til Skaberen til at vakle og få dem til at tvivle på visdommen i hans styre og retfærdigheden i hans lov. For at retfærdiggøre deres egen ondskab og oprør fremstiller Satan og hans hjælpere Gud som endnu værre end de selv. Han prøver på at tilskrive vor himmelske far sin egen frygtelige grusomhed for selv at fremstå som den, der uretfærdigt er blevet bortvist fra himlen, fordi han ikke ville underkaste sig en så uretfærdig herre. Han foregøgler menneskene den frihed, de ville nyde under hans milde regering - i modsætning til den trældom, som Jahves strenge lov pålægger dem. Og på den måde lykkes det ham at lokke mennesker til at svigte deres troskab mod Gud.

**(12) HVAD VIL DER VÆRE
TILBAGE AF DE ONDE, NÅR DER
ER BLEVET STRAFFET?**

og trampe de gudløse ned; thi de skal blive til Støv under eders Fodsåler, den bag jeg griber ind, siger Hærskarers HERRE. (Malakias 4,3)

Hvor frastødende for enhver følelse af kærlighed og barmhjertighed, ja, selv for vor retfærdighedssans, er

ikke læren om, at de ugudelige døde pines med ild og svovl i et evigt brændende helvede - at de så længe Gud er til, skal lide tortur for de synder, de måtte have begået i et kort, jordisk liv. Og dog er denne lære blevet forkyndt vidt og bredt, og den indgår stadig i mange kristne trosbekendelser.

(13) HVORDAN KOMMER SATAN TIL SIN ENDE?

Med dine mange Misgerninger, ved din uredelige Handel vanhelligede du dine Helligdomme. Da lod jeg Ild bryde løs i din Midte, og den fortærede dig; jeg gjorde dig til Støv på Jorden for alle, som så dig. (Ezekiel 28,18)

Hvad ville Gud opnå, hvis vi indrømmede, at han fryder sig over at se evige pinsler og nyder skrig og jammer fra de lidende, som han lader forblive i Helvedes flammer? Kan disse frygtelige lyde være som musik i en kærlig Guds ører? Man påstår, at de ondes evige lidelser skal vise Guds had til synden som et onde, der er ødelæggende for universets fred og orden. Hvilken forfærdelig gudsbespottelse! Skulle Guds had til synden være årsag til, at den skulle eksistere i al evighed! Ifølge disse teologers lære vil fortsat tortur uden håb om barmhjertighed drive de ulykkelige til vanvid. Og idet de øser deres raseri ud i eder og forbandelser, bliver de ved med at gøre deres skyld større. Guds herlighed bliver ikke større af en sådan stadigt voksende synd gennem uendelige tider.

Vi kan ikke forestille os, hvor meget ondt denne falske lære om evige pinsler har ført til. Bibelens religion, der er så fuld af kærlighed, godhed og medlidenhed, er blevet formørket af overtro og rædsel. Når vi tænker på, hvorledes Satan har sværet Guds karakter, kan det da undre os, at vor barmhjertige skaber er frygtet, ja ligefrem hadet? Det rystende syn på Gud, der er blevet forkyndt fra prædikestole, har gjort tusinder, ja, millioner, til tvivlere og vantro.

(14) HVAD ER BESKRIVELSEN I DETTE VERS, DER BESKRIVER FALSK LÆRE?

*Og endnu en anden Engel fulgte, som sagde: Falden, falden er Babylon, den store, som har givet alle Folkeslagene at drikke af sin Utugts Harmes Vin.
(Aabenbaringen 14,8)*

Teorien om evige pinsler er en af de falske læresætninger, der er blevet kaldt Babylons utugts harmes vin, som hun har skænket op for alle folkeslagene. At kristne præster har kunnet antage og forkynde denne vildfarelse, er helt ufatteligt. . . Hvis vi vender os fra Guds ords vidnesbyrd og accepterer falske læresætninger, fordi vore fædre troede på dem, kommer vi under den forbandelse, der blev udtalt over Babylon; vi drikker af hendes utugts harmes vin.

(15) HVAD VIL HERREN GIVE TIL BÅDE RETFÆRDIGE OG SYNDER?

“And behold, I am coming quickly, and My reward is with Me, to give to every one according to his work. (Revelation 22:12)

Mange, der finder læren om den evige pine afskyelig, går til den modsatte yderlighed. De ser, at Bibelen viser Gud som en kærlig og medfølende Gud. Derfor kan de ikke tro, at han vil kaste sine skabninger i et evigt brændende Helvede. Men da de tror, at sjælen er udødelig, kan de ikke komme til noget andet resultat, end at alle til sidst vil blive frelst. Mange anser Bibelens trusler for kun at være fremsat for at skræmme mennesker til lydighed, men mener, at de ikke vil blive opfyldt bogstaveligt. Og så kan synderen blot leve et liv i selvisk nydelse uden at tage hensyn til Guds krav, og alligevel regne med at blive taget til nåde af ham i den sidste ende. En sådan lære, der regner med Guds barmhjertighed, men overser hans retfærdighed, behager det kødelige hjerte og får de onde til at fremture i deres synder.

Gud har i sit ord givet os uomstødelige vidnesbyrd om, at han vil straffe dem, der overtræder hans lov. Den, der indbilder sig, at Gud er for barmhjertig til at straffe syndere, behøver kun at betragte Golgatas kors. Guds syndfrie søns død vidner om, at “syndens løn er død,” og at enhver overtrædelse af Guds lov vil få sin retfærdige straf. Den syndfrie Kristus

blev gjort til synd for menneskets skyld. Han bar skylden for overtrædelse, og Faderen skjulte sit ansigt for ham, indtil hans hjerte brast og hans liv var forbi. Dette offer blev bragt, for at syndere kunne blive frelst. Det var den eneste udvej for, at mennesket kunne befries for at bøde for synden. Enhver, der nægter at få del i denne soning, der blev tilvejebragt ved så stort et offer, må selv bære skylden og tage straffen for sin overtrædelse af Guds lov.

(16) HVILKE VÆSENTLIGE KRAV SKAL OPFYLDES, FØR FRELSEN ER SIKRET?

Og han sagde til mig: De ere skete. Jeg er Alfa og Omega, Begyndelsen og Enden. Jeg vil give den tørstige af Livets Vands Kilde uforskyldt. Den, som sejrer, skal arve dette, og jeg vil være hans God, og han skal være min Søn. (Aabenbaringen 21,6-7)

Dette løfte gives kun til dem, der tørster. Kun de, der føler deres behov for livets vand og søger det på bekostning af alt andet, vil få lov til at drikke. . . For at få alle ting i arv, må vi modstå og besejre synden.

Ved profeten Esajas siger Herren: “Lykkelig den retfærdige! Ham går det godt.” “Ve den uretfærdige! Ham går det ilde, hvad han har gjort, skal ramme ham selv.” Es 3,10-11. Den vise mand siger: “En synder kan handle ondt hundrede gange og dog leve længe. Men jeg må erkende, at det kan gå dem godt,

som frygter Gud, fordi de frygter ham, og at det ikke går den uretfærdige godt." Præd 8,12-13. Og Paulus siger, at synderen samler sig "vrede på vredens dag, da Guds retfærdige dom skal åbenbares. Han vil gengælde enhver efter hans gerninger. ... Nød og angst rammer hvert menneske, som gør det onde." Rom 2,5-6.9.

(17) HVORDAN VIL GUD HÅNTERE OPRØR OG SYND?

*Og HERREN gik forbi ham og råbte:
"HERREN, HERREN, Gud, som er
barmhjertig og nådig, langmodig og rig
på Miskundhed og Trofasthed, som
bevarer Miskundhed mod Tusinder,
som tilgiver Brøde, Overtrædelse og
Synd, men ikke lader den skyldige
ustraffet, som straffer Fædres Brøde på
Børn og Børnebørn, på dem i tredje og
fjerde Led!" (2 Mosebog 34,6-7)*

*HERREN vogter alle, der elsker ham,
men alle de gudløse sletter han ud.
(Salme 145,20)*

Gud har givet mennesker en beskrivelse af sin karakter og sin måde at behandle synden på. . . Himlens magt og myndighed vil blive brugt til at slå oprøret ned - men den retfærdige straf vil være i fuldkommen overensstemmelse med Guds barmhjertighed og langmodighed.

(18) HVAD ER GUDS BØN TIL ENHVER SYNDER?

Kom, lad os gå i Rette med hinanden, siger HERREN. Er eders Synder som Skarlagen, de skal blive hvide som Sne; er de end røde som Purpur, de skal dog blive som Uld. (Esajas 1,18)

Gud tvinger ikke noget menneskes vilje eller mening. Han ønsker ingen slavisk lydighed. Han vil, at hans skabninger skal elske ham, fordi han er værd at elske, og adlyde ham, fordi de har en forstandig opfattelse af hans visdom, retfærdighed og velvilje. Alle, der har den rette opfattelse af disse egenskaber, vil elske ham, fordi de drages til ham i beundring for hans egenskaber.

De kærlige, barmhjertige og venlige principper, Frelseren forkyndte og viste i hele sin gerning, viser tydeligt Guds vilje og karakter. Kristus sagde, at han kun forkyndte det, han havde fået fra Faderen. Det guddommelige styres principper er helt i harmoni med Frelserens bud: "Elsk jeres fjender."

Gud straffer de onde, og det gør han til gavn for universet og til gavn for dem, han straffer. Han ville gøre dem lykkelige, hvis han kunne gøre det i overensstemmelse med sit riges love og sin karakters retfærdighed. Han omgiver dem med tegn på sin kærlighed, han skænker dem kendskab til sin lov og tilbyder dem hele tiden sin nåde; men de foragter hans kærlighed, erklærer hans lov for ugyldig og forkaster hans nåde. Skønt de hele tiden modtager hans gaver, vanærer de Giveren; og de hader Gud, fordi de ved, at han afskyr deres synder. Herren bærer længe over med deres forhærdelse, men til sidst kommer

afgørelsens time, da deres skæbne skal besegles. Vil han da lænke disse oprørere til sig? Vil han tvinge dem til at gøre sin vilje?

(19) HVILKET RÅB KOMMER FRA DE ONDE, NÅR DE OPLEVER HERRENS NÆRVÆR?

og de sagde til Bjergene og Klipperne: Falder over os og skjuler os for Hans Åsyn, som sidder på Tronen, og for Lammets Vrede! (Aabenbaringen 6,16)

De, der har valgt Satan til deres leder og underkastet sig hans magt, er ikke egnet til at komme i Guds nærhed. Hovmod, bedrag, tøjlesløshed og grusomhed er blevet en del af deres karakter. Kan de komme i himlen og for evigt leve sammen med dem, de har foragtet og hadet her på jorden? En løgner vil aldrig finde behag i sandheden; sagtmødighed tilfredsstiller ikke den selvglade og hovmodige; den fordærvede ønsker ikke renhed, og uselvisk kærlighed er ikke tiltrækkende for egoisten. Hvilke glæder kan himlen tilbyde dem, som går fuldstændig op i jordiske og selviske interesser?

Kunne de, hvis liv har været ét langt oprør mod Gud, pludselig blive bragt ind i himlen og se den ophøjede, hellige tilstand, som hersker dér, hvor hver sjæl er opfyldt af kærlighed, hvert ansigt stråler af glæde, hvor vidunderlig musik lyder til Guds og Lammets pris og endeløse strømme af lys fra ham, som sidder på tronen, skinner på de

frelste? Kunne de, hvis hjerter er fuldt af had til Gud, til sandhed og hellighed, færdes blandt himlens beboere og deltage i deres lovsange? Kunne de tåle lyset fra Guds og Lammets herlighed? Nej! - de fik mange års nådetid, så de kunne udvikle en karakter, der passede for himlen, men de kom aldrig til at elske renhed, de lærte aldrig himlens sprog, og nu er det for sent.

Et liv i oprør mod Gud har gjort dem uegnede til at leve i himlen; dens renhed, hellighed og fred ville være dem en lidelse og Guds herlighed en fortærende ild. De ville ønske at flygte fra det hellige sted. De ville byde tilintetgørelse velkommen, så de kunne skjule sig for ham, der døde for at frelse dem. De onde har selv afgjort deres skæbne. De har selv valgt at blive udelukket af himlen, og Gud har været retfærdig og nådig mod dem.

(20) HVILKEN PROKLAMATION FRA GUD VIL FORSEGLE HELE MENNESKEHEDENS SKÆBNE I EVIGHEDEN?

Lad den som gør Uret, fremdeles gøre Uret, og den urene fremdeles blive uren, og den retfærdige fremdeles øve Retfærdighed, og den hellige fremdeles blive helliggjort. (Aabenbaringen 22,11)

Ligesom syndflodens vande forkynder den store dags fortærende ild Guds kendelse - at de onde er uhelbredelige. De føler ingen trang til at underkaste sig Guds myndighed. Deres vilje er blevet brugt til

oprør, og når livet er forbi, er det for sent at vende om fra overtrædelse til lydighed og fra had til kærlighed.

(21) HVAD VAR RESULTATET AF, AT GUD SKÅNEDE KAIN EFTER MORDET PÅ ABEL?

Men HERREN så, at Menneskenes, Ondskab tog til på Jorden, og at deres Hjerters Higen og Tragten kun var ond Dagen lang. (Mosebog 6,5)

Vd at skåne morderen Kains liv gav Gud verden et eksempel på, hvad resultatet vil blive af at lade synderen leve og fortsætte i utøjlede laster. Kains lære og eksempel forledte tusinder af hans efterkommere til at synde, indtil “menneskenes ondskab var stor på jorden,” og “alt, hvad de ville og planlagde dagen lang, kun var ondt.” “Jorden var fordærvet, fordi alle mennesker på jorden handlede fordærveligt.”¹ Mos 6,5.11.

Af medlidenhed med verden udslettede Gud dens onde indbyggere på Noas tid. Og af nåde tilintetgjorde han Sodomas fordærvede beboere. Ved Satans bedrageriske magt vinder syndens udøvere sympati og beundring, og derfor forleder de hele tiden andre til at gøre oprør. Sådan var det i Kains og Noas dage og på Abrahams og Lots tid — og sådan er det i vore dage. Det er af barmhjertighed mod universet, at Gud til sidst endeligt vil udslette dem, som har forkastet hans nåde.

(22) HVORDAN KAN OFRINGEN AF KRISTUS FRIGØRE ALLE ANGRENDE SYNDERE?

*Thi når på Grund af dennes Fald
Døden herskede ved den ene, da skulle
meget mere de, som modtage den
overvættes Nåde og Retfærdigheds
Gave, herske i Liv ved den ene, Jesus
Kristus. Altså, ligesom det ved eens
Fald blev for alle Mennesker til
Fordømmelse, således også ved eens
Retfærdighed for alle Mennesker til
Retfærdiggørelse til Liv. Thi ligesom
ved det ene Menneskes Ulydighed de
mange bleve til Syndere, så skulle også
ved den enes Lydighed de mange blive
til retfærdige. Men Loven kom til, for
at Faldet kunde blive større; men hvor
Synden blev større, der blev Nåden end
mere overvættes, (Romerne 5,17-20)*

Som følge af Adams synd må alle mennesker dø. Alle uden undtagelse lægges i graven. Og takket være frelsesplanen skal alle kaldes ud fra deres grave.

(23) HVAD ER DET, DER BESTEMMER, HVILKEN STRAF DE ONDE VIL MODTAGE?

*Thi Menneskesønnen skal komme i sin
Faders Herlighed med sine Engle; og da
skal han betale enhver efter hans
Gerning. (Matthæus 16,27)*

“Der skal komme en opstandelse af både retfærdige og uretfærdige.” “For ligesom alle dør med Adam, skal også alle gøres levende med Kristus.” ApG 24,15; 1 Kor 15,22. . . Men der er forskel på de to hold, der skal gå frem. “Alle de, der er i gravene, skal høre hans røst og gå ud af dem, de, der har øvet det gode, for at opstå til liv, men de, der har gjort det onde, for at opstå til dom.” Joh 5,28-29.

De, som er blevet “agtet værdige” til livets opstandelse, er “salige og hellige.” “Dem har den anden død ingen magt over.” Åb 20,6. Men de, der ikke ved anger og tro har fået tilgivelse, skal lide straffen for deres overtrædelse - “syndens løn.” Deres straf er forskellig i varighed og strenghed, alt efter deres gerninger, men den vil slutte med den anden død.

Da det er uforeneligt med Guds retfærdighed og nåde at frelse synderen i hans syndige tilstand, berøver han ham det liv, han har forspildt i overtrædelse og vist sig uværdig til.

(24) HVAD ER DEN ENDELIGE TILSTAND FOR SJÆLEN, DER SYNDER?

thi Syndens Sold er Død, men Guds Nådegave er et evigt Liv i Kristus Jesus, vor Herre. (Romerne 6,23)

Thi som I drak på mit hellige Bjerg, skal alle Folkene drikke uden Ophør; de skal drikke og rave og blive, som om de aldrig havde været til. (Obadiah 1,16)

Således bliver der gjort en ende på synden og al den sorg og elendighed, den har forvoldt. Salmisten siger: "Du gjorde det af med de ugudelige, deres navn har du udslettet for evig og altid." Sl 9,6-7. Da Johannes i Åbenbaringen ser frem til evigheden, hører han alle skabninger i himlen og på jorden synge en lovsang, der ikke forstyrres af en eneste mislyd. Alle skabninger i himlen og på jorden hørtes tilskrive Gud æren. Åb 5,13. Der vil ikke mere være nogen fortabte sjæle, som i evige pinsler spotter Gud. Ingen skrig fra elendige skabninger i helvede skal blande sig med de frelstes sang.

(25) HVAD ER TILSTANDEN FOR ALLE DEM, DER DØR?

Thi de levende ved dog, at de skal dø, men de døde ved ingenting, og Løn har de ikke mere i Vente; thi Mindet om dem slettes ud. (Prædikeren 9,5)

Læren om bevidsthed i døden er baseret på den fejlagtige tro på naturlig udødelighed, og denne lære er ligesom læren om den evige pine i modstrid med Bibelen, den sunde fornuft og enhver menneskelig følelse. Ifølge denne populære opfattelse ved de frelste i himlen besked med alt, hvad der sker på jorden, og især med de venners liv, som de efterlod. Men hvordan kunne det være en glæde for de døde at kende de levendes genvordigheder, at se de synder, deres kære begår, og at se dem lide under livets sorger og skuffelser?

Hvordan kunne de nyde himlens salighed, hvis de vågede over deres venner på jorden?

Og hvor afskyelig er ikke den tro, at i det øjeblik den ubodfærdige forlader legemet, bliver han nedstyrtet i Helvedes ild! Hvilken forfærdelig rædsel må denne tanke ikke vække hos dem, der ser deres venner dø uforberedt blot for at gå ind til evig sorg og synd! Denne afskyelige tanke har drevet mange til vanvid.

Hvad siger Bibelen om disse spørgsmål? David erklærer, at mennesket er uden bevidsthed i døden. “De udånder og vender tilbage til jorden, og den dag er deres planer blevet til intet.” Sl 146,4.

(26) HVAD KAN DE LEVENDE GØRE, SOM DE DØDE IKKE KAN?

Thi Dødsriget takker dig ikke, dig lover ej Døden, på din Miskundbed håber ej de, der synker i Graven. Men den levende, den levende takker dig som jeg i Dag. Om din Trofasthed taler Fædre til deres Børn. (Esajas 38,18-19)

Da Ezekias som svar på bøn fik lagt 15 år til sit liv, priste den taknemmelige konge Gud for hans store nåde. I sin takkesang siger han, hvorfor han glæder sig sådan: “Dødsriget takker dig ikke, døden lovpriser dig ikke; de, der gik ned i graven, kan ikke håbe på din trofasthed. Kun den levende takker dig, som jeg gør det i dag.” Es 38, 18-19. Den populære teologi siger, at de retfærdige

døde er i himlen, hvor de priser Gud med evig tunge, men Ezekias kunne ikke se nogen herlighed i døden.

Salmisten er enig med ham: “Ingen påkalder dig i døden, hvem takker dig i dødsriget?” “De døde lovpriser ikke Herren, de som gik ned i stilheden.” Sl 6,5;115,17.

(27) HVOR ER KONG DAVID I DAG?

I Mænd Brødre! Jeg kan sige med Frimodighed til eder om Patriarken David, at han er både død og begravet, og hans Grav er hos os indtil denne Dag. (Apostelenes-gerninger 2,29)

Den kendsgerning, at David bliver i sin grav indtil opstandelsen, viser, at de retfærdige ikke går til himlen, når de dør. Det er først ved opstandelsen og som følge af, at Kristus opstod fra de døde, at David til sidst kan sidde ved Guds højre hånd.

(28) HVORFRA KOMMER DE DØDE PÅ OPSTANDELSEDAGEN?

Undrer eder ikke herover; thi den Time kommer, på hvilken alle de, som ere i Gravene, skulle høre hans Røst, og de skulle gå frem, de, som have gjort det gode, til Livets Opstandelse, men de, som have gjort det onde, til Dommens Opstandelse. (Johannes 5,28-29)

**(29) HVAD VIL KRISTUS UDFRI
VED SIN KOMMEN, HVILKET
BETYDER, AT DET IKKE ER
LOGISK FOR DEM, DER ER
DØDE, AT KOMME TIL HIMLEN
ELLER HELVEDE FØR HAN
VENDER TILBAGE?**

*Se, jeg kommer snart, og min Løn er med
mig til at betale enhver, efter som hans
Gerning er. (Aabenbaringen 22,12)*

Og Paulus sagde: “For hvis døde ikke opstår, er Kristus heller ikke opstået; men er Kristus ikke opstået, er jeres tro forgæves, så er I stadig i jeres synder, og så er også de, som er sovet hen i Kristus, gået fortabt.” 1 Kor 15,16-18. Hvis de retfærdige gennem fire tusinde år var gået direkte til himlen, når de døde, hvordan kunne Paulus så sige, at hvis der ikke er nogen opstandelse, “er også de, som er sovet hen i Kristus, gået fortabt”? Der ville i så fald ikke være brug for nogen opstandelse.

**(30) VED KRISTI HIMMELFART,
HVILKET DYREBART LØFTE
GAV HAN TIL DEM, DER
LÆNGTES EFTER HANS
TILBAGEVENDEN?**

*I min Faders Hus er der mange Boliger.
Dersom det ikke var så, havde jeg sagt
eder det; thi jeg går bort for at berede
eder Sted. Og når jeg er gået bort og har
beredt eder Sted, kommer jeg igen og*

tager eder til mig, for at, hvor jeg er, der skulle også I være. (Johannes 14,2-3)

Men da Jesus var ved at forlade sine disciple, sagde han intet om, at de snart skulle komme til ham. . . Og Paulus siger, at “Herren selv vil, når befalingen lyder, når ærkeenglen kalder og Guds basun gjalder, stige ned fra himlen, og de, der er døde i Kristus, skal opstå først. Så skal vi, der lever og endnu er her, rykkes bort i skyerne sammen med dem for at møde Herren i luften, og så skal vi altid være sammen med Herren.” Og han tilføjer: “Trøst derfor hinanden med disse ord.”¹ Thess 4,16-18. . . Paulus henviser sine brødre til Herrens fremtidige komme, da gravens lænker skal sprænges, og de “døde i Kristus” skal opstå til evigt liv.

(31) HVILKEN STOR OG HØJTIDELIG BEGIVENHED SKAL FINDE STED, FØR DE RETFÆRDIGE OG DE ONDE MODTAGER DERES BELØNNING?

og han sagde med høj Røst: Frygter Gud og giver ham Ære, thi hans Doms Time er kommen, og tilbeder ham, som har gjort Himmelen og Jorden og Havet og Vandenets Kilder.
(Aabenbaringen 14,7)

Ingen kan komme ind i himlen, før hans sag er blevet undersøgt og hans karakter og gerninger bedømt af

Gud. Alle skal dømmes ud fra det, der står i bøgerne, og belønnes efter som deres gerning har været. Denne dom finder ikke sted ved døden. Læg mærke til, hvad Paulus siger: “Han har fastsat en dag, da han vil holde dom over hele verden med retfærdighed ved en mand, som han har bestemt dertil; og det har han gjort troværdigt for alle ved at lade ham opstå fra de døde.” ApG 17,31. Her siger apostlen udtrykkeligt, at der var fastsat en dag ude i fremtiden, da verden skal dømmes.

Judas henviser til den samme tid: “De engle, som ikke tog vare på deres høje hverv, men forlod deres rette bolig, holder han bundet i mørket i evige lænker indtil dommen på den store dag.” Og han citerer Enoks ord: “Se, Herren kommer omgivet af sine titusinder af hellige for at holde dom over alle.” Jud 6.14-15. . . Men hvis de døde allerede nyder himlens salighed eller vrider sig i Helvedes flammer, hvad brug er der så for en fremtidig dom? Bibelens lære om disse betydningsfulde spørgsmål er hverken dunkel eller selvmodsigende. Den kan forstås af ethvert almindeligt menneske. Men hvilket oprigtigt menneske kan finde visdom eller retfærdighed i den gængse teori? Skal de retfærdige, når deres sag er undersøgt i dommen, høre de rosende ord: “Godt, du gode og tro tjener; ... Gå ind til din Herres glæde!” når de allerede har været hos ham, måske i lange tider. Og kaldes de onde fra Helvedes pinsler for at høre al jordens Dommer sige: “Gå bort fra mig, i forbandede til den evige ild!”? Matt 25,21.41. Hvilken bespottelse! Hvor skammeligt at drage

Guds visdom og retfærdighed i tvivl på denne måde!

(32) I HVILKEN TILSTAND FORBLIVER DE DØDE INDTIL OPSTANDELSEN?

Og mange af dem, der sover under Mulde, skal vågne, nogle til evigt Liv, andre til Skam, til evig Afsky. (Daniel 12,2)

Intetsteds i Den hellige Skrift findes nogen udtalelse om, at de retfærdige får deres belønning eller de onde deres straf, når de dør.

Patriarkerne og profeterne har aldrig sagt noget sådant. Kristus og hans apostle har aldrig antydnet det. Bibelen lærer tydeligt, at de døde ikke straks kommer i himlen. Den siger, at de sover indtil opstandelsen.¹ Thess 4,14; Job 14,10-12. Når "sølvsnoeren brister og guldsålen revner," Præd 12,6. forgår menneskets tanker. De, der sænkes ned i graven, er tavse. De ved intet om, hvad der sker under solen. Job 14,21. Velsignede hvile for de trætte retfærdige! Enten tiden er lang eller kort, er den som et øjeblik for dem. De sover - og bliver vækket af Guds basun til en vidunderlig udødelighed.

"For basunen skal lyde, og de døde skal opstå som uforgængelige. ... Og når dette forgængelige har iklædt sig uforgængelighed og dette dødelige iklædt sig udødelighed, da vil det ord, der er skrevet, være opfyldt: Døden er opslugt og besejret." ¹ Kor 15,52-54.

(33) HVAD BLIVER DEN OPSTANDNE RETFÆRDIGES SEJRSKRIG?

**“DØD, HVOR ER DIN SEJR? DØD,
HVOR ER DIN BROD?” (1 Korinther
15:55)**

Når de vækkes af deres dybe søvn, begynder de at tænke igen, der hvor de holdt op. Deres sidste følelse var dødens smerte, og deres sidste tanke at de blev underkastet gravens magt. Når de står op af graven, vil deres første glade tanke få udtryk i sejrsråbet: “Død, hvor er din sejr? Død, hvor er din brod?”

Jeg er klar over, at det første bedrag til menneskelig art var: "I skal ikke helt sikkert dø." Det er klart, at Bibelen lærer, at det ultimative resultat af uomvendt synd bringer endelig død til både krop og sjæl.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg har opdaget i Guds ord, at vores eneste håb om udødelighed er at acceptere Kristi offer.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg ser beviset for den store kontrovers og Satans indsats er at overbevise verden om, at Guds regering er streng og uretfærdig. Men

det er tydeligt i Skriften, at alle Guds domme er retfærdige, ligeværdige og barmhjertige.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg ser Guds barmhjertighed i det faktum, at efter at have modtaget deres retfærdige belønning, vil de onde blive ødelagt i helvede. Hverken deres krop eller sjæl vil være i uendelige aldre.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg har fundet ud af i Skriften, at de døde ikke er i himlen og priser Gud. De har ingen følelser, tanker eller bevidsthed af nogen art, men sover i deres grave og venter på opstandelsen.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Det giver mig fred at vide, at de ikke observerer deres kære, der lider under uretfærdighederne i denne verden. De sover i deres grav og venter på opstandelsen ved Kristi genkomst.

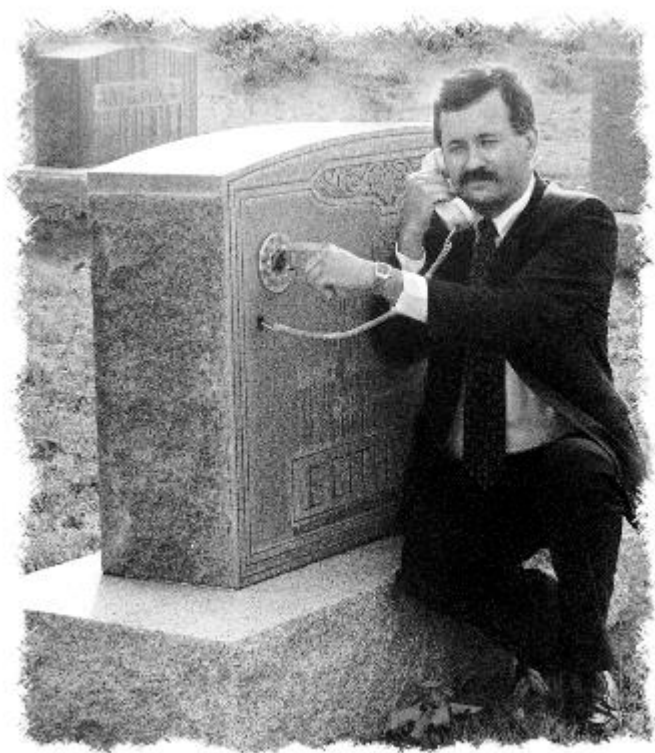
Afkryds: Ja Ubeslutsom

Det er min bøn, at jeg vil være blandt de trofaste tilhængere, der råber:

"Død, hvor er din sejr? Død, hvor er din brod?"

Afkryds: *Ja* *Ubeslutsom*

[illegible]

6. Lektion Spiritismen

Hellige engles tjeneste, som den fremgår af Skriften, er en særdeles opmuntrende og dyrebar sandhed for alle Kristi tilhængere. Men den populære teologi har tilsløret og fordrejet Bibelens lære på dette punkt. Læren om menneskets udødelighed, der oprindeligt stammer fra den hedenske filosofi og i det store frafalds mørke, blev indført i den kristne tro, har fortrængt den sandhed, der tydeligt fremgår af Skriften: at “de døde ved intet.” Virkeligt mange er kommet til at tro, at det er de dødes ånder, som er “tjenende ånder, der sendes ud for at hjælpe dem, som skal arve frelse,” Og det på trods af Skriftens vidnesbyrd om eksistensen af de himmelske engle og deres forbindelse med menneskets historie, før noget menneske overhovedet var afgået ved døden.

(1) HVAD VIL DE DØDE IKKE GØRE, NÅR DE KOMMER IND I GRAVEN?

*Som Skyen svinder og trækker bort,
bliver den, der synker i Døden, borte,
(Job 7:9)*

Læren om menneskets bevidste tilstand i døden, og især troen på, at de døde ånder vender tilbage for at tjene de levende, har beredt vejen for den moderne spiritisme. Hvis de døde får lov at komme i Guds og de hellige engles nærhed og får adgang til en viden, der langt overgår den, de tidligere havde, hvorfor skulle de så ikke vende tilbage til jorden for at oplyse og vejlede de levende? Hvis de døde ånder, som populære teologer siger, våger over deres venner på jorden, hvorfor skulle de så ikke have tilladelse til at kommunikere med dem, at advare dem imod ondskab eller trøste dem i deres sorg? Hvordan kan de, der tror på menneskets bevidsthed i døden, forkaste det, de tror, er kommet til dem som et guddommeligt lys, der er meddelt dem af herliggjorte ånder? Her er en forbindelse, der betragtes som hellig, men Satan arbejder gennem den for at gennemføre sine hensigter.

De faldne engle, der gør, hvad han befaler, optræder som sendebud fra ånde verdenen. Under foregivende af at bringe de levende i forbindelse med de døde udøver Satan sin trolddomsagtige påvirkning af deres sind.

(2) HVILKEN EVNE BESIDDER OG BRUGER ONDSKABENS KRÆFTER I ET FORSØG PÅ AT BEDRAGE VERDEN?

*Thi de ere Dæmoners Ånder, som gøre Tegn; og de gå ud til hele Jorderiges Konger for at samle dem til Krigen på Guds, den almægtiges, store Dag.
(Aabenbaringen 16,14)*

Han er i stand til at vise mennesker noget, der ligner deres afdøde venner. Efterligningen er perfekt; de kendte træk, ordene og tonefaldet gengives med forbavsende nøjagtighed. Det trøster mange at blive forsikret om, at deres kære nyder himlens salighed, og uden at ane nogen fare lægger de øre til “vildledende ånder og dæmoners lærdomme.” Når de er blevet forledt til at tro, at de døde virkelig vender tilbage for at kommunikere med dem, får Satan nogle, som gik uforberedte i døden, til at vise sig. De hævder at være lykkelige i himlen og at have endog ophøjede stillinger dér, og således spredes den vildfarelse vidt og bredt, at der ikke gøres forskel på de gode og de onde.

De foregivne gæster fra ånde verdenen kommer somme tider med advarsler, som viser sig at være rigtige. Derpå - når de har opnået tillid - fremsætter de lærdomme, der direkte undergraver troen på Bibelen. Under foregivende af dyb interesse for deres jordiske venners velfærd, lister de de farligste vildfarelser ind.

Den kendsgerning, at de siger nogle sandheder og til tider er i stand til at forudsige kommende begivenheder, får deres udtalelser til at fremstå som pålidelige, og mange mennesker anerkender og tror beredvilligt på deres falske læresætninger, som var de selve Bibelens hellige sandheder. Guds lov tilsidesættes, nådens Ånd foragtes, og pagtens blod regnes for vanhelligt.

Ånderne benægter Kristi guddommelighed og anbringer endog Skaberen på niveau med dem selv. I ny forklædning fortsætter oprøreren således den krig mod Gud, der startede i himlen og er fortsat på jorden i omtrent seks tusind år.

(3) I DETTE BIBELSKE EKSEMPEL, HVEM VAR DET SOM ONDSKABENS ÅNDER EFTERLIGNEDE?

Han sagde atter til hende: "Hvorledes ser han ud?" Hun svarede: "En gammel Mand stiger op, hyllet i en Kappe!" Da skønnede Saul, at det var Samuel, og han kastede sig med Ansigtet til Jorden og bøjede sig. (1 Samuel 28,14)

Mange prøver på at forklare spiritistiske fænomener som et fuldstændigt bedrag fra mediets side. Men skønt det er sandt, at svindel ofte er blevet udgivet for at være ægte manifestationer, har der også været tydelige forekomster af overnaturlige kræfter. Den mystiske banken, som den

moderne spiritisme begyndte med, var ikke et resultat af menneskelige kunstgreb eller snedighed, men var den direkte påvirkning fra onde engle, som på denne måde indførte et af de mest virkningsfulde, åndsfortærende bedrag. Mange bliver fanget af den tro, at spiritismen kun er et rent menneskeligt bedrag; når de så bliver stillet ansigt til ansigt med fænomener, som de ikke kan betragte som andet end overnaturlige, lader de sig narre til at betragte dem som Guds almagt.

(4) HVILKE TRE KATEGORIER BESKRIVER MANIFESTATIONEN AF SATANISKE KRÆFTER?

han, hvis Komme sker ifølge Satans Kraft, med al Løgnens Magt og Tegn og Undere og med alt Uretfærdigheds Bedrag for dem, som fortæbes, fordi de ikke toge imod Kærligheden til Sandheden, så de kunde blive frelste. (2 Tessalonikerne 2,9-10)

Disse mennesker overser Skriftens vidnesbyrd om de undere, Satan og hans hjælpere udfører. Det var ved Satans hjælp, at Faraos troldmænd blev sat i stand til at efterligne Guds værk. Og Paulus siger, at der før Kristi genkomst vil være lignende tilkendegivelser af hans magt. . . Og idet Johannes beskriver den undergørende kraft, som vil vise sig i den sidste tid, siger han: “Det (dyret) gør store tegn, så det endog får ild til at falde fra himlen ned på jorden for øjnene af menneskene. Det

forfører dem, der bor på jorden, med de tegn, som det har fået givet at gøre.” Åb 13,13-14. Det er ikke kun svindelnumre, der her forudsiges. Mennesker forføres af de mirakler, Satans medhjælpere har magt til at gøre - og ikke blot foregiver at gøre.

(5) HVAD BLIVER SATANS MESTERVÆRK OM BEDRAG?

Thi saadanne ere falske Apostle, svigefulde Arbejdere, som paatage sig Skikkelse af Kristi Apostle. Og det er intet Under; thi Satan selv paatager sig Skikkelse af en Lysets Engel.
(2 Korinther 11,13-14)

Mørkets fyrste, der så længe har brugt kraften fra sine mægtige evner til at vildlede mennesker, tilpasser snedigt sine fristelser til folk af alle klasser. For dannede og forfinede mennesker fremstiller han spiritismen i en forfinet, intellektuel skikkelse, og derved lykkes det ham at få mange i sine garn.

Apostlen Jakob beskriver den visdom, som spiritismen bibringer, således: “Den visdom kommer ikke ovenfra, den er jordisk, sjælelig og dæmonisk.” Jak 3,15. Dette skjuler den store bedrager dog, når det passer bedst med hans formål. Han, der kunne møde Kristus i ørkenen for at friste ham, klædt så strålende som de himmelske serafer, kommer til mennesker på den mest tillokkende måde som en lysets engel. Han appellerer til fornuften ved at fremsætte ophøjede emner; han

henrykker fantasien med henrivende billeder og vinder sympati ved at tale om kærlighed og barmhjertighed. Han stimulerer fantasien til en himmelflugt, der får mennesker til at være så stolte af deres egen klogskab, at de i deres hjerte foragter den evige Gud.

Den mægtige skabning, der kunne tage verdens frelser med sig op på et meget højt bjerg og vise ham alle verdens riger og deres herlighed, vil komme med sine fristelser til mennesker på en sådan måde, at han kan forføre alle, der ikke er beskyttet af guddommelig magt.

(6) HVAD ER KILDEN TIL FORBUDT VIDEN OG OPHØJELSE, SOM ONDE MÆND ØNSKER?

Dette er ikke den Visdom, som kommer ovenfra, men en jordisk, sjælelig, djævelsk; (Jakob 3,15)

I dag forfører Satan mennesker på samme måde, som han forførte Eva i Edens Have - ved smiger og ved at vække begær efter forbudt kundskab og ambitioner om selvophøjelse. Det var disse onde tilbøjeligheder, der var årsag til hans eget fald, og gennem dem søger han at ødelægge menneskene. Han siger: "I bliver som Gud og kan kende godt og ondt." 1 Mos 3,5. Spiritismen lærer, "at mennesket er blevet til ved udvikling; at det er dets bestemmelse helt ind i evigheden at udvikles hen imod det guddommelige." . . .

Den evige Guds retfærdighed og fuldkommenhed - det sande mål for

menneskets tilbedelse; den perfekte retfærdighed i hans lov - den sande standard for menneskelig stræben, har Satan således erstattet med den syndige, vildfarne menneskelige natur som den eneste genstand for tilbedelse, den eneste målestok for karakteren. Dette er udvikling - ikke i opadgående, men i nedadgående retning!

(7) HVORDAN KUN KAN MENNESKEHEDEN OPHØJES?

Derfor siger Skriften: "Gud står de hoffærdige imod, men de ydmyge giver han Nåde." (Jakob 4,6)

For både den intellektuelle og den åndelige natur gælder den lov, at de forandres ved at se. Sindet vænner sig gradvist til de emner, det får lov at dvæle ved. Det kommer til at ligne det, som det er vant til at elske og ære. Mennesket vil aldrig nå højere end sit eget mål for renhed, godhed og sandhed. Sætter det selvet som sit højeste ideal, vil det aldrig opnå noget mere ophøjet. Det vil snarere synke dybere og dybere. Kun Guds nåde magter at ophøje mennesket. Overladt til sig selv vil kursen uundgåeligt være nedadgående.

(8) HVAD ER MENNESKETS DEL I SAMARBEJDE MED GUD MOD NYDELSESSYGE?

Have vi ikke Ret til at føre en Søster med om som Hustru, som også de andre Apostle og Herrens Brødre og Kefas? (1 Korinterne 9,5)

For de nydelsessyge, de sanselige og de forlystelsessyge viser spiritismen sig i en mindre underfundig forklædning end for den mere kultiverede og intellektuelle. I dens grovere former finder de det, som passer til deres tilbøjeligheder. Satan studerer alle svaghedstegn i den menneskelige natur. Han lægger mærke til, hvilke synder den enkelte er tilbøjelig til at begå - og så sørger han for, at der ikke mangler anledning til at give efter for de onde tilbøjeligheder. Han frister mennesker til at overdrive det, der i sig selv er tilladeligt, og får dem til at svække deres fysiske, mentale og åndelige kraft ved at være umådeholdende.

Han har ødelagt og ødelægger stadig tusinder ved at få dem til at tilfredsstille lidenskaberne, så hele den menneskelige natur derved bliver forrået. For at fuldføre sit værk forkynder han gennem ånderne, at "sand kundskab stiller mennesket over loven," at "alt, hvad der er til, er rigtigt," at "Gud fordømmer ingen," og at "alle synder, der bliver begået, er uskyldige." Når mennesker på denne måde er bragt til at tro, at begæret er højeste lov, at frihed er det samme som tøjlesløshed, og at mennesket kun skal stå til regnskab over for sig selv, hvem kan da undre sig over, at ødelæggelse og fordærv breder sig? Tusinder griber ivrigt efter en lære, som giver dem frihed til at følge de kødelige tilbøjeligheder. Selvbeherskelsens tøjler slippes, sindets og sjælens kræfter underlægges dyriske

tilbøjeligheder, og Satan fanger triumferende tusinder i sit net, som ellers hævder at være tilhængere af Kristus.

(9) HVILKEN ADVARSEL GIVER SKRIFTERNE OM INVOLVERING I SPIRITISME?

Henvend eder ikke til Genfærd og Sandsigerånder; søg dem ikke, så I gør eder urene ved dem. Jeg er HERREN eders Gud! (3 Mosebog 19:31)

Men ingen behøver at lade sig bedrage af spiritismens løgnagtige påstande. Gud har givet mennesker tilstrækkeligt lys til, at de kan opdage fælden. Som allerede vist er den teori, der ligger til grund for spiritismen, i strid med Skriftens tydelige beretninger. Bibelen erklærer, at de døde intet ved, og at deres tanker er ophørt. De har ingen andel i noget af det, der sker under solen og kender intet til de sorger og glæder, som de, der var dem kærest på jorden, bliver udsat for. [Prædikerens 9,5].

(10) FOR AT AFSLØRE ALVORET AF SPØRGSMÅLET OM SPIRITISME, HVILKEN STRAF PÅLAGDE GUD DEM, DER BLEV INVOLVERET?

Når der i en Mand eller Kvinde er en Genfærdsånd eller en Sandsigerånd, skal de lide Døden; de skal stenes, der hviler Blodskyld på dem. (3 Mosebog 20,27)

Furthermore, Desuden har Gud udtrykkelig forbudt al forbindelse med dem, som foregiver at være de afdødes ånder. På hebræernes tid var der mennesker, der ligesom vore dages spiritister hævdede at stå i forbindelse med de døde. Men Bibelen siger, at de "genfærd", som disse gæster fra en anden verden kaldtes, kalder Bibelen for "dæmonånder." Sammenlign Mos 25,1-3; Sl 106,28; 1 Kor 10,20; Åb 16,14.

Påstanden om, at mennesker kan have forbindelse med onde ånder, betragtes som en myte fra den mørke middelalder. Men spiritismen, der tæller sine tilhængere i hundredtusinder, ja i millioner, har vundet indpas i videnskabelige kredse, er trængt ind i kirkerne og har fundet støtte hos lovgivende forsamlinger og hos kongelige - dette kæmpebedrag er blot en ny forklædning for de trolddomskunster, som blev fordømt og forbudt i gamle dage.

Hvis der ikke fandtes andre beviser for spiritismens sande væsen, burde det være nok for en kristen, at ånderne ikke skelner mellem retfærdighed og synd, mellem Kristi ædlest og reneste apostle og Satans mest fordærvede tjenere. Ved at påstå, at de usleste mennesker skulle være i himlen og indtage høje stillinger dér, siger Satan til verden: "Det er ligegyldigt, hvor onde I er, om I tror på Gud og Bibelen eller tvivler. Lev, som I har lyst til; jeres hjem er i himlen!" Den spiritistiske lære erklærer faktisk: "Enhver, der handler ondt, er god i Herrens øjne; dem holder han af, eller: Hvor er dommens Gud?" Mal 2,17. Men

Guds ord siger: “Ve dem, der kalder det onde godt og det gode ondt, som gør mørke til lys og lys til mørke.” Es 5,20.

(11) HVORFOR ER BIBELEN DEN ENESTE PÅLIDELIGE KILDE TIL RÅDGIVNING OM ÅNDELIGHED?

Hellige dem i Sandheden; dit Ord er Sandhed. (Johannes 17,17)

De apostle, som personificeres af disse løgneånder, bliver bragt til at modsige det, de skrev efter Helligåndens diktat, mens de var på jorden. De benægter Bibelens guddommelige oprindelse og river derved grunden for det kristne håb bort og slukker det lys, der viser vejen til himlen. Satan får verden til at tro, at Bibelen er opdigtet eller i det mindste blot en bog, der kun var egnet for menneskeslægten i begyndelsen, men ikke skal tages alvorligt nu, og blot kan kastes bort som forældet. Og han fremhæver spiritistiske åbenbarelses i stedet for Guds ord.

Og det er noget, han behersker til fuldkommenhed. På den måde kan han få verden til at tro, hvad han vil. Den bog, der skal dømme ham og hans tilhængere gemmer han godt af vejen, netop hvor han ønsker, at den skal være. Verdens Frelser gør han til et almindeligt menneske. Og ligesom de romerske soldater, der bevogtede Kristi grav, udsprede det løgnagtige rygter, som præsterne og de ældste lagde dem i munden, for at forsøge at modbevise Jesu opstandelse, prøver de, der tror på spiritistiske åbenbarelses, at få det til at

se ud, som om der ikke skete noget mirakuløst ved vor frelsers liv og gerning. Når de således har forsøgt at skubbe Jesus i baggrunden, gør de opmærksom på deres egne mirakler og erklærer, at de langt overgår Kristi gerninger.

(12) HVILKEN KILDE TIL MAGT HÆVDER SPIRITISME?

Men en Mand, ved Navn Simon, var i Forvejen i Byen og drev Trolddom og satte Samarias Folk i Forbavselse, idet han udgav sig selv for at være noget stort. På ham gave alle Agt, små og store, og sagde: "Det er ham, som man kalder Guds store Kraft." (Apostelenes-gerninger 8,9-10)

It Det er sandt, at spiritismen er ved at ændre sin form, og ved at tilsløre nogle af sine mest utiltalende træk prøver den at optræde i kristen forklædning. Men dens ytringer fra talerstol og i presse har i mange år lydt offentligt, og her afsløres dens sande væsen. Disse tilkendegivelser kan hverken benægtes eller skjules.

Selv i sin nuværende form - som er ret så langt fra at være mere tålelig end tidligere - er den reelt et endnu farligere bedrag, fordi den er mere raffineret. Mens den tidligere afviste Kristus og Bibelen, bekender den sig nu til at godkende dem begge. Men Bibelen fortolkes på en måde, der behager dem, der ikke er så faste i troen, mens dens store og vitale sandheder forties.

Kærlighed, Guds vigtigste egenskab, bliver nedvurderet til en svag sentimentalitet, der næppe skelner mellem godt og ondt. Guds retfærdighed, hans fordømmelse af synden og hans hellige lovs krav - alt dette taler man ikke om. Mennesker lærer at betragte de ti bud som døde bogstaver. Tiltalende og besnærende fabler fanger opmærksomheden og får mennesker til at forkaste Bibelen som grundlag for deres tro. Kristus benægtes lige så meget som tidligere; men Satan har i den grad forblindet menneskers øjne, så de ikke opdager bedraget.

(13) HVILKET DIREKTIV GIVER SKRIFTERNE FOR AT BESKYTTE OS MOD BEDRAG?

Gør dig Flid for at fremstille dig selv som prøvet for Gud, som en, Arbejder, der ikke behøver at skamme sig, som rettelig lærer Sandhedens Ord. (2 Timoteus 2,15)

Kun få har en virkelig forståelse af spiritismens bedrageriske magt og faren ved at komme under dens indflydelse. Mange giver sig af med den blot for at tilfredsstille deres nysgerrighed. De har ingen virkelig tiltro til den og ville være rædselsslagne ved tanken om at give sig ind under åndernes kontrol. Men de vover sig ind på forbudt område, og Satan udøver sin magt over dem mod deres vilje. Hvis de blot én gang lader sig forlede til at prøve at følge ham, slipper han dem ikke igen. Det er umuligt for

dem ved egen kraft at undslippe den besnærende fortryllelse. Kun Guds kraft, der gives som svar på indtrængende bøn, kan befri dem.

(14) HVAD ER RESULTATET AF OVERBÆRENHED OVER FOR EN HVER KENDT SYND?

*Eders Brøde er det, der skiller mellem eder og eders Gud, eders Synder skjuler hans Åsyn for jer, så han ikke hører.
(Esajas 59,2)*

Alle, der giver efter for syndige karaktertræk eller med vilje holder fast ved en erkendt synd, inviterer Satans fristelser indenfor. De skiller sig fra Gud og fra hans engles beskyttelse, og når den Onde kommer med sine bedrag, er de forsvarsløse og bliver et let bytte for ham. De, der således giver sig ind under hans magt, fatter kun svagt, hvad det vil føre til. Og når fristeren har fået dem til at falde, bruger han dem til at lokke andre i fordærv.

(15) HVORFOR VIL MANGE TRO PÅ “STÆRKE VRANGFORESTILLINGER”?

og med alt Uretfærdigheds Bedrag for dem, som fortages, fordi de ikke toge imod Kærligheden til Sandheden, så de kunde blive frelste. Og derfor sender Gud dem kraftig Vildfarelse, så at de tro Løgnen, (2 Tessalonikerne 2:10-11)

Profeten Esajas siger: “Siger man til jer: ‘I skal søge til dødemanerne og til sandsigerne, der hvisker og mumler;’ skal et folk ikke søge til sine guder, til de døde til fordel for de levende?” så skal den, der ingen morgenrøde ser, svare: “Til belæringen og til budskabet.” Es 8,19-20.

Hvis mennesker havde været villige til at tage imod sandheden om menneskets natur og de dødes tilstand, som fremgår så tydeligt af Skriften, ville de i spiritismens manifestationer se Satans værk med magt og tegn og underlige gerninger.

Men hellere end at opgive den frihed, der er så behagelig for deres kødelige natur, og give afkald på de synder, de elsker, vælger mange mennesker at lukke øjnene for lyset og gå videre uden hensyn til alle advarsler, mens Satan spinder sit net om dem, og de bliver hans bytte, “fordi de ikke har taget imod kærlighed til sandheden, så de kunne blive frelst. Derfor sender Gud vildfarelsens magt over dem, så de tror på løggen.”

(16) HVEM ER VI IMOD, NÅR VI STÅR PÅ SANDHEDEN AF GUDS ORD?

Thi jeg er vis på, at hverken Død eller Liv eller Engle eller Magter eller noget nærværende eller noget tilkommende eller Kræfter (Romerne 8,38-39)

Those De, der gør modstand mod spiritismens lære, angriber ikke kun

mennesker, men Satan og hans engle. De har indledt en kamp mod “myndigheder og magter, mod verdensherskerne i dette mørke, mod ondskabens åndemagter i himmelrummet.” Satan vil ikke vige en fodsbred, medmindre han bliver drevet tilbage af himmelske sendebuds magt. Guds børn burde være i stand til at møde ham, som vor frelser gjorde, med ordene: “Der står skrevet!” Satan kan citere Bibelen i dag, som han kunne det på Kristi tid, og han vil fordreje dens lære til støtte for sit blændværk. De, der vil stå fast i denne farlige tid, må selv forstå Skriftens vidnesbyrd.

**(17) HVIS SANDHED STÅR OVER
FOR ONDE ÅNDER, DER
EFTERLIGNER DE DØDE,
HVILKEN SANDHED VIL
BESKYTTE OS MOD BEDRAG?**

*Thi de levende ved dog, at de skal dø,
men de døde ved ingenting, og Løn har
de ikke mere i Vente; thi Mindet om
dem slettes ud. (Prædikeren 9,5)*

Mange vil komme til at stå over for djævelske ånder, der udgiver sig for at være elskede slægtninge eller venner og forkyster de farligste vildfarelser. Disse gæster vil appellere til vore ømmeste følelser og udføre mirakler til støtte for deres påstand. Vi må være forberedt på at stå dem imod med Bibelens udsagn om, at de døde intet ved, og at de, som viser sig på denne måde, er onde ånder.

**(18) HVIS VI FULGTE GUDS ORD,
HVILKET STORT LØFTE KAN VI
KRÆVE I VORES
"FRISTELSESTIME"?**

*Efterdi du har bevaret mit Ord om
Udholdenheden, vil også jeg bevare dig
ud af Fristelsens Stund, som skal
komme over hele Jorderige for at friste
dem, som bo på Jorden.
(Aabenbaringen 3,10)*

Lige foran os ligger “prøvelsens time, som skal komme over hele jorderig for at prøve dem, der bor på jorden.” Alle, hvis tro ikke er bygget solidt på Guds ord, vil blive bedraget og overvundet. Satan arbejder med “al uretfærdighedens bedrag” på at få herredømme over mennesker, og hans bedrag bliver stadig større. Men han kan kun nå sit mål, hvis mennesker frivilligt giver efter for hans fristelser.

De, der for alvor søger at lære sandheden at kende og at omvende sig i lydighed mod sandheden og således gør, hvad de kan, for at forberede sig til kampen, vil finde et sikkert forsvar i sandhedens Gud. “Fordi du har bevaret mit ord om udholdenhed, vil jeg også bevare dig,” er Frelserens løfte. Han vil hellere sende hver eneste engel ud fra himlen for at beskytte sine børn, end han vil overlade en eneste af dem som stoler på ham, til at blive besejret af Satan.

**(19) HVILKEN FARE HVILER I
BLIND ACCEPT AF FÆLLES TRO**

UDEN AT SØGE EFTER OG ACCEPTERE SANDHEDEN FOR OS SELV?

Mit Folk skal gå til Grunde, fordi det er uden Kundskab. Da du har vraget Kundskab, vrager jeg dig som Præst; du glemte din Guds Åbenbaring, så glemmer og jeg dine Sønner. (Hoseas 4,6)

The Profeten Esajas skildrer det frygtelige bedrag, der vil få de gudløse til at mene sig sikre for Guds dom: “Vi har sluttet pagt med døden, med dødsriget er vi gået i forbund. Når flodbølgen vælter frem og stiger, når den os ikke; for vi har gjort løgn til vores tilflugt, vi skjuler os i falskhed.” Es 28,15. Blandt dem, der omtales her, har vi også dem, som i deres stædige forstokkethed trøster sig med forsikringen om, at syndere ikke vil blive straffet, og at hele menneskeheden, uanset hvor fordærvet den er, vil komme i himlen for at blive som Guds engle. Men endnu mere iøjnefaldende er de, der slutter pagt med døden, og som afviser den sandhed, som himlen har skænket til forsvar for de retfærdige i prøvelsens time, og tager imod det løgnens tilflugtssted, som Satan tilbyder dem i stedet — spiritismens bedrageriske blændværk.

(20) HVILKEN LØGN FORTALT I HAVEN AF SATAN ER GRUNDLAGET FOR AL SPIRITISME?

Da sagde Slangen til Kvinden: "I skal ingenlunde dø; (1 Mosebog 3,4)

Satan har længe gjort forberedelser til sin afsluttende indsats for at bedrage verden. Grundlaget til hans værk blev lagt med den forsikring, han gav Eva i Edens Have: “Vist skal I ikke dø!” “Den dag I spiser af den, bliver jeres øjne åbnet, så I bliver som Gud og kan kende godt og ondt.” Lidt efter lidt har han banet vejen for sit mesterstykke af et bedrag med udviklingen af spiritismen.

Han har endnu ikke gennemført sine planer fuldstændigt; men han vil nå det, i løbet af den sidste tid, der er tilbage. Profeten siger: “Og jeg så ... tre urene ånder, der så ud som frøer. For de er dæmonånder, og de gør tegn. De går ud til kongerne i hele verden for at samle dem til krigen på Gud den Almægtiges store dag.” Åb 16,13-14. Bortset fra dem, der ved Guds kraft bevares ved troen på hans ord, vil hele verden blive forført ved dette bedrag. Mennesker bliver nu hurtigt lullet ind i en skæbnesvanger følelse af tryghed, som de først vil blive vækket af, når Guds vrede udgydes.

(21) NÅR DENNE STORE KONTROVERS SLUTTER, HVAD VIL DER BLIVE AF SATANS “TILFLUGT AF LØGNE ”?

Og jeg gør Ret til Målesnor, Retfærd til Blylod; Hagl skal slå Løgnelyet ned, Vand skylle Gemmestedet bort. (Esajas 28:17)

I min læring er jeg opmærksom på, at ondskabens prins i de sidste dage vil

forsøge at udøve sin tryllekunst på vores sind, der erkender, at der findes kommunikation mellem de levende og de døde.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg er taknemlig overfor Gud for at afsløre Satans to største bedrag - sjælens udødelighed og samvittighedsfuldhed i døden, så jeg ikke bliver bedraget af hans ord.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg ser vigtigheden af studeringen af Guds ord. Jeg hævder Guds løfte om at afsløre sandheden for mig, når jeg søger den, så jeg ikke bliver bytte for Satans bedrag.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg er klar over, at Bibelen advarer os om de farlige tider, vi står overfor i slutningen af jordens historie, og jeg er så taknemmelig for løftet, at hvis jeg holder hans ord, vil han bevare mig. Ved hans kraft vil jeg modtage løftet om evigt liv.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

7. Lektion

Den forestående kamp

(1) HVAD ER IMPLIKATIONEN VED AT BRYDE SELV EN AF GUDS LOVE?

Thi den, som holder hele Loven, men støder an i eet Stykke, er bleven skyldig i alle. (Jakob 2,10)

Lige fra begyndelsen af den store strid i himlen har det været Satans hensigt at omstyrte Guds lov. Det var med dette for øje, han begyndte sit oprør mod Skaberen, og siden han blev nedstyrtet fra himlen, har han fortsat den samme kamp på jorden. At bedrage menneskene og få dem til at overtræde Guds lov er det mål, han stadig forfølger. Hvad enten dette mål nås ved at forkaste hele loven eller kun én af dens forskrifter, vil det endelige resultat blive det samme. Den, som “fejler blot på ét punkt,” viser foragt for hele loven; hans indflydelse og

eksempel er og bliver overtrædelsen; han "er blevet skyldig i dem alle."

(2) HVAD ER SATANS FORMÅL MED NEDBRYDNINGEN AF GUDS LOVE?

Hvad skulle vi da sige? er Loven Synd? Det være langt fra! Men jeg kendte ikke Synden uden ved Loven; thi jeg kendte jo ikke Begæringen, hvis ikke Loven sagde: "Du må ikke begære." (Romerne 7,7)

I sine forsøg på at vække foragt for de guddommelige love har Satan forvansket Bibelens lære, og vildfarelser indgår i troen hos tusinder, der bekender sig til at tro på Skriften. Den sidste store konflikt mellem sandhed og vildfarelse er kun den endelige styrkeprøve i den langvarige strid om Guds lov. Denne kamp er ved at begynde — en kamp mellem menneskers love og Jahves bud, mellem Bibelens religion og myters og traditioners religion.

(3) HVAD ER FORMÅLET MED GUDS ORD OG DEN LOV, DET INDEHOLDER?

Dit Ord er en Lygte for min Fod, et Lys på min Sti. (Salme 119,105)

De kræfter, der skal samles i denne kamp mod sandhed og retfærdighed, er nu i fuld gang. Guds hellige ord, der er blevet bevaret for os under så mange lidelser og så meget blod, værdsættes kun lidt. Bibelen er inden for

alles rækkevidde, men det er kun få, der virkelig vedkender sig den som en vejleder for livet.

(4) HVAD ER ÅRSAGEN TIL UTROSKAB?

De vise skal blive til Skamme, ræddes og fanges. Se, HERRENS Ord har de vraget, hvad Visdom har de? (Jeremias 8,9)

Vantroen breder sig i en forfærdende grad, ikke blot i verden, men også inden for kirken. Mange fornægter selve den kristne tros grundlæggende principper. De store kendsgerninger vedrørende skabelsen, som de fremstilles af de inspirerede skribenter: menneskets fald, forsoningen og Guds lovs evige gyldighed afvises enten helt eller delvist af en stor del af verdens bekendende kristne.

Tusinder, som roser sig af deres klogskab og frigjorthed, anser det for et tegn på svaghed at tro ubetinget på Bibelen. De mener, det viser en overlegen begavelse og lærdom at fremsætte smålig kritik af Skriften, og at bortforklare dens mest betydningsfulde sandheder eller sige, at de kun har en åndelig betydning.

Mange præster lærer deres menighed og mange lærere deres elever, at Guds lov er ændret eller ophævet. Det anses for latterligt og foragteligt at tro, at dens krav stadig gælder og skal adlydes bogstaveligt.

(5) HVILKEN FARE LIGGER I AFVISNING AF SANDHED?

Da sagde Pilatus til ham: "Du er altså dog en Konge?" Jesus svarede: "Du siger det, jeg er en Konge. Jeg er dertil født og dertil kommen til Verden, at jeg skal vidne om Sandheden. Hver den, som er af Sandheden, hører min Røst." (Johannes 18,37)

Ved at forkaste sandheden forkaster mennesker sandhedens ophavsmand. Ved at træde Guds lov under fode fornægter de Lovgiverens myndighed. Man kan lige så godt skabe sig en afgud af falske lærdomme og teorier som af træ eller sten. Ved at fremstille et falsk billede af Guds væsen får Satan mennesker til at opfatte hans personlighed helt forkert.

Mange mennesker har sat et filosofisk afgudsbillede på Jahves trone, mens den levende Gud, som han er åbenbaret i sit ord, i Kristus og i skaberværket, kun dyrkes af få. Tusinder gør naturen til deres gud, mens de afviser naturens Gud. I den kristne verden i dag eksisterer afgudsdyrkelse i lige så høj grad som på Elias' tid i det gamle Israel, omend i en anden form.

Mange kloge mænds gud, filosofers, digteres, politikeres og journalisters gud - de slebne, moderne kredsede, mange kollegiers og universiteters, ja, endog teologiske institutioners gud - er ikke meget bedre end Ba'al, fønikernes solgud.

(6) HVOR LÆNGE VIL GUDS LOV FORBLIVE I KRAFT?

Summen af dit Ord er Sandhed, og alt dit retfærdige Lovbud varer evigt. (Salme 119,160)

Ingen vildfarelse inden for den kristne verden sætter sig mere dristigt op mod himlens autoritet og fornuftens stemme - ingen har mere ødelæggende virkninger end den moderne lære, der hurtigt vinder udbredelse: at Guds lov ikke længere er bindende for mennesker. Enhver nation har sine egne love, som kræves adlydt og respekteret; uden dem kunne ingen regering bestå. Kan det da tænkes, at himlens og jordens skaber ikke har en lov, der gælder for hans skabninger?

Tænk, om ansete præster offentligt forkyndte, at de love, der styrer landet og beskytter borgernes rettigheder, ikke var gyldige - at de begrænsede folkets frihed og derfor ikke burde adlydes! Hvor længe ville sådanne mænd blive tålt på prædikestolen? Men er det en større forbrydelse at ringeagte statens eller nationens love end at træde de guddommelige befalinger, som er grundlaget for enhver form for regering, under fode?

(7) HVAD ER LOVLØSHED?

Hver den, som gør Synden, begår også Overtrædelse af Loven, og Synden er Lovens Overtrædelse. (1 Johannes 3,4)

Det ville passe bedre for nationer at ophæve deres vedtægter, give folkene lov til at gøre, som de ville, end for universets hersker at annullere sin lov og lade verden være uden grundlag til fordømmelse af de skyldige og retfærdiggørelse af de lydige. Kan vi forestille os, hvad resultatet ville blive af at gøre Guds lov ugyldig? Forsøget er gjort. Forfærdelige forhold var rådende i Frankrig, da ateismen blev den styrende magt. Da blev det demonstreret for verden, at afskaffelse af de begrænsninger, som Gud har pålagt, er at acceptere et styre af de grusomste tyranner. Når målestokken for retfærdighed tilsidesættes, er vejen åben for, at det ondes fyrste kan udøve sin magt på jorden.

Når man forkaster Guds lov, ophører synden at være syndig og retfærdigheden at være ønskværdig. De, der nægter at underkaste sig Guds styre, er helt uegnede til at styre sig selv. Gennem deres skadelige undervisning er opsætsighed blevet indpodet hos børn og unge, der af naturen er irriterede over at blive kommanderet med, og resultatet bliver et retsløst og tøjlesløst samfund. Mens masserne gør nar af dem, der er så naive at adlyde Guds krav, tager de ivrigt imod Satans vildfarelser. De giver lysterne frit løb og begår de samme synder, som har nedkaldt dom over hedningerne.

**(8) HVILKET BIBELSK PRINCIP
VIL RESULTERE, NÅR GUDS
LOVE ER AFSAT?**

Farer ikke vild; Gud lader sig ikke spotte; thi hvad et Menneske sår, det skal han også høste. (Galaterne 6,7)

De, der lærer mennesker at tage sig Guds bud let, sår ulydighed og vil høste ulydighed. Hvis de hæmmende bånd, Guds lov pålægger os, helt tilsidesættes, vil der snart heller ikke bliver taget hensyn til menneskelige love. Fordi Gud forbyder uhæderlig praksis, begær, løgn og bedrag, er mennesker rede til at træde hans bud under fode som en hindring for deres materielle fremgang, men følgerne af at tilsidesætte disse forskrifter bliver helt anderledes, end de havde ventet.

Hvis loven ikke var bindende, hvorfor skulle nogen så frygte for at overtræde den? Ejendom vil ikke være sikret. Folk ville tage deres naboers ejendele med vold, og de stærkeste ville blive de rigeste. Ikke engang livet ville man respektere. Ægteskabsløftet ville ikke mere være et helligt værn for familien. Den, der kunne, ville tage sin næstes hustru med vold, hvis han ønskede det.

Det femte bud ville blive tilsidesat sammen med det fjerde. Børn ville ikke vige tilbage for at tage deres forældres liv, hvis de ved at gøre det, kunne opfylde deres fordærvede ønsker. Den civiliserede verden ville blive til en bande røvere og mordere, og fred, hvile og lykke ville være forvist fra jorden.

(9) HVILKEN VELSIGNALSE GÅR TABT VED ULYDIGHED MOD GUDS BEFALINGER?

Min Søn, glem ikke, hvad jeg har lært dig, dit hjerte tage vare på mine bud! Thi en Række af Dage og Leveår og Lykke bringer de dig. (Ordsprogene 3,1-2)

Den lære, der går ud på, at mennesker ikke behøver at adlyde Guds bud, har allerede svækket styrken i de moralske forpligtelser og åbnet syndens sluseporte på jorden. Lovløshed, udsvævelser og korrupsion strømmer ind over os som en flodbølge. Satan arbejder i familielivet. Hans banner vajer selv i såkaldte kristne hjem. Der findes misundelse, ond mistanke, hykleri, kulde, strid, tillidsbrud og uhæmmede lidenskaber. Alle de religiøse principper, der skulle danne grundlaget for og rammen om samfundslivet, er som en vaklende bygning, der er lige ved at styrte sammen. Når de værste forbrydere kommer i fængsel, bliver de ofte genstand for opmærksomhed og får tilsendt gaver, som om de havde opnået en misundelsesværdig udmærkelse. Deres liv og karakter omtales alle vegne. Pressen offentliggør detaljer i forbrydelsernes afskyelige ondskab og indvier på den måde andre i, hvordan man bedrager, myrder og røver; og Satan fryder sig over sine djævelske planers fremgang. Blind ondskab, manglende respekt for livet, det stadig voksende, frygtelige umådehold og forbrydelser af alle slags burde vække alle, der frygter Gud, og få dem til at spørge, hvad der kan gøres for at standse ondskabens flodbølge.

(10) HVAD ER RESULTATET, NÅR LOVLØSHED KONTROLLERER DEM, DER STYRER FOLKET?

Vi faldt fra og fornægtede HERREN, veg langt bort fra vor Gud, vor Tale var Vold og Frafald, og vi fremførte Løgne fra Hjertet. (Esajas 59:13)

Domstole er korrupte. Mænd i ledende stillinger lader sig lede af begærlighed og sanselighed. Mangel på mådehold har svækket manges evner, så Satan næsten har fuld kontrol over dem. Jurister er fordærvede; de lader sig bestikke og bliver vildledt. Drukkenskab, udsvævelser, misundelse og uhæderlighed af enhver art findes blandt dem, der administrerer lovene. “Retten er trængt tilbage, og retfærdigheden holder sig langt borte; for sandhed snubler på torvet, og ærlighed kan ikke komme frem.”

(11) HVAD ER RESULTATET, NÅR TROEN PÅ GUDS ORD GÅR TABT?

Deres Hjerte er dorskt som Fedt, jeg har min Lyst i din Lov. (Salme 119:70)

Den uretfærdighed og det åndelige mørke, der herskede under romerkirkens overhøjhed, var det uundgåelige resultat af at undertrykke Skriften. Men hvor finder man årsagen

til den udbredte vantro, forkastelsen af Guds lov og den deraf følgende fordærvelse under evangeliets fulde lys på en tid, hvor der hersker fuld trosfrihed?

Nu, hvor Satan ikke længere kan beherske verden ved at fratage den Skriften, bruger han andre midler for at opnå samme resultat. At nedbryde troen på Bibelen tjener hans hensigt lige så godt som at tilintetgøre selve Bibelen. Ved at udbrede den tro, at Guds lov ikke gælder, lykkes det ham lige så godt at få mennesker til at overtræde den, som hvis de havde været helt uvidende om den.

Og ligesom i svundne tider har han fremmet sine planer gennem kirken. Tidens religiøse organisationer nægter at høre på de upopulære sandheder, der fremgår tydeligt af Skriften, og for at bekæmpe dem har de antaget fortolkninger og indtaget standpunkter, som har spredt skepticismsens sæd for alle vinde.

(12) HVILKET GUDDOMMELIGT LØFTE GIVES OM STABILITETEN I GUDS LOV?

Mener ikke, at jeg er kommen for at nedbryde Loven eller Profeterne; jeg er ikke kommen for at nedbryde, men for at fuldkomme. (Matthæus 5,17)

(13) HVAD VIL VÆRE DET VIGTIGSTE KENDETEGN FOR DEM, DER ELSKER GUD OG ER HANS SIDSTE DAGES RESTFOLK?

*Her gælder det de helliges
Udholdenhed, de, som bevare Guds
Bud og Troen på Jesus. (Aabenba-
ringen 14:12)*

**(14) SKØNT DEN ER FORSØMT AF
FLERTALLET, HVILKEN DAG
HAR GUD BEDT OS OM AT
HOLDE SOM HANS SABBAT?**

*Kom Hviledagen i Hu, så du holder
den hellig! I seks Dage skal du arbejde
og gøre al din Gerning, men den
syvende Dag skal være Hviledag for
HERREN din Gud; da må du intet
Arbejde udføre, hverken du selv, din
Søn eller Datter, din Træl eller
Trælkvinde, dit Kvæg eller den
fremmede inden dine Porte. Thi i seks
Dage gjorde HERREN Himmelen,
Jorden og Havet med alt, hvad der er i
dem, og på den syvende Dag hvilede
han; derfor har HERREN velsignet
Hviledagen og helliget den. (Mosebog
20,8-11)*

Ved at fastholde den pavelige
vildfarelse om sjælens udødelighed og
menneskets bevidste tilstand i døden har
de forkastet det eneste forsvar mod
spiritismens bedrag. Læren om den
evige pine har fået mange til at tvivle på
Bibelen. Når det fjerde buds krav
fremstilles for mennesker, opdager de, at
det påbyder helligholdelse af den
syvende dag. Og som den eneste udvej

til at befri sig for en pligt, som man er uvillig til at opfylde, erklærer man, at Guds lov ikke mere gælder. På denne måde forkaster man loven og sabbatten samtidig.

Efterhånden som sabbatsreformen går fremad, vil forkastelsen af Guds lov for at undgå det fjerde buds krav blive næsten verdensomspændende. De religiøse lederes lære har åbnet vejen for vantro, spiritisme og foragt for Guds hellige lov. Der hviler et frygteligt ansvar på disse ledere for den syndighed, der findes i den kristne verden.

(15) HVAD FORUDSIGER SKRIFTER, AT UDYRETS MAGT VILLE FORSØGE AT ÆNDRE?

og tale mod den Højeste og mishandle den Højestes hellige; han skal sætte sig for at ændre Tider og Lov, og de skal gives i hans Hånd en Tid og to Tider og en halv Tid. (Daniel 7,25)

(16) AF HVILKE SUBTILE LØGN, DER INDTAGER SANDHEDENS PLADS, ADVARES VI OM?

Ser til, at der ikke skal være nogen, som gør eder til Bytte ved den verdslige Visdom og tomt Bedrag efter Menneskers Overlevering, efter Verdens Børnelærdom og ikke efter Kristus; (Kolossensern 2,8)

Og så er det netop disse folk, der hævder, at den fordærvelse, der breder

sig så hurtigt, i høj grad skyldes vanhelligelsen af den såkaldte "kristne sabbat," og at en tvungen helligholdelse af søndagen ville betyde meget for en forbedring af samfundsmoralen. Det er navnlig i Amerika, dette gøres gældende, da læren om den rette sabbat har været forkyndt i størst udstrækning her. Her forenes afholdsbevægelsen, en af de vigtigste og mest fremtrædende moralske reformer, ofte med søndagsbevægelsen, og dens fortalere hævder, at de arbejder på at fremme samfundets største interesse.

Afholdsbevægelsen, som er en af de mest fremtrædende og betydningsfulde moralske reformer, forener sig ofte med søndagsbevægelsen.

Forkæmperne for den sidstnævnte udgiver sig for at arbejde for samfundets bedste interesser, mens de, der nægter at slutte sig sammen med dem, erklæres for fjender af mådehold og reformer. Men det faktum, at en bevægelse, der støtter vildfarelse, er knyttet til et arbejde, der er godt i sig selv, berettiger ikke fejlen. Vi kan skjule et giftstof ved at blande det i sund mad, men vi ændrer ikke giften som sådan. Den bliver tværtimod mere farlig, fordi der er større sandsynlighed for, at den tages uforvarende.

Det er et af Satans påfund at forene løgnen med netop så meget sandhed, at den får et skær af troværdighed. Det er muligt, at de, der går i spidsen for søndagsbevægelsen, gør sig til talsmænd for principper, der er i overensstemmelse med Bibelen. Men så længe de stiller krav, der strider mod Guds lov, kan hans tjenere ikke

gøre fælles sag med dem. Intet kan retfærdiggøre, at de tilsidesætter Guds bud for menneskers forskrifter.

(17) HVAD ER DET ULTIMATIVE RESULTAT AF DELVIS LYDIGHED?

Og skriv til Menighedens Engel i Laodikea: Dette siger han, som er Amen, det troværdige og sanddru Vidne, Guds Skabnings Begyndelse: Jeg kender dine Gerninger, at du hverken er kold eller varm; gid du var kold eller varm! Derfor, efterdi du er lunken og 'hverken varm eller kold, vil jeg udspy dig af min Mund; (Aabenbaringen 3,14-16)

Nu er skillelinjen mellem de bekendende kristne og de gudløse næppe til at skelne. Kirkens medlemmer elsker det, verden elsker, og er rede til at slutte sig til den, og Satan beslutter at forene dem i én gruppe og styrke sin sag ved at feje dem alle ind i spiritismens rækker.

Katolikker, der praler af mirakler som et sikkert tegn på den sande kirke, lader sig villigt narre af denne undergørende magt, og protestanterne, der har kastet sandhedens skjold bort, lader sig føre bag lyset. Katolikker, protestanter og ateister vil sammen vedkende sig gudsfrygtens skin uden dens kraft, og de vil i denne sammenslutning se en stor bevægelse til verdens omvendelse og indførelse af det længe ventede tusindårsrige.

(18) HVAD VIL VÆRE DET ENDELIGE RESULTAT AF MENNESKEHEDENS AFVISNING AF GUDS LOV?

*Jorden blegner og segner, Jorderig
sygner og segner, Jordens Højder
sygner hen Vanhellig blev Jorden
under dem, som bor der, thi Lovene
krænked de, overtrådte Budet, brød
den evige Pagt. (Esajas 24,4-5)*

Satan virker også gennem elementerne på at samle sin høst af uforberedte sjæle. Han har studeret naturens hemmeligheder og bruger al sin magt på at kontrollere elementerne, så langt som Gud tillader det. Hvor hurtigt blev ikke flokke af kvæg, tjenere, huse og børn ryddet af vejen, da Gud tillod ham at besøge Job! I løbet af ingen tid fulgte den ene ulykke efter den anden. Det er Gud, der værner sine skabninger mod ødelæggerens magt.

Men den kristne verden har foragtet Jahves lov, og Herren vil gøre netop, hvad han har sagt: Han vil trække sin velsignelse tilbage fra jorden og fjerne sin beskyttende omsorg fra dem, der sætter sig op imod hans lov, og lærer og tvinger andre til at gøre det samme. Satan behersker alle, der ikke er under Guds særlige beskyttelse. For at fremme sine egne formål vil han give nogle fremgang, og han vil bringe ulykke over andre og få mennesker til at tro, at det er Gud, der besøger dem.

Samtidig med, at han viser sig for mennesker som den store læge, der

helbreder alle deres sygdomme, vil han sende sygdomme og ulykke, indtil tæt befolkede byer lægges i ruiner. Selv nu arbejder han. I ulykker og katastrofer til lands og til vands, i store ildebrande, i voldsomme tornadoer og frygtelige haglbyger, i storme, oversvømmelser, cykloner, flodbølger og jordskælv, alle vegne og under tusind forskellige former udøver.

Satan sin magt. Han ødelægger kornhøsten med hungersnød og elendighed til følge. Han spreder dødbringende pest i luften, og tusinder omkommer af pesten. Sådanne hjemsøgelser vil blive stadig hyppigere og mere ødelæggende. Både mennesker og dyr vil gå til grunde. "Jorden sørger og visner, ... himlen og jorden sygner hen. Jorden er vanhelliget af sine beboere, for de har overtrådt loven, tilsidesat budet og brudt den evige pagt." Es 24,4-5.

(19) HVAD ER DET FORFÆRDELIGE RESULTAT, NÅR DE BEDRAGNE HANDLER I OVERENSSTEMMELSE MED SATANS PLANER?

*De skulle udelukke eder af
Synagogerne, ja, den Tid skal
komme, at hver den, som slår eder
ihjel, skal mene, at han viser Gud
en Dyrkelse. (Johannes 16,2)*

Derpå vil den store bedrager overbevise mennesker om, at alle disse ulykker skyldes dem, der tjener Gud.

De, der har nedkaldt himlens vrede, vil beskyldte dem, hvis lydighed mod Guds bud er en stadig bebrejdelse mod overtræderne, for at være skyld i alle deres vanskeligheder. Det skal hedde sig, at mennesker krænker Gud ved ikke at helligholde søndagen, at det er denne synd, der har medført ulykker, som ikke holder op, før helligholdelsen af søndagen bliver tvungen. Samt at de, der kommer med det fjerde buds krav og ødelægger ærbødigheden for søndagen, er folkets plageånder, der hindrer dem i at genvinde Herrens gunst og verdslig fremgang.

Sådan gentages de beskyldninger, der i gamle dage blev rettet mod Guds tjenere, og med lige så god grund: "Så snart Akab fik øje på Elias, sagde han til ham: 'Nå, der er du, som styrter Israel i ulykke!' Han svarede: 'Det er ikke mig, der styrter Israel i ulykke, men dig og din fars hus, fordi I har svigtet Herrens befalinger, og fordi du følger Ba'alerne.'" 1 Kong 18,17-18. Når folkets vrede vækkes ved falske beskyldninger, vil de behandle Guds sendebud på samme måde, som det frafaldne Israel behandlede Elias.

(20) HVILKEN STÆRK KILDE TIL BEDRAG VIL SATAN BRUGE I DE SIDSTE DAGE, TIL AT BEDRAGE FLERTALLET FOR HANS SAG?

*Thi de ere DæmonersÅnder, som gøre Tegn; og de gå ud til hele Jorderiges Konger for at samle dem til Krigen på Guds, den almægtiges, store Dag.
(Aabenbaringen 16,14)*

***Thi falske Krister og falske Profeter
skulle fremstå og gøre store Tegn og
Undergerninger, så at også de udvalgte
skulde blive forførte, om det var muligt.
(Matthæus 24,24)***

Den undergørende magt, som viser sig gennem spiritismen, vil bruge sin indflydelse imod alle dem, der vælger at adlyde Gud mere end mennesker. Meddelelser fra ånderne vil hævde, at Gud har sendt dem for at overbevise dem, der forkaster søndagen, om deres fejltagelse, og indskærpe, at landets love skal adlydes som Guds lov. De vil beklage den store ondskab i verden og støtte de religiøse lederes udtalelser om, at de dårlige moralske tilstande skyldes søndagens vanhelligelse. De vil ophidse til stor vrede mod alle, der nægter at godkende deres vidnesbyrd.

Satans politik i den sidste kamp mod Guds folk er den samme, som han brugte ved begyndelsen af den store kamp i himlen. Han foregav at søge at fremme det guddommelige styres stabilitet, mens han i hemmelighed satte alt ind på at omstyrte det.

**(21) VED HJÆLP AF HANS
METODER TIL FORFØRELSE OG
KONTROL, HVAD ER SATANS
UNDERLIGGENDE MÅL I DENNE
FORESTÅENDE KONFLIKT?**

***Vær ædru, våger; eders Modstander,
Djævelen, går omkring som en***

brølende Løve, søgende, hvem han kan opsluge. (1 Peter 5:8)

Gud tvinger aldrig menneskers vilje eller samvittighed, men Satan griber hele tiden til grusomhed og tvang for at få magt over dem, han ikke på anden måde kan forføre. Ved at skabe frygt og bruge magt søger han at beherske samvittigheden og sikre sig selv at blive hyldet. Han virker gennem både religiøse og verdslige myndigheder for at opnå dette og får dem til at gennemføre menneskelige love i strid med Guds lov.

(22) HVILKEN EGENSKAB AF GUDS SIDSTE DAG, VIL RESTERENDE MENNESKER VÆKKE HADET TIL SATAN OG HANS TILHÆNGERE?

***Og Dragen vrededes på Kvinden og gik bort for at føre Krig imod de øvrige af hendes Sæd, dem, som holde Guds Bud og have Jesu Vidnesbyrd.
(Aabenbaringen 12,17)***

De mennesker, der ærer Bibelens sabbat, vil blive fordømt som fjender af lov og orden, for at nedbryde samfundets moralske grænser og være årsag til anarki og korrupction, og derved nedkalde Guds dom over jorden. Deres samvittighedsskrupler vil blive udråbt som genstridighed, stædighed og foragt for myndighederne. De vil blive beskyldt for at være fjender af regeringen. Præster, der fornægter den

guddommelige lovs gyldighed, vil fra prædikestolen understrege pligten til at adlyde de borgerlige myndigheder som indsat af Gud. I lovgivende forsamlinger og i retssale vil de, der overholder budene, blive fremstillet i et falsk lys og dømt. Man vil fordreje deres ord og tillægge dem de værste motiver.

(23) HVILKEN HANDLING VIL DE CIVILE MYNDIGHEDER TRÆFFE OG GODKENDE AF DET RELIGIØSE FLERTAL, I ET FORSØG PÅ AT TVINGE GUDS BEFALINGSHAVERE TIL AT KRÆNKE DERES SAMVITTIGHED?

for at ingen skal kunne købe eller sælge uden den, som har Mærket, Dyrets Navn eller dets Navns Tal (Aabenbaringen 13,17)

Da de protestantiske kirker forkaster Skriftens klare begrundelser til forsvar for Guds lov, længes de efter at bringe dem til tavshed, hvis tro de ikke kan omstyrte ved Bibelens hjælp. Skønt de lukker øjnene for kendsgerningen, er de nu er ved at slå ind på en vej, der fører til forfølgelse af dem, der af samvittighedsgrunde nægter at gøre som hele den øvrige kristne verden og anerkende kravet om at helligholde den pavelige hviledag.

Kirkens og statens høje embedsmænd vil enes om at bestikke, overtale eller tvinge alle klasser til at

holde søndagen hellig. I mangel af guddommelig myndighed sætter de tvingende lovbestemmelser i værk. Politisk korruption nedbryder kærligheden til retfærdighed og hensynet til sandhed. For at sikre sig folkets velvilje giver myndigheder og lovgivere, selv i det frie Amerika, efter for et folkeligt krav om at påbyde søndagshelligholdelse. Trosfriheden, der har kostet så store ofre, respekteres ikke længere.

Under den store konflikt, der snart vil opstå, skal vi se disse profetiske ord gå i opfyldelse; "Og dragen rasede mod kvinden og gik hen for at føre krig mod hendes øvrige børn, som holder fast ved Guds bud og ved Jesu vidnesbyrd." Åb 12,17. [Se bilag B, C, D for en detaljeret forklaring af historien om Bibelsabbaten og menneskets forsøg på at ændre den.]

Jeg er nu klar over, at Skriften klart beskriver en forestående konflikt "som aldrig var", som begynder, når vi nærmer os slutningen af denne verdens historie.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg er klar over, at siden syndens opfattelse har fokus for Satans angreb i denne store kontrovers været Guds evigt hellige love - grundlaget for hans regering.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Åbenbaringen 12,17 afslører, at Satans ultimative mål er ærekrænkelse af Guds love med det formål at forårsage den ultimative afvisning af disse hellige principper.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg ved nu, at Skriften afslører, at Guds befalinger er hellige og evige på trods af Satans og menneskets forsøg på at "tænke at ændre tider og love." Daniel 7,25.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg ser nu, at Bibelen lærer vigtigheden af at overholde alle Guds hellige befalinger, og at bryde ét er at bryde dem alle. Jakob 2,10.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg vælger at være blandt de loyale resterende mennesker af Gud, som adlyder hans befalinger og forbliver trofaste mod Jesus. Åbenbaringen 14,12.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

8. Lektion

Det sikre værn

(1) HVAD VIL VÆRE VORES BESKYTTE MOD SATANS VRANGFORESTILLINGER?

Og Jesus svarede ham: "Der er skrevet: Mennesket skal ikke leve af Brød alene." (Lukas 4,4)

*Nej! Til Læren og Vidnesbyrdet!
Således skal visselig de komme til at tale, som nu er uden Morgenrøde.
(Esajas 8,20)*

Guds børn er blevet henvist til Den hellige Skrift som deres eneste værn mod falske læreres indflydelse og mørkets ånders bedrageriske magt. Satan bruger alle tænkelige midler for at

forhindre mennesker i at lære Bibelen at kende, fordi dens tydelige udtalelser afslører hans bedrag. Hver gang der sker en genoplivning af Guds værk, vågner det ondes fyrste til større aktivitet. Nu opbyder han de største kraftanstrengelser til den endelige kamp mod Kristus og hans disciple.

Vi vil snart få hans sidste store bedrag at se. Antikrist vil udføre sine fantastiske gerninger for vore øjne. Bedraget skal ligne det sande så meget, at vi kun kan se forskel på dem ved hjælp af Den hellige Skrift. Ud fra dens vidnesbyrd skal hvert eneste udsagn og mirakel efterprøves.

(2) FRA HVILKEN KILDE VIL VORES STYRKE KOMME TIL AT ADLYDE GUD OVER MENNESKET?

Men al Nådes Gud, som kaldte eder til sin evige Herlighed i Kristus Jesus efter en kort Tids Lidelse, han vil selv fuldelig berede eder, styrke, bekræfte, grundfæste eder! (1 Peter 5:10)

De mennesker, der bestræber sig på at adlyde alle Guds bud, vil møde modstand og spot. Kun ved Guds hjælp kan de holde stand. For at kunne udholde den prøvelse, der venter dem, skal de kunne forstå Guds vilje, som den er åbenbaret i hans ord. De kan kun ære ham, hvis de har den rigtige opfattelse af hans karakter, hans styre og hans hensigter og handler i overensstemmelse hermed. Ingen andre end de, der har

styrket deres sind med Bibelens sandheder, vil kunne klare den sidste store kamp.

Hver enkelt vil blive stillet over for det store spørgsmål: Skal jeg adlyde Gud eller mennesker? Afgørelsens time kommer snart. Har vi fødderne solidt plantet på den klippe, der hedder Guds uforanderlige ord? Er vi klar til at stå fast i forsvaret af Guds bud og troen på Jesus?

(3) HVORFOR HAR GUD GIVET PROFETIER I SIT ORD?

Thi alt, hvad der er skrevet tilforn, det er skrevet til vor Belæring, for at vi skulle have Håbet ved Udholdenheden og Skrifternes Trøst. (Romerne 15,4)

De skjulte Ting er for HERREN vor Gud, men de åbenbare er for os og vore Børn evindeligt, at vi må lære at handle efter alle denne Lovs Ord! (5 Mosebog 29:29)

Før sin korsfæstelse forklarede Frelseren sine disciple, at han skulle dø og genopstå fra graven, og der var engle til stede for at indprente hans ord i deres sind og hjerte. Men disciplene forventede en jordisk befrielse fra det romerske åg, og de kunne ikke udholde tanken om, at den, som alle deres håb samledes om, skulle lide en vanærende død. De ord, det var vigtigt for dem at huske, blev fuldstændigt glemt, og da prøvelsens time kom, var de helt

uforberedte. Jesu død tilintetgjorde deres forhåbninger så fuldstændigt, at man skulle tro, de ikke var blevet advaret. I profetierne åbnes fremtiden lige så tydeligt for os, som den blev det for disciplene ved Jesu ord.

Begivenhederne i forbindelse med prøvetidens ophør og arbejdet med forberedelsen af trængselstiden er tydeligt beskrevet. Men de fleste forstår ikke mere af disse betydningsfulde sandheder, end hvis de aldrig var blevet åbenbaret. Satan er på vagt for at udslette alle indtryk, som kunne bibringe dem viden om at blive frelst, og trængselstiden vil finde dem uforberedte.

(4) HVILKE TRE SIDSTE DAGSADVARSLER ER DIN VÆKKELSE TIL FRELSSESVEJ?

Og jeg så en anden Engel flyve midt oppe under Himmelen, som havde et evigt Evangelium at forkynde for dem, der bo på Jorden, og for alle Folkeslag og Stammer og Tungemål og Folk, og han sagde med høj Røst: Frygter Gud og giver ham Ære, thi hans Doms Time er kommen, og tilbeder ham, som har gjort Himmelen og Jorden og Havet og Vandenets Kilder. Og endnu en anden Engel fulgte, som sagde: Falden, falden er Babylon, den store, som har givet alle Folkeslagene at drikke af sin Utugts Harmes Vin. Og en tredje Engel fulgte dem og sagde med høj Røst:

Dersom nogen tilbeder Dyret og dets Billede og tager Mærke på sin Pande eller på sin Hånd, så skal han drikke af Guds Harmes Vin, som er iskænket ublandet i hans Vredes Bæger; og han skal pines med Ild og Svovl for de hellige Engles og for Lammets Åsyn. (Aabenbaringen 14,6-10)

Når Gud sender mennesker advarsler, der er af så stor betydning, at de fremstilles som forkyndt af hellige engle, der flyver midt under himlen, forlanger han, at enhver, som har fået evnen til at tænke, retter sig efter budskabet. Den frygtelige dom, der er afsagt over dem, der tilbeder dyret og dets billede, Åb 14,9-11. burde få alle til at sætte sig ind i profetierne for at forstå, hvad dyrets mærke er, og hvordan de skal undgå at få det. Men de fleste undlader at lytte til sandheden og foretrækker opdigtede fabler.

(5) HVORDAN BESKREV PAUL DET HOLDNINGSDREVNE FLERTALS HOLDNING TIL DOKTRINÆR SANDHED?

Thi den Tid skal komme, da de ikke skulle fordrage den sunde Lære, men efter deres egne Begæringer tage sig selv Lærere i Hobetal, efter hvad der kildrer deres Øren, og de skulle vende Ørene fra Sandheden og vende sig hen til Fablerne. (2 Timoteus 4,3-4)

Den tid er nu inde. De fleste ønsker ikke at kende Bibelens sandhed, fordi den er i strid med det syndige, verdsligt sindede hjertes ønsker; og Satan giver dem det bedrag, de elsker.

(6) HVORDAN BESTEMMER KRISTI SANDE TILHÆNGERE DOKTRINÆR SANDHED?

*Nej! Til Læren og Vidnesbyrdet!
Således skal visselig de komme til at tale, som nu er uden Morgenrøde.
(Esajas 8,20)*

Men Gud vil have et folk på jorden, der holder fast ved Bibelen og Bibelen alene som rettesnor for alle læresætninger og basis for alle reformer. Lærde mænds meninger, videnskabens konklusioner, trosbekendelser eller bestemmelser fra gejstlige råd, så mange og så forskellige og uenige de er, som de kirker de repræsenterer, flertallets stemme - ikke én af disse, eller dem alle, skal anses som bevis for eller imod nogen del af den religiøse tro. Før vi anerkender nogen læresætning, må vi forlange et klart "så siger Herren" til støtte for den.

(7) HVAD HAR VORES ANSVAR AT GØRE MED MENNESKERS LÆRE?

Men disse vare mere velsindede end de i Thessalonika, de modtog Ordet med

***al Redebonhed og ransagede daglig
Skrifterne, om disse Ting forholdt sig
således. (Apostelenes-gerninger 17,11)***

Satan søger hele tiden at henlede opmærksomheden mod mennesker i stedet for mod Gud. Han får folk til at betragte biskopper, præster og teologiske professorer som deres vejledere i stedet for selv at studere Bibelen og på den måde at lære deres pligt at kende. Ved at kontrollere disse leders sind kan han påvirke masserne, som han ønsker.

**(8) HVAD VAR RESULTATET AF
DE JØDISKE NATIONER FOR AT
STOLE PÅ DERES LEDERE, FOR
AT FORSTÅ SKRIFTERNE?**

***ringeagtet, skyet af Folk, en Smerternes
Mand og kendt med Sygdom, en, man
skjuler sit Ansigt for, agtet ringe, vi
regned ham ikke. (Esajas 53,3)***

Da Kristus kom for at tale livets ord, hørte det jævne folk ham gerne, og mange troede på ham, selv blandt præster og rådsherrer. Men ypperstepræsten og folkets ledende mænd var fast besluttede på at fordømme og afvise hans lære. Skønt alle deres forsøg på at finde noget at anklage ham for slog fejl, og skønt de ikke kunne undgå at føle den guddommelige visdom og kraft, der ledsagede hans ord, holdt de fast ved deres fordomme. De afviste de klareste

bevise på, at han var Messias, for ikke at blive tvunget til at blive hans disciple.

Disse Jesu modstandere var mænd, som folket fra barnsben havde lært at vise ærbødighed, og for hvis autoritet de var vant til at bøje sig ubetinget.

“Hvordan kan det være,” spurgte de, “at vore rådsherrer og skriftkloge ikke tror på Jesus? Ville disse fromme mennesker ikke tro på ham, hvis han virkelig var Kristus?” Det var sådanne lederes indflydelse, der fik det jødiske folk til at forkaste sin frelser.

Den ånd, der besjælede disse præster og rådsherrer, findes stadig hos mange, som højlydt foregiver at være fromme. De nægter at studere Skriftens vidnesbyrd angående de særlige sandheder, der gælder vor tid. De gør opmærksom på, hvor mange, hvor rige og populære de er, og ser med foragt på sandhedens forkæmpere, der er få, fattige og upopulære og har en tro, der adskiller dem fra verden.

(9) HVAD ER DEN ENESTE KILDE TIL FOREBYGGELSE MOD BEDRAG?

Gør dig Flid for at fremstille dig selv som prøvet for Gud, som en, Arbejder, der ikke behøver at skamme sig, som rettelig lærer Sandhedens Ord. (Timotheus 2,15)

Jesus forudså, at den uretmæssige tilranen af myndighed, som de skriftkloge og farisæerne tillod sig, ikke ville ophøre med spredningen af

jøderne. I et profetisk syn så han bestræbelserne for at menneskelig autoritet skulle beherske samvittigheden - præcis hvad der har været så forfærdelig en forbandelse for kirken til alle tider. Hans frygtelige fordømmelse af de skriftkloge og farisæerne, og hans advarsler til folket om ikke at følge disse blinde ledere, blev nedskrevet som en formaning til senere slægter.

(10) HVEM BLANDT OS VIL SÅ FALSK LÆRE, IFØLGE SKRIFTEN?

*Men der opstod også falske Profeter
iblandt Folket, ligesom der også iblandt
eder vil komme falske Lærere, som ville
liste fordærvelige Vranglærdomme ind,
idet de endog fornægte den Herre, som
købte dem, og bringe en brat
Undergang over sig selv, (2 Peter 2,1)*

Skønt Bibelen er fuld af advarsler mod falske lærere, er mange parat til at betro deres sjæle i gejstlighedens varetægt. Der findes i dag tusinder af bekendende kristne, der ikke kan give anden forklaring på, hvorfor de tror på visse læresætninger, end at sådan har de lært af deres religiøse ledere. De kender knap nok Jesu lære, men præsternes ord stoler de trygt på.

Er præster da ufejlbarlige?
Hvordan kan vi betro vore sjæle i deres varetægt, hvis vi ikke ud fra Guds ord ved, at det, de siger, er sandt?
Manglende moralsk mod til at forlade den banede vej i verden får mange til at følge i lærde mænds fodspor. Og fordi

de er så uvillige til at undersøge tingene selv, sidder de uhjælpeligt fast i vildfarelsens lænker. De ser, at sandheden for vor tid er tydeligt åbenbaret i Bibelen, og de føler, at Helligåndens kraft ledsager dens forkyndelse - og alligevel lader de gejstlighedens modstand holde dem borte fra lyset. Skønt både deres forstand og deres samvittighed er overbevist, tør disse bedragne sjæle ikke tænke anderledes end deres præster, og deres personlige bedømmelse, deres evige vel overlades til en andens vantro, stolthed og fordom.

(11) HVEM HAR ANSVARET FOR AT SØGE SANDHEDEN OM FRELSE HVILE?

Derfor, mine elskede! ligesom I altid have været lydige, så arbejder ikke alene som i min Nærværelse, men nu meget mere i min Fraværelse på eders egen Frelse med Frygt og Bæven; (Filipperne 2,12)

Sandheden og Guds ære er uadskillelige. Når vi har adgang til Bibelen, er det umuligt for os at ære Gud med forkerte meninger. Mange påstår, at det er ligegyldigt, hvad et menneske tror, når det blot lever retskaffent. Men livet formes af troen. Hvis lys og sandhed er inden for vor rækkevidde, og vi forsømmer at benytte anledningen til at se lyset og høre sandheden, forkaster vi i virkeligheden begge dele. Vi vælger mørket frem for lyset.

(12) HVORFOR ER UVIDENHED OM SKRIFTERNE FARLIGE?

Mangen Vej synes Manden ret, og så er dens Ende dog Dødens Veje.

(Ordsprogene 16,25)

Uvidenhed vil hverken undskylde unge eller gamle eller befri dem for straffen for at overtræde Guds lov, for de har en tydelig fremlæggelse af denne lov, dens principper og dens krav. Det er ikke nok at have gode hensigter; det er ikke nok, at et menneske gør, hvad det selv finder rigtigt, eller hvad præsten siger er rigtigt. Det drejer sig om hans sjæls frelse, og han bør selv studere Skriften. Ligegyldigt hvor sikker han måtte være på, at præsten ved, hvad der er sandhed, er dette ikke hans fundament. Han har et kort, der viser vejen til himlen, og han bør ikke gætte sig til noget.

Gud har givet os sit ord, for at vi kan gøre os bekendt med dets lære og selv sætte os ind i, hvad han kræver af os. Da den lovkyndige kom til Jesus og spurgte: "Mester, hvad skal jeg gøre for at arve evigt liv?" henviste Frelseren ham til Skriften og sagde: "Hvad står der i loven? Hvad læser du dér?"

(13) HVORDAN PÅPEGER SKRIFTEN VEJEN TIL AT STUDERE DENS SIDER?

Kun hakke og rakke, rakke og hakke, lidt i Vejen her og lidt i Vejen der!"
(Esajas 28:10)

Det er ethvert fornuftvæsens første og største pligt at lære sandheden at kende ud fra Skriften, at leve efter lyset og opmuntre andre til at gøre det samme. Vi burde daglig studere Bibelen, overveje dens tanker og sammenligne skriftsted med skriftsted. Med Guds hjælp kan vi danne os vor egen opfattelse, for vi skal selv stå til ansvar over for ham.

(14) HVILKET LØFTE KAN VI KRÆVE, HVIS VI SØGER I BIBELEN AT GØRE GUDS VILJE?

Dersom nogen vil gøre hans Villie, skal han erkende, om Læren er fra Gud, eller jeg taler af mig selv. (Johannes 7,17)

De mest åbenbare sandheder i Bibelen er blevet forviklet i tvivl og mørke af lærde mænd, som under foregivende af at være i besiddelse af stor visdom belærer om, at Skriften har en mystisk, hemmelig, spirituel betydning, der ikke fremgår direkte af ordene. Disse mænd er falske lærere. Det var til den slags mennesker, Jesus sagde: “Er I ikke kommet på vildspor, netop fordi I hverken kender Skrifterne eller Guds magt?” Mark 12,24.

Bibelens sprog skal udlægges i den åbenbare mening, med mindre der er anvendt et symbol eller et billede. Kristus har givet dette løfte: “Den, der vil gøre hans vilje, skal erkende, om min lære er fra Gud.” Joh 7,17. Hvis mennesker blot ville tage Bibelen for det, der står i den, og hvis der ikke var falske forkyndere til at føre dem på

afveje og forvirre deres sind, ville meget udrettes, som ville gøre englene glade, og som ville bringe tusinder og atter tusinder, der nu vandrer om i mørke, tilbage til Kristi fold.

(15) HVILKE SKRIDT VIL GIVE KRISTI LOVEDE RESULTATER?

*Kalder I på mig, vil jeg svare eder;
beder I til mig, vil jeg høre eder; leder I
efter mig, skal I finde mig; såfremt I
søger mig af hele eders Hjerte,
(Jeremias 29,12-13)*

Vi bør bruge alle vore åndsevner, når vi studerer Bibelen, og anstrenge os for - så vidt det er menneskeligt muligt - at forstå Guds dybder. Men vi må ikke glemme, at et barns lærevillighed og evne til at indordne sig er et sandt eksempel til efterfølgelse for den, der studerer. Problemer med forståelse af Skriften kan aldrig håndteres med de samme metoder, som anvendes, når der kæmpes med filosofiske problemstillinger.

Vi skal ikke studere Bibelen med den selvtillid, som mange studerer videnskabelige områder med, men ydmygt og lærevilligt, med tillidsfuld bøn og et oprigtigt ønske om at opnå kundskab fra Gud og lære hans vilje at kende. I modsat fald vil onde engle sløre vor forstand og forhærde vore hjerter, så sandheden ikke gør indtryk på os.

(16) TIL HVEM ER BIBELSK VISDOM LOVET?

***Jesus sagde da til de Jøder, som vare komne til Tro på ham: "Dersom I blive i mit Ord, ere I sandelig mine Disciple, og I skulle erkende Sandheden, og Sandheden skal frigøre eder."
(Johannes 8,31-32)***

HERRENS Lov er fuldkommen, kvæger Sjælen, HERRENS Vidnesbyrd holder, gør enfoldig viis, (Salme 19,7)

Mange afsnit i Bibelen, som lærde mennesker enten kalder mystiske eller forbigår som ubetydelige, er fulde af trøst og vejledning for den, der er blevet undervist i Kristi skole. En af grundene til, at mange teologer ikke har en klarere opfattelse af Guds ord, er, at de lukker øjnene for sandheder, som de ikke ønsker at efterleve. At forstå Bibelen afhænger ikke så meget af intelligensen hos den, der læser, som af en oprigtig længsel efter retfærdighed.

(17) HVORDAN FORSTÅS ÅNDELIGE SANDHEDER?

Men det sjælelige Menneske tager ikke imod de Ting, som høre Guds Ånd til; thi de ere ham en Dårskab, og han kan ikke erkende dem, thi de bedømmes åndeligt. (1 Korinterne 2,14)

Bibelen burde aldrig studeres uden bøn. Kun Helligånden kan få os til at føle den store betydning af de sandheder, der er lette at forstå, og

forhindre os i at forvanske dem, der er svære at fatte. Himmelske engle har til opgave at klargøre vort sind til at opfatte Guds ord på en sådan måde, at vi bliver betaget af dets skønhed, tager imod dets advarsler og bliver opildnet og styrket af dets løfter.

Vi må gøre salmistens bøn til vor: “Luk mine øjne op, så jeg kan iagttage underne i din lov.” Sl 119,18. Fristelser synes ofte uimodståelige, fordi den som fristes, har forsømt at bede og læse i Bibelen og derfor ikke kan huske Guds løfter og er i stand til at møde Satan med Skriftens våben. Men englene er hos dem, der er villige til at lade sig belære, og i nødens stund vil de sørge for, at mennesket husker netop den sandhed, det har brug for. “Når fjenden kommer som en rivende flod, skal Herren løfte et banner imod ham.” Es 59,19, engelsk oversættelse.

(18) HVORDAN VIL VI HUSKE ÅNDELIGE SANDHEDER I FARLIGE TIDER?

*Men Talsmanden, den Helligånd, som Faderen vil sende i mit Navn, han skal lære eder alle Ting og minde eder om alle Ting, som jeg har sagt eder.
(Johannes 14,26)*

Men Kristi lære skal på forhånd være lagret i hukommelsen, for at Guds ånd kan bringe den frem igen, når der er fare på færde. “Jeg gemmer dit ord i mit hjerte, for ikke at synde imod dig.” Sl 119,11.

(19) HVAD ER DET TRAGISKE RESULTAT AF SKEPSIS TIL GUDS ORD?

*Og ligesom de forkastede af have Gud i
Erkendelse, således gav Gud dem hen i
et forkasteligt Sind til at gøre det
usømmelige, (Romerne 1,28)*

*så ser til, Brødre! at der ikke nogen
Sinde i nogen af eder skal findes et
ondt, vantro Hjerte, så at han falder fra
den levende Gud. (Hebræerne 23,12)*

Enhver, der værdsætter sine evige interesser, bør være på vagt over for tvivlens indfaldsveje. Selve troens grundlag vil blive angrebet. Det er umuligt at undgå den moderne vantros spot og spidsfindigheder og dens underfundige og fordærvelige lære. Satan tilpasser sine fristelser til alle klasser. Han angriber de uoplyste med en vittighed eller en spotsk bemærkning og de oplyste med videnskabelige indvendinger og filosofiske ræsonnementer - alt er beregnet på at vække mistillid til og foragt for Den hellige Skrift.

Selv unge mennesker med ringe erfaring formaster sig til at drage kristendommens fundamentale principper i tvivl. Og denne ungdommelige vantro, hvor overfladisk den end er, har dog sin betydning.

Mange forledes til at gøre nar af deres forældres tro og foragte nådens ånd. Hebr 10,29. Mange, hvis liv tegnede til at blive til ære for Gud og

velsignelse for mennesker, er blevet ødelagt af vantroens fordærvede atmosfære. Alle, der stoler på den menneskelige fornufts pralende resultater og indbilder sig, at de kan forklare guddommelige mysterier og nå frem til sandheden uden hjælp af Guds visdom, bliver indfanget af Satan.

(20) HVIS VI HAR GJORT GUDS ORD TIL VORES HØJBORG, HVAD BLIVER RESULTATET AF VORES PRØVELSER?

*Og denne Tredjedel fører jeg i Ild og rensen den, som man rensen Sølv, prøver den, som man prøver Guld. Den skal påkalde mit Navn, og jeg svarer; jeg siger: "Den er mit Folk." Og den skal sige: "HERREN er min Gud."
(Zakarias 13,9)*

*Velsignet være den Mand, som stoler på HERREN, og hvis Tillid HERREN er. Han bliver som et Træ, der er plantet ved Vand, og strækker sine Rødder til Bækken, ej ængstes, når Heden kommer, hvis Løv er frodig grønt, som ej ængstes i Tørkens År eller ophører med at bære Frugt.
(Jeremias 17,7-8)*

Når prøvelsens time kommer, vil det blive åbenbaret, hvem der har gjort Guds ord til rettesnor for deres liv. Om sommeren ser man ingen særlig forskel

på stedsegrønne træer og de andre, men når vinterstormene kommer, er de stedsegrønne uforandrede, men de andre mister deres løv. På samme måde kan en falsk kristendomsbekender nu næppe skelnes fra en sand kristen, men snart vil forskellen vise sig. Når der kommer modgang, når intolerance og forfølgelse sætter ind, vil de halvhjertede og hyklerne tabe modet og opgive deres tro. Men den sande kristne står fast som en klippe. Hans tro vil være stærkere og hans håb lysere end i medgangens tid.

Jeg er klar over, at Satan i de sidste dage af jordens historie anvender alle mulige midler til at forhindre menneskeheden i at få viden om Guds hellige ord.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg forstår, at de, der bestræber sig på at adlyde alle Guds bud, vil blive modstået og bespottet og kun kan stå ved styrke hentet fra Guds ord.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg er klar over, at den dag er her, hvor det lystdrevne flertal ikke ønsker bibelsk sandhed, fordi det forstyrrer deres syndige, verdenselskende hjerters ønsker. De accepterer gerne Satans bedrag, som de elsker.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg ser i Guds ord, at der i de sidste dage vil være mange falske lærere, der forkyster falske læresætninger. Jeg er taknemlig over for Herren sørger for at gøre os kloge til frelse.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Det er min beslutning, at jeg med Guds hjælp vil have mit eget daglige studium af Guds ord og ikke er afhængig af andre for dets fortolkning.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg takker Gud for at give hans ord et stærkt greb i disse tider, og ved hans nåde vil jeg være blandt dem, der er lydige mod hans ord og står stærkt på dagen for hans komme.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

9. Lektion

Den sidste advarsel

**(1) HVILKET SIDSTE
ADVARSELSBUDSKAB
FORKYNDES AF "ENGLÉN" I
ÅBENBARINGEN 14, 8?**

*Og endnu en anden Engel fulgte, som sagde: Falden, falden er Babylon, den store, som har givet alle Folkeslagene at drikke af sin Utugts Harmes Vin.
(Aabenbaringen 14,8)*

*Derefter så jeg en anden Engel stige ned fra Himmelen; han havde stor Magt, og Jorden blev oplyst af hans Herlighed. Og han råbte med stærk Røst og sagde: Falden, falden er Babylon den store, og den er bleven Dæmoners Bolig og et Fængsel for alle Hånde urene Ånder og et Fængsel for alle Hånde urene og afskyede Fugle!
(Aabenbaringen 18,1-2)*

(2) NÅR DENNE ADVARSEL GENTAGES AF JOHANNES I ÅBENBARING 18, HVILKET ANBRINGENDE GIVES TIL GUDS LOYALE TILHÆNGERE?

*Og jeg hørte en anden Røst fra
Himmelen, som sagde: Går ud fra
hende, mit Folk! for at I ikke skulle
blive meddelagtige i hendes Synder og
ikke rammes af hendes Plager.
(Aabenbaringen 18:4)*

Dette skriftsted peger frem til en tid, hvor det budskab om Babylons fald, der blev bragt af den anden engel i Åbenbaringen 14,8, skal gentages med en tilføjelse om den fordærvelse, der var kommet over de forskellige organisationer, der tilsammen udgør Babylon, siden budskabet først blev givet i sommeren 1844. Her beskrives en forfærdelig tilstand i den religiøse verden.

Med hver afvisning af sandheden bliver folkenes sind mere formørket, de bliver mere egenrådige, indtil de til sidst stivner i vantro. På trods af de advarsler, Gud har givet dem, vil de fortsætte med at træde et af de ti bud under fode, så de ender med at forfølge dem, der holder det helligt. De lader hånt om Kristus i deres foragt for hans ord og hans folk.

Efterhånden som kirkerne godkender spiritismens lære, fjernes de bånd, der er lagt på det kødelige hjerte, og religionsbekendelsen bliver til et dække over den usleste syndighed. Troen på spiritistiske manifestationer

åbner døren for forførende ånder og djævles lærdomme, så de onde engles påvirkning mærkes i kirkerne.

(3) TIL HVILKET NIVEAU ESKALERER BABYLONS “SYNDER”?

*Thi hendes Synder ere opdyngede
indtil Himmelen, og Gud har
kommet hendes Uretfærdigheder i
Hu. (Aabenbaringen 18,5)*

Målet for hendes synder er fuldt, og hendes fald er nært forestående. Men Gud har stadig et folk i Babylon, og disse trofaste må kaldes ud, før hans dom iværksættes, da de ikke har del i hendes synder og ikke skal “blive ramt af hendes plager.” Derfor opstår den bevægelse, der er symboliseret ved en engel, der kommer ned fra himlen og råber med kraftig røst om Babylons synder. Sammen med englens budskab lyder kaldet: “Drag ud fra hende, mit folk!” Disse budskaber er sammen med den tredie engels budskab den sidste advarsel, der vil blive givet jordens beboere.

(4) HVILKE SANKTIONER VIL DYRETS MAGTBILLEDE PÅFØRE GUDS REST, DER NÆGTER AT DELTAGE I HENDES FALSKE DOKTRINER?

*for at ingen skal kunne købe eller
sælge uden den, som har Mærket,*

***Dyrets Navn eller dets Navns Tal.
(Aabenbaringen 13,17)***

***Og det fik Magt til at give Dyrets
Billede Ånd, så at Dyrets Billede endog
kunde tale og gøre, at alle de, der ikke
vilde tilbede Dyrets Billede, skulde
ihjelslås. (Aabenbaringen 13:15)***

En frygtelig skæbne vil ramme denne verden. Alle jordens magter vil slutte sig sammen for at føre krig mod Guds bud og forlange, at “alle, store og små, rige og fattige, frie og trælle” Åb 13,16. skal rette sig efter kirkens skik ved at helligholde den falske hviledag. Alle, der nægter at rette sig efter dette, vil blive straffet - og til sidst vil man erklære, at de fortjener at dø. På den anden side må Guds lov om Skaberens hviledag overholdes, og alle, der overtræder Guds forskrifter, må advares om Guds vrede.

**(5) HVILKEN
ADVARSELSMEDDELELSE
FORKYNDER GUD GENNEM DEN
TREDJE ENGEL TIL DEM, DER
VÆLGER AT TILBEDE DYRET?**

***Og en tredje Engel fulgte dem og sagde
med høj Røst: Dersom nogen tilbeder
Dyret og dets Billede og tager Mærke på
sin Pande eller på sin Hånd, så skal han
drikke af Guds Harmes Vin, som er
iskænket ublandet i hans Vredes Bæger;
og han skal pines med Ild og Svovl for***

***de hellige Engles og for Lammets Åsyn.
(Aabenbaringen 14:9-10)***

Hvem vover - med den skæbne, der klart holdes op for ham - at træde Guds lov under fode for at adlyde menneskelige lovbestemmelser og modtage dyrets mærke? Han tager imod tegnet på tilhørsforhold til den magt, han vælger at adlyde i stedet for Gud.

Men ingen vil blive udsat for Guds vrede, før han er blevet overbevist om sandheden og har afvist den. Mange har aldrig haft lejlighed til at høre de sandheder, som særlig gælder vor tid. Forpligtelsen til at adlyde det fjerde bud er aldrig blevet fremstillet for dem i det rette lys. Han, som læser i hjerterne og undersøger hver bevæggrund, lader aldrig nogen, der ønsker at kende sandheden, bedrages med hensyn til kampens udfald. Folk skal ikke tvinges til blindt at følge befalingen. Enhver skal have lys nok til selv at træffe sin beslutning efter moden overvejelse.

**(6) IFØLGE SKRIFTERNE, HVAD
REPRÆSENTERER SABBATEN I
DET FJERDE BUD?**

***hold mine Sabbater hellige, så de bliver
et Tegn mellem mig og eder, at det må
kendes, at jeg, HERREN, er eders Gud.
(Ezekiel 20:20)***

***Også mine Sabbater gav jeg dem, for at
de skulde være et Tegn mellem mig og
dem, at det skal kendes, at jeg,
HERREN, er den, som helliger dem.
(Ezekiel 20:12)***

Israeliterne skal holde Sabbaten, så at de fejrer Sabbaten fra Slægt til Slægt som en evig gyldig Pagt: Den skal være et Tegn til alle Tider mellem mig og Israeliterne. Thi i seks Dage gjorde HERREN Himmelen og Jorden, men på den syvende hvilede han og vederkvægede sig (2 Mosebog 31,16-17)

Sabbatten vil blive den store troskabsprøve, for den er den mest omstridte sandhed. Når mennesker bliver stillet på den endelige prøve, vil der blive trukket en skarp grænse mellem dem, der tjener Gud, og dem, der ikke gør det. Helligholdelse af den falske hviledag ifølge statens lov, men i modstrid med det fjerde bud, vil således være en troskabserklæring til den magt, der går imod Gud, mens overholdelse af den sande sabbat i lydighed mod Guds lov, er et troskabsbevis mod Skaberen. Mens nogle tager dyrets mærke ved at vedkende sig tegnet på underkastelse under jordiske magter, skal andre, der vælger at underkaste sig den guddommelige myndighed, modtage Guds segl.

Hidtil er de, der har forkyndt sandhederne i den tredie engels budskab, ofte blevet anset for ulykkesprofeter. Deres forudsigelser af, at religiøs intolerance vil tage overhånd i USA, og at stat og kirke vil slutte sig sammen for at forfølge dem, der holder Guds bud, er blevet kaldt absurde og uden grundlag i virkeligheden. Man har tillidsfuldt erklæret, at dette land aldrig kan blive til andet, end det altid har været - den religiøse friheds forsvarer. Men efterhånden som der drives mere

og mere propaganda for tvungen søndagshelligholdelse, synes den begivenhed, man så længe har betvivlet, at nærme sig - og den tredie engels budskab vil få en virkning, som det aldrig tidligere kunne have fået.

(7) HVEM ANSER GUD FOR AT VÆRE "ISRAELS BØRN?"

Ikke dog som om Guds Ord har glippet; thi ikke alle, som stamme fra Israel, ere Israel; ej, heller ere alle Børn, fordi de ere Abrahams Sæd, men: "I Isak skal en Sæd få Navn efter dig." Det vil sige: Ikke Kødets Børn ere Guds Børn, men Forjættelsens Børn regnes for Sæd. (Romerne 9,6-8)

som han også siger hos Hoseas: "Det, som ikke var mit Folk, vil jeg kalde mit Folk, og hende, som ikke var den elskede; den elskede; og det skal ske, at på det Sted, hvor der blev sagt til dem: I ere ikke mit Folk, der skulle de kaldes den levende Guds Børn." Men Esajas udråber over Israel: "Om end Israels Børns Tal var som Havets Sand, så skal kun Levningen frelses. (Romerne 9,25-27)

(8) I DE SIDSTE DAGE, HVEM VIL DEN LYST, DER SØGER FLERTAL, SØGE ÅNDELIG LEDELSE?

Thi den Tid skal komme, da de ikke skulle fordrage den sunde Lære, men

efter deres egne Begæringer tage sig selv Lærere i Hobetal, efter hvad der kildrer deres Øren, og de skulle vende Ørene fra Sandheden og vende sig hen til Fablerne. (Timoteus 4,3-4)

(9) HVORDAN SKAL GUDS MEDDELELSE OM ENDETID LEVERES?

Prædike Ordet, vær rede i Tide og i Utide, irettesæt, straf, forman med al Langmodighed og Belæring! (2 Timoteus 4,2)

I hver generation har Gud sendt sine tjenere for at tage til genmæle imod synd, både i og uden for kirken. Men folk vil have, der skal tales smiger til dem og bryder sig ikke om den rene, usminkede sandhed. Mange reformatorer besluttede, da de begyndte deres arbejde, at være meget forsigtige, når de angreb kirkens og nationens synder. De håbede ved et rent kristenlivs eksempel at lede folket tilbage til Bibelens lære.

Men Guds ånd kom over dem, ligesom den kom over Elias og fik ham til at fordømme en ond konge og et frafaldent folk deres synder. De kunne ikke lade være med at prædike Bibelens klare ord - ting, de før havde tøvet med at fremføre. De blev tilskyndet til nidkært at forkynde sandheden og berette om den fare, der truede menneskene. Uden hensyn til følgerne bragte de det budskab, Gud gav dem, og folket blev tvunget til at høre advarslen.

**(10) HVEM VIL GUD BRUGE TIL
AT OVERBRINGE DE TRE
ENGLEBUDSKABER OM
ÅBENBARING 14 TIL VERDEN?**

I ere mine Venner, dersom I gøre, hvad jeg befaler eder. Jeg kalder eder ikke længere Tjenere; thi Tjeneren ved ikke, hvad hans Herre gør; men eder har jeg kaldt Venner; thi alt det, som jeg har hørt af min Fader, har jeg kundgjort eder. I have ikke udvalgt mig, men jeg har udvalgt eder og sat eder til, at I skulle gå hen og bære Frugt, og eders Frugt skal blive ved, for at Faderen skal give eder, hvad som helst I bede ham om i mit Navn. (Johannes 15,14-16)

Når jeg siger til den gudløse: "Du skal visselig dø!" og du ikke advarer ham eller for at bevare hans Liv taler til ham om at omvende sig fra sin gudløse Vej, så skal samme gudløse dø for sin Misgerning, men hans Blod vil jeg kræve af din Hånd. Advarer du derimod den gudløse, og han ikke omvender sig fra sin Gudløshed og sin Vej, så skal samme gudløse dø for sin Misgerning, men du har reddet din Sjæl. (Ezekiel 3,18-19)

Thi vi kunne ikke lade være at tale om det, som vi have set og hørt."
(Apostelenes-gerninger 4,20)

Den tredie engels budskab vil blive forkyndt på samme måde. Når den tid kommer, da det skal forkyndes med størst styrke, vil Herren bruge ydmyge redskaber og vejlede dem, som indvier sig til at tjene ham. De vil blive kvalificeret til deres gerning ved Helligåndens salvelse snarere end ved boglig uddannelse. Troens og bønnens mænd vil være tvunget til at fortsætte med hellig iver og forkynde det budskab, Gud giver dem.

(11) NÅR DE FALSKE LÆRDOMME OM BABYLON AFSLØRES, HVILKET LØFTE KAN DE, DER OPRIGTIGT SØGER AT FØLGE DE SANDE LÆRDOMME OM KRISTUS, KRÆVE?

Jesus sagde da til de Jøder, som vare komne til Tro på ham: "Dersom I blive i mit Ord, ere I sandelig mine Disciple, og I skulle erkende Sandheden, og Sandheden skal frigøre eder."
(Johannes 8:31-32)

Babylons synder vil blive afsløret. De frygtelige følger af at gennemtvinge kirkens forordninger ved de borgerlige myndigheders hjælp, spiritismens udbredelse, pavemagtens skjulte, men hurtige fremgang - alt vil blive afsløret. Disse højtidelige advarsler vil vække folket op. Tusinder og atter tusinder, der aldrig har hørt noget lignende, vil lytte. Med den største forbavselse vil de høre, at Babylon er kirken, der er faldet som

følge af sine vildfarelser og synder, som følge af sin forkastelse af den sandhed, der er sendt den fra himlen.

Når mennesker går til deres tidligere lærere og ivrigt spørger: “Er dette sandt?” fremlægger præsterne deres historier, profeterer behagelige ting, dulmer deres frygt og beroliger den vakte samvittighed. Men da mange nægter at stille sig tilfreds med kun menneskelig myndighed og forlanger et klart: “Så siger Herren,” fyldes præsterne med vrede, ligesom farisæerne fordem, når deres autoritet droges i tvivl, og stempler budskabet som noget, der kommer fra Satan. De ophidser masserne, som elsker synden, til at håne og forfølge dem, der forkynnder det.

(12) HVILKEN PROFETI I DETTE VERS VIL BLIVE OPFYLDT MOD DEM, DER VÆLGER LYDIGHED MOD GUDS BEFALINGER OVER DE FALSKE LÆRESÆTNINGER OM BABYLON?

Og Dragen vrededes på Kvinden og gik bort for at føre Krig imod de øvrige af hendes Sæd, dem, som holde Guds Bud og have Jesu

Vidnesbyrd. (Aabenbaringen 12,17)

Men I, tager Vare på eder selv; de skulle overgive eder til Rådsforsamlinger og til Synagoger; I skulle piskes og stilles for Landshøvdinge og Konger for min Skyld, dem til et Vidnesbyrd. Og Evangeliet bør først prædikkes for alle Folkeslagene. Og

*når de føre eder hen og overgive eder, da
bekymrer eder ikke forud for, hvad I
skulle tale; men hvad der bliver givet eder
i den samme Time, det skulle I tale; thi I
ere ikke de, som tale, men den Helligånd.
(Markus 13,9-11)*

Efterhånden som striden breder sig til nye områder, og folks opmærksomhed bliver henledt på Guds forhånede lov, bliver Satan for alvor virksom. Den kraft, der ledsager budskabet, vil kun gøre dem, der bekæmper det, endnu mere rasende. Gejstligheden vil gøre sig næsten overmenneskelige anstrengelser for, at lyset ikke skal nå deres menigheder. Med alle til rådighed stående midler vil de søge at forhindre, at disse betydningsfulde emner bliver diskuteret. Kirkerne vil appellere til den borgerlige magts stærke arm, og her går katolikker og protestanter sammen.

Når bevægelsen for at opretholde søndagens helligholdelse bliver dristigere og stiller skærpede krav, vil man vedtage en lov mod dem, der adlyder Guds bud. De vil blive truet med bøder og fængsel, og nogle vil blive tilbudt indflydelsesrige stillinger og andre fordele for at lokke dem til at afsværge deres tro. Men de vil uden vaklen svare: "Vis os ud fra Guds ord, at vi tager fejl" - det samme, som Luther gjorde gældende under lignende omstændigheder. De, der bliver stillet for retten, fremfører et stærkt forsvar for sandheden, og nogle af dem, der hører det, vil beslutte sig for at holde alle Guds bud. På denne måde vil lyset nå

tusinder, der ellers ikke ville have lært disse sandheder at kende.

**(13) HVAD VIL DER SKE SELV
MELLEM FAMILIEMEDLEMMER,
FORDI NOGLE VÆLGER
LYDIGHED MOD SANDHEDEN?**

*Og Broder skal overgive Broder til
Døden, og Fader sit Barn og Børn
skulle stå op mod Forældre og slå dem
ihjel. (Markus 13,12)*

Samvittighedsfuld lydighed mod Guds ord vil blive behandlet som oprør. Forblindede af Satan vil forældre behandle deres troende børn meget hårdt. Herskaber vil undertrykke deres tjenestefolk, som adlyder Guds bud. Børn vil blive gjort arveløse og forvist fra deres hjem. Paulus' ord vil gå bogstaveligt i opfyldelse: "Forfulgt bliver alle, som vil leve et gudfrygtigt liv i Kristus Jesus." Tim 3,12. Når sandhedens forsvarere nægter at holde søndagen i ære, vil nogle af dem blive fængslet, andre vil blive landsforvist eller behandlet som slaver. For menneskelig erkendelse synes det umuligt, at alt dette vil ske, men når Guds ånd ikke mere holder menneskene tilbage og de kommer under indflydelse af Satan, som hader Guds lov, vil der ske mærkelige ting. Når gudsfrygt og kærlighed ikke længere findes i hjertet, kan det være meget grusomt.

**(14) HVAD SKAL LEDSAGE
VORES VIDEN OM SANDHEDEN
FOR AT FORHINDRE OS I AT**

BLIVE DENS STØRSTE MODSTANDER?

*Den, som siger: "Jeg kender ham," og ikke holder hans Bud. han er en Løgner, og i ham er Sandheden ikke; men den, som holder hans Ord, i ham er sandelig Guds Kærlighed fuldkommet. Derpå kende vi, at vi ere i ham.
(1 Johannes 2,4-5)*

Når stormen nærmer sig, vil mange, der har bekendt sig til at tro på den tredie engels budskab, men ikke er blevet helliget ved lydighed mod sandheden, forlade menigheden og slutte sig til modstanderne. Ved at forene sig med verden er de kommet til at se på tingene omtrent, som den gør, og når prøvens time kommer, vælger de den letteste udvej og stiller sig på flertallets side.

Begavede, veltalende mænd, der engang glædede sig i sandheden, vil bruge deres evner til at vildlede og bedrage andre. De bliver deres tidligere brødres værste fjender. Når sabbatsholdere bliver stillet for retten for at gøre rede for deres tro, vil disse frafaldne være Satans bedste redskaber til at fremsætte løgnagtige beskyldninger og ophidse herskerne imod dem.

**(15) LIGESOM PETER OG JOHN,
HVAD BLIVER BESLUTNINGEN
FOR DEM, DER LIDER
FORFØLGELSE, NÅR DE
FORKYNDER SANDHEDEN?**

Men Peter og Johannes svarede og sagde til dem: "Dømmer selv. om det er ret for Gud at lyde eder mere end Gud. Thi vi kunne ikke lade være at tale om det, som vi have set og hørt."
(Apostelenes-gerninger 4,19-20)

Under disse forfølgelser skal Herrens tjeneres tro stå sin prøve. Trofast har de fremført deres advarsel og kun set hen til Gud og til hans ord. Guds ånd har rørt deres hjerter og tvunget dem til at tale. Opfyldt af hellig iver og med stærk tilskyndelse fra Gud gjorde de deres pligt uden kold beregning af følgerne af at tale de ord til folket, Herren har givet dem.

De har ikke taget hensyn til deres jordiske interesser eller søgt at beskytte deres gode omdømme eller deres liv. Men når en storm af modstand og bebrejdelser bryder løs over dem, vil nogle alligevel blive overvældet af forfærdelse og udbryde: "Hvis vi havde forudset følgerne af vore ord, havde vi tiet stille." Vanskelighederne tårner sig op omkring dem. Satan angriber dem med stærke fristelser. Den gerning, de har påtaget sig, synes langt at overstige deres kræfter. De trues med ødelæggelse. Den begejstring, de var besjælet af, er borte, men de kan alligevel ikke give op. I deres følelse af fuldstændig hjælpeløshed tyr de til den Almægtige for at få styrke. De husker, at de ord, de har talt, ikke var deres egne, men fra ham, som havde befalet dem at give advarslen. Det var Gud, der havde lagt sandheden i deres hjerter, og de kunne ikke lade være at forkynde den.

(16) I DISSE ØJEBLIKKE AF FARE, FRA HVEM KAN VI HENTE STYRKE?

*Ved du, hørte du ikke, at
HERREN er en evig Gud, den vide
Jord har han skabt? Han trættes og
mattes ikke, hans Indsigt udgrundes
ikke; han giver den trætte Kraft, den
svage Fylde af Styrke. Ynglinge trættes
og mattes, Ungersvende snubler brat,
ny Kraft får de, der bier på HERREN,
de får nye Svingfjer som Ørnen; de
løber uden at mattes, vandrer uden at
trættes. (Esajas 40,28-31)*

Når modstanden raser mest voldsomt, bliver Guds tjenere atter rådvilde, for det ser ud, som om at de selv er skyld i krisen. Men samvittigheden og Guds ord forsikrer dem om, at de har fulgt den rette vej. Deres prøvelser fortsætter, men de får styrke til at bære dem. Striden bliver skærpet, men deres tro og mod vokser med modgangen. De siger: "Vi vover ikke at forandre Guds ord eller opdele hans hellige lov - kalde én del vigtig og en anden uvæsentlig for at vinde verdens gunst. Den Herre, vi tjener, er i stand til at frelse os. Kristus har sejret over jordens magter; skal vi så frygte en verden, der allerede er besejret?"

(17) HVILKEN BEHANDLING KAN VI FORVENTE, NÅR VI TJENER KRISTUS UDEN FORBEHOLD?

*Da skulle de overgive eder til Trængsel
og slå eder ihjel, og I skulle hades af*

***alle Folkeslagene for mit Navns Skyld.
(Matthæus 24,9)***

Forskellige former for forfølgelse er resultatet af et princip, der vil findes, så længe Satan eksisterer, og kristendommen er levedygtig. Intet menneske kan tjene Gud uden at vække mørkets magter til modstand mod sig. Onde engle vil angribe ham, fordi de frygter, at han skal rive byttet ud af deres hænder. Og gudløse mennesker, der føler sig irettesat af hans eksempel, vil slutte sig sammen med de onde engle og prøve at skille ham fra Gud ved lokkende fristelser. Hvis de ikke har held med sig, griber de til magt for at tvinge samvittigheden

**(18) SELV I DISSE FARLIGE
TIDER, HVEM KONTROLLERER I
SIDSTE ENDE JORDISKE
HERSKERE?**

***En Konges hjerte er Bække i
HERRENS hånd, han leder det hen,
hvor han vil. (Ordsprogene 21,1)***

***Hver Sjæl underordne sig de foresatte
Øvrigheder; thi der er ikke Øvrighed
uden af Gud, men de, som ere, ere
indsatte af Gud, (Romerne 13,1)***

Men så længe Jesus er menneskets talsmand i den himmelske helligdom, vil herskere og undersåtter føle Helligåndens betvingende indflydelse. Den kontrollerer endnu til en vis grad landets love. Hvis det

ikke var for disse love, ville forholdene i verden være langt værre, end de er.

Skønt mange af dem, der har magten, er Satans redskaber, har Gud også sine repræsentanter blandt nationernes ledende mænd. Fjenden tilskynder sine tjenere til at foreslå forholdsregler, som ville lægge Guds værk store hindringer i vejen, men gudfrygtige statsmænd påvirkes af hellige engle til at imødegå sådanne forslag med uigendrivelige argumenter. På den måde kan nogle få mænd holde det ondes stærke strøm tilbage. Modstanden fra sandhedens fjender vil blive holdt i skak, så den tredie engels budskab kan gøre sin gerning. Når den sidste advarsel kommer, vil den fange opmærksomheden hos de ledende mænd, som Gud nu arbejder igennem, og nogle af dem vil tage imod den og stå på Guds folks side i modgangens time.

(19) HVEM VIL GUD SENDE FOR AT FÅ MENNESKENE TIL AT ACCEPTERE HANS SIDSTE DAGS ADVARSELSMEDDELELSE?

Og det skal ske derefter, at jeg vil udgyde min ånd over alt kød, eders Sønner og eders Døtre skal profetere, eders gamle skal drømme Drømme og eders unge skue Syner; (Joel 2,28)

Der vil ske noget, som ligner det, der skete på pinsefestens dag. Ligesom “tidligregnen” blev givet ved Helligåndens udgydelse, da evangeliet først blev forkyndt, for at få den dyrebare sæd til at spire, vil “sildigregnen” gives ved dets afslutning for at modne høsten. “Lad os kende

Herren, lad os stræbe efter at kende ham. Han bryder frem så sikkert som morgenrøden, han kommer til os som regnskyl, som forårsregn, der væder jorden.” Hos 6,3. “Zions sønner, I skal juble og glæde jer over Herren jeres Gud; for han giver jer regnen til retfærdighed, han sender jer regnskyl, efterårsregn og forårsregn som før.” Joel 2,23.“

Evangeliets store værk skal ikke afsluttes med en mindre åbenbarelse af Guds kraft end den, der markerede dets begyndelse. De profetier, som blev opfyldt ved udgydelsen af tidligregnen, da evangeliet først blev forkyndt, skal atter opfyldes i den sildige regn ved afslutningen af dets forkyndelse. Det er “de tider, da vi kan ånde frit,” som apostlen Peter så frem til, da han sagde: “Derfor skal I omvende jer og vende om, for at jeres synder kan blive slettet ud; så skal de tider komme fra Herren, da vi kan ånde frit, og han skal sende den Salvende, som forud var bestemt for jer, og det er Jesus.” ApG 3,19-20.

**(20) NÅR TEGN OG VIDUNDERE
GÅR UD FRA GUD FOR AT
PÅVIRKE HANS
ADVARSELSMEDDELELSE,
HVAD VIL SATAN OGSÅ GØRE
GENNEM SINE AGENTER I ET
FORSØG PÅ AT TILBAGEVISE
KRAFTEN FRA GUDS ÅND OG
BEDRAGE SKARERNE?**

*Og det gør store Tegn, så at det endog
får Ild til. at falde ned fra Himmelen på*

Jorden for Menneskenes Åsyn. (Aabenbaringen 13,13)

Guds tjenere vil med ansigter, der lyser af hellig iver, haste fra sted til sted for at forkynde budskabet fra himlen. Med tusinder af stemmer - over hele jorden - vil advarslen blive givet. Der vil ske mirakler, syge vil blive helbredt, og tegn og undere vil følge de troende. Satan vil også arbejde med løgneundere, og endog få ild til at falde ned fra himlen for menneskenes øjne. Åb 13,13. På den måde vil jordens beboere komme til at tage deres standpunkt.

(21) HVAD BLIVER RESULTATET AF AT GUDS ÅND OVERBEVISER HJERTERNE OM DEN SIDSTE ADVARSELSMEDDELELSE?

"Og det skal ske i de sidste Dage, siger Gud, da vil jeg udgyde af min Ånd over alt Kød; og eders Sønner og eders Døtre skulle profetere, og de unge iblandt eder skulle se Syner, og de gamle iblandt eder skulle have Drømme. Ja, endog over mine Trælle og over mine Trælkvinder vil jeg i de Dage udgyde af min Ånd, og de skulle profetere. Og jeg vil lade ske Undere på Himmelen oventil og Tegn på Jorden nedentil, Blod og Ild og rygende Damp. Solen skal forvandles til Mørke og Månen til Blod, førend Herrens store og herlige Dag kommer. Og det skal

ske, enhver, som påkalder Herrens Navn, skal frelses."

(Apostelenes-gerninger 2,17-21)

Budskabet vil ikke bygge så meget på argumenter som på Guds ånds overbevisende magt. Argumenterne er allerede fremsat. Sæden er sået. Nu skal den spire frem og bære frugt. De skrifter, Guds tjenere, missionærene, har udspreidt, har haft deres virkning, men mange af dem, de har gjort indtryk på, er blevet forhindret, og har ikke helt forstået sandheden eller rettet sig efter den. Nu trænger lyset ind overalt, sandheden ses i al sin klarhed, og de, som virkelig er Guds børn, bryder de bånd, der har holdt dem fast. Forbindelsen til familien og kirken kan ikke længere holde dem tilbage. Sandheden er mere dyrebar end alt andet. På trods af alle de kræfter, der har sluttet sig sammen imod sandheden, vil et stort antal mennesker stille sig på Herrens side.

Jeg er taknemlig over for Herren for at give os advarselsmeddelelserne i Åbenbaringen 14 for at forberede os mod bedrag.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg beder for Helligånden om at lede mig og fjerne alle forudfattede ideer, der kan hindre min accept af sandheden.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Afkryds: Ja Ubeslutsom

[illegible]

10. Lektion

Trængselstiden

**(1) HVILKEN FORKYNDELSE
AF KRISTUS FRA DEN
HIMMELSKE HELLIGDOM VIL
MARKERE AFSLUTNINGEN PÅ
PRØVETID FOR
MENNESKEHEDEN?**

*Lad den som gør Uret, fremdeles gøre
Uret, og den urene fremdeles blive uren,
og den retfærdige fremdeles øve
Retfærdighed, og den hellige fremdeles
blive helliggjort. (Aabenbaringen 22:11)*

Når forkyndelsen af den tredie engels budskab slutter, bliver der ikke længere bedt om nåde for jordens syndige beboere. Guds børn har fuldført deres gerning. De har modtaget “sildigregnen” - “husvalelsestiderne fra Herrens åsyn,” og har forberedt sig på den tid med prøvelser, der forestår. Engle haster frem og tilbage i himlen.

En engel, der vender tilbage fra jorden, melder, at hans gerning er fuldført. For sidste gang er verden blevet stillet på prøve, og alle, der har vist sig at være tro mod de guddommelige forskrifter, har modtaget “den levende Guds segl.”

Nu ophører Jesus med at gå i forbøn for menneskene i den himmelske helligdom. Han løfter sine hænder og siger med høj røst: “Det er sket,” og alle englene tager deres kroner af, mens han fremsætter denne højtidelige erklæring: “Lad den, der øver uret, stadig øve uret, den, der er tilsølet, stadig søle sig til, den retfærdige stadig øve retfærdighed, og den, der er hellig, stadig helliges.” Åb 22,11. Hver især har fået sin sag afgjort til liv eller død. Kristus har sonet sine børns synder og slettet dem ud. Antallet af hans undersåtter er gjort op. Snart skal “riget og magten og storheden, som tilhørte alle riger under himlen,” gives til dem, der skal arve frelse, og Jesus skal herske som kongernes Konge og herrernes Herre.

(2) HVILKEN KATASTROFAL BEGIVENHED VIL SKE MELLEM PRØVETIDENS AFSLUTNING OG DEN FØRSTE OPSTANDELSE?

Til den Tid skal Mikal stå frem, den store fyrste, som værner dit Folks Sønner, og en Trængselstid kommer, som hidtil ikke har haft sin Mage, så længe der var Folkeslag til. Men på den Tid skal dit Folk frelses, alle, der er optegnet i Bogen. (Daniel 12,1)

Når Jesus forlader helligdommen, breder mørket sig over jordens beboere. I denne forfærdelige tid må de retfærdige leve for en hellig Guds ansigt uden nogen talsmand. De begrænsninger, der har været for ondskaben, er fjernet, og Satan har nu fuldstændig kontrol over de uforbederligt forhædede. Guds langmodighed er til ende. Verden har afvist hans nåde, ladet hånt om hans kærlighed og trådt hans lov under fode. Prøvetiden for de ugudelige er overskredet. Guds ånd, som så vedholdende er blevet modstået, er blevet trukket endeligt tilbage. Uden beskyttelse fra guddommelig nåde, har de intet værn mod den onde, og Satan vil da styrte jordens beboere ud i én stor endelig strid.

(3) HVILKET GUDDOMMELIGT AGENTUR HOLDER I ØJEBLIKKET DISSE FRYGTEDE VINDE AF STRID TILBAGE INDTIL BESEGLINGEN AF GUDS FOLK?

*Og derefter så jeg fire Engle stå på Jordens fire Hjørner; de holdt ordens fire Vinde; for at ingen Vind skulde blæse over Jorden, ej heller over Havet, ej heller over noget Træ.
(Aabenbaringen 7,1)*

Når Guds engle holder op med at styre de voldsomme, menneskelige lidenskaber, vil alle stridens elementer blive sluppet løs. Hele verden rives med

i en ødelæggelse langt værre end den, der overgik det gamle Jerusalem.

En eneste engel dræbte alle Egyptens førstefødte og fyldte landet med sorg. Da David krænkede Gud ved at tælle folket, fremkaldte én engel den frygtelige ødelæggelse, der var straffen for hans synd. Den samme ødelæggende kraft, som hellige engle udøver, når Gud befaler det, kan også de onde engle udøve, når han tillader det. Mørkets magter holder sig parat; de venter kun på Guds tilladelse til at sprede ødelæggelse overalt.

(4) HVILKE TO EGENSKABER VED GUDS FOLK VIL TÆNDE FOR UNØDIG VREDE OG FORFØLGELSE I DE ONDES HJERTER?

*Her gælder det de helliges
Udholdenhed, de, som bevare Guds
Bud og Troen på Jesus.
(Aabenbaringen 14,12)*

De, der ærer Guds lov, er blevet beskyldt for at nedkalde straffedomme over verden, og de bliver anset for at være skyld i de frygtelige naturkatastrofer og den strid og blodsudgydelse, som fylder jorden med sorg og smerte. Den virkning, den sidste, endelige advarsel havde, har vakt de gudløses raseri. Deres vrede er optændt mod alle, der har taget imod budskabet, og Satan puster til hadets og forfølgelsens flammer.

**(5) HVAD SAMME ÅNDELIGE
TILSTAND, VIL DET
SELVUDRÅBTE ÅNDELIGE
FLERTAL, HAVE DE SIDSTE
DAGE SOM PÅ KRISTI DAG?**

*"Dette Folk ærer mig med Læberne;
men deres Hjerte er langt borte fra
mig. Men de dyrke mig forgæves, idet
de lære Lærdomme, som ere
Menneskers Bud." (Matthæus 15,8-9)*

Da Guds ånd til sidst blev taget bort fra det jødiske folk, vidste præsterne og folket det ikke. Skønt de var i Satans magt og blev drevet frem af de forfærdeligste og mest ondartede lidenskaber, betragtede de sig stadig som Guds udvalgte folk. Tjenesten i templet fortsatte; der blev bragt ofre på dets besmittede altre, og den guddommelige velsignelse blev hver dag påkaldt over et folk, der var skyldigt i udgydelsen af Guds søns blod, og som stræbte efter at dræbe hans tjenere og apostle.

Sådan vil det også blive, når helligdommens endelige og uigenkaldelige afgørelse er truffet, og verdens skæbne er bestemt for evigt. Da vil jordens beboere heller intet vide om det. Mennesker, som Guds ånd har forladt for bestandig, opretholder stadig ydre religiøse former - og den sataniske nidkærhed, hvormed det ondes fyrste vil inspirere dem til at udføre hans onde planer, vil udadtil ligne nidkærhed for Guds sag.

(6) HVAD VIL DE ONDE FORSØGE AT GØRE, NÅR DE TÆNKER AT DET ER EN GUDSTJENESTE?

De skulle udelukke eder af Synagogerne, ja, den Tid skal komme, at hver den, som slår eder ihjel, skal mene, at han viser Gud en Dyrkelse. (Johannes 16,2)

Og det fik Magt til at give Dyrets Billede Ånd, så at Dyrets Billede endog kunde tale og gøre, at alle de, der ikke vilde tilbede Dyrets Billede, skulde ihjelslås. (Aabenbaringen 13,15)

Da sabbatten er blevet det store stridsspørgsmål i hele kristenheden, og da religiøse og verdslige magter går sammen om at gennemtvinge søndagens helligholdelse, vil et lille mindretals vedholdende nægtelse af at underkaste sig det folkelige krav nedkalde en almindelig fordømmelse over dem.

Man vil hævde, at de få, der modsætter sig en kirkelig forordning og en af landets love, ikke bør tåles, og at det er bedre, at de lider, end at hele nationer styrtes ud i lovløshed og ødelæggelse. Samme argument blev for snart 2000 år siden brugt mod Jesus af jødefolkets ledere. “Det er bedre for jer,” sagde den onde Kajfas, “at ét menneske dør for folket, end at hele folket går til grunde.” Joh 11,50.

Dette argument vil blive anset for at være afgørende, og det vil ende med, at der udstedes et dekret, der fordømmer dem, der helligholder det fjerde buds

sabbat, idømmer dem lovens strengeste straffe og giver folk ret til efter en vis tid at slå dem ihjel. Katolicismen i den gamle verden og den frafaldne protestantisme i den nye vil følge samme fremgangsmåde over for dem, der holder alle Guds bud i ære.

(7) TIL HVILKEN BEGIVENHED SAMMENLIGNES DENNE FRYGTELIGE SIDSTE DAGS HOLOCAUST MOD GUDS FOLK?

Thi stor er denne Dag, den er uden Lige, en Trængselstid for Jakob, men fra den skal han frelses. (Jeremias 30,7)

Guds folk vil blive kastet ud i sådanne oplevelser af sorg og lidelse, som profeten beskriver som en trængselstid for Jakob. “Dette siger Herren: Vi har hørt angstråb, der er frygt, ikke fred. ... Hvorfor ser jeg da alle mænd ... med blege ansigter? ... Ve jer! Stor er denne dag, ingen dag er som den! Det er en trængselstid for Jakob, men han skal komme frelst ud af den.” Jer 30,5-7. Den pinefulde nat, da Jakob kæmpede i bøn for at blive udfriet af Esaus hånd, 1 Mos 32,24-30. er et billede på Guds folks erfaring i trængselstiden.

(8) HVEM ER DRAGEN?

Og den store Drage blev nedstyrtet; den gamle Slange, som kaldes Djævelen og Satan, som forfører den hele Verden, blev nedstyrtet på Jorden, og hans Engle bleve nedstyrtede med ham. (Aabenbaringen 12,9)

(9) HVAD ER DRAGENS REAKTION OVER FOR DEM, DER ER LOYALE OVER FOR GUDS BEFALINGER?

*Og Dragen vrededes på Kvinden og gik
bort for at føre Krig imod de øvrige af
hendes Sæd, dem, som holde Guds Bud
og have Jesu Vidnesbyrd.*

(Aabenbaringen 12,17)

Ligesom Satan lokkede Esau til at gå imod Jakob, vil han i trængselstiden ophidse de onde til at tilintetgøre Guds folk. Og som han anklagede Jakob, vil han anklage Guds folk. Han regner hele menneskeheden som sine undersåtter, men den lille flok, der holder Guds bud, sætter sig op imod hans autoritet. Hvis han kunne udslette dem fra jordens overflade, ville hans sejr være fuldkommen. Han ser, at hellige engle står vagt om dem, og deraf slutter han, at deres synder er blevet tilgivet; men han ved ikke, at deres sag er blevet afgjort i den himmelske helligdom. Han ved ganske nøje, hvilke synder han har fristet dem til at begå, og han præsenterer dem for Gud på en fuldstændigt overdrevet måde, idet han hævder, at disse mennesker fortjener at udelukkes fra Guds nåde i lige så høj grad som han selv. Han erklærer, at Gud er uretfærdig, hvis han tilgiver deres synder og samtidig udrydder ham og hans engle. Han hævder, at de er hans bytte, og kræver at de skal overlades ham til tilintetgørelse.

(10) HVILKET VIGTIGT ASPEKT AF DEN KRISTNES KARAKTER VIL BLIVE TESTET I DENNE FARLIGE TID?

for at eders prøvede Tro, som er meget dyrebarere end det forgængelige Guld, der dog prøves ved Ild, må findes til Ros og Herlighed og Ære i Jesu Kristi Åbenbarelse, (1 Peter 1,7)

vidende, at eders Tros Prøve virker Udholdenhed; (Jakob 1,3)

Da Satan anklager Guds folk for deres synder, tillader Gud ham at prøve dem til det yderste. Deres tillid til Gud, deres tro og standhaftighed vil blive sat alvorligt på prøve. Når de ser tilbage på deres fortid, daler deres håb, for de ser så lidt godt i hele deres liv. De er sig fuldstændigt bevidst om deres egen svaghed og uværdighed. Satan prøver at skræmme dem med tanken om, at deres sag er håbløs, og at de aldrig vil blive rensset fra deres synder. På den måde håber han at nedbryde deres tro, så de giver efter for hans fristelser og opgiver deres troskab mod Gud.

(11) HVILKET LØFTE HAR GUD GIVET SINE BØRN, SOM VED TRO HOLDER UD?

Efterdi du har bevaret mit Ord om Udholdenheden, vil også jeg bevare dig ud af Fristelsens Stund, som skal komme over hele Jorderige for at friste

***dem, som bo på Jorden.
(Aabenbaringen 3,10)***

***Og I skulle hades af alle for mit
Navns Skyld; men den, som holder
ud indtil Enden, han skal blive
frelst. (Matthæus 10,22)***

Skønt Guds folk vil blive omringet af fjender, der er opsat på at tilintetgøre dem, er den angst, de føler, ikke angst for at blive forfulgt for sandhedens skyld. De frygter, at de ikke har angret alle deres synder, og at de på grund af deres ufuldkommenhed ikke vil opleve opfyldelsen af Frelserens løfte: “Fordi du har bevaret mit ord om udholdenhed, vil jeg også bevare dig i prøvelsens time, som skal komme over hele jorderig.” Åb 3,10. Kunne de blot få vished om tilgivelse, ville de ikke vige tilbage for tortur eller død; men hvis de var uværdige og mistede livet på grund af deres egne karakterfejl, ville Guds hellige navn blive vanæret.

De ydmyger sig for Gud, mens de minder ham om de synder, de tidligere har angret, og klynger sig til Frelserens løfte om, at intet skal skade dem, der søger hans beskyttelse og “slutter fred med mig, ja, slutter fred med mig.” Es 27,5. Deres tro svigter ikke, selv om deres bønner ikke straks bliver besvaret. Skønt de gennemgår den største ængstelse, frygt og smerte holder de ikke op med at bede. De sætter deres lid til Guds magt, ligesom Jakob holdt fast ved englen, og råber “Jeg slipper dig ikke, før du velsigner mig.”

**(12) HVORDAN VIL GUD
BETRAGTE BØNNER FRA DEM,
DER FORTSÆTTER MED AT
FORSØMME HANS LOVE OG
LEVER MED UBEVIDSTE
SYNDER?**

*Den, der vender sit Øre fra Loven,
endog hans Bøn er en Gru.*

(Ordsprogene 28,9)

*Derfor altså, den, som foragter dette,
han foragter ikke et Menneske, men
Gud, som også giver sin Helligånd til
eder. (1 Tessalonikerne 4,8)*

Hvis Jakob ikke i forvejen havde angret den synd, han begik, da han skaffede sig førstefødselsretten ved bedrageri, kunne Gud ikke have hørt hans bøn og skånet hans liv. Det samme gælder for Guds folk; hvis der i trængselstiden, hvor de vil blive pint af frygt og smerte, dukker synder op, de ikke har tilstået og angret, ville de blive overmandet. Fortvivlelse ville lamme deres tro, og de ville ikke have selvtillid til at kunne bede Gud om befrielse. Men skønt de føler deres store uværdighed, har de ingen skjulte synder at bekende. Deres synder er gået forud til dom og er blevet udslettet, og de kan ikke længere erindre dem.

**(13) HVORDAN BELØNNER GUD
DEM, DER HAR VÆRET
TROFASTE I SMÅ TING?**

Hans Herre sagde til ham: Vel, du gode og tro Tjener! du var tro over lidet, jeg vil sætte dig over meget; gå ind til din Herres Glæde! (Matthæus 25,21)

Satan får mange til at tro, at Gud vil bære over med deres utroskab i småting; men Herren viser i sin handlemåde med Jakob, at han absolut ikke vil billige eller tåle, hvad der er ondt. Alle, der forsøger at undskylde eller skjule deres synder og tillader, at de bliver stående i himlens bøger uden at være tilstået og tilgivet, vil bukke under for Satan. Jo mere ophøjet deres bekendelse er, og jo mere ærefuld en stilling de indtager, des mere alvorlig er deres synd i Guds øjne - og jo mere sikker er deres store modstanders triumf. De, som venter med at gøre sig klar til Herrens dag, vil ikke kunne gøre det i trængselstiden eller på noget senere tidspunkt. De har alle en håbløs sag.

(14) HVAD ER FRUGTEN AF SAND OMVENDELSE?

thi jeg må bekende min Skyld må sørge over min Synd. (Salme 38,18)

Da skal I ihukomme eders onde Veje og eders Gerninger, som ikke var gode, og ledes ved eder selv over eders Misgerninger og Vederstyggeligheder. (Ezekiel 36:31)

De bekendende kristne, der går uforberedte ind i den sidste frygtelige

strid, vil i deres fortvivlelse tilstå deres synder, mens de gudløse hoverer over deres pine. Deres bekendelser er af samme karakter som Esaus og Judas'. De mennesker, der fremsætter dem, sørger over resultatet af overtrædelsen, ikke over deres synd. De føler ingen virkelig anger eller afsky for det onde. De tilstår deres synd af frygt for straf, men som Farao i gamle dage ville de fortsætte med at trodse Gud, hvis dommen blev tilbagekaldt.

(15) HVIS VI ER VENDT TILBAGE TIL HERREN I SAND OMVENDELSE, HVAD BLIVER RESULTATET AF LIDELSENS ILT?

for at eders prøvede Tro, som er meget dyrebarere end det forgængelige Guld, der dog prøves ved Ild, må findes til Ros og Herlighed og Ære i Jesu Kristi Åbenbarelse, (1 Peter 1:7)

Jakobs historie er en forsikring om, at Gud ikke vil forkaste dem, der er blevet bedraget, fristet og lokket ind i synden, men som er vendt tilbage til ham i sand anger. Satan vil forsøge at tilintetgøre dem, men Gud og hans engle vil beskytte dem, når de kommer i fare. Satans angreb er voldsomme og målrettede og hans bedrag frygtelige, men Herren holder øje med sit folk og hører deres råb om hjælp. Deres lidelser er store, og det ser ud, som om ovns flammer er ved at fortære dem, men han, som sidder ved smeltediglen, vil bringe dem ud som guld rensat i ilden (når guld og sølv bliver smeltet, bliver det rensat

for urenheder!). Guds kærlighed til sine børn i denne deres strengeste prøvelse er lige så stor og varm som i medgangens lyseste dage. Men det er nødvendigt for dem at gå gennem ildprøven; deres jordbundethed må fjernes, så de helt kan genspejle Kristi billede.

(16) HVILKEN TYPE BØNNER BENYTTER MEGET?

Bekender derfor Synderne for hverandre og beder for hverandre, for at I må blive helbredte; en retfærdigs Bøn formår meget, når den er alvorlig. (Jakob 5:16)

Den tid med smerte og sorger, der ligger foran os, vil kræve en tro, der kan udholde træthed, ventetid og sult - en tro, der ikke vakler trods hårde prøvelser. Alle får en prøvetid, så de kan forberede sig. Jakob sejrede, fordi han var udholdende og beslutsom. Hans sejr er et vidnesbyrd om kraften i vedholdende bøn. Alle, der vil holde fast ved Guds løfter, som Jakob gjorde, og er lige så oprigtige og udholdende som han, vil sejre som han sejrede. De, der ikke er villige til at fornægte sig selv og bede længe og indtrængende om Guds velsignelse, vil ikke opnå den. Kun få ved, hvad det vil sige at kæmpe med Gud. Kun få har prøvet at længes så inderligt efter Gud, at de er anspændt til det yderste. Når en ubeskrivelig fortvivlelse skyller ind over den, der beder, er det kun de færreste, der med urokkelig tro klynger sig til Guds løfter.

(17) HVAD ER DEN SANDE KRISTNES LIVSLINJE, BÅDE NU OG I DE FARLIGE TIDER, DER KOMMER?

Thi deri åbenbares Guds Retfærdighed af Tro for Tro, som der er skrevet:

"Men den retfærdige skal leve af Tro."

(Romerne 1,17)

Men at ingen bliver retfærdiggjort for Gud ved Lov, er åbenbart, thi "deri retfærdige skal leve af Tro."

(Galaterne 3,11)

De, der kun gør lidt ved sin tro nu, står i den største fare for at falde for bukke under for styrken i de sataniske bedrag og kravet om styring af samvittigheden. Og selv om de består prøven, vil deres angst og fortvivlelse i trængselstiden være større, fordi de aldrig har gjort det til en vane at stole på Gud. Den erfaring med troen, de har forsømt at opnå, vil de blive tvunget til at lære under et frygteligt modløshedens pres.

(18) HVAD ER NØGLEN TIL AT OPRETHOLDE VORES LIVSLINJE FOR TRO?

beder uafladelig, (1 Tessalonikerne 5,17)

Det er nu, vi skal lære Gud at kende ved at sætte hans løfter på prøve. Engle registrerer alle ærlige og oprigtige bønner. Vi må hellere opgive selviske ønsker end forsømme at have fællesskab med Gud. Den største fattigdom og

selvfornægtelse med Guds velbehag er langt bedre end rigdom, ære, velvære og venner uden dette. Vi må tage os tid til at bede. Hvis vi tillader vore tanker at blive opslugt af verdslige interesser, vil Gud måske give os tid til bøn ved at berøve os vore afguder, det være sig rigdom, huse eller frugtbar jord.

**(19) HVORFOR KAN VI IKKE
STOLE PÅ FAMILIE, VENNER
ELLER VORES RELIGIØSE
LEDERE FOR AT OPRETHOLDE
VORES ÅNDELIGE LIVSLINE?**

*Derfor, mine elskede! ligesom I altid
have været lydige, så arbejder ikke
alene som i min Nærværelse, men nu
meget mere i min Fraværelse på eders
egen Frelse med Frygt og Bæven;
(Filipperne 2,12)*

Den store “trængselstid, der ikke har været magen til,” vil snart være over os, og vi vil behøve en erfaring, som vi ikke har nu, og som mange er for sløve til at skaffe sig. Ofte ser problemerne større ud på forhånd, end når de virkelig er der, men det gælder ikke den krise, der ligger foran os. Selv den mest levende fantasi kan ikke forestille sig trængslernes størrelsesorden. I den prøvelsens time vil enhver være alene med Gud. Selv om “Noa, Daniel og Job” var i landet, så kunne de “så sandt jeg lever, siger Gud Herren, hverken redde søn eller datter; men ved deres retfærdighed havde de reddet deres eget liv.” Ez 14,20.

(20) HVIS VI FORENER VORES SVAGHED MED GUDS STYRKE, HVILKEN TYPE NATUR ER DET MULIGT FOR OS AT OPNÅ?

hvorved han har skænket os de største og dyrebare Forjættelser, for at I ved disse skulle få Del i guddommelig Natur, når I undfly Fordærvelsen i Verden, som har sin Grund i Begær, (2 Peter 1,4)

Det er i dette liv, vi skal rense os for synd ved tro på forsoningen i Kristus. Vor dyrebare frelser indbyder os til at forene vor svaghed med hans styrke, vor uvidenhed med hans visdom og vor uværdighed med hans fortjenester. Det er i Guds forsyns skole, vi skal lære Jesu sagtmodighed og ydmyghed. Herren sætter altid livets sande mål foran os - ikke den vej, vi selv måtte vælge, og som forekommer os lettere og mere behagelig. Det står til os at samarbejde med de kræfter, himlen bruger til at tilpasse vor karakter efter det guddommelige forbillede. Ingen kan ignorere eller udsætte det uden den største fare for sin sjæl.

(21) HVILKE TRE STRATEGIER VIL SATAN OG HANS ONDE AGENTER ANVENDE FOR AT BEDRAGE SKARERNE?

han, hvis Komme sker ifølge Satans Kraft, med al Løgnens Magt og Tegn og Undere (2 Tessalonikerne 2,9)

Frygtelige, overnaturlige syner vil snart vise sig på himlen - tegn på undergørende dæmoners virksomhed. Onde ånder vil gå ud til jordens konger og til hele verden for at bedrage dem og tilskynde dem til at forene sig med Satan i hans sidste kamp mod himlens styre. Både landenes ledere og deres undersåtter vil blive bedraget af disse ånder. Mennesker vil stå frem og foregive, at de er Kristus selv og gøre krav på den titel og den tilbedelse, som tilkommer verdens frelser. De vil udføre underfulde mirakler og påstå, at de har fået himmelske åbenbaringer, der modsiger Skriftens vidnesbyrd.

(22) HVAD VIL VÆRE BEDRAGETS BEDRAG?

*Thi falske Krister og falske Profeter skulle fremstå og gøre store Tegn og Undergerninger, så at også de udvalgte skulde blive forførte, om det var muligt.
(Matthæus 24,24)*

Som højdepunktet i det store bedrageri vil Satan selv udgive sig for at være Kristus. Kirken har længe bekendt sig til at se hen til Frelserens genkomst som opfyldelsen af sit håb. Nu vil den store bedrager få det til at se ud, som om Kristus er kommet. Forskellige steder i verden vil Satan vise sig blandt mennesker som en majestætisk, strålende skikkelse, der ligner den beskrivelse af Guds søn, som Johannes giver i Åbenbaringen 1,13-15. Den herlighed, der omgiver ham, overgår alt, hvad menneskeøjne hidtil har set. Et

triumferende råb lyder overalt: “Kristus er kommet! Kristus er kommet!” Folk kaster sig ned og tilbeder ham, mens han løfter sine hænder og velsigner dem, som Jesus velsignede sine disciple, da han var på jorden. Hans stemme er mild, dæmpet og melodisk.

I et blidt, medfølelende tonefald fremsætter han nogle af de samme nådige, himmelske sandheder, Frelseren gav udtryk for. Han helbreder de syge. Mennesker antager ham for at være Kristus, og så gør han i sin påtagne skikkelse af Kristus krav på at have ændret sabbatten til søndag og befaler alle at helligholde den dag, han har velsignet. Han erklærer, at de, der bliver ved med at holde den syvende dag hellig, bespøtter hans navn ved at nægte at lytte til hans engle, der er sendt dem med lys og sandhed. Dette er det store, næsten uimodståelige bedrag. Ligesom samaritanerne, der lod sig bedrage af troldmanden Simon, vil masserne fra den mindste til den største give agt på disse trolddomskunster og sige: “Han er Guds kraft, den der kaldes Den Store.” ApG 8,10.

(23) HVAD FORHINDRER GUDS FOLK I AT BLIVE BEDRAGET?

***Nej! Til Læren og Vidnesbyrdet!
Således skal visselig de komme til at tale, som nu er uden Morgenrøde.
(Esajas 8,20)***

Men Guds børn vil ikke blive bedraget. Den falske Kristus forkynder en lære, der ikke er i overensstemmelse

med Skriften. Han velsigner dem, der tilbeder dyret og dets billede, netop de mennesker, som ifølge Bibelen skal drikke Guds ublandede vredes vin.

(24) PÅ HVILKEN MÅDE VENDER DEN SANDE KRISTUS TILBAGE?

Og da skal Menneskesønnens Tegn vise sig på Himmelen; og da skulle alle Jordens Stammer jamre sig, og de skulle se Menneskesønnen komme på Himmels Skyer med Kraft og megen Herlighed. Og han skal udsende sine Engle med stærktlydende Basun, og de skulle samle hans udvalgte fra de fire Vinde, fra den ene Ende af Himmelen til den anden. (Matthæus 24,30-31)

Længere får Satan ikke lov til at efterligne Kristi genkomst. Frelseren har advaret sit folk mod forfalskninger på dette punkt. Han har tydeligt forudsagt, hvordan hans andet komme skal forme sig: "Hvis nogen da siger til jer: Se, her er Kristus! eller: Her er han! så tro det ikke; for der skal fremstå falske kristus'er og falske profeter, og de skal gøre store tegn og undere for om muligt at føre selv de udvalgte vild. ... Siger de derfor til jer: Se, han er i ørkenen! så gå ikke derud. For som lynet kommer fra øst og lyser helt om i vest, sådan skal også Menneskesønnen komme være." Matt 24,24-27.31; 25,31; Åb 1,7.; 1 Thess 4,16-17. Dette komme er der ingen, der kan gøre efter. Det skal ses overalt - hele verden vil blive vidne til det.

(25) HVORFOR VIL FLERTALLET BLIVE BEDRAGET?

og med alt Uretfærdigheds Bedrag for dem, som fortæbes, fordi de ikke toge imod Kærligheden til Sandheden, så de kunde blive frelste. (2 Tessalonikerne 2,10)

Kun de, der flittigt har studeret Skriften og taget imod kærligheden til sandheden, vil blive beskyttet mod det mægtige bedrag, som verden falder for. Ved hjælp af Bibelens vidnesbyrd vil de opdage bedrageren trods hans forklædning.

(26) HVILKE TRE SNARER ER VI ADVARET OM AT UNDGÅ?

For Thi alt det, som er i Verden, Kødets Lyst og Øjnenes Lyst og Livets Hoffærdighed, er ikke af Faderen, men af Verden. (1 Johannes 2,16)

Prøvelsens time vil komme til alle, og da vil det vise sig, hvem der er de sande kristne. Er Guds folk så sikkert forankret i hans ord, at de ikke vil tro på det, de ser med deres egne øjne? Vil de i en sådan krise holde fast ved Bibelen og Bibelen alene? Hvis Satan på nogen måde kan, vil han forhindre dem i at forberede sig på at stå fast i denne prøve. Han vil spærre vejen for dem, besnære dem med jordiske skatte, få dem til at bære tunge byrder, så de bliver optaget af dette livs bekymringer, og prøvelsens dag kommer over dem som en tyv om natten.

**(27) HVOR VIL MANGE AF GUDS
TROFASTE SØGE TILFLUGT I
DENNE STORE TID AF
PROBLEMER?**

*højt skal en sådan bo, hans Værn skal
Klippeborge være; han får sit Brød, og
Vand er ham sikret. (Esajas 33,16)*

Når kristenhedens forskellige ledere har vedtaget et dekret mod dem, der holder Guds bud, så de unddrages regeringens beskyttelse og prisgives dem, der måtte ønske at udrydde dem, da flygter Guds folk fra byer og landsbyer og samles i grupper på øde og ensomme steder. Mange søger tilflugt i bjergene. Som de kristne i Piemontes dale vil de gøre bjergene til deres kirke og takke Gud for “klippeborgen.”

**(28) DA MANGE LIDER
FÆNGSLING FOR DERES TRO,
HVILKET LØFTE KAN DE DA
KRÆVE?**

*Glemmer en Kvinde sit diende Barn, en
Moder, hvad hun bar under Hjerter? Ja,
selv om de kunde glemme, jeg glemmer
ej dig. Se, i mine Hænder har jeg
tegnet dig, dine Mure har jeg altid for
Øje. (Esajas 49,15-16)*

*Derfor lyder det fra HERREN,
Israels Gud: Vel har jeg sagt, at dit
Hus og dit Fædrenehus for stedse*

skulde færdes for mit Åsyn; men nu, lyder det fra HERREN, være det langt fra mig! Nej, dem, som ærer mig, vil jeg ære, og de, som ringeagter mig, skal beskæmmes. (1 Samuel 2,30)

Men mange af alle nationer og alle klasser - høj og lav, rig og fattig, sort og hvid - vil blive underkastet den mest uretfærdige og grusomme undertrykkelse. Guds elskede børn gennemgår svære tider i lænker, fængslede, dødsdømte, nogle tilsyneladende henvist til at dø af sult i mørke og afskyelige fængsler. Intet menneskeligt øre hører deres stønnen, ingen rækker dem en hjælpende hånd.

Vil Herren glemme sine børn i denne prøvelsens time? Glemte han den trofaste Noa, da dommen kom over verden før syndfloden? Glemte han Lot, da ild faldt ned fra himlen og fortærede byerne på sletten? Glemte han Josef, da han var alene blandt afgudsdyrkere i Egypten? Glemte han Elias, da Jezabel truede ham med samme skæbne som Ba'als profeter? Glemte han Jeremias, da han sad i den mørke og dystre cisterne i fængslet? Glemte han de tre trofaste i ildovnen? Eller Daniel i løvekulen?

Selv om deres fjender kaster dem i fængsel, kan fængslets mure ikke afskære forbindelsen mellem dem og Kristus. Han, som kender alle deres svagheder og selv har været gennem alle prøvelser, står over alle jordiske magter, og der vil komme engle ned til dem i de ensomme celler med lys og fred fra himlen. Fængslet vil være som et palads, for dér

findes de rige i troen, og de triste mure vil blive oplyst af himmelsk glans, som da Paulus og Silas bad og sang lovsange ved midnatstid i fængslet i Filippi.

(29) HVORDAN BESKRIVER DETTE VERS DEN HANDLING FRA GUD, DER DØMMER DE ONDE?

*Thi som på Perazims Bjerg vil HERREN
stå op, som i Gibeons Dal vil han vise sin
Vrede for at gøre sin Gerning en underlig
Gerning, og øve sit Værk et sælsomt Værk.
(Esajas 28,21)*

Guds dom vil komme over dem, der søger at undertrykke og udrydde hans børn. Hans langmodighed med de gudløse gør mennesker dristigere i deres overtrædelse, men selv om straffen udsættes længe, vil den komme, og den bliver frygtelig. . . For vor barmhjertige Gud er straf noget fremmedartet. “Så sandt jeg lever, siger Herren Gud: Jeg ønsker ikke den uretfærdiges død.” Ez 33,11.

“Herren er en barmhjertig og nådig Gud, ... men han lader ikke den skyldige ustraffet.” “Herren er sen til vrede, men stor i kraft og lader ingen ustraffet.” 2 Mos 34,6-7; Nah 1,3.

I retfærdig harme vil han hævde sin overtrådte lovs autoritet. Hvor streng denne straf vil blive, kan man slutte sig til ved at betragte Herrens ulyst til at effektuere dommen. Det folk, som han så længe har båret over med og ikke villet straffe, før målet for dets

uretfærdighed er fuldt i hans regnskab, skal til sidst drikke vredens bæger uden nogen barmhjertighed.

**(30) HVILKE SYV
FORFÆRDELIGE PLAGER AF
DOMMEN VIL DE, DER HAR
MÆRKET ULYDIGHED, OPLEVE?**

Og den første gik hen og udgød sin Skål over Jorden, og der kom slemme og onde Bylder på de Mennesker, som havde Dyrets Mærke, og dem, som tilbade dets Billede. (Aabenbaringen 16,2)

Og den anden Engel udgød sin Skål i Havet, og det blev til Blod som af en død; og hver levende Sjæl i Havet døde. (Aabenbaringen 16,3)

Og den tredje Engel udgød sin Skål i Floderne og Vandkilderne, og de bleve til Blod. (Aabenbaringen 16,4)

Og den fjerde Engel udgød sin Skål over Solen; og det blev givet den at brænde Menneskene med Ild. (Aabenbaringen 16,8)

Og den femte Engel udgød sin Skål over Dyrets Trone; og dets Rige blev formørket, og de tyggede deres Tunger af Pine. (Aabenbaringen 16,10)

***Og den sjette Engel udgød sin Skål
over den store Flod Eufrat; og dens
Vand borttørredes, for at Vejen kunde
beredes for Kongerne fra Solens
Opgang. (Aabenbaringen 16,12)***

***Og der kom Lyn og Røster og
Tordener; og der blev et stort
Jordskælv, hvis Mage ikke har været,
siden der blev Mennesker til på Jorden,
et sådant Jordskælv, så stort.
(Aabenbaringen 16,18)***

“Når Kristus indstiller sin forbøn i den himmelske helligdom, udøses den ublandede vrede, som truede alle dem, der tilbeder dyret og dets billede og sætter dets mærke på deres pande eller hånd.” Åb 14,9-10. De plager, der ramte Egypten, da Gud skulle til at befri Israel, var af samme art som de langt frygteligere domme, der vil ramme verden lige før Guds børns endelige befrielse.

Disse straffe er frygtelige, men Gud er fuldstændig retfærdig. Herrens engel erklærer: “Retfærdig er du, ... fordi du har fældet denne dom; de har udgydt de helliges og profeternes blod, nu har du givet dem blod at drikke, og det fortjener de.” Åb 16,2-6. Ved at dømme Guds børn til døden har de pådraget sig lige så stor skyld, som hvis de med deres egne hænder havde udgydt deres blod. Kristus erklærede sin samtids jøder skyldige i alle de hellige mænds blod, der var udgydt siden Abel tid, for de var besjælet af den samme ånd og gjorde de samme gerninger som profeternes mordere.

Disse plager falder ikke overalt på jorden, for så ville alle dens beboere omkomme. Alligevel er de den værste svøbe, mennesker nogen sinde har oplevet. Alle de straffedomme, der har ramt mennesker før nådetidens afslutning, har været mildnet af nåde. Kristi forbønner har skånet synderen for den fulde straf; men ved den endelige dom udløses vreden uden at være iblandet barmhjertighed.

(31) HVAD KAN DE TROENDE OPRETHOLDE, NÅR DE ONDE LIDER AF SULT?

Den, der vandrer i Retfærd og taler oprigtigt, ringeagter Vinding, vundet ved Uret, vægrer sig ved at tage mod Gave, tilstopper Øret over for Blodråd og lukker Øjnene over for det onde - højt skal en sådan bo, hans Værn skal Klippeborge være; han får sit Brød, og Vand er ham sikret. (Esajas 33,15-16)

Guds folk vil ikke undgå lidelser, men skønt de forfølges, lider afsavn og sulter, vil de ikke omkomme. Den Gud, der sørgede for Elias, vil ikke glemme ét eneste af sine selvopofrende børn. Han, der tæller deres hovedhår, vil sørge for dem og mætte dem i hungersnødens tid. Mens de gudløse dør af sult og pest, vil engle beskytte de retfærdige og give dem, hvad de behøver. Til den, "som vandrer retfærdigt," er dette løfte givet: "Han får sit brød, han er sikret sit vand."

(32) NÅR ALT HÅB SER UD TIL AT VÆRE TABT, LIGESOM JACOB I

HANS TRÆNGSELSTID, HVAD ER DEN RETFÆRDIGES BØN?

Da sagde han: "Slip mig, thi Morgen gryr!" Men han svarede: "Jeg slipper dig ikke, uden du velsigner mig!" (1 Mosebog 32,26)

Men for mennesker vil det se ud, som om Guds børn snart skal besegle deres vidnesbyrd med deres blod som martyrerne før dem. De begynder selv at frygte, at Herren vil lade dem falde i deres fjenders hænder. Det er en frygtelig tid, og dag og nat råber de til Gud om befrielse.

De gudløse hoverer og spørger hånligt: "Hvor er jeres tro nu? Hvorfor frier Gud jer ikke af vore hænder, hvis I virkelig er hans folk?" Men de ventende husker Jesus, der hang døende på korset, mens ypperstepræsterne og de ældste spottede ham: "Andre har han frelst, sig selv kan han ikke frelse. Han er jo Israels konge, lad ham nu stige ned fra korset, så vil vi tro ham." Matt 27,42.

Ligesom Jakob kæmper de alle med Gud. Deres ansigter er blege og røber deres indre kamp, men de ophører ikke med deres inderlige bønner. Hvis menneskers øjne blev åbnet, ville de se skarer af mægtige engle rundt om dem, der har bevaret ordet om Kristi udholdenhed. Med medfølelse og ømhed har englene set deres lidelse og hørt deres bønner.

**(33) HVEM HAR GUD BESTILT
TIL BESKYTTELSE AF SINE
TROFASTE?**

thi han byder sine Engle at vogte dig på alle dine Veje; (Salme 91,11)

De venter på deres anførers ordre til at udfri dem af faren. Men de må vente lidt endnu. Guds folk må tømme kalken og døbes med dåben. Netop den udsættelse, som er så pinefuld for dem, er det bedste svar på deres bønner. Idet de anstrenger sig for at vente i tro på Herren, må de øve den tro, det håb og den tålmodighed, som de har vist alt for lidt af i deres religiøse erfaring. Men for de udvalgte skyld vil trængselstiden alligevel blive forkortet. "Skulle Gud ikke skaffe sine udvalgte deres ret, når de råber til ham dag og nat? ... Jeg siger jer: Han vil skaffe dem ret, og det snart." Luk 18,7-8. Afslutningen vil komme hurtigere, end mennesker venter. Hveden vil blive samlet og bundet i neg til den himmelske lade; ugræsset vil blive bundet i knipper til den ødelæggende ild.

**(34) HVILKEN VIDUNDERLIG
LØFTEPROFETI VIL BLIVE
OPFYLDT PÅ FADERENS
BEFALING?**

***Falder end tusinde ved din Side, ti
Tusinde ved din højre Hånd, til dig når
det ikke hen; (Salme 91:7)***

De trofaste, himmelske vægttere fortsætter deres vagt. Skønt der ved lov er fastsat et tidspunkt, da de, der holder Guds bud, skal dø, hænder det, at deres fjender vil komme den forordning i forkøbet og søge at tage deres liv før det

fastsatte tidspunkt. Men ingen kan komme forbi de mægtige vagtposter, der er posteret rundt om alle trofaste sjæle. Nogle bliver angrebet under flugt fra byer og landsbyer, men de sværd, der løftes imod dem, knækker og falder til jorden, som var de halmstrå. Andre bliver forsvaret af engle i skikkelse af soldater.

Da Guds blik så frem gennem tiderne, var det fæstet på den krise, som hans folk skal møde, når jordiske magter vil samle sig til kamp imod dem. Som den fangne i landflygtighed vil de være i fare for at dø af sult eller ved vold. Men den Hellige, der skilte Det røde Hav foran Israel, vil vise sin vældige magt og gøre en ende på deres fangenskab. "Den dag jeg griber ind, siger Hærskarers Herre, skal de være min ejendom; jeg vil skåne dem, som en far skåner den søn, der tjener ham." Mal 3,17.

Hvis Kristi trofaste vidners blod blev udgydt på dette tidspunkt, ville det ikke, som martyrernes blod, være en udsæd, der kunne skaffe Gud en høst. Deres troskab ville ikke være et vidnesbyrd, der overbeviste andre om sandheden, for det forstokkede hjerte har afvist nådens bølger, indtil de ikke længere vender tilbage. Hvis de retfærdige nu blev prisgivet deres fjender, ville det være en triumf for mørkets fyrste. Salmisten siger: "Han gemmer mig i sin hytte på ulykkens dag, han skjuler mig i sit telt." Sl 27,5.36

Og Kristus siger: "Mit folk, gå ind i dine kamre, luk dørene bag dig; skjul dig en kort tid, til vreden er drevet over. For nu går Herren ud af sin bolig for at straffe jordens beboere for deres synd." Es 26,20-21. En vidunderlig befrielse venter

dem, der tålmodigt har ventet på hans komme, og hvis navne står skrevet i livets bog.

***Jeg elsker Herren af hele mit hjerte.
Jeg beder om, at jeg tælles på hans side, når han proklamerer, "Den, der er retfærdig, skal han stadig være retfærdig."***

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg er nu klar over, at Satan som en brølende løve søger hvem han kan fortære. Jeg beder om visdom for at fortsætte med at studere og acceptere Guds ord for at undgå de bedrag, som Satan vil manifestere i de sidste øjeblikke i denne verdens historie.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg er taknemmelig over for Gud for at have advaret os om den store "trængselstid", der vil være mig sammen med dem, der ærer hans guddommelige forskrifter.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg beder om, at Gud vil forfine min karakter og styrke min tro, så jeg ved sin nåde kan overvinde for hans ære.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

***I kærlighed og tro giver jeg tillidsfuld
alt i Guds hænder. Jeg beder om, at
han ved mirakuløs bevarelse af livet
eller i en martyrs død, vil bruge mig til
at herliggøre sit navn.***

Afkryds: Ja Ubeslutsom

[illegible]

11. Lektion

Guds folks befrielse

Når beskyttelsen fra de menneskelige love fratages dem, der adlyder Guds lov, vil der i de forskellige lande være en samtidig bevægelse for at ødelægge og tilintetgøre dem.

Efterhånden som det i dekretet fastsatte tidspunkt nærmer sig, vil folkene slutte sig sammen om at udrydde den forhadte sekt. Det vil blive besluttet på at slå til på én nat for at rette et afgørende slag, som skal bringe den afvigende og bebrejdende stemme fuldstændigt til tavshed.

(1) HVILKET LØFTE KAN DE, DER FORBLIVER TROFASTE, KRÆVE?

Efterdi du har bevaret mit Ord om Udholdenheden, vil også jeg bevare dig

***ud af Fristelsens Stund, som skal
komme over hele Jorderige for at friste
dem, som bo på Jorden.
(Aabenbaringen 3,10)***

Guds folk - nogle i fængsler, andre skjult på ensomme tilflugtssteder i skove og på bjerge - beder stadig om Guds beskyttelse, mens flokke af bevæbnede mænd ansporet af en hærs-kare af onde engle alle vegne forbereder sig på deres dødbringende gerning. Netop nu, i den yderste nød, vil Israels Gud gribe ind for at frelse sine udvalgte. Herren siger: "I skal synge sange som i natten, når man helliger sig til festen, I skal være glade, som når man vandrer til fløjtespil på vej til Herrens bjerg, til Israels klippe. Så vil Herren lade sin herlige røst lyde, vise sin arm, der slår ned med glødende vrede og fortærende flammer, med styrtregn, skybrud og haglsten." Es 30,29-30.

Med triumfråb, hån og forbandelser skal onde mænd til at kaste sig over deres bytte, da et tæt mørke, dybere end den mørkeste nat, sænker sig over jorden. Så strækker en regnbue, strålende af glansen fra Guds trone, sig over himlen og synes at omkredse hver bedende gruppe. De vrede menneskemasser standser pludselig op. Deres hånlige råb dør hen. Målet for deres morderiske raseri er glemt. Opfyldt af bange anelser stirrer de på symbolet på Guds pagt og ønsker at gemme sig for det blændende lys.

**(2) HVILKE GLÆDESORD
KOMMER FREM FRA DE
TROENDES LÆBER?**

På hin Dag skal man sige: Se, her er vor Gud, som vi biede på, og som frelste os; her er HERREN, som vi biede på. Lad os juble og glæde os over hans Frelse; (Esajas 25,9)

Guds folk hører en klar, melodisk stemme sige: “Se op!” og idet de løfter blikket mod himlen, ser de pagtens bue. De sorte, truende skyer, som dækkede himmelhvælvingen, har skilt sig, og ligesom Stefanus ser de ind i himlen. De ser Guds herlighed og Menneskesønnen siddende på sin trone. På hans guddommelige skikkelse ser de mærkerne efter hans ydmygelse, og fra hans læber hører de bønnen til Faderen og de hellige engle: “Fader, jeg vil, at hvor jeg er, skal også de, som du har givet mig, være hos mig.” Joh 17,24.

Atter lyder der en stemme, velklingende og triumferende, som siger: “De kommer! De kommer! Hellige, uskadte og ubesmittede. De har holdt fast ved mit ord om udholdenhed, og de skal vandre blandt englene.” Og med blege, skælvende læber opløfter de, der har holdt fast ved deres tro, et sejrsråb.

(3) HVILKE ORD KOMMER FRA GUDS MUND?

Og den syvende Engel udgød sin Skål i Luften; og fra Templet, fra Tronen udgik der en høj Røst, som sagde: Det er sket. (Aabenbaringen 16,17)

Det er ved midnatstid, at Gud beviser sin magt for at befri sit folk. Solen kommer til syne i al sin glans.

Tegn og undere følger i hurtig rækkefølge. De gudløse ser til med rædsel og undren, mens de retfærdige med højtidelig glæde betragter tegnene på deres befrielse. Hele naturen synes at være ude af balance. Vandløbene standser. Tunge mørke skyer trækker op og støder sammen. Men midt på den mørke himmel er der et ubeskrivelig herligt skyfrit område, hvorfra Guds stemme, der lyder som en brusen af mange vande siger: "Det er sket!"

(4) HVILKEN STOR BEGIVENHED VIL GUDS STEMME FORÅRSAGE?

*Og der kom Lyn og Røster og Tordener; og der blev et stort Jordskælv, hvis Mage ikke har været, siden der blev Mennesker til på Jorden, et sådant Jordskælv, så stort.
(Aabenbaringen 16,18)*

Denne stemme ryster himmel og jord. Det ser ud, som om himmelhvælvingen åbner og lukker sig. Stråleglansen fra Guds trone synes at bryde igennem. Bjergene skælver som siv for vinden, og klippestykker spredes til alle sider. Der lyder en buldren som af en optrækkende orkan. Havet piskes til raseri. Orkanens hylen lyder som dæmoner på ødelæggelsestogt. Hele jorden hæver sig og svulmer som havets bølger. Dens overflade brydes op. Selve dens grundvold synes at give efter. Bjergkæder synker sammen. Beboede øer synker i havet. Havnebyer, der er

fordærvede som Sodoma, opsluges af de rasende bølger.

Gud husker det store Babylon og rækker det “bægeret med sin harmes og vredes vin.” “Blytung hagl” vil anrette store ødelæggelser. Åb 19,21. Jordens prægtigste byer går til grunde. De pragtfulde paladser, som verdens stormænd har ødslet deres rigdom på for at forherlige sig selv, synker i ruiner for deres øjne. Fængelsmure styrter sammen, og Guds folk, der har været spærret inde på grund af deres tro, sættes i frihed.

(5) HVEM VIL VÆRE VIDNE TIL KRISTI GENKOMST?

Se, han kommer med Skyerne, og hvert Øje skal se ham, også de, som have gennemstunget ham, og alle Jordens Stammer skulle jamre ved hans Komme. Ja, Amen! (Aabenbaringen 1,7)

Grave åbner sig, og “mange af dem, der sover i jorden,” vågner, “nogle til evigt liv, andre til forhånelse, til evig afsky.” Dan 12,2. Alle, der er døde i troen på den tredje engels budskab, kommer herliggjorte frem af gravene for at høre Guds fredspagt med dem, der har adlydt hans lov. “Også de, som har gennemboret ham,” Åb 1,7. de, der spottede og hånede Kristus i hans døds kamp, og de bitreste fjender af hans sandhed og hans folk opstår for at se ham i hans herlighed og se hvilken ære, der times de trofaste og lydige.

(6) HVAD VIL DE ONDES REAKTION VÆRE, NÅR DE

INDSER, AT DE ER VED AT VÆRE VIDNE TIL KRISTI GENKOMST?

***g de sagde til Bjergene og Klipperne:
Falder over os og skjuler os for Hans Åsyn,
som sidder på Tronen, og for Lammets
Vrede! (Aabenbaringen 6,16)***

Endnu er himlen dækket af tykke skyer, men nu og da bryder solen frem og ser ud som Jahves hævnende øje. Voldsomme lyn springer frem fra himlen og hyller jorden i flammer. Over tordenens frygtelige larm høres mystiske og frygtindgydende stemmer forkynde dommen over de gudløse. Ikke alle forstår ordene, men for de falske lærere er de tydelige nok.

De, der kort forinden var så hensynsløse, så pralende og trodsige, så hoverende i deres grusomhed mod Guds folk, der overholder budene, overvældes nu af bestyrtelse og skælver af frygt. Deres klageskrig høres over elementernes rasen. Dæmoner erkender Kristi guddommelighed og skælver for hans magt, mens mennesker grebet af den største rædsel bønfaller om nåde.

(7) HVILKEN SANG MED TRIUMFERENDE SVAR VIL LYDE FRA DE RETFÆRDIGE?

***Til Korherren. Af Kora-Sønnerne. Al-
alamot. En Sang (46:2) Gud er vor
Tilflugt og Styrke, en Hjælp i Angster,
prøvet til fulde. Derfor frygter vi ikke,
om Jorden end bølger og Bjergene
styrter i Havenes Skød, om end deres***

***Vande bruser og syder og Bjergene
skælver ved deres Vælde. - Sela. (Salme
46,1-3)***

Gennem en rift i skyerne stråler en stjerne, hvis stråleglans er firedoblet i kontrast til mørket. Den bringer håb og glæde til de trofaste, men forbitrelse og smerte til dem, der har overtrådt Guds lov. De, som har ofret alt for Kristus, er nu i sikkerhed, gemt som i skjul i Herrens telt. De er blevet sat på prøve og har over for verden og dem, der foragtede sandheden, vist deres troskab mod ham, som døde for dem. Der er sket en vidunderlig forandring med dem, der ansigt til ansigt med døden har holdt fast ved deres tro. Pludselig er de blevet befriet fra det frygtelige tyranni, som blev udøvet af mennesker, der var forvandlet til dæmoner. Deres ansigter, der for nylig var blege, ængstelige og forpinte, lyser nu af undren, tro og kærlighed. Deres stemmer løfter sig i sejrssang.

**(8) HVAD SKAL FORKYNDES I
HIMLEN?**

***Og Himlen forkyndte hans Retfærd, at
Gud er den, der dømmer. (Salme 50:6)***

Mens denne sang fuld af hellig tillid stiger op til Gud, fejes skyerne til side, og himlens stjerner kommer til syne, usigeligt strålende i modsætning til det sorte og vrede himmelrum på begge sider. Den himmelske bys stråleglans strømmer ud gennem dens åbne porte. Så viser en hånd sig på

himlen; den holder to sammenlagte stentavler. Profeten siger: "Og himlen forkynder hans retfærdighed, for Gud selv er dommer." Den samme hellige lov, Guds retfærdighed, der forkyndtes fra Sinaj bjerg under torden og lynild som ledetråd for livet, afsløres nu for mennesker som dommens lov.

Hånden åbner tavlerne, og de ti bud kommer til syne, som var de skrevet med ildskrift. Ordene er så tydelige, at alle kan læse dem. Hukommelsen vågner, overtroens og vildfarelsens mørke forjages fra alle sind, og Guds ti bud, korte, klare og myndige, holdes frem for alle jordens beboere.

(9) HVILKEN SANDHED OM GUDS BEFALINGER VIL RAMME DE UGUDELIGES HJERTE?

Summen af dit Ord er Sandhed, og alt dit retfærdige Lovbud varer evigt. (Salme 119,160)

Det er umuligt at beskrive den rædsel og fortvivlelse, der bemægtiger sig dem, der har trådt Guds hellige forskrifter under fode. Herren gav dem sin lov; de kunne have sammenlignet deres karakter med den og indset deres fejl, mens der endnu var mulighed for omvendelse og forbedring; men for at opnå verdens gunst tilsidesatte de dens forskrifter og lærte andre at gøre det samme. De har forsøgt at tvinge Guds børn til at vanhellige hans sabbat. Nu fordømmes de af den lov, de har foragtet. Med uhyggelig klarhed ser de, at de ikke har nogen undskyldning. De

har selv valgt, hvem de ville tjene og tilbede. "Da kan I atter skelne retfærdig fra uretfærdig, ham, der tjener Gud, fra ham, der ikke gør det." Mal 3,18.

(10) HVAD ER RESULTATET AF AT KENDE SANDHEDEN OG IKKE DELE DENNE VIDEN MED DE MISTEDE?

Når jeg siger til den gudløse: "Du skal visselig dø!" og du ikke advarer ham eller for at bevare hans Liv taler til ham om at omvende sig fra sin gudløse Vej, så skal samme gudløse dø for sin Misgerning, men hans Blod vil jeg kræve af din Hånd. Advarer du derimod den gudløse, og han ikke omvender sig fra sin Gudløshed og sin Vej, så skal samme gudløse dø for sin Misgerning, men du har reddet din Sjæl. (Ezekiel 3:18-19)

Guds lovs fjender, fra præster ned til de mindste blandt dem, får en ny opfattelse af sandhed og pligt. For sent indser de, at det fjerde buds sabbat er den levende Guds segl. For sent indser de den sande betydning af den falske hviledag - og at de ikke har bygget på klippegrund, men på sand. De indser, at de har kæmpet mod Gud. Religiøse ledere har ført sjæle i fortabelse, mens de foregav at lede dem til Paradisets port. Først når det endelige regnskab skal gøres op, vil det stå klart, hvor stort et ansvar mænd i hellige embeder har, og hvor frygtelige resultater deres utroskab har ført til. Først i evigheden kan vi rettelig

bedømme tabet af én eneste sjæl.
Forfærdelig bliver dommen over den, til
hvem Gud siger: “Gå bort fra mig, du
onde tjener!”

(11) HVOR VIL KRISTUS SES VED HANS KOMME?

*Jesus siger til ham: "Du har sagt det;
dog jeg siger eder: Fra nu af skulle I se
Menneskesønnen sidde ved Kraftens
højre Hånd og komme på Himmelenes
Skyer." (Matthæus 26,64)*

Snart kommer der en lille sort sky
til syne i øst, omtrent halvt så stor som
en mands hånd. Det er den sky, der
omgiver Frelseren, og som på afstand
ser ud til at være hyllet i mørke. Guds
folk ved, at dette er Menneskesønnens
tegn. I højtidelig tavshed stirrer de på
skyen, som den nærmer sig jorden og
bliver lysere og mere strålende, indtil
den er en stor, hvid sky, der forneden
stråler som en fortærende ild, og øverst
er omsluttet af pagtens regnbue.

Jesus kommer som en mægtig
sejrherr - ikke som en “smerternes
mand” for at drikke skammens og
smertens bitre kalk - men som himlens
og jordens sejrherr kommer han for at
dømme levende og døde. “Tro og
Sanddru” hedder han. “Han dømmer og
strider med retfærdighed.” Og “hærene i
himlen fulgte ham.” Åb 19,11.14. En
utallig engleskare følger ham med
hymner af himmelsk velklang. Hele
himmelhvælvingen synes fyldt af
strålende skikkelser - “tusind tusinder og
titusind titusinder.”

(12) HVORDAN BESKRIVER PROFETEN HABAKKUK KRISTI GENKOMST?

*Gud drager frem fra Teman, den
Hellige fra Parans Bjerge. - Sela.
Under ham er Glans som Ild, fra hans
Side udgår Stråler; der er hans Vælde i
Skjul. (Habakkuk 3:3-4)*

Ingen menneskelig pen kan beskrive denne scene, intet menneskeligt sind kan fatte dens pragt. . . Idet den levende sky nærmer sig, ser hvert øje livets Fyrste. Ingen tornekrone skæmmer hans hellige hoved, men en strålekrans hviler på hans hellige pande. Hans ansigt overstråler middagssolens blændende glans. “På sin kappe og på sin hofte har han et navn skrevet: Kongernes Konge og Herrernes Herre.” Åb 19,16.

(13) HVORDAN BESKRIVER PROFETEN JEREMJA MENNESKEHEDENS REAKTION PÅ DENNE STORE BEGIVENHED?

*spørg og se dog til, om en Mand kan
føde! Hvi ser jeg da alle Mænd med
Hånd på Hofte som Kvinde i Barnsnød
og alle Åsyn blegne? Thi stor er denne
Dag, den er uden Lige, en Trængselstid
for Jakob, men fra den skal han frelses
(Jeremias 30,6-7)*

I hans nærhed må “alle ansigter blegne.” Over dem, der afviser Guds

nåde, falder den evige fortvivlelsses
rædsel. “Ængstede hjerter, rystende
knæ. ... Og alle ansigter blegner.” Jer
30,6, ældre oversættelse; Nah 2,11. De
retfærdige råber med skælvende
stemme: “Hvem kan bestå?”

Englesangen forstummer, og en
højtidelig stilhed indtræder. Så høres
Jesu stemme: “Min nåde er nok for jer.”
De retfærdiges ansigter lyser op, og
deres hjerter fyldes med glæde. Englene
slår en højere tone an og synger på ny,
efterhånden som de kommer nærmere
og nærmere mod jorden.

(14) HVILKEN PROFETI GIVET AF KRISTUS OM DE ANSVARLIGE FOR HANS KORSFÆSTELSE VIL BLIVE OPFYLDT?

*Jesus siger til ham: "Du har sagt det;
dog jeg siger eder: Fra nu af skulle I se
Menneskesønnen sidde ved Kraftens
højre Hånd og komme på Himmels
Skyer." (Matthæus 26,64)*

Der står de, der spottede Jesus i
hans ydmygelse. Med frygtelig
klarhed mindes de den lidende frelsers
ord, da han blev taget i ed af
ypperstepræsten og højtideligt
erklærede: “Herefter skal I se
Menneskesønnen sidde ved
den Almægtiges højre hånd og
komme på himlens skyer.” Nu ser de
ham i hans herlighed, og de skal
komme til at se ham siddende ved den
Almægtiges højre hånd.

De, der spottede ham, når han sagde, han var Guds søn, er nu stumme. Her står den hovmodige Herodes, der drev spot med hans kongelige titel og lod sine rå soldater krone ham til konge. Her står de selvsamme mænd, hvis pietetsløse hænder lagde purpurkappen om hans skuldre, satte tornekrone på hans hellige pande og lagde røret, der skulle forestille et scepter, i hans modstandsløse hånd, og som bøjede sig for ham med blasfemisk spot. De mænd, der slog og spyttede på livets Fyrste, vender sig nu fra hans gennemborende blik og prøver på at flygte fra hans nærværs overvældende herlighed. De, der drev naglerne gennem hans hænder og fødder, og soldaten, der gennemborede hans side, betragter med rædsel og anger disse mærker.

Alle, der forkaster sandheden, oplever nu og da øjeblikke, hvor samvittigheden vågner, og hukommelsen viser et martrende minde om et liv i hykleri, og hvor sjælen plages af ørkesløse beklagelser. Men dette er for intet at regne i sammenligning med den anger og selvbefejdelse, de vil føle på den dag, “når rædslen kommer over jer som et uvejr, når jeres ulykke kommer som en hvirvelvind.” Ordsp 1,27. De, der ville tilintetgøre Kristus og hans folk, bliver nu vidne til den herlighed, der hviler over dem. Midt i al deres rædsel hører de de helliges stemmer råbe frydefuldt: “Han er vor Gud, vi satte vort håb til ham, og han frelste os.” Es 25,9.

(15) HVILKET RÅB VIL FYLDE HIMLEN, NÅR KRISTUS KALDER DE RETFÆRDIGE DØDE TIL LIV?

"DØD, HVOR ER DIN SEJR? DØD, HVOR ER DIN BROD?" (1 Korinterne 15:55)

Under jordens rystelser, lynenes glimten og tordenens buldren kalder Guds søns stemme de sovende hellige frem. Han ser på de retfærdiges grave, og så løfter han sine hænder og råber: "Vågn, vågn, vågn, I, som sover i støvet, og stå op!" Overalt på jorden skal de døde høre hans stemme, og de, der hører, skal leve. Hele jorden vil genlyde af den umådeligt store hærs-kare fra alle nationer, slægter, tungemål og folk. Fra dødens fængsel kommer de, klædt i udødelig herlighed, under råbet: "Død, hvor er din sejr? Død, hvor er din brod?" De levende retfærdige og de opstandne hellige forener deres stemmer i et langt, frydefuldt sejr-råb.

(16) HVILKEN ÆNDRING VIL DER SKE HOS DE RETFÆRDIGE?

i et Nu, i et Øjeblik, ved den sidste Basun; thi Basunen skal lyde, og de døde skulle oprejses uforkrænkelige, og vi skulle forvandles. Thi dette forkrænkelige må iføre sig Uforkrænkelighed, og dette dødelige iføre sig Udødelighed.
Korinterne 15,52-53)

Alle kommer frem af deres grave i samme skikkelse, som da de blev

lagt i dem. Adam, der står i den opstandne skare, er en høj, majestætisk skikkelse, kun lidt mindre end Guds søn. Han udgør en markant kontrast til menneskene af senere generationer. I dette ene tilfælde vises menneskeracens degeneration. Men alle opstår med den evige ungdoms friskhed og vitalitet.

I begyndelsen blev mennesket skabt i Guds billede, ikke blot i karakter, men i skikkelse og egenskaber. Synden har vansiret og næsten udslettet Guds billede, men Kristus kom for at genskabe det, der var gået tabt. Han vil forandre vore usle legemer, og forme dem efter sin egen herlige skikkelse. Den dødelige, forkrænkelige, alt andet en pæne skikkelse, engang vanhelliget af synd bliver fuldkommen, smuk og udødelig. Alle skavanker og misdannelser efterlades i graven. De frelste, der igen får adgang til livets træ i det Eden, de mistede for så længe siden, vil “vokse op” Mal 4,2. til menneskeracens fulde statur i dens oprindelige herlighed.

De sidste spor af syndens forbandelse fjernes, og Kristi trofaste tilhængere vil fremstå i skønhed som Herren vor Gud og i ånd, sjæl og legeme reflektere deres herres perfekte væsen. Hvilken vidunderlig frelse! Talt om og håbet på så længe, set hen til med ivrig forventning, men aldrig helt forstået.

(17) HVOR VIL DE UDVALGTE STRAKS GÅ EFTER DENNE ÆNDRING?

derefter skulle vi levende, som blive tilbage, bortrykkes tillige med dem i Skyer til at møde Herren i Luften; og så skulle vi altid være sammen med Herren. (1 Tessalonikerne 4:17)

De levende retfærdige forvandles “i et nu, i et øjeblik.” Ved lyden af Guds stemme blev de herliggjort. Nu bliver de udødeliggjort og sammen med de opstandne døde bortrykket for at møde Herren i luften. Engle samler “hans udvalgte fra de fire verdenshjørner, fra den ene ende af himlen til den anden.” Små børn bliver af hellige engle lagt i deres mødres arme. Venner, som døden så længe har adskilt, bliver forenet for aldrig mere at skilles, og med glædessange stiger de sammen op til Guds by.

(18) HVAD VIL KRISTUS, VORES RETFÆRDIGE DOMMER, SKÆNKE HVER AF HANS FORLØSTE?

og når da Overhyrden åbenbares, skulle I få Herlighedens uvisnelige Krans. (1 Peter 5,4)

Før Frelseren træder ind i Guds by, overrækker han sine tilhængere sejrstegnene og symbolerne på deres kongelige værdighed. De strålende rækker stilles op i en firkant om deres konge, hvis skikkelse hæver sig majestætisk højt over de frelste og englene. Hans ansigt lyser over dem

med velvilje og kærlighed. Hvert øje i hele den utallige skare er rettet mod ham. Hvert blik ser hans herlighed, han om hvem det engang blev sagt: "Så umenneskeligt ussel så han ud, så ussel var hans skikkelse blandt mennesker." Åb 2,17.

Med sin højre hånd sætter Jesus herlighedens krone på de sejrendes hoveder. Der er en krone til hver eneste påført hans eget "nye navn" Åb 1,5-6. og indskriften "Helliget Herren." De får også sejrspalmen og den skinnende harpe. Så - når den ledende engel slår tonen an - slår hver hånd harpens strenge med øvet greb og frembringer sød musik i smukke, melodiske klange. Alles hjerter bæver af ubeskrivelig fryd, og alle stemmer hæver sig i lovsang til "ham, som elsker os og har løst os fra vore synder med sit blod, og som har gjort os til et kongeligt folk, til præster for Gud, sin fader, ham være ære og magt i evighedernes evigheder." Jud 24.

(19) HVILKEN GLÆDELIG INVITATION VIL KRISTUS UDBREDE TIL SINE FORLØSTE?

Da skal Kongen sige til dem ved sin højre Side: Kommer hid. I min Faders velsignede! arver det Rige, som har været eder beredt fra Verdens Grundlæggelse. (Matthæus 25,34)

Foran den genløste skare ligger den hellige by. Jesus åbner perleportene på vid gab og alle, der har holdt fast ved sandheden, går ind. De ser Guds Paradis, Adams hjem, mens han var

uskyldig. Så høres den stemme, som er smukkere end nogen musik, et menneskeligt øre nogen sinde har hørt: “Jeres strid er endt. Kom, I som er min faders velsignede og tag det rige i arv, som er bestemt for jer, siden verden blev grundlagt.”

Nu er Frelserens bøn for hans disciple opfyldt: “Jeg vil, at hvor jeg er, skal også de, som du har givet mig, være hos mig.” “At stille jer over for sin herlighed, uden fejl og fulde af jubel.” Åb 15,2-3;14,1-5.Sådan fremstiller Jesus dem, han har løskøbt med sit blod, for Faderen og siger: “Her er jeg og de børn, du har givet mig. Dem, du gav mig, har jeg bevaret.” Hvor vidunderlig er ikke den frelsende kærlighed! Hvor betagende det øjeblik, hvor den evige far ser sit eget billede i dem, der er løskøbt fra jorden, efter at syndens vansiring og dens forbandelse er fjernet, og det menneskelige atter er i harmoni med det guddommelige!

Med usigelig kærlighed byder Jesus sine trofaste velkommen til deres Herres glæde. Frelserens største glæde er at se de sjæle i herlighedens rige, der er frelst ved hans smerte og ydmygelse. Og de forløste deler hans glæde, når de blandt de velsignede ser dem, der blev vundet for Kristus ved deres bønner, deres anstrengelser og kærlige opofrelse. Mens de samles om den store, hvide trone, fyldes deres hjerter af usigelig glæde, når de ser dem, de har vundet for Kristus og ser, at én har vundet andre, og disse endnu andre, der alle er bragt til hvilens havn for der at lægge deres kroner for Jesu fødder og prise ham i evighedernes evighed.

(20) HVILKEN GRUPPE HAR DET PRIVILEGIUM AT SYNGE EN UNIK LOVSANG TIL DERES FORLØSER?

Og de sang en ny Sang for Tronen og for de fire levende Væsener og de Ældste; og ingen kunde lære den Sang, uden de hundrede og fire og fyrretyve Tusinde, som ere løskøbte fra Jorden. (Aabenbaringen 14,3)

På glarhavet foran tronen, det glarhav, der ser ud, som om det var blandet med ild - sådan stråler det af Guds herlighed - er den skare samlet, der har “sejret over dyret og dets billede og dets navns tal.” Med “Guds harper” i deres hænder står de sammen med Lammet på Zions bjerg, et hundrede og fireogfyrretyve tusinde, der er løskøbt fra menneskeslægten. Og som en brusen af mange vande og som en buldren af et stort tordenvejr høres lyden af “harpespillere, der slår på deres harper.” De synger “en ny sang” foran tronen, en sang som ikke kan læres af andre end de hundrede og fireogfyrre tusinde. Det er Moses’ og Lammets sang, en sang om befrielse - sangen om deres erfaring - en erfaring, som ingen anden nogen sinde har haft. “De følger Lammet, hvor det går.” De er blevet borttrykket fra jorden og regnes som “en førstegrøde for Gud og Lammet.” Åb 7,14-17.

(21) HVAD ADSKILLER DENNE GRUPPE FRA MÆNGDEN AF DE FORLØSTE?

Og en af de Ældste tog til Orde og sagde til mig: Disse, som ere iførte de lange, hvide Klæder, hvem ere de? og hvorfra ere de komne? Og jeg sagde til ham: Min Herre! du ved det. Og han sagde til mig: Det er dem, som komme ud af den store Trængsel, og de have tvættet deres Klæder og gjort dem hvide i Lammets Blod. (Aabenbaringen 7,13-14)

Dette er dem, som ikke have besmittet sig med Kvinder, thi de ere jomfruelige; dette er dem, som følge Lammet, hvor det går. Disse ere løskøbte fra Menneskene, en Førstegrøde før Gud og Lammet, (Aabenbaringen 14,4)

“Det er dem, som kommer fra den store trængsel.” De har gennemgået en trængselstid, der ikke har haft sin mage, så længe der har været folkeslag til. De har gennemlevet Jakobs trængselstid. De har stået uden en forsvarer, mens Guds sidste straffedomme blev udøst. Men de er blevet udfriet, for de har “vasket deres klæder og gjort dem hvide i Lammets blod.” “Der fandtes ikke løgn i deres mund; de er uden fejl.” “Derfor står de for Guds trone og tjener ham dag og nat i hans tempel; og han, som sidder på tronen, skal rejse sit telt over dem.”

De har set jorden hærget af hungersnød og pest, de har set solen svide mennesker med brændende hede, og de har selv lidt, sultet og tørstet. Men “de skal ikke sulte længere og ikke tørste længere, hverken solen eller nogen anden hede skal plage dem, for

Lammet midt for tronen skal vogte dem og lede dem til livets kildevæld, og Gud vil tørre hver tåre af deres øjne." Sl 50,6.

**(22) HVILKET PRINCIP
BESKREVET I DETTE VERS VIL
VÆRE INSPIRATIONEN FOR DE
FORLØSTE, TIL AT BÆRE DERES
VIDNESBYRD OM FORLØSNING I
HELE UNIVERSET?**

Da de ikke havde noget at betale med, eftergav han dem det begge. Simon svarede og sagde: "Jeg holder for, den, hvem han eftergav mest?" Men han sagde til ham: "Du dømte ret." (Lukas 7,42-43)

Til alle tider er Frelserens udvalgte blevet oplært og tugtet i prøvelsens skole. På jorden gik de ad smalle stier, de blev lutret i lidelsens ovn. For Jesu skyld tålte de modstand, had og bagtalelse. De fulgte ham gennem svære kampe. De fornægtede sig selv og led bitre skuffelser. Af egen smertefuld erfaring lærte de syndens ondskab at kende, dens magt, dens skyld, dens sorg og smerte, og de ser på den med afsky. Erkendelsen af det uendeligt store offer, der blev bragt for at udrydde synden, gør dem ydmyge og fylder deres hjerter med en taknemmelighed og pris, som er ufattelig for den, der aldrig er faldet. De elsker meget, fordi meget er blevet dem tilgivet. Fordi de har haft del i Kristi lidelser, er de egnede til at få del i hans herlighed.

(23) HVILKEN IRETTESÆTTELSE VIL BLIVE FJERNET FRA DE RETFÆRDIGE?

Han opsluger Døden for stedse. Og den Herre HERREN aftørrer Tåren af hver en Kind og gør Ende på sit Folks Skam på hele Jorden, så sandt HERREN har talet. (Esajas 25,8)

Guds arvinger er kommet fra fattige loftskamre, fra usle rønner, fra fængsler, fra skafotter, fra bjerge, fra ørkener, fra jordhuler og fra havets dyb. På jorden led de “nød og trængsel og blev mishandlet.” Millioner gik vanærede i deres grav, fordi de standhaftigt nægtede at anerkende Satans bedrag. Ved menneskelige domstole blev de dømt som de værste forbrydere. Men nu er Gud selv dommer. Es 25,8. Nu omstødes de jordiske afgørelser.

Herren “fjerner spotten mod sit folk fra hele jorden.” Es 62,12; 61,3. “De skal kaldes Det Hellige Folk, Herrens Løskøbte.” Han har besluttet at give “Zions sørgende hovedpynt i stedet for aske, glædens olie i stedet for sørgedragt og lovsang i stedet for svigtende mod.” Åb 7,10.12. De er ikke længere svage, sørgende, spredte og undertrykte. Fra nu af skal de altid være hos Herren. De står foran tronen iført kosteligere klædninger, end de mest ærede på jorden nogen sinde har båret. På hovedet har de kroner, der er mere strålende end dem, nogen jordisk monark er blevet kronet med. Smertens og sorgens dage

er for evigt forbi. Himlens konge har aftørret deres tårer. Enhver årsag til sorg er borttaget. Mens de svinger med palmegrene synger de en lovsang, klar, liflig og harmonisk. Alle stemmer slutter sig til lovsangen, og gennem himlens hvælvinger lyder det: “Frelsen kommer fra vor Gud, som sidder på tronen, og fra Lammet.” Og alle himlens beboere svarer i kor: “Amen! Pris og lov og visdom og tak og ære og magt og styrke er vor Guds i evighedernes evigheder.”

(24) HVORDAN BESKRIVER BIBELN FORLØSNINSPLANEN?

*Og uden Modsigelse stor er den
Gudsfrygtens Hemmelighed: Han, som
blev åbenbaret i Kød, blev
retfærdiggjort i Ånd, set af Engle,
prædikeret iblandt Hedninger, troet i
Verden, optagen i Herlighed.
(Timoteus 3,16)*

I dette liv kan vi kun svagt fatte ganske lidt af det vidunderlige emne, som hedder genløsningen. Med vor begrænsede opfattelsesevne kan vi måske tænke meget alvorligt over skammen og herligheden, livet og døden, retfærdigheden og nåden, som mødes i korset; men selv med de største anstrengelser er vi ikke i stand til at fatte den fulde betydning heraf.

Det fuldstændige omfang af den frelsende kærlighed fatter vi kun svagt. Frelsesplanen vil ikke blive forstået fuldt ud, selv når de genløste ser, som de ses, og kender, som de kendes. Men ny

sandhed åbenbares fortsat gennem evige tider for det undrende og glade sind. Skønt jordens sorg og pine og fristelse er forbi og årsagen fjernet, vil Guds folk altid have en klar, forstandig viden om, hvad deres frelse har kostet.

(25) HVAD ER DE FORLØSTES FORTID, NUTID OG FREMTIDIGE VIDENSKAB OG SANG?

for at I, rodfæstede og grundfæstede i Kærlighed, kunne sammen med alle de hellige formå at begribe, hvor stor Bredden og Længden og Dybden og Højden er, og at kende Kristi Kærlighed, som overgår al Erkendelse, for at I kunne fyldes indtil hele Guds Fylde. (Efeserne 3,18-19)

Kristi kors vil være indeholdt i de frelstes viden og sang i al evighed. I den herliggjorte Kristus vil de se den korsfæstede Kristus. Aldrig skal det glemmes, at han, hvis kraft skabte og opretholdt de utallige verdener i rummets umådelige rige, Guds elskede søn, himlens Majestæt, han, som keruber og skinnende serafer tilbad af hele deres hjerte, ydmygede sig for at løfte det faldne menneske op; at han bar syndens skyld og skam og oplevede, at Faderen skjulte sit ansigt for ham, indtil en fortabt verdens elendighed fik hans hjerte til at briste og slukkede hans liv på Golgatas kors. Det vil altid vække universets undren og tilbedelse, at alverdens skaber skulle lægge sin herlighed bort og ydmyge sig af kærlighed til mennesket. Når de frelste

fra alle nationer betragter deres frelser og ser Faderens evige herlighed stråle fra hans ansigt; når de ser hans trone, som er fra evighed til evighed, og ved, at hans rige aldrig får ende, bryder de ud i jubelsang: “Værdigt, værdigt er Lammet, det slagtede, som har genløst os til Gud med sit eget dyrebare blod!”

Korsets mysterium forklarer alle andre mysterier. I lyset, der skinner fra Golgata, forekommer Guds egenskaber, der fyldte os med frygt og dyb respekt, os smukke og tiltrækkende. Barmhjertighed, ømhed og faderlig kærlighed ses blande sig med hellighed, retfærdighed og styrke. Når vi ser hans trones majestæt, høj og ophøjet, ser vi hans karakter med al dens åbenbaring af nåde, og vi fatter som aldrig før betydningen af det elskede navn “Vor Far.”

Vi vil få at se, at han, som er i besiddelse af uendelig visdom, ikke kunne udtænke nogen anden plan for vor frelse end at ofre sin søn. Belønningen for dette offer er den glæde, Gud føler ved at befolke jorden med løskøbte væsener, hellige, lykkelige og udødelige. Resultatet af Frelserens strid med mørkets magter er de frelstes glæde, som vil tjene Gud til ære i al evighed. Og så stor er sjælens værdi, at Faderen er tilfreds med den pris, han har måttet betale, og Kristus selv er tilfreds, når han ser frugten af sit store offer.

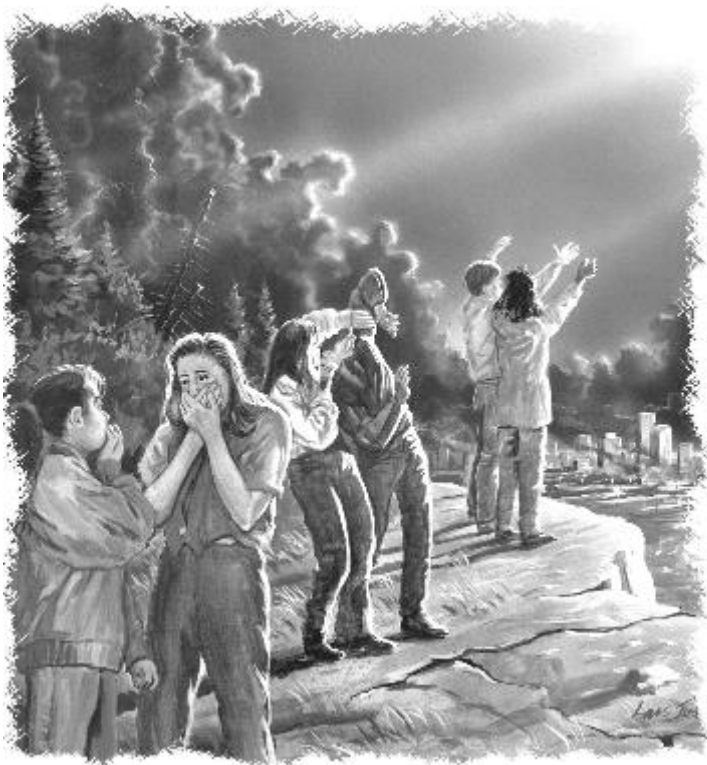
Jeg glæder mig til den store dag, hvor Kristus kommer i himmelens skyer for at befri sit folk fra ondskaben på denne jord og den frygtelige tid for problemer, der ligger foran os.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg ser med stor forventning frem til at acceptere Kristi glædelige invitation, "Kom med mig, I velsignede af min Fader, arv det rige, der er forberedt til jer fra verdens grundlæggelse."

Afkryds: Ja Ubeslutsom

[illegible]

12. Lektion

Jordens ødelæggelse

**(1) HVILKET BUDSKAB OM
BARMHJERTIGHED
FORKYNDER HIMLEN TIL DEM,
DER UBEVIDST FØLGER DE
FALSKE LÆRDOMME OM
BABYLON?**

*Og jeg hørte en anden Røst fra
Himmelen, som sagde: Går ud fra
hende, mit Folk! for at I ikke skulle
blive meddelagtige i hendes Synder og
ikke rammes af hendes Plager.
(Aabenbaringen 18,4)*

**(2) HVILKE DOMME VIL FALDE
OVER BABYLON OG DEM, DER
HOLDER FAST VED HENDES
LÆRE?**

derfor skulle hendes Plager komme på een Dag: Død og Sorg og Hunger, og hun skal opbrændes med Ild; thi stærk er den Herre Gud, som har dømt hende. (Aabenbaringen 18,8)

Sådan er dommen, der rammer Babylon, når Guds vrede kommer over den. Hendes uretfærdigheds mål er fuldt, hendes time er kommet, og hun er moden til ødelæggelse. Når Guds stemme gør ende på hans folks fangenskab, bliver der en frygtelig opvågnen for dem, der har tabt alt i livets store strid. Så længe nådetiden varede, var de forblindede af Satans bedrag og søgte at retfærdiggøre deres syndige liv. De rige pralede af deres storhed over for dem, der var mindre begunstiget, men de havde skaffet sig deres rigdom ved at overtræde Guds lov.

(3) HVILKET GRUNDLÆGGENDE PRINCIP HAR DE, DER OMKOMMER, FORSÆTLIGT KRÆNKET?

jeg var fremmed, og I toge mig ikke hjem til eder; jeg var nøgen, og I klædte mig ikke; jeg var syg og i Fængsel, og I besøgte mig ikke. Da skulle også de svare og sige: Herre! når så vi dig hungrig eller tørstig eller fremmed eller nøgen eller syg eller i Fængsel og tjente dig ikke? Da skal han svare dem og sige: Sandelig, siger jeg eder: Hvad I ikke have gjort imod

een af disse mindste, have I heller ikke gjort imod mig. (Matthæus 25,43-45)

De havde forsømt at mætte de sultne og klæde de nøgne, at handle retfærdigt og vise barmhjertighed. De havde søgt at ophøje sig selv og vinde andres beundring. Nu er de forarmede og forsvarsløse. De ser med rædsel på ødelæggelsen af de afguder, de foretrak fremfor deres skaber. Deres sjæl har de solgt for jordiske rigdomme og fornøjelser, og forsømt at blive rige over for Gud. Resultatet er, at deres liv er en fiasko; deres glæder er blevet til bitterhed og deres skatte tilintetgjort. Et helt livs erhvervelser forsvinder på et øjeblik. De rige begræder, at deres fornemme huse ødelægges, og at deres guld og sølv spredes for alle vinde. Men deres klage forstummer af frygt for, at de selv skal gå til grunde sammen med deres afguder.

(4) HVILKEN ÆNDRING SKER DER I LIVET NÅR DE ONDE VIRKELIG OMVENDER SIG?

og mit Folk, som mit Navn nævnes over, da ydmyger sig, beder og søger mit Åsyn og vender om fra deres onde Veje, så vil jeg høre det i Himmelen og tilgive deres Synd og læge deres Land, (Anden Krønikebog 47,14)

De gudløse sørger, ikke så meget på grund af deres syndige ligegyldighed over for Gud og deres medmennesker,

men fordi Gud vandt. De begræder resultatet, men omvender sig ikke fra deres ondskab. De ville ikke lade noget middel til at sejre uprøvet, hvis de kunne.

(5) HVILKET VIDUNDERLIGT LØFTE BLIVER DE RETFÆRDIGE OPFYLDT?

*Thi han frier dig fra Fuglefængerens Snare, fra ødelæggende Pest; han dækker dig med sine Fjedre, under hans Vinger finder du Ly, hans Trofasthed er Skjold og Værge.
(Salme 91,3-4)*

The Verden ser de mennesker, den har hånet og spottet og ønsket at tilintetgøre, komme uskadt gennem pest, uvejrs og jordskælv. Han, som er en fortærende ild for dem, der overtræder hans lov, er et sikkert værn for sit folk.

(6) HVILKEN DOM VIL BLIVE AFSAGT OVER DE ÅNDELIGE LEDERE, DER HAR IGNORERET SANDHEDEN OG VILDLEDT DERES HJORD?

Ve Hyrderne, der ødelægger og adsplitter de får jeg græsser, lyder det fra HERREN. Derfor, så siger HERREN, Israels Gud, til de Hyrder, som vogter mit Folk: Da I har adsplittet og spredt mine Får og ikke taget eder af dem, vil jeg nu tage mig af eder for eders onde Gerningers

***Skyld, lyder det fra HERREN.
(Jeremias 23,1-2)***

Den præst, der ofrede sandheden for at opnå menneskers velvilje, indser nu karakteren og indflydelsen af sin lære. Han forstår, at den Alvidendes øjne fulgte ham, når han stod på prædikestolen, gik på gaden og færdedes blandt mennesker under forskellige forhold. Hver tanke og følelse, hvert ord og hver handling, der har fået mennesker til at søge ly bag løgnen, har været en udsæd; og nu ser han høsten i de stakkels fortabte sjæle omkring sig.

**(7) HVAD HAR DISSE UTRO
LEDERE UNDLADT AT
ANERKENDE?**

***Summen af dit Ord er Sandhed, og alt
dit retfærdige Lovbud varer evigt.
(Salme 119,160)***

***Din Retfærd er Ret for evigt, din Lov er
Sandhed. (Salme 119,142)***

Både præster og lægfolk indser, at de ikke har haft den rette indstilling over for Gud. De forstår, at de har gjort oprør mod skaberen af al retfærdig lov. Tilsidesættelse af de guddommelige forskrifter fremkaldte udslag i tusindvis af ondskab, uenighed, had og syndighed, indtil jorden blev én stor slagmark, én lastens hule. Dette syn viser sig nu for dem, der afviste sandheden og valgte at værne om vildfarelser. Ord kan ikke beskrive den længsel, de ulydige og troløse føler for det, de har mistet for evigt - det evige liv, som de for altid har

mistet. Mennesker, som verden har beundret for deres talenter og veltalenhed, ser nu tingene i det rette lys. De indser, hvad de er gået glip af på grund af deres overtrædelse og kaster sig for fødderne af dem, hvis troskab de har foragtet og hånet, og erkender, at Gud elskede dem.

(8) HVORDAN VIL DE TABTE REAGERE OVER FOR DEM, DER HAR FORRÅDT DEM?

*På hin Dag skal en vældig HERRENS Rædsel opstå iblandt dem, så de griber fat i og løfter Hånd mod hverandre.
(Zakarias 14,13)*

Folk indser, at de er blevet bedraget. De beskylder hinanden for at være årsag til deres fortabelse, men alle er enige om at rette den bitreste fordømmelse mod gejstligheden. Utro præster har forudsagt en lykkelig fremtid for dem, og de har fået deres tilhørere til at anse Guds lov for ugyldig og forfølge dem, der ville helligholde den. I deres fortvivlelse tilstår disse lærere nu deres bedrageriske værk for verden. Folket bliver rasende. “Vi er fortabte!” råber de, “og det er jeres skyld,” og går løs på de falske hyrder.

De mennesker, som beundrede disse hyrder mest, udslynger de allerværste forbandelser mod dem. De hænder, der engang kronede dem med laurbær, vil løfte sig for at slå dem ned. De sværd, der skulle have dræbt Guds folk, bruger folket nu til at ødelægge deres fjender. Overalt er der strid og blodsudgydelse.

(9) EFTER PRØVETIDENS AFSLUTNING STRIDES KONTROVERSEN MELLEM GUD OG SATAN, OG HVEM MERE?

*Drønet når til Jordens Ende, thi
HERREN går i Rette med Folkene;
over alt Kød holder han Dom, de
gudløse giver han til Sværdet, lyder det
fra HERREN. (Jeremias 25,31)*

I seks tusinde år har den store strid raset. Guds søn og hans himmelske sendebud har kæmpet med onde magter for at advare, oplyse og frelse menneskene. Nu har alle truffet deres valg; de gudløse har sluttet sig helt og fuldt til Satan i hans krig mod Gud. Den tid er kommet, da Gud vil hævde sin forkastede lovs autoritet. Nu kæmper han ikke blot mod Satan, men mod mennesker. “Herren fører sag mod folkene.” “De gudløse overgiver han til sværdet.”

(10) HVAD VIL DER SKE MED DE ONDE, NÅR DE SER KRISTUS KOMME I SKYERNE?

*og da skal den lovløse åbenbares, hvem
den Herre Jesus skal dræbe med sin
Munds Ånde og tilintetgøre ved sin
Tilkommelses Åbenbarelse, (2
Tessalonikerne 2,8)*

*og de sagde til Bjergene og Klipperne:
Falder over os og skjuler os for Hans
Åsyn, som sidder på Tronen, og for*

Lammets Vrede! Thi deres Vredes store Dag er kommen; og hvem kan bestå? (Aabenbaringen 6,16-17)

Ved Kristi genkomst bliver de gudløse udslettet fra hele jorden - fortæret af hans munds ånde og tilintetgjort af lyset fra hans herlighed. Kristus fører sit folk til Guds by, og jorden bliver folketom. "Herren hærger jorden og lægger den øde, han får jordskorpen til at sprække og spreder beboerne." "Jorden lægges fuldstændigt øde, den udplyndres helt. Herren har talt dette ord."

(11) HVAD ER DEN GRUNDLÆGGENDE ÅRSAG TIL ØDELÆGGELSE AF DE ONDE?

Vanhellig blev Jorden under dem, som bor der, thi Lovene krænked de, overtrådte Budet, brød den evige Pagt. Derfor fortærer Forbandelse Jorden, og bøde må de, som bor der. (Esajas 24,5-6)

"... Derfor skal forbandelse æde jorden og dens beboere bære straffen; derfor svinder jordens beboere ind, kun få bliver tilbage." Es 24,1.3.5-6.

(12) HVILKEN FYSISK VIRKNING VIL HERRENS KOMME HAVE PÅ JORDEN?

Men Herrens Dag skal komme som en Tyv; på den skulle Himlene forgå med

stort Bulder, og Elementerne skulle komme i Brand og opløses, og Jorden og alt, hvad der er på den, skal opbrændes. (2 Peter 3,10)

Hele jorden ligner en ørken. Ruiner af byer og landsbyer, der er ødelagt af jordskælv, træer, som er rykket op med rode, forrevne klippestykker, der er slynget op fra havet eller revet ud af selve jorden, ligger spredt over dens overflade, og store fordybninger viser, hvor bjergene er blevet rykket op fra deres grundvolde.

(13) HVAD ER SATANS SKÆBNE EFTER KRISTI ANDET KOMME?

Og han greb Dragen, den gamle Slange, som er Djævelen og Satan, og bandt ham for tusinde År og kastede ham i Afgrunden og lukkede og forseglede over ham, for at han ikke mere skulde forføre Folkeslagene, førend de tusinde År vare til Ende; derefter skal han løses en lille Tid. (Aabenbaringen 20,2-3)

Nu finder den begivenhed sted, som er symboliseret ved forsoningsdagens sidste højtidelige handling. Når tjenesten i det Allerhelligste var fuldført, og Israels synder var fjernet fra helligdommen i kraft af syndofferets blod, blev den levende syndebuk, Azazels buk, ført frem for Herren, og i

menighedens påhør bekendte ypperstepræsten “al Israelitternes synd over den, alle deres overtrædelser og synder,” og lagde dem “på hovedet af bukken.”3 Mos 16,21.

Når soningen i den himmelske helligdom er fuldført, vil Guds folks synder i Guds, de hellige engles og de talløse frelstes nærværelse på lignende måde blive lagt på Satan. Han vil blive erklæret skyldig i alt det onde, han har fået dem til at begå. Og ligesom syndebukken blev sendt bort til et ubeboet land, bliver Satan forvist til den øde jord, en ubeboet og øde ørken.

(14) HVILKEN BEGRÆNSNING LÆGGER GUD SATANS AKTIVITETER I DE 1.000 ÅR AF HANS TRÆLDOM?

og kastede ham i Afgrunden og lukkede og forseglede over ham, for at han ikke mere skulde forføre Folkeslagene, førend de tusinde År vare til Ende; derefter skal han løses en lille Tid. (Aabenbaringen 20,3)

Her skal Satan og hans onde engle bo i tusind år. Når Satan ikke har adgang til andre verdener, vil han ikke have mulighed for at friste og plage dem, der aldrig har syndet. Det er i denne betydning, han er bundet: der er ingen tilbage, han kan udøve sin magt over. Han er helt afskåret fra den bedrageriske og ødelæggende gerning, der i så mange århundreder har været hans eneste glæde.

I seks tusinde år har Satans oprør fået “jorden til at ryste.” Han har gjort “verden til en ørken og revet byerne ned.” Og han “åbnede ikke fangernes fængsel.” I seks tusind år er Guds folk gået ind i hans fængsel, hvor han ville have holdt dem fanget for evigt, om ikke Kristus have brudt hans lænker og befriet fangerne.

Selv de gudløse er nu uden for Satans rækkevidde. Alene med sine onde engle er han overladt til at betragte følgerne af den forbandelse, synden har medført. “Alle folkenes konger hviler med hæder, hver i sin bolig. Men du er slængt hen som en foragtet kvist. ... Du skal ikke forenes med dem i graven, for du lagde dit land øde og dræbte dit folk.” Es 14,18-20

I tusind år skal Satan vandre omkring på den ødelagte jord for at betragte resultatet af sit oprør mod Guds lov. Hans lidelser vil være frygtelige. Siden han faldt, har et liv i ustandselig aktivitet ikke levnet tid til eftertanke. Men nu er hans magt taget fra ham, og han er overladt til at betragte den rolle, han har spillet, siden han først gjorde oprør mod himlens styre - og med angst og bæven se frem til den forfærdelige tid, da han skal lide for alt det onde, han har gjort, og straffes for de synder, han har været årsag til.

(15) HVAD VIL DE FORLØSTES AKTIVITET VÆRE I DE 1.000 ÅR?

Og jeg så Troner, og de satte sig på dem, og Dommermagt blev given dem; og jeg så deres Sjæle, som vare

halshuggede for Jesu Vidnesbyrds og for Guds Ords Skyld, og dem, som ikke havde tilbedt; Dyret eller dets Billede og ikke havde taget Mærket på deres Pande og på deres Hånd; og de bleve levende og bleve Konger med Kristus i tusinde År. (Aabenbaringen 20,4)

I de tusind år mellem den første og den anden opstandelse finder dommen over de gudløse sted. Apostlen Paulus omtaler dommen som en begivenhed, der skal finde sted efter Kristi andet komme: “Fæld derfor ikke dom før tiden, før Herren kommer! Han skal bringe for lyset, hvad der er skjult i mørket, og åbenbare, hvad hjerterne vil.” 1 Kor 4,5. Og Daniel siger, at da den gamle af dage kom, blev “retten givet til den Højestes hellige.” Dan 7,22.

Til den tid skal de tjene Gud som konger og præster for Gud. . . På den tid er det, “at de hellige skal dømme verden,” som Paulus har forudsagt det. 1 Kor 6,2. Sammen med Kristus skal de dømme de gudløse og sammenligne deres gerninger med Bibelens lov. Hver sag skal bedømmes efter de gerninger, de faktisk har gjort. Så udmåles straffen for hver enkelt og indføres ud for deres navne i dødens bog.

**(16) HVEM VIL BLIVE
INKLUDERET I DENNE DOM?**

Eller vide I ikke, at de hellige skulle dømme Verden? og når Verden dømmes ved eder, ere I da uværdige til at sidde til Doms i de ringeste Sager? Vide I ikke, at vi skulle dømme Engle? end sige da i timelige Ting!
(1 Korinterne 6,2-3)

Også Satan og hans onde engle vil blive dømt af Kristus og hans folk. Paulus siger: “Ved I ikke, at vi skal dømme engle?” 1 Kor 6,3. Og Judas minder om, “at de engle, som ikke tog vare på deres høje hverv, men forlod deres rette bolig, holder han bundet i mørket med evige lænker indtil dommen på den store dag.” Jud 6.

(17) HVAD VIL DER SKE VED AFSLUTNINGEN AF PERIODEN PÅ DET 1.000 ÅR?

De øvrige af de døde bleve ikke levende, førend de tusinde År vare til Ende. Dette er den første Opstandelse. (Aabenbaringen 20,5)

Ved afslutningen af de tusind år vil den anden opstandelse finde sted. Da vil de gudløse blive oprejst fra de døde og fremstillet for Gud, så den “nedskrevne dom” kan fuldbyrdes. Efter at Åbenbaringens forfatter har beskrevet de retfærdiges opstandelse, siger han: “De andre døde kom ikke til live, før de tusind år var omme.” Åb 20,5. Og om de gudløse siger Esajas: “De slæbes i fængsel, holdes under lås og lukke og

straffes lang tid efter.”Es 24,22, ældre oversættelse.

Skriften har afsløret for mig de vigtige begivenheder, der vil afslutte denne store kontrovers. Jeg forstår, at hver enkeltperson inden beslutningens afslutning har taget en beslutning om, hvem de vil være loyale.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg er klar over, at i sin søgen efter min ødelæggelse vil Satan anvende enhver metode inden for hans magt for at bedrage mig, og når disse mislykkes, kan forfølgelse følge.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg er taknemmelig for, at Gud i sin kærlighed og barmhjertighed kalder sit folk ud af de falske lærdomme i Babylon og afslører de sandheder, der vil forhindre bedrag. Jeg beder om vejledning fra Helligånden til at skelne sandhed fra fejl så jeg ikke vil være blandt de bedragne.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg er klar over, at når alt menneskeheden har valgt troskab, vil Guds domme bringe øde på denne jord. Jeg vælger at forblive loyal over for

ham uanset omkostningerne og er taknemmelig for hans løfter for min udfrielse.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

[illegible]

13. Lektion

Striden endt

Efter de tusind års forløb vender Kristus atter tilbage til jorden. Han ledsages af de frelstes skare og eskorteres af et følge af engle. Når han stiger ned i vældig majestæt, befaler han de gudløse at opstå for at modtage deres dom. De kommer frem i en vældig skare, talløs som havets sand. Hvilken kontrast til dem, der opstod ved den første opstandelse! De retfærdige var iklædt udødelig ungdom og skønhed. De gudløse er mærket af sygdom og død.

(1) HVILKE ORD KOMMER FREM FRA UVILLIGE LÆBER, DER DRIVES AF SANDHEDENS KRAFT?

*Se, eders Hus overlades til eder selv.
Men jeg siger eder: I skulle ingenlunde se mig, førend den Tid kommer, da I*

sige: Velsignet være den, som kommer, i Herrens Navn!" (Lukas 13,35)

Hvert øje i den vældige skare er vendt mod Guds søns herlighed. Som med én stemme udbryder den utallige skare: "Velsignet være han, som kommer, i Herrens navn!" Det er ikke kærlighed til Jesus, der får dem til at sige dette. Sandhedens magt tvinger ordene frem fra deres ufrivillige læber. Som de gudløse gik i graven, kommer de frem med den samme fjendtlige indstilling til Kristus og den samme oprørsånd. De får ingen ny nådetid til at rette på fejlene i deres forspildte liv. Der ville ikke være noget at vinde ved noget sådant. Et langt livs overtrædelser har ikke blødgjort deres hjerter. Hvis de fik en ny nådetid, ville den ligesom den første blive brugt til at unddrage sig Guds krav og ophidse til oprør mod ham.

(2) HVAD STIGER NED FRA HIMLEN SOM EN "BRUD FORBEREDT TIL SIN MAND"?

***Og jeg så den hellige Stad, det nye Jerusalem, stige ned fra Himmelen fra Gud, beredt som en Brud, der er smykket før sin Brudgom.
(Aabenbaringen 21,2)***

Kristus stiger ned på Oliebjerget, hvorfra han efter sin opstandelse steg op til himlen, og hvor englene gentog løftet om hans genkomst. Profeten siger: "Da kommer Herren min Gud og alle de hellige med ham." "På den dag skal han stå på Oliebjerget, som ligger øst for

Jerusalem. Oliebjerget skal spaltes i to dele fra øst til vest, så der dannes en meget stor dal.” “Da skal Herren være konge over hele jorden; på den dag skal Herren være én og hans navn være ét.” Zak 14,5.4.9. Når det ny Jerusalem i strålende pragt kommer ned fra himlen, hviler det på det sted, der er blevet rensset og gjort rede til at modtage det, og Kristus med sit folk og englene drager ind i den hellige by.

(3) HVILKEN AKTIVITET VIL SATAN GENOPTAGE, NÅR DE 1.000 ÅR SLUTTER, OG DE ONDE REJSES OP?

Og når de tusinde År ere til Ende, skal Satan løses af sit Fængsel. Og han skal gå ud for at forføre Folkeslagene ved Jordens fire Hjørner, Gog og Magog, for at samle dem til Krig; deres Tal er som Havets Sand. (Aabenbaringen 20,7-8)

Nu forbereder Satan en sidste vældig kamp om overherredømmet. Så længe ondskabens fyrste var berøvet sin magt og afskåret fra sin bedrageriske virksomhed, var han elendig og modløs, men idet de gudløse bliver kaldt til live, og han ser de mægtige skarer, der er på hans side, fatter han nyt håb og beslutter ikke at vige i den store strid. Han vil samle alle de fortabte under sit banner og forsøge at fuldføre sine planer ved deres hjælp. De gudløse er Satans fanger. Ved at forkaste Kristus har de

stillet sig under oprørerens ledelse. De er rede til at gå ind på hans forslag og adlyde hans befalinger.

Listig som altid indrømmer han ikke, at han er Satan. Han hævder at være den fyrste, der er verdens retmæssige herre, og hvis arv er blevet ham uretmæssigt frataget. Han fremstiller sig for sine bedragne undersåtter som frelser og forsikrer dem om, at det er hans magt, der har oprejst dem fra graven, og at han nu vil befri dem fra det grusomste tyranni. Da Kristus ikke er til stede, udfører Satan undere for at bevise sine påstande. Han gør de svage stærke og indgyder alle sin egen ånd og kraft. Han tilbyder at lede dem mod de helliges lejr og indtage Guds stad. Med djævelsk fryd peger han på de utallige millioner, der er opstået fra de døde, og erklærer, at han som deres anfører udmærket kan indtage staden og generobre sin trone og sit rige

(4) MED HVAD SAMMENLIGNER SKRIFTERNE DE FORTABTE MENNESKEMÆNGDER?

*Og han skal gå ud for at forføre
Folkeslagene ved Jordens fire Hjørner,
Gog og Magog, for at samle dem til Krig;
deres Tal er som Havets Sand.
(Aabenbaringen 20,8)*

I den vældige skare, som levede før syndfloden, er der mange, som blev meget gamle. Mænd af høj vækst og vældige, overlegne begavelser. Mænd, som lod sig forlede af de faldne engle og

ofrede hele deres dygtighed og kundskab for at ophøje sig selv. Deres vidunderlige kunstværker fik verden til at forgude dem, men deres grusomhed og onde opfindelser besmittede jorden og vansirede Guds billede, så han måtte udslette dem. Der er konger og generaler, som har besejret nationer, tapre mænd, der aldrig tabte et slag, stolte, ærgerrige krigere, hvis komme fik riger til at skælve. De har ikke forandret sig i døden. Når de kommer op fra graven, fortsætter deres tanker i de samme baner, hvor de blev afbrudt. De drives af samme trang til erobring, som beherskede dem, da de faldt.

Først rådslår Satan med sine engle og derpå med disse konger, erobrere og mægtige mænd. De betragter deres styrke og antal og erklærer, at den hær, der er inde i byen, kun er lille i sammenligning med deres, og at den nok kan besejres. De planlægger, hvordan de skal tage det ny Jerusalems skatte og herligheder i besiddelse. Alle begynder straks at forberede sig på krig. Dygtige håndværkere fremstiller våben. Berømte generaler opdeler skarer af våbenføre mænd i kompagnier og divisioner.

(5) HVAD FORSØGER DENNE ENORME HÆR UNDER SATANS KOMMANDO?

Og de droge frem over Jordens Flade og omringede de helliges Lejr og den elskede Stad. Og Ild faldt ned fra Himmelen fra Gud og fortærede dem. (Aabenbaringen 20,9)

Endelig gives der ordre til angreb, og de talløse skarer sætter sig i bevægelse - en hær, som ingen jordisk erobrer hidtil har kunnet samle, som alle tiders samlede styrker siden den første krig på jorden ikke kunne måle sig med. Satan, den største af alle krigere, fører an, og hans engle forbereder sig til den endelige kamp. Konger og krigsherrer marcherer i hans rækker, og masserne følger efter i vældige kompagnier, hver under sin særlige fører. Med militær præcision rykker de sluttede rækker frem over jordens brudte og ujævne overflade mod Guds stad. På Jesu befaling lukkes det ny Jerusalems porte, og Satans hære omringer staden og gør sig klar til angrebet.

Nu viser Kristus sig igen for sine fjender. Højt over staden på et fundament af skinnende guld hæver der sig en høj og ophøjet trone. På tronen sidder Guds søn, og rundt omkring ham er borgerne i hans rige. Kristi magt og majestæt kan intet sprog beskrive, ingen pen skildre. Den evige Fars herlighed indhyller hans søn. Hans stråleglans fylder Guds by og skinner ud gennem portene, så hele jorden oplyses ved skæret.

**(6) HVEM ER DEM, DER
NUMMERERER DEN STORE
SKARE, DER STÅR FORAN GUDS
TRONE?**

Og jeg sagde til ham: Min Herre! du ved det. Og han sagde til mig: Det er dem, som komme ud af den store Trængsel, og de have tvættet deres Klæder og gjort dem hvide i Lammets Blod. (Aabenbaringen 7,14)

Nærmest ved tronen står de, som engang var nidkære i Satans tjeneste, men blev reddet brændende ud af ilden, og har fulgt deres frelser med dyb, inderlig hengivenhed. Dernæst kommer de, der har udviklet en ægte kristen karakter i en verden af falskhed og utroskab, de, der holdt Guds bud i ære, selv om den kristne verden erklærede dem for ugyldige, og de millioner fra alle tider, som led martyrdøden for deres tro. Og endelig er der “en stor skare, som ingen kunne tælle, af alle folkeslag og stammer, folk og tungemål ... foran tronen og foran Lammet, klædt i hvide klæder og med palmegrene i hænderne.” Åb 7,9. Deres strid er endt, deres sejr vundet. De har fuldendt løbet og vundet sejrskransen. Palmegrenene i deres hænder er symbolet på deres sejr, og den hvide klædning er tegnet på Kristi uplettede retfærdighed, som nu er deres.

(7) HVILKEN SÆTNING AF TILBEDELSE VIL LYDE FRA DE FORLØSTES LÆBER?

***og de råbte med høj Røst og sagde:
Frelsen tilhører vor Gud, som sidder
på Tronen, og Lammet!
(Aabenbaringen 7,10)***

De forløste istemmer en lovsang, der giver genlyd under himmelhvælvingen Og engle og serafer forener deres stemmer i tilbedelse. Efter at de frelste har set Satans ondskab og magt, har de som aldrig før forstået, at kun Kristi magt kunne gøre dem til

sejrvindere. I hele den lysende skare er der ikke én, som selv tager æren for sin frelse eller tror, at den er opnået ved egen magt og godhed. Ingen taler om, hvad de selv har udrettet eller lidt, men temaet og grundtonen i hver sang er dette: “Frelsen tilhører vor Gud og Lammet.”

(8) AF HVILKEN STOR BEGIVENHED OPREJSES DE ONDE DØDE?

Og jeg så de døde, de store og de små, stående for Tronen, og Bøger blev åbne; og en anden Bog blev åbnet, som er Livets Bog; og de døde blev dømt efter det, som var skrevet i Bøgerne, efter deres Gerninger. Og Havet afgav de døde, som vare i det; og Døden og Dødsriget afgave de døde, som vare i dem, og de blev dømt, hver efter sine Gerninger. (Aabenbaringen 20,12-13)

I nærværelse af alle jordens og himlens beboere finder den endelige kroning af Guds søn sted. Og nu, hvor kongernes Konge er forlenet med den højeste myndighed og magt, afsiger han dommen over oprørerne mod sin regering og øver retfærdighed mod dem, der har overtrådt hans lov og undertrykt hans folk. Guds profet siger: “Jeg så en stor hvid trone og ham, der sad på den. For hans ansigt måtte både jord og himmel flygte, og der var ingen plads til dem. Og jeg så de døde, både store og små, stå foran tronen, og bøger blev åbnet, og en anden bog blev åbnet, det

er livets bog, og de døde blev dømt efter deres gerninger ifølge det, der stod skrevet i bøgerne.”

(9) HVAD VIL DER BLIVE ÅBENBARET VED DEN STORE DOM?

Thi vi skulle alle åbenbares for Kristi Domstol, for at hver kan få igen, hvad der ved Legemet er gjort, efter det, som han har øvet, enten godt eller ondt. (2 Korinterne 5,10)

Så snart bøgerne bliver åbnet og Jesus ser på de gudløse, husker de hver eneste synd, de har begået. De ser nøjagtigt, hvor de gik væk fra den rene og hellige vej, hvor langt stolthed og oprør har ført dem i overtrædelse af Guds lov. De forførende fristelser, de åbnede vejen for ved at hengive sig til synd, de velsignelser, som de misbrugte, Guds budbringere, som de foragtede, de advarsler, de forkastede, de bølger af barmhjertighed, som det egenrådige og uforsonlige hjerte har afvist - alt ser de så tydeligt, som var det skrevet med flammeskrift.

(10) HVILKE FAKTA BESKREVET I DISSE VERS VIL RAMME TERROR I DE MISTEDES HJERTER PÅ DOMMEDAGEN?

*ringeagtet, skyet af Folk, en
Smerternes Mand og kendt med
Sygdom, en, man skjuler sit Ansigt for,*

agtet ringe, vi regned ham ikke... Men han blev såret for vore Overtrædelser, knust for vor Brødres Skyld; os til Fred kom Straf over ham, vi fik Lægedom ved hans Sår. (Esajas 53,3, 5)

Over tronen kommer korset til syne, og som i et panorama fremstilles Adams fristelse og fald og den store frelsesplan trin for trin. Frelserens ydmyge fødsel, hans tidlige liv i nøjsomhed og lydighed, hans dåb i Jordanfloden, fasten og fristelsen i ørkenen, hans offentlige forkyndergerning, som viste mennesker himlens dyrebare velsignelser, dage fulde af kærlighedsog barmhjertighedsgerninger, nætter med bøn og vågen i bjergenes ensomhed, sammensværgelser fulde af misundelse, had og ondskab som gengæld for hans velgerninger, den frygtelige, mystiske sjælekamp i Getsemane under den tyngende vægt af hele verdens synder, forræderiet, der udleverede ham til den morderiske pøbel, rædselsnattens frygtelige begivenheder - den modstandsløse fange, svigtet af sine mest elskede disciple, brutalt ført gennem Jerusalems gader, Guds søn fremstillet for den hoverende Annas, anklaget i ypperstepræstens palads og i Pilatus' retssal, ført frem for den feje og grusomme Herodes, forhånet, krænket, torteret og dømt til døden - alt bliver klart og levende skildret.

Og nu vises for den vaklende skare de sidste scener - man ser ham tålmodigt bære sine lidelser, idet han slæber sig til Golgata. Man ser himlens fyrste

hængende på korset, de hoverende præster og den spottende pøbel, der gjorde nar af hans dødskamp, det overnaturlige mørke, den skælvende jord, de spaltede klipper, gravene der åbner sig og markerer det øjeblik, da verdens forløser gav sit liv.

De frygtelige begivenheder viser sig, netop som de var. Satan, hans engle og undersåtter har ikke styrke til at vende sig bort fra dette billede af deres egne gerninger. Hver eneste mindes den rolle, han selv spillede. Herodes, der dræbte Betlehems uskyldige børn for at tilintetgøre Israels konge. Den fordærvede Herodias, hvis syndige sjæl er tynget af Johannes Døbers blod. Den svage, holdningsløse Pilatus. De spottende soldater. Præsterne og rådsherrerne og den rasende pøbel, der råbte: “Lad hans blod komme over os og vore børn!” - alle ser, hvor umådelig stor deres skyld er. Forgæves søger de at skjule sig for hans åsyns guddommelige majestæt, der stråler klarere end solen, mens de frelste lægger deres kroner ned for Frelserens fødder og råber: “Han døde for mig!”

(11) HVAD ER DE ONDES ENDELIGE SKÆBNE?

*Og dersom nogen ikke fandtes skreven
i Livets Bog, blev han kastet i
Ildsøen. (Aabenbaringen 20,15)*

*Thi den, som sår i sit Kød, skal høste
Fordærvelse af Kødet; men den, som
sår i Ånden, skal høste evigt Liv af
Ånden. (Galaterne 6,8)*

The Hele den onde verden står opstillet ved Guds domstol, beskyldt for højforræderi mod hans styre. De har ingen, der kan tale deres sag, de har ingen undskyldning, og den evige dødsdom afsiges over dem.

Nu står det klart for alle, at syndens løn ikke er ædel uafhængighed og evigt liv, men slaveri, undergang og død. De gudløse indser, hvad de er gået glip af ved deres oprørske liv. De lod hånt om herlighedens langt større og evige betydning, da de fik den tilbudt, men hvor attråværdig forekommer den ikke nu! “Alt dette kunne jeg have haft,” råber den fortabte sjæl, “men jeg forkastede det. Hvor har jeg været forblindet! Jeg har byttet fred, lykke og ære med ondskab, skændsel og fortvivlelse.” Alle indser, at deres udelukkelse fra himlen er retfærdig. Med deres livsførelse har de erklæret: “Vi vil ikke have denne Jesus til vor konge.”

(12) HVILKEN LOVSANG VIL DE FORLØSTE FORKYNDE?

Og de sang Mose, Guds Tjeners, Sang, og Lammets Sang, og sagde: Store og vidunderlige ere dine Gerninger, Herre, Gud, du Almægtige! retfærdige og sande' ere dine Veje, du Folkeslagenes Konge! (Aabenbaringen 15,3)

Som fortryllede har de gudløse set Guds søn blive kronet. I hans hænder ser de tavlerne med Guds lov, de bud, de havde foragtet og overtrådt. De overværer de frelstes undren, glæde og tilbedelse, og idet lovsangens toner lyder ud over den utallige skare uden for

byen, udbryder de alle med én stemme: “Store og underfulde er dine gerninger, du Herre, Gud, Almægtige, retfærdige og sande er dine veje, du folkenes konge.” De kaster sig ned og tilbeder livets Fyrste.

(13) HVILKET TRÆK VED SATANS KARAKTER VIL ENDELIG BLIVE AFSLØRET FOR UNIVERSET?

Fuldkommen var du i din Færd, fra den Dag du skabtes, indtil der fandtes Brøde hos dig. Ved din megen Handel fyldte du dit Indre med Uret og forbrød dig; da vanhelligede jeg dig og viste dig bort fra Gudebjerget og tilintetgjorde dig, skærmende Kerub, så du ikke blev mellem Guds Sønner. Dit Hjerte hovmodede sig over din Skønhed, du satte din Visdom til på Grund af din Glans. Jeg, slængte dig til Jorden og overgav dig til Konger, at de skulde nyde Skuet af dig. (Ezekiel 28,15-17)

I erindringen genkalder han sig sin uskylds og renheds hjem, den fred og tilfredshed, han nød godt af, indtil han begyndte at opponere mod og misunde Kristus. Hans beskyldninger, hans oprør, hans bedrag for at vinde englenes sympati og støtte, hans stædige hårdnakkethed, da han ikke ville forbedre sig, dengang Gud ville tilgive ham - alt ser han klart for sig. Han ser sine gerninger blandt mennesker og følgerne af dem - menneskets fjendskab

mod dets medmennesker, den frygtelige ødelæggelse af liv, rigers opståen og fald, omstyrtning af troner, den lange række af uroligheder, stridigheder og oprør. Han husker sine stadige forsøg på at modarbejde Kristi gerning og få mennesker til at synke dybere og dybere.

Han ser, at hans djævelske intriger ikke har magtet at ødelægge dem, der har sat deres lid til Kristus. Idet Satan ser på sit rige, frugten af sine anstrengelser, ser han kun nederlag og undergang. Han har fået masserne til at tro, at Guds by ville være et let bytte, men han ved, at det ikke er sandt. Efterhånden som den store strid skred fremad, har han gang på gang lidt nederlag og er blevet tvunget til at trække sig tilbage. Han kender kun alt for godt den Eviges magt og majestæt.

(14) HVAD VIL REAKTIONEN VÆRE FRA ETHVERT SKABT VÆSEN?

for at i Jesu Navn hvert Knæ skal bøje sig, deres i Himmelen og på Jorden og under Jorden, og hver Tunge skal bekende, at Jesus Kristus er Herre, til Gud Faders Ære. (Filipperne 2,10-11)

Satan indser, at hans forsætlige oprør har gjort ham uegnet for himlen. Han har sat alt ind på at føre krig mod Gud. Himlens renhed, fred og harmoni ville være en frygtelig tortur for ham. Hans anklager mod Guds nåde og retfærdighed er forstummet. De

beskyldninger, han har rettet mod Jahve, falder tilbage på ham selv. Satan bøjer sig og indrømmer, at dommen over ham er retfærdig.

(15) HVILKEN SANDHED OM GUDS REGERING OG KARAKTER VIL BLIVE TYDELIG FOR HELE UNIVERSET?

Skyer og Mulm er om ham, Retfærd og Ret er hans Trones Støtte; (Salme 97,2)

Hvert eneste spørgsmål angående sandhed og vildfarelse i den langvarige strid er nu opklaret. Følgerne af oprøret, frugten af at tilsidesætte Guds bud er klarlagt for alle intelligensvæsener. Følgerne af Satans herredømme i modsætning til Guds styre er afsløret for hele universet. Satans egne gerninger har dømt ham. Guds visdom, retfærdighed og godhed er godtgjort i fuld udstrækning. Det fremgår tydeligt, at alt, hvad han har foretaget sig i den store strid, er sket ud fra hensynet til hans folks evige vel og til bedste for alle de verdener, han har skabt. “Alle dine skabninger, Herre, takker dig, dine fromme priser dig.” Sl 145,10.

Syndens historie vil i al evighed stå som vidnesbyrd om, at alle Guds skabningers lykke er nøje knyttet til eksistensen af hans lov. Med alle kendsgerningerne vedrørende den store strid for øje erklærer hele universet, både trofaste og oprørere, med én stemme: “Retfærdige og sande er dine veje, du folkenes Konge!”

(16) HVAD ER REAKTIONEN FRA DEM, DER ER BEDRAGET AF SATAN, NÅR HANS KARAKTER OG SANDE MOTIVER ER BLEVET AFSLØRET?

*Alle blandt Folkeslagene, der kendte dig, stivnede af Skræk over dig; du blev en Rædsel, og borte er du for evigt.
(Ezekiel 28,19)*

Selv om Satan har været nødt til at anerkende Guds retfærdighed og bøje sig for Kristi overhøjhed, forbliver hans karakter den samme. Som en mægtig flodbølge bryder oprørsånden atter frem. Rasende beslutter han ikke at give efter i den store strid.

Timen er kommet for en sidste desperat kamp mod himlens Konge. Han styrter ind midt blandt sine undersåtter og søger at indgyde dem sit eget raseri og vække dem til øjeblikkelig kamp. Men blandt alle de talløse millioner, han har forledt til oprør, findes der nu ikke én, som anerkender hans overhøjhed. Hans magt er brudt.

De gudløse er fyldt af det samme had til Gud, som inspirerer Satan, men de indser, at deres sag er håbløs, og at de ikke kan sejre over Jahve. Deres raseri vender sig imod Satan og mod dem, der har været hans redskaber til at vildlede dem, og med dæmonisk raseri vender de sig mod dem.

(17) HVILKEN RETFÆRDIG SÆTNING GIVES AF GUD, DER

AFSLØRER SATANS ULTIMATIVE SKÆBNE?

Med dine mange Misgerninger, ved din uredelige Handel vanhelligede du dine Helligdomme. Da lod jeg Ild bryde løs i din Midte, og den fortærede dig; jeg gjorde dig til Støv på Jorden for alle, som så dig. Alle blandt Folkeslagene, der kendte dig, stivnede af Skræk over dig; du blev en Rædsel, og borte er du for evigt. (Ezekiel 28,18-19)

(18) HVILKEN DOM UDTÆNKES OVER DEM, HVIS NAVNE IKKE ER SKREVET I LIVETS BOG?

Og dersom nogen ikke fandtes skreven i Livets Bog, blev han kastet i Ildsøen. (Aabenbaringen 20,15)

“Hver en støvle, der tramper i larmen, og kappen, der er sølet i blod, skal brændes og fortæres af ild.”

“Herrens vrede rammer alle folkene, hans harme alle deres hære; han lægger band på dem og overgiver dem til slagtning.” “Han lader glødende kul og svovl regne over de uretfærdige, og en glohed vind bliver deres skæbne.” Es 9,5;34,2; Sl 11,6. Ild falder ned fra himlen. Jorden åbner sig. De våben, der skjuler sig i dens indre, drages frem. Fortærende flammer slår du af alle de gabende kløfter. Selv klipperne står i brand. Dagen kommet med ovnen, der brænder som ild. “Elementerne vil brænde op, og jorden og alt det

menneskeskabte på den vil vise sig, som det, det er.”Mal 4,1; 2 Pet 3,10. Jordens overflade er én stor smeltet masse - en mægtig sydende ildsø. Det er ugudelige menneskers doms og undergangs dag - “for Herren har en hævn dag, et gengældelsens år i striden for Zion.”2 Pet 3,7; Es 34,8; Ordsp 11,31, rev. overs. 1871.

(19) HVAD VIL VÆRE GRUNDLAGET FOR GUDS DOM OG DEN ULTIMATIVE LEVERING AF RETFÆRDIGHED?

*han, som vil betale enhver efter hans
Gerninger: (Romerne 2,6)*

De gudløse får deres straf på jorden. “Nu kommer den dag, der brænder som en ovn; da bliver alle de overmodige og alle, der handler ugudeligt, til strå. Dagen, der kommer, skal sætte ild til dem, siger Hærskarers Herre.”Mal 3,19. Nogle tilintetgøres i et nu, mens andre må lide i mange dage. Alle bliver straffet “efter deres gerninger.” Da de retfærdiges synder er blevet overført til Satan, skal han ikke blot lide for sit eget oprør mod Gud, men for alle de synder, han har forledt Guds folk til at begå. Hans straf er langt strengere end den, der rammer dem, han har bedraget. Efter at alle, der faldt for hans bedrag, er omkommet, skal han fortsætte med at leve og lide.

(20) HVAD VIL DER VÆRE TILBAGE AF SATAN OG ALT ONDT, EFTER AT

DE RENSENDE FLAMMER ER STOPPET?

Med dine mange Misgerninger, ved din uredelige Handel vanhelligede du dine Helligdomme. Da lod jeg Ild bryde løs i din Midte, og den fortærede dig; jeg gjorde dig til Støv på Jorden for alle, som så dig. (Ezekiel 28,18)

I den rensende ild udslettes de ugudelige til sidst, rod og grene - Satan roden, hans tilhængere grenene. Lovens fulde straf er fuldbyrdet, retfærdigheden er sket fyldest, og himmel og jord, der har set til, erklærer, at Jahve er retfærdig.

(21) HVORDAN BESKRIVER SKRIFTERNE DEN ENDELIGE SKÆBNE MED DEN ONDE?

Måtte Syndere svinde fra Jorden og gudløse ikke mer være til! Min Sjæl, lov HERREN! Halleluja! (Salme 104,35)

(22) HVILKET LØFTE VIL ALLE, DER HAR OPLEVET ØDELÆGGELSEN AF SYND, MED GLÆDE HÆVDE?

Hvad pønser I på mod HERREN? Han tilintetgør i Bund og Grund; ej kommer der to Gange Nød. (Nahum 1,9)

Satans nedbrydende gerning er slut for evigt. I seks tusind år har han sat sin

vilje igennem, fyldt jorden med elendighed og bragt sorg over hele universet. Hele skabningen har sukket og lidt. Nu er Guds skabninger for altid befriet fra ham og hans fristelser. "Hele jorden finder ro og hvile, den bryder ud i jubel." Es 14,7. Et sejrsråb og en lovsang lyder fra hele det trofaste univers. "Jeg hørte lyden som af en stor folkeskare og som af vældige vande og som af stærk torden, som sagde: Halleluja! Herren vor Gud, den Almægtige, har taget magten." Åb 19,6

(23) HVAD FORSVINDER OG ERSTATTES AF DET NYE?

Og jeg så en ny Himmel og en ny Jord; thi den forrige Himmel og den forrige Jord var veget bort, og Havet var ikke mere. (Aabenbaringen 21,1)

Den ild, der fortærer de ugudelige, lutrer jorden. Forbandelsens sidste spor er udslettet. Intet evigt brændende helvede vil minde de frelste om syndens frygtelige følger.

(24) HVILKEN ENKELT PÅMINDELSE OM SYND VIL KRISTUS FOR EVIGT BÆRE?

De andre Disciple sagde da til ham: "Vi have set Herren." Men han sagde til dem: "Uden jeg får set Naglegabet i hans Hænder og stikker min Finger i Naglegabet og stikker min Hånd i hans Side, vil jeg ingeniunde tro." (Johannes 20,25)

Kun ét minde bliver tilbage: Vor Frelser vil altid bære mærkerne efter sin korsfæstelse. På hans sårede hoved, i hans side og på hans hænder og fødder ses de eneste spor af syndens grusomme følger. Profeten, der så Kristus i hans herlighed, siger: "Fra hans side udgår stråler; dér er hans væld i skjul." Hab 3,4, ældre oversættelse. I den gennemborede side, hvorfra den blodrøde strøm flød ud, som forsonede mennesket med Gud - dér er Frelserens herlighed, "der er hans væld i skjul." Han var "vældig til at frelse" på grund af forløsningens offer. Han er derfor også i stand til at udøve retfærdighed mod dem, der foragtede Guds barmhjertighed. Og tegnene på hans ydmygelse er hans største ære. I al evighed vil sårene fra Golgata forkynde hans pris og magt.

(25) HVAD FORBEREDER KRISTUS PÅ DE TROENDE?

I min Faders Hus er der mange Boliger. Dersom det ikke var så, havde jeg sagt eder det; thi jeg går bort for at berede eder Sted. (Johannes 14,2)

En frygt for at få vor fremtidige arv til at virke for materiel har fået mange til at lægge en symbolsk betydning i netop de sandheder, der lærer os at betragte den som vort hjem. Kristus forsikrede sine disciple, at han gik bort for at berede boliger for dem i sin fars hus. De, der tror Guds ords lære, vil ikke være helt uvidende om den himmelske bolig. Og dog er det sandt,

hvad der står: “Hvad intet øje har set og intet øre hørt, og hvad der ikke er opstået i noget menneskes hjerte, det, som Gud har beredt for dem, der elsker ham.” 1 Kor 2,9. Menneskeligt sprog kan ikke beskrive de retfærdiges belønning. Kun de, der får den at se, vil fatte den. Vor begrænsede forstand kan ikke fatte herligheden i Guds Paradis.

(26) TIL HVAD SAMMENLIGNES ARVELAND?

*De, som sige sådant, give jo klarlig til Kende, at de søge et Fædreland.
(Hebræerne 11,14)*

Den, som sejrer, ham vil jeg gøre til en Søjle i min Guds Tempel, og han skal ikke mere gå ud derfra; og jeg vil skrive på ham min Guds Navn og min Guds Stads Navn, det nye Jerusalem, der kommer ned fra Himmelen fra min Gud, og mit nye Navn. (Aabenbaringen 3,12)

I Bibelen kaldes de frelstes arv “et fædreland.” . . . Der fører den himmelske hyrde sin flok til levende vandkilder. Livets træ bærer frugt hver måned, og dets blade tjener til lægedom for folkeslagene. Der er krystalklare, evigt flydende strømme, og langs deres bredder kaster vajende træer deres skygge på de stier, der er beredt for Herrens forløste. Vidtstrakte sletter bølger op mod skønne højdedrag, og Guds bjerge rejser deres stolte tinder. På disse fredelige sletter, langs disse levende strømme, skal Guds børn, der

så længe var pilgrimme og vandringsmænd på jorden, finde et hjem.

(27) HVORDAN SER DET NYE JERUSALEM UD?

med Guds Herlighed. Dens Glans var som den kostbareste Sten, som krystalklar Jaspissten. (Aabenbaringen 21,11)

(28) HVAD BLIVER ATMOSFÆREN I DET LAND, VI BOR I?

Da bor mit Folk i Fredens Hjem, i trygge Boliger, sorgfri Pauluner. (Esajas 32,18)

“Ørkenen og det tørre land skal glæde sig, ødemarken skal juble og blomstre.” “I stedet for tjørnekrat vokser enebær op, myrter i stedet for nælder.” “Ulven skal bo sammen med lammet, panteren ligge sammen med kiddet; ... en lille dreng vogter dem.” “Ingen volder ondt eller ødelæggelse på hele mit hellige bjerg,” siger Herren. Es 35,1;55,13;11,6.9.

(29) HVILKE VIDUNDERLIGE AKTIVITETER VIL DE INDLØSTE HAVE GLÆDEN VED AT UDFØRE PÅ DEN NYE JORD?

Da bygger de Huse og bor der selv, planter Vin og spiser dens Frugt; (Esajas 65,21)

(30) HVILKE 4 BEVISER FOR SYND VIL DER IKKE LÆNGERE EKSISTERE?

Og han skal aftørre hver Tåre af deres Øjne, og Døden skal ikke være mere, ej heller Sorg, ej heller Skrig, ej heller Pine skal være mere; thi det forrige er veget bort. (Aabenbaringen 21,4)

Smerte kan ikke eksistere i den himmelske atmosfære. Der er ingen tårer mere, ingen begravelser, ingen tegn på sorg. “Døden skal ikke være mere, ej heller sorg, ej heller skrig. ... Thi det, der var før, er forsvundet.” “Ingen indbygger skal sige: ‘Jeg er syg!’ Folket, der bor der, har fået synden tilgivet.”

(31) HVAD VIL LYSKILDEN VÆRE I GUDS BY?

Og Nat skal der ikke være mere, og de trænge ikke til Lys af Lampe eller Lys af Sol, fordi Gud Herren skal lyse over dem; og de skulle, være Konger i Evighedernes Evigheder. (Aabenbaringen 22,5)

I Guds stad skal det aldrig være nat. Ingen vil trænge til at hvile. Ingen bliver trætte af at gøre Guds vilje og prise hans navn. Altid skal vi føle morgenens friskhed, og den skal aldrig få ende. . . Solens lys vil blive afløst af et lys, der ikke er ubehageligt blændende, men alligevel langt overgår middagssolen i klarhed. Guds og Lammets herlighed fylder den hellige

stad med et lys, der aldrig svinder. De frelste skal leve i den evige dags solløse herlighed.

(32) HVIS GUDDOMMELIGE NÆRVÆRELSE IKKE LÆNGERE VIL BÆRE SLØRET FOR ET JORDISK TEMPEL?

*Og jeg så intet Tempel i den; thi dens
Tempel er Herren, Gud, den
almægtige, og Lammet.
(Aabenbaringen 21,22)*

Guds folk har det privilegium, at de kan have frit fællesskab med Faderen og Sønnen. “Endnu ser vi i et spejl, i en gåde.” 1 Kor 13,12. Vi ser Guds billede som i et spejl, i naturen og i hans handlemåde med mennesker, men til den tid skal vi se ham ansigt til ansigt, uden noget fordunklende slør imellem os. Vi skal opholde os i hans nærværelse og se hans ansigts herlighed.

Da skal de frelste kende fuldt ud, ligesom de selv er kendt fuldt ud. Den kærlighed og sympati, som Gud selv har nedlagt i sjælen, vil dér finde sit sandeste og smukkeste udtryk. Den rene samhørighed med hellige væsener, det harmoniske samfund med de velsignede engle og med de trofaste fra alle tider, som har vasket deres klæder hvide i Lammets blod, de hellige bånd, der knytter familien i himlen og på jorden sammen Ef 3,15. - alt dette bidrager til de frelstes lykke.

Med aldrig svigtende glæde vil udødelige mennesker studere

skabermagtens vidundere og den frelsende kærligheds mysterier. Der skal ikke være nogen grusom, bedragerisk fjende, som frister til at glemme Gud. Alle evner vil blive udviklet og forøget. Tilegnelsen af kundskab vil hverken trætte sindet eller tære på kræfterne. Der vil de mest storslåede foretagender kunne gennemføres, de største forhåbninger nås, den højeste ærgerrighed gøres til virkelighed. Og dog vil der være stadig nye højder at bestige, nye undere at beundre, nye sandheder at forstå, nye opgaver, der kalder på forstandens, sjælens og legemets kræfter.

(33) HVILKET VIDNESBYRD VIL LYDE FRA DE FORLØSTE I EVIGHEDEN?

***og de sagde med høj Røst: Værdigt er
Lammet, det slagtede, til at få Kraften
og Rigdom og Visdom og Styrke og
Ære og Pris og Velsignelse!
(Aabenbaringen 5,12)***

De frelste får adgang til at studere alle universets skatte. Uhæmmet af dødeligheden flyver de uden at trættes til fjerne verdener - verdener, der blev grebet af sorg ved synet af menneskenes kval, og som genlød af glade sange, hver gang en sjæl blev frelst. Med usigelig fryd får jordens børn del i den glæde og visdom, som ejes af de væsener, der aldrig har syndet. Menneskene får del i den visdom og indsigt, der er opnået gennem uendelige tiders fordybelse i Guds hænders værk. Med et syn, der

ikke er sløret, iagttager de skabelsens herlighed - sole og stjerner og systemer, der alle drejer sig om Guds trone i deres bestemte orden. Skaberens navn står skrevet på alle ting, fra de mindste til de største, og hans magt viser sig i det alt sammen.

**(34) HVILKEN SANG VIL
STRØMME FRA LÆBERNE PÅ AL
GUDS FORLØSTE, NÅR DE
REFLEKTERER OVER
RESULTATET AF DEN STORE
KONTROVERS?**

*Og hver Skabning, som er i Himmelen
og på Jorden og under Jorden og på
Havet, ja, alt, hvad der er i dem, hørte
jeg sige: Ham, som sidder på Tronen,
og Lammet tilhører Velsignelsen og
Æren og Prisen og Magten i
Evighedernes Evigheder!
(Aabenbaringen 5,13)*

Efterhånden som evighedens år henrinder, bringer de endnu rigere og herligere åbenbaringer af Gud og Kristus. Ligesom kundskaben er gradvist tiltagende, vil også kærligheden, ærefrygten og lykken øges. Jo mere menneskene lærer om Gud, jo større beundring får de for hans karakter. Når Jesus forklarer dem frelsens rigdomme og beretter om de store bedrifter, der blev udført i den store strid med Satan, vil de frelstes hjerter fyldes med endnu større hengivenhed for ham, og med endnu

større fryd og glæde lader de guldharperne klinge, og titusind titusinder og tusind tusinder af stemmer forener sig i et vældigt lovsangskor.

Den store strid er til ende. Synd og syndere er ikke mere. Hele universet er rent. Harmoni og glæde går som et pulsslag gennem hele det umådelige skaberværk. Fra ham, der skabte alt, strømmer liv og lys og glæde til universets grænseløse rige. Alle ting, fra det mindste atom til den største klode, de levende og de livløse, forkynnder i deres uplettede skønhed og fuldkomne glæde, at GUD ER KÆRLIGHED!

Jeg er taknemmelig for, at Gud i kærlighed gennem Skriften har åbenbaret den livgivende viden om den store kontrovers. Jeg er klar over, at den sidste slagmark i denne kamp er mit hjerte, og det ultimative spørgsmål om kontroversen er min troskab.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg forstår nu, hvordan kontroversen begyndte, de involverede principper, hvor længe den vil fortsætte, og hvordan den vil ende. Jeg er taknemmelig for, at jeg nu er opmærksom på Satans bedrag og bedre forberedt på at træffe de kritiske beslutninger, der vil bestemme min evige skæbne.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Jeg ser frem til evighedens år, der vil bringe en rigere og endnu mere herlig revolution i kundskaben om Gud og Kristus.

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Min oprigtige bøn er, ”Kære Herre, jeg giver mit liv som et ydmygt offer. Skift mig ved din nåde til dit billede. Giv mig tillid til at dele de livsbeskedende meddelelser med andre. Giv mig visdom og nåde til at leve i lydighed mod dine hellige love. Giv mig styrken til at forblive tro mod denne vigtige overbevisning for enhver pris. Kom snart Herre Jesus!

Afkryds: Ja Ubeslutsom

Bilag

Pavedømmets mål og hensigter

Romanism Katolicismen betragtes med langt større velvilje af protestanterne nu end tidligere. I de lande, hvor romerkirken ikke har fremgang, og hvor katolikkerne for at vinde indflydelse indtager en forsonlig holdning, møder man en tiltagende ligegyldighed med hensyn til de læresætninger, der adskiller de reformerte kirker fra pavekirken. Den opfattelse vinder mere og mere frem, at vi, når alt kommer til alt, ikke ser så forskelligt på livsvigtige spørgsmål, som man engang mente, og at lidt indrømmelse fra vor side ville føre til en bedre forståelse med Rom. Der var en tid, da protestanterne satte den samvittighedsfrihed, der var købt så dyrt, meget højt. De lærte deres børn at afsky katolicismen, og anså det for utroskab mod Gud at søge forståelse med Rom. Men hvor er de følelser, der nu kommer til udtryk, dog vidt forskellige fra dengang!

Katolicismens forsvarere siger, at den katolske kirke er blevet bagtalt, og den protestantiske verden er tilbøjelig til at give dem ret. Mange hævder, at det er uretfærdigt at bedømme kirken i dag ud fra de afskyeligheder og meningsløsheder, som kendetegnede dens herredømme i uvidenhedens og mørkets århundreder. De undskylder denne kirkes frygtelige grusomhed og siger, at den er et udslag af den tids barbarisme, og at nutidens civilisation har ændret dens indstilling.

Har disse mennesker glemt de krav på ufejlbarlighed, som denne hovmodige magt har fremsat i otte hundrede år? Så langt fra at give afkald på det bekræftede man i det nittende århundrede dette krav mere ubetinget end nogen sinde før. Når Rom hævder, at kirken “aldrig har faret vild, og at den efter Skriftens vidnesbyrd aldrig vil komme til at fare vild,” John L. von Mosheim: *Institutes of Ecclesiastical History*, bog 3, cent. 11, part 2, kap 2, par. 9, note 1. hvordan kan den da opgive principper, som var rettesnor for dens handlemåde i svundne tider? (se noter).

Pavekirken vil aldrig opgive sit krav om at være ufejlbarlig. Når den mener, at alt, hvad den har gjort for at forfølge dem, der forkaster dens dogmer, var rigtigt, vil den da ikke gentage dette, hvis lejlighed byder sig? Lad kun de hæmmende bånd, som verdslige regeringer pålægger den, blive fjernet og Rom blive genindsat i sin tidligere magt — så vil dens tyranni og forfølgelse hurtigt genopstå.

Om pavekirkens holdning, når det gælder samvittighedsfrihed, og om de farer, der især truer De forenede Stater gennem dens politiske succes, siger en velkendt forfatter: “Mange er tilbøjelige til at kalde enhver frygt for romersk katolicisme i De forenede Stater for snæversindet og barnagtig. De ser intet i romerkirkens væsen og holdning, som strider mod vor frie forfatning, og finder ikke noget ildevarslande i dens vækst. Lad os nu allerførst sammenligne nogle af vore fundamentale principper med den katolske kirkes:

De forenede Staters forfatning
tilsikrer trosfrihed. Intet er os kærere og
mere betydningsfuldt. Pave Pius IX
sagde i sin rundskrivelse af 15-8-1854:

‘De tåbelige og fejlagtige doktriner
eller fantasterier til forsvar for trosfrihed
er en yderst fordærvelig vildfarelse —
en pest, der må frygtes mere end noget
andet i en stat.’ Samme pave fordømte i
sin rundskrivelse af 8-12-1864 ‘dem, der
forsvarer trosfrihed og fri gudsdyrkelse,’
samt ‘alle, der hævder, at kirken ikke må
bruge magt.’

Roms fredelige tone i De forenede
Stater indebærer ikke noget
sindslagsskifte. Romerkirken er kun
tolerant, hvor den er magtesløs. Biskop
O'Connor siger: ‘Religionsfrihed tåles
kun, indtil det modsatte kan
gennemføres uden fare for den katolske
verden.’ Ærkebiskoppen af St. Louis
sagde engang: ‘Kætteri og vantro er
forbrydelser, og i kristne lande som
f.eks Italien og Spanien, hvor hele
befolkningen er katolikker, og hvor den
katolske religion er en væsentlig del af
landets lov, straffes de som andre
forbrydelser’ . . .

‘Enhver kardinal, ærkebiskop eller
biskop i den katolske kirke aflægger ed
på troskab mod paven, hvori følgende
ord forekommer: Kættere, skismatikere
og oprørere mod vor ovennævnte herre
(paven) eller hans før omtalte
efterfølgere vil jeg af bedste evne
forfølge og bekæmpe.’” Josiah Strong:
Our Country, kap. 5. parts 1-3.

Det er sandt, at der findes oprigtige
kristne inden for den romersk-katolske
kirke. Tusinder i den kirke tjener Gud
efter det lys, de har fået. De får ikke

adgang til hans ord, og derfor erkender de ikke sandheden. De har ikke set modsætningen mellem en levende gudstjeneste og en række former og ceremonier. Gud ser med medfølelse og omhed på disse sjæle, som er vokset op i en tro, der er falsk og utilfredsstillende. Han vil sende stråler af lys ind i det tætte mørke, der omgiver dem. Han vil røbe den sandhed for dem, som er i Jesus, og mange kommer til at indtage deres plads blandt hans folk.

Men katolicismen som system er lige så lidt forenelig med Kristi evangelium nu, som den har været i nogen tidligere del af dets historie. De protestantiske kirker vandrer i mørke; ellers ville de se tidens tegn. Romerkirken rækker langt i sine planer og virkemåder. Den bruger al list for at udstrække sin indflydelse og øge sin magt som forberedelse til en voldsom og afgørende kamp om verdensherredømmet, for at genindføre forfølgelser og nedbryde alt det, protestantismen har opbygget. Katolicismen vinder frem til alle sider. Se blot, hvordan der stadig kommer flere katolske kirker og kapeller i de protestantiske lande. Se, hvor populære dens kollegier og seminarier er i Amerika, hvor de i vid udstrækning benyttes af protestanter. Se ritualismens vækst i England og de mange, som går over til katolikkernes rækker. Alt dette burde vække ængstelse og bekymring hos alle, der sætter pris på evangeliets rene lære.

Der findes protestanter, som spiller under dække med og beskytter den katolske lære. De har sluttet forlig og gjort indrømmelser, som selv

katolikkerne finder forbavsende og uforståelige. Man lukker øjnene for romerkirkens sande væsen og for de farer, der vil blive en følge af dens overmagt. Folket må vækkes, så det kan modstå de tilnærmelser, som denne den borgerlige og religiøse friheds farligste fjende gør.

Mange protestanter mener, at den katolske religion er utiltalende og dens gudstjeneste en kedelig, meningsløs række af ceremonier. Her tager de fejl. Skønt katolicismen bygger på et bedrag, er dette hverken groft eller plumpt. Romerkirkens gudstjeneste er meget betagende. Dens pragtudfoldelse og højtidelige ritualer betager menneskers sanser og får fornuftens og samvittighedens stemme til at tie. Øjet fortrylles. Pragtfulde kirker, imponerende processionser, gyldne altre, juvelbesatte helgenskrin, udsøgte malerier og vidunderlige skulpturer appellerer til skønhedssansen. Også øret fortrylles. Musikken er uovertruffen. Orglets dejlige klang, der blander sig med flerstemmig sang, idet den bruser gennem de store katedralers høje hvælvinger og søjlegange, kan ikke andet end fylde sindet med højtid og ærefrygt.

Denne ydre pragt og ceremoni, der kun er en spot mod den syndige sjæls længsler, er et bevis på indre fordærvelse. Kristi religion behøver ikke den slags attraktioner som anbefaling. I lyset af korset ses den sande kristendoms renhed og skønhed, hvis værd ingen ydre prydelser kan forøge. Det er skønheden ved hellighed og en

ydmyg, stille ånd, der har værdi i Guds øjne.

Strålende stil er ikke nødvendigvis tegn på ren, ophøjet tanke. Udpræget kunstforståelse og raffineret smag møder man ofte hos verdslige og sanselige mennesker. De er ofte engageret af Satan for at få mennesker til at glemme deres åndelige behov og miste det fremtidige, evige liv af syne, at vende ryggen til deres evige hjælper og leve udelukkende for denne verden.

En religion med tiltalende ydre former virker tiltrækkende på dem, der ikke er så faste i troen. Den katolske gudstjenestes pragt og ceremonier har en forførende, fortryllende magt, der bedrager mange, så de kommer til at betragte romerkirken som selve himlens port. Kun de, der har plantet deres fødder fast på sandhedens grund, og hvis tro er fornyet ved Guds ånd, kan modstå dens indflydelse. Tusinder, som ikke har en personlig erfaring med Kristus, vil blive ledt til at anerkende de gudfrygtige former, der er uden kraft. En sådan religion er netop, hvad masserne ønsker.

Kirkens påstand om, at den har ret til at tilgive synder, får katolikkerne til at føle sig frie til at synde; og forordningen om skriftemål, uden hvilken syndsforladelse ikke gives, virker også som en tilladelse til synd. Den, der knæler for et syndigt menneske og i skriftemålet åbenbarer sit hjertes hemmelige tanker og fantasier, nedværdiger sin sjæls naturlige følelse af, hvad der er passende. Ved at gøre rede for sit livs synder for en præst - et syndigt, dødeligt menneske, der kun alt

for ofte selv fører et udsvævende liv -
svigter han sin opfattelse af, hvad der er
rigtigt, og tager skade på sin sjæl. Hans
opfattelse af Gud forringes, så Gud
kommer til at stå for ham som et faldent
menneske, eftersom præsten
repræsenterer Gud. Dette
nedværdigende skriftemål fra menneske
til menneske er den hemmelige kilde til
meget af det onde, som fordærver
verden og gør den moden til sin endelige
undergang. Alligevel er det for den, der
ikke tager sin synd højtideligt, mere
tiltalende at skrifte for en anden dødelig
end at åbne sit hjerte for Gud. Den
menneskelige natur vil hellere gøre bod
end give afkald på synden. Det er lettere
at plage sit legeme med sækkelærred,
nælder og gnavende lænker end at
korsfæste de kødelige lyster. Tungt er
det åg, som det menneskelige hjerte er
villigt til at bære, frem for at bøje sig
under Kristi åg.

Der er en slående lighed mellem
romerkirken og det jødiske samfund på
Kristi tid. Mens jøderne hemmeligt
trampede på hvert eneste princip i Guds
lov, overholdt de strengt dens forskrifter
i det ydre og belæssede den med krav og
traditioner, der gjorde overholdelsen af
disse til en plagsom byrde. Som jøderne
bekendte sig til at ære loven, hævder
katolikkerne at ære korset. De dyrker
symbolet på Kristi lidelser, mens de i
deres liv fornægter ham, som det
symboliserer.

Katolikker anbringer kors over deres
kirker, på deres altre og på deres klæder.
Alle vegne ser man korsets tegn. I det
ydre æres og ophøjes det. Men Kristi
lære er begravet under en mængde

meningsløse traditioner, falske fortolkninger og strenge krav. Frelserens ord om de hykleriske jøder rammer lederne af den romersk-katolske kirke endnu hårdere: “De binder tunge og uoverkommelige byrder sammen og lægger dem på menneskenes skuldre, men selv vil de ikke røre dem med en finger.” Matt 23,4. Samvittighedsfulde sjæle holdes nede i stadig frygt for en krænkelse af Guds vrede, mens mange af kirkens høje embedsmænd lever i luksus og sanselig nydelse.

Tilbedelse af billeder og relikvier, påkaldelse af helgener og ophøjelse af paven er Satans påfund for at drage menneskers tanker bort fra Gud og hans søn. For at gøre deres ødelæggelse fuldkommen bestræber han sig på at lede deres opmærksomhed bort fra ham, hos hvem der alene er frelse at finde. Han vil vise dem hen til hvad som helst, der kan sættes i stedet for ham, der sagde: “Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile.” Matt 11,28.

Satan forsøger hele tiden at give en falsk fremstilling af Guds karakter, syndens natur og hvor meget der egentlig står på spil i den store strid. Hans spidsfindigheder lemper kravene i den guddommelige lov og giver mennesker frihed til at synde. Og samtidig fremstiller han Gud i et falsk lys, så man snarere betragter ham med frygt og had end med kærlighed. Den grusomhed, der er uløselig forbundet med hans egen natur, tillægger han Skaberens navn. Den er indbygget i religionssystemer og kommer til udtryk i forskellige former for gudsyndelse. På

den måde forblindes mennesker, og Satan sikrer sig dem som hjælpere i sin kamp mod Gud. Ved forvanskede opfattelser af de guddommelige egenskaber kom hedningefolk til at tro, at menneskeofringer var nødvendige for at sikre sig guddommens gunst. Frygtelige grusomheder er blevet begået under de forskellige former for afgudsdyrkelse.

Den romersk-katolske kirke har blandet hedenske og kristne skikke og forvansket Guds væsen ved at tage tilflugt til grusomme og oprørende metoder. Da Rom havde overherredømmet, brugte man tortur og bål for at tvinge mennesker til at bøje sig for kirkens lære. Der var tale om blodbade i et omfang, som aldrig vil blive kendt, før det afsløres på dommens dag. Kirkens høje embedsmænd udtænkte ved deres herre Satans hjælp metoder, der forårsagede de størst mulige pinsler uden at gøre ende på offerets liv. I mange tilfælde blev denne djævelske proces gentaget til den yderste grænse for, hvad et menneske kunne udholde, indtil naturen opgav kampen, og den lidende bød døden velkommen som en sød befrielse.

Sådan var skæbnen for romerkirkens modstandere. For sine tilhængere havde den tugtemidler som piskning, sult og legemlig tugt af enhver tænkelig og oprørende art. For at sikre sig himlens velbehag krænkede de bodfærdige Guds love ved at krænke naturens love. De lærte at sønderrive de bånd, som Gud har skabt til velsignelse og glæde for mennesket under dets jordiske liv. Kirkegårdene rummer millioner af ofre,

der hele deres liv forgæves søgte at undertrykke deres naturlige følelser, at betvinge hver tanke og følelse af sympati for deres medskabninger som en synd imod Gud.

Hvis vi ønsker at forstå Satans bestandige grusomhed, som den er kommet til udtryk gennem hundreder af år - ikke blandt dem, der aldrig har hørt om Gud, men i selve kristenhedens centrum og i dens fulde udstrækning - behøver vi kun at se på romerkirkens historie. Gennem dette kæmpemæssige bedrageriske system når mørkets fyrste sit mål: at vanære Gud og bringe elendighed over mennesker. Når vi ser, hvor dygtigt han skjuler sig og udfører sit værk gennem kirkens ledere, forstår vi bedre, hvorfor hans modvilje mod Bibelen er så stor. Hvis denne bog bliver læst, vil Guds kærlighed og nåde blive åbenbaret, og det vil kunne ses, at han ikke lægger nogle af disse tunge byrder på mennesker. Han ønsker kun et angergivent hjerte og en ydmyg, lydig ånd.

Intet i Kristi eget liv tyder på, at mænd og kvinder skal spærre sig inde i klostre for at blive gjort egnede for himlen. Og han har aldrig lært, at kærlighed og medfølelse skal undertrykkes. Frelserens hjerte strømmede over af kærlighed. Jo nærmere et menneske kommer moralsk fuldkommenhed, jo mere følsomt bliver det, jo klarere opfatter det synden og jo dybere bliver dets medfølelse med de lidende. Paven hævder at være Kristi stedfortræder, men hvordan tåler hans karakter at sammenlignes med vor frelsers? Har Kristus nogen sinde dømt

mennesker til fængsling eller tortur, fordi de ikke hyldede ham som himlens Konge? Da beboerne i en samaritansk landsby ikke ville tage imod ham, spurgte apostlen Johannes harmfuldt: “Herre, vil du have, at vi skal sige, at der skal falde ild ned fra himlen og fortære dem (sådan som Elias i sin tid gjorde)?” Jesus så medlidende på sin discipel, satte ham i rette for hans hårdhed og sagde: “Menneskesønnen er ikke kommet for at ødelægge liv, men for at frelse dem.” Luk 9,54.56. Hvilken forskel er der ikke på Kristi ånd og på hans såkaldte stedfortræders!

Nu viser romerkirken sig fra den pæne side og undskylder sine mange grusomheder. Den har iklædt sig en kristuslignende klædning, men er stadig den samme. Alle pavedømmets grundsætninger fra gammel tid lever endnu i dag. De læresætninger, der blev udtænkt i den mørkeste tid, gælder stadig. Lad ingen bedrage sig selv. Den pavemagt, som protestanterne nu er så villige til at anerkende, er den samme som beherskede verden på reformationens tid, da Guds mænd med fare for deres liv stod frem for at afsløre dens uretfærdighed. Pavedømmet har stadig den samme stolthed og overlegenhed, der gjorde det til herre over konger og fyrster og gjorde krav på særlige forrettigheder fra Gud. Romerkirkens ånd er ikke mindre grusom og despotisk nu, end da den sønderknuste menneskelig frihed og myrdede Guds hellige.

Pavemagten er netop, hvad profetien erklærede, at den skulle blive: de sidste tiders frafald. 2 Thess 2,3-4. Det hører

med til dens politik at spille den rolle, der bedst tjener dens hensigter. Men under kamæleonens skiftende ydre skjuler den slangens uforanderlige gift. "Man behøver ikke at overholde et løfte, der er givet til kættere eller personer, der er mistænkt for kætteri," Jaques Lenfant: History of the Council of Constance, bind 1, s. 516 (ed. 1728). hedder det. Skal denne magt, hvis historie i tusinde år er skrevet med de helliges blod, nu anerkendes som en del af Kristi kirke?

Det er ikke uden grund, at man i protestantiske lande har hævdet, at katolicismen nu afviger langt mindre fra protestantismen end tidligere. Der er sket en forandring - men ikke med pavemagten. Katolicismen ligner virkelig den protestantisme, der eksisterer i dag, fordi protestantismen i høj grad er degenereret siden reformatorenes tid.

Idet de protestantiske kirker har søgt verdens gunst, er deres øjne blevet blindet af falsk barmhjertighed. De kan ikke se andet, end at det er rigtigt at tro godt om alt ondt - og det uundgåelige resultat vil blive, at de til sidst vil tro ondt om alt godt. I stedet for at kæmpe for den tro, der engang blev overgivet de hellige, er de nu ligefrem ved at undskylde over for romerkirken, at de har haft en så ukærlig mening om den - og bede om tilgivelse for deres snæversind.

Der er mange, selv blandt dem, der ikke er gunstigt stemt over for Rom, der ikke ser nogen større fare ved dens magt og indflydelse. Mange hævder, at middelalderens åndelige og moralske mørke begunstigede udbredelsen af dens

dogmer, overtro og undertrykkelse, og at den moderne tids større oplysning, almindeligt udbredte viden og voksende fordomsfrihed i religiøse spørgsmål vil hindre en genoplivelse af intolerancen. Den blotte tanke, at sådanne tilstande kunne findes i vor oplyste tid, erklæres for latterlig. Det er sandt, at et stort lys skinner på vor tid, både intellektuelt, moralsk og religiøst. Fra Guds Hellige Ords åbne sider er himmelsk lys blevet udgydt over verden. Men man bør erindre, at jo større lys, der bliver givet, jo dybere er mørket hos dem, der forvansker eller forkaster det. Et studium af Bibelen suppleret med oprigtig bøn ville vise protestanterne pavemagtens sande karakter og de ville komme til at afsky den. Men mange er så kloge i egen overbevisning, at de ikke føler trang til at søge Gud, for at kunne erkende sandheden. Skønt de smigrer sig med at være så oplyste, er de uvidende både om Skriften og om Guds kraft. For at berolige deres samvittighed, tyr de til det, der er mindst åndeligt og ydmygende. Hvad de ønsker, er en metode til at glemme Gud, der skal se ud som en metode til at huske ham. Pavemagten egner sig udmærket til at opfylde deres ønsker. Den passer for to slags mennesker og omfatter næsten hele verden - de, der vil frelses ved deres egne fortjenester, og dem, der vil frelses i deres synder. Dette er hemmeligheden ved denne kirkes magt.

En tid med stort åndeligt mørke har vist sig at være gunstig for pavemagten. Man vil dog komme til at se, at en tid med stort åndeligt lys er lige så gunstig for dens fremgang. Før i tiden, da

mennesker ikke ejede Guds ord og ikke kendte sandheden, handlede de i blinde, og tusinder blev indfanget uden at opdage det net, der var spændt ud for fødderne af dem. Nu lader mange sig blænde af menneskelige spekulationer, "såkaldt videnskab." De opdager ikke fælden og går lige i den, som var de blinde. Det var Guds hensigt, at menneskets intellektuelle evner skulle anses for en gave fra Skaberen og bruges i sandhedens og retfærdighedens tjeneste. Men når stolthed og ærgerrighed næres, og man sætter sine egne teorier over Guds ord, kan oplysning være til større skade end uvidenhed. Derfor vil vor tids falske videnskab, som undergraver troen på Bibelen, vise sig at have lige så stort held til at berede vejen for antagelsen af den katolske lære med dens tiltalende former, som uvidenheden havde det i dens storhedstid i middelalderen.

I de bevægelser, der nu er under udvikling i De forenede Stater for at sikre statens støtte til kirkens institutioner og skikke, følger protestanterne i katolikkernes fodspor. Ja, mere end det: de åbner døren for pavemagten, så den i det protestantiske Amerika kan vinde det overherredømme tilbage, som den har mistet i den gamle verden. Og det, der giver disse bevægelser endnu større betydning, er den kendsgerning, at deres hovedformål er tvungen søndagshelligholdelse - en skik, der har sin oprindelse i romerkirken, og som denne kalder et tegn på sin myndighed. Det er romerkirkens ånd - den ånd, der retter sig efter verdslige skikke og sætter

menneskers traditioner over Guds bud - der gennemsyrrer de protestantiske kirker og forleder dem til at arbejde på samme måde for søndagens ophøjelse, som pavekirken allerede har gjort det.

Hvis læseren ønsker at kende de midler, der vil blive brugt i den forestående kamp, behøver han kun at studere beretningerne om, hvilke midler Rom anvendte i samme hensigt i de svundne tider. Hvis han vil vide, hvordan katolikker og protestanter i forening vil behandle dem, der forkaster deres dogmer, lad ham da se, hvilken ånd Rom lagde for dagen over for sabbatten og dens forsvarere.

Kongelige forordninger, almindelige kirkemøder og kirkelige bestemmelser med støtte fra verdslige myndigheder skaffede den hedenske festdag dens hædersplads i den kristne verden. Den første offentlige forordning, der indførte søndagen som helligdag, var en lov, der blev udstedt af Konstantin år 321 (se noter). Denne lov bestemte, at byboere skulle hvile på "solens ærværdige dag," men tillod landmænd at fortsætte deres arbejde. Skønt det egentlig var en hedensk vedtægt, blev den indført af kejseren, efter at han havde antaget den kristne tro.

Da den kejserlige befaling viste sig at være utilstrækkelig til at erstatte guddommelig myndighed, hævdede Eusebius - en biskop, der søgte fyrsternes gunst og var Konstantins nære ven og rygklapper - at Kristus havde overført sabbatten til søndagen. Ikke ét eneste vidnesbyrd fra Skriften blev fremsat som bevis for denne nye lære. Eusebius indrømmer selv ubevidst, at

den er falsk, og udpeger selv ændringens rette ophavsmand. “Alt, hvad det er menneskets pligt at gøre på sabbatten,” siger han, “har vi overført til Herrens dag.” Robert Cox: Sabbath Laws and Sabbath Duties, s. 538 (ed. 1853). Men skønt argumenterne for søndagen savnede ethvert grundlag, gav de mennesker mod til at træde Herrens sabbat under fode. Alle, der ønskede at blive æret i denne verden, antog den populære festdag.

Efterhånden som pavedømmet blev almindeligt anerkendt, fortsattes arbejdet på søndagens ophøjelse. I lang tid arbejdede landmændene, når de ikke var i kirke, og den syvende dag blev endnu betragtet som sabbat. Men der kom stadig ændringer. Det blev forbudt dem, der havde gejstlige embeder, at afsige dom i borgerlige stridsspørgsmål om søndagen. Kort tid efter fik alle uanset deres stilling befaling om at afholde sig fra almindeligt arbejde under trussel om fængsel for frie borgere og prygl for slaver. Senere kom en bestemmelse om, at rige mennesker skulle straffes med tabet af halvdelen af deres ejendom. Hvis de stadig var opsætsige, blev de gjort til slaver. De lavere klasser blev dømt til landsforvisning på livstid.

Man tog også sin tilflugt til mirakler. Blandt andet forlød det, at en landmand, der skulle til at pløje sin mark en søndag, rensede sin plov med et stykke jern, og det satte sig fast i hans hånd, så han måtte gå rundt med det i to år “med stor smerte og skam for ham.” Francis West: Historical and Practical Discourse on the Lord’s Day, s. 174.

Senere befalede paven, at sognepræsterne skulle formane overtrædere af søndagen til at gå i kirke og bede deres bønner, for at de ikke skulle nedkalde store ulykker over sig selv eller deres naboer. Et kirkekoncil fremførte det argument, der siden anvendtes i vid udstrækning, selv af protestanter, at søndagen måtte være sabbatten, fordi folk, der arbejdede om søndagen, var blevet ramt af lynet. “Det er tydeligt,” sagde prælaterne, “at det i høj grad har vakt Guds mishag, at de tilsidesætter denne dag.” Der blev rettet en appel til præster og ministre, konger og fyrster og alle troende om at “bestræbe sig af yderste evne på at ære dagen og overholde den med større fromhed i den kommende tid til kristendommens ære.” Thomas Morer: Discourse in Six Dialogues on the Name, Notion, and Observation of the Lord’s Day, s. 271 (ed. 1701).

Da kirkemødernes påbud viste sig utilstrækkelige, blev de verdslige myndigheder bedt om at udstede et edikt, der skulle slå mennesker med rædsel og tvinge dem til at afholde sig fra at arbejde om søndagen. Ved en synode i Rom blev alle tidligere vedtagelser atter bekræftet højtideligt og med stor alvor. De blev også indføjet i den kirkelige lov og håndhævet af de borgerlige myndigheder næsten overalt i kristenheden. Se Heylyn: History of the Sabbath, part 11, kap. 5, stk. 7.

Men det voldte stadig mange vanskeligheder, at der ikke i Skriften fandtes nogen begrundelse for søndagens helligholdelse. Folket tvivlede på, at deres lærere havde ret til

at tilsidesætte Jahves direkte befaling: “Den syvende dag er sabbat for Herren din Gud,” for at helligholde solens dag. For at afhjælpe mangelen på bibelske beviser måtte man finde andre udveje. En nidkær forkæmper for søndagen, der i slutningen af det Se Roger de Hoveden: Annals, bind II, ss. 528-530 (Bohn ed.).århundrede besøgte Englands kirker, mødte modstand fra trofaste vidner for sandheden, og hans anstrengelser var så frugtesløse, at han en tid forlod landet for at udtænke et middel til at håndhæve sin lære. Da han vendte tilbage, havde han fundet det, og nu havde han større held med sig. Han medbragte et dokument, som han foregav stammede fra Gud selv. Det indeholdt det nødvendige påbud om at helligholde søndagen - tillige med frygtelige trusler, som skulle skræmme de ulydige. Dette dyrebare dokument - en forfalskning så tarvelig som den institution, den støttede - blev udgivet for at være faldet ned fra himlen og fundet i Jerusalem på Skt. Simons alter på Golgata. Men i virkeligheden stammede det fra det pavelige palads i Rom. Svig og forfalskninger for at fremme kirkens magt og rigdom har altid været anset for lovlige af det pavelige hierarki.

Dette dokument forbød alt arbejde fra den niende time - klokken 15 lørdag eftermiddag - til solopgang om mandagen, og man hævdede, at dets gyldighed var bekræftet af mange mirakler. Man fortalte, at mennesker, der arbejdede efter det fastsatte klokkeslæt, var blevet ramt af lammelser. En møller, der forsøgte at

male sit korn, så en strøm af blod komme frem i stedet for mel, og møllehjulet stod stille trods en stærk strøm af vand. En kvinde, der satte dej i ovnen, så, at den var rå, da hun tog den ud, skønt ovnen var meget hed. En anden, som havde dej parat til at sætte i ovnen ved den niende time, men besluttede at sætte den til side til om mandagen, opdagede næste dag, at den var blevet formet til brød og bagt ved guddommelig kraft. En mand, som bagte brød efter den niende time om lørdagen, så blod flyde fra det, da han næste morgen ville spise det. Ved sådanne absurde og overtroiske historier forsøgte søndagens forkæmpere at bevise dens hellighed.

Både i Skotland og i England vandt man større agtelse for søndagen ved at knytte den sammen med en del af den gamle sabbat. Men der var forskel på, hvor lang tid den skulle helligholdes. En forordning fra den skotske konge kundgjorde, at “lørdag fra kl. 12 middag burde anses for hellig,” og at ingen fra det tidspunkt til mandag morgen måtte beskæftige sig med verdsligt arbejde. Morer, ss. 290291.

Trods alle anstrengelser for at bevise søndagens hellighed indrømmede katolikkerne offentligt sabbattens guddommelige autoritet, og at den forordning, de havde erstattet den med — søndagen, var af menneskelig oprindelse. I det 16. århundrede hed det ganske klart i en udtalelse fra et paveligt koncil:

“Lad alle kristne huske, at den syvende dag blev helliget af Gud og er blevet antaget og overholdt ikke blot af

jøderne, men også af alle andre, der gør krav på at tjene Gud; dog har vi kristne forandret deres sabbat til Herrens Dag.”Morer ss. 281-282.

De, der har ændret Guds lov, var ikke uvidende om, hvad de gjorde. De satte sig med velberåd hu over Gud.

En slående demonstration af Roms politik over for dem, der er uenige med kirken, fik man i den lange, blodige forfølgelse af valdenserne (se noter). Nogle af disse helligholdt sabbatten. Også andre måtte lide for deres troskab mod det fjerde bud. De etiopiske kirkers historie er især betydningsfuld. I den mørke middelalder havde man tabt de kristne i Centralafrika af syne, og i mange år kunne de frit udøve deres tro. Men til sidst blev Rom opmærksom på deres eksistens, og kejseren af Etiopien blev snart lokket til at anerkende paven som Kristi stedfortræder. Andre indrømmelser fulgte. Der blev udstedt en forordning, som under trusler om de strengeste straffe forbød helligholdelse af sabbatten. Se Michael Geddes: Church History of Ethiopia, ss. 311-312. Men det pavelige åg blev snart så tyngende, at etiopierne besluttede at kaste det af sig. Efter en frygtelig kamp blev katolikkerne forvist fra deres ejendomme, og den gamle tro blev genindført. Kirkerne glædede sig over deres frihed, og de glemte aldrig den lektie, de havde lært angående Roms vildførelse, fanatisme og despotiske magt. De var tilfredse med at forblive i deres ensomme rige, ukendt for den øvrige kristenhed.

De afrikanske kirker overholdt sabbatten, ligesom pavekirken havde

gjort før sit fuldstændige frafald. Skønt de helligholdt sabbatten i lydighed mod Guds bud, afholdt de sig fra at arbejde om søndagen i overensstemmelse med kirkens skik. Da Rom havde fået virkelig magt, trådte den Guds sabbat under fode for at ophøje sin egen; men Afrikas kirker, der havde levet skjult i næsten tusind år, deltog ikke i dette frafald. Da de en tid kom under Roms herredømme, blev de tvunget til at tilsidesætte den sande sabbat og ophøje den falske, men ikke så snart havde de genvundet deres frihed, før de vendte tilbage til at adlyde det fjerde bud (se noter).

Disse beretninger fra gamle dage afslører tydeligt Roms fjendskab mod den sande sabbat og dens forsvarere, og hvilke midler, den tager i brug for at ære den hviledag, den selv har indstiftet. Guds ord siger, at disse forhold vil gentage sig, når de romerske katolikker og protestanterne går sammen om at ophøje søndagen.

Profetien i Åbenbaringen 13 forkynnder, at den magt, der repræsenteres af dyret med to horn som et lam, skal få “jorden og dem, der bor på den” til at dyrke pavemagten - her symboliseret ved dyret, der “lignede en panter.” Dyret med de to horn skal også sige “til dem, der bor på jorden, at de skal lave et billede af dyret.” Desuden skal det få alle, “store og små, rige og fattige, frie og trælle,” til at modtage “dyrets mærke.” Åb 13,11-16. Det er vist, at De forenede Stater er den magt, der fremstilles som dyret med to horn som et lam, og at denne profeti vil blive opfyldt, når De forenede Stater

gennemtvinger søndagens helligholdelse, som Rom kræver som en særlig anerkendelse af sin overhøjhed. Men Amerika vil ikke være alene om denne hyldest til romerkirken. Roms indflydelse i de lande, der engang har anerkendt dets overherredømme, er langt fra forbi. Og profetien forudsiger en genoprettelse af denne magt. “Et af dets hoveder var som dødeligt såret, men dets banesår blev lægt. Hele jorden fulgte dyret med undren.” Åb 13,3. Dette dødelige sår viser hen til pavemagtens fald i 1798. Derefter siger profeten: “Dets banesår blev lægt. Hele jorden fulgte dyret med undren.” Paulus siger, at “lovløshedens menneske” skal fortsætte sit virke lige til Herrens genkomst. 2 Thess 2,3-8. Helt til tidernes ende vil han fortsætte sit bedrageriske værk. Med henblik på pavemagten siger profeten: “Og alle, der bor på jorden, vil tilbede det, enhver, hvis navn ikke, fra verden blev grundlagt, står skrevet i livets bog.” Åb 13,8. Både i den gamle og den nye verden skal romerkirken hyldes ved den ære, der vises søndagens helligholdelse, som udelukkende hviler på den romerske kirkes autoritet.

Siden midten af det nittende århundrede har de, der studerer profetierne i De forenede Stater, vist verden dette vidnesbyrd. I de begivenheder, der nu finder sted, ser man en hurtig udvikling hen imod opfyldelsen af profetien. Protestantiske præster hævder, at der står guddommelig autoritet bag søndagens helligholdelse - men med samme mangel på bevis fra Skriften som hos de pavelige ledere, der opdigtede mirakler

til erstatning for et påbud fra Gud. Den påstand, at Gud vil straffe dem, der overtræder søndagen, vil blive gentaget, ja, den er allerede begyndt at vise sig. Og en bevægelse med det formål at gennemtvinge søndagens helligholdelse er under hurtig udvikling.

Romerkirkens snedighed og list er forunderlig. Den kan gætte, hvad der vil ske. Den venter, til dens tid er inde. Den ser, at de protestantiske kirker hylder den ved at antage den falske sabbat, og at de forbereder sig til at gennemtvinge den med nøjagtig samme midler, som den selv benyttede i svundne tider. De, der afviser sandhedens lys, vil søge hjælp hos denne selvbestaltede, ufejlbarlige magt til ophøjelse af en institution, der er udgået fra den. Det er ikke vanskeligt at forudse, at den glad og gerne vil komme protestanterne til hjælp i dette. Hvem forstår bedre end de pavelige ledere, hvordan man behandler dem, der er ulydige mod kirken?

Den romersk-katolske kirke danner med alle sine forgreninger over hele verden en vældig organisation, der står under pavestolens kontrol og er opbygget for at tjene dens interesser. I hvert eneste land på kloden belæres dens millioner af medlemmer om deres pligt til troskab mod paven. Uanset deres nationalitet og regering skal de anse kirkens myndighed for hævet over alle andres. Skønt de har lov til at aflægge en troskabsed til staten, ligger deres løfte om troskab mod Rom altid bagved og løser dem fra ethvert løfte, der ikke stemmer med Roms interesser.

Historien vidner om romerkirkens stadige, snedige bestræbelser for at

blande sig i nationernes anliggender. Og når den har fået fodfæste, fremmer den sine egne formål, selv på bekostning af fyrster og folk. I 1204 aftvang pave Innocens III kong Peter II af Aragonien følgende usædvanlige ed: “Jeg, Peter, konge af Aragonien, erklærer og lover altid at være min herre, pave Innocent, hans katolske efterfølgere og romerkirken, tro og lydig og trofast bevare mit rige i lydighed mod ham, forsvare den katolske tro og forfølge kætteriets fordærvelse.” John Dowling: *The History of Romanism*, bog 5, kap. 6, stk. 55. Dette harmonerer med kravene om den romerske paves magt, “at han har ret til at afsætte kejsere,” og “at han kan løse undersåtter fra deres tilhørsforhold til uretfærdige herskere” Mosheim, bog 3, cent. 11, part 2, kap. 2, stk. 9, note 8.(se noter).

Og glem ikke, at det er romerkirkens stolthed, at den aldrig forandrer sig. Gregor VII's og Innocens III's principper er også i dag den romersk-katolske kirkes principper. Havde den blot magt til det, ville den praktisere dem med samme kraft i dag som i svundne århundreder. Protestanterne ved ikke, hvad de gør, når de søger Roms hjælp til at ophøje søndagen. Mens de er optaget af gennemførelsen af deres formål, er det Roms mål at genoprette sin tabte magt og overhøjhed. Hvis det princip bliver indført i De forenede Stater, at kirken kan benytte eller kontrollere statsmagten, og at religiøse skikke påtvinges ved verdslige love — kort sagt, hvis kirken og staten skal have magt til at herske over samvittigheden

— vil Roms sejr være sikker i dette land.

Guds ord har advaret om den fare, der nærmer sig. Hvis ingen giver agt på disse advarsler, vil den protestantiske verden komme til at forstå, hvad Roms virkelige hensigter går ud på, men først når det er for sent at slippe ud af snaren. Roms magt vokser støt og roligt. Dens doktriner øver deres indflydelse i retssale, i kirker og i menneskers hjerter. Den opfører sine imponerende og vældige bygninger, i hvis hemmelige kamre dens tidligere forfølgelser vil blive gentaget. Støt og umærkeligt samler den sine kræfter til at fremme sine egne formål, når tiden er inde, og den kan slå til. Den ønsker kun en gunstig lejlighed, og en sådan er allerede ved at blive givet den. Vi vil snart få at se og føle, hvad katolicismens hensigt er. Enhver, der tror og adlyder Guds ord, vil derved udsætte sig for vanære og forfølgelse.